

Số 176 - Tháng 7/2016

Nguyệt San

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

**Diễn Đàn Giáo Dân, Inc.
Non-Profit Organization #2455155**

7864 Westminster Blvd.
Westminster, CA 92683
USA

714-894-5826

Website: www.DienDanGiaoDan.com
Email: toabaodgd@yahoo.com

Linh Hương

Lm. Cao Phương Kỳ

Cố Vấn Pháp Luật

L.S. Nguyễn Đình Khương

Nhóm Chủ Trương

Nguyễn Xuân Hân, Lê Tinh Thông,
Nguyễn Văn Huệ, Trần Ngọc Vân,
Nguyễn Đức Tuyên, Nguyễn Trường Khoan,
Kim Loan, Trần Tấn Toàn, Hoàng Quý,
Lê Văn Trang, Trần Quang Tuyền,
Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Văn Bách,
Đình Lưu Nhã, Lê Thiên, Nguyễn Mạnh Thường,
Phạm Tất Hanh, Nguyễn Đức Chuyên,
Laura Trần, Phạm Đình Đài,
Trần Văn Cảo, Nguyễn Văn Quát

Tòa Soạn

Chủ Nhiệm:

Trần Văn Cảo,
Trần Nguyên Thao, *Phụ tá*

Chủ Bút:

Mặc Giao
Nguyễn Mạnh Chí, *Phụ tá*

Tổng Thư Ký:

Nguyễn Văn Quát
Nguyễn Xuân, *Phụ tá*

Trợ Sự

Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Mạnh Thường,
Phạm Bá Cát, Nguyễn Thị Thêu, Đỗ Trí Tuệ,
Nguyễn Đức Chuyên, Nguyễn Văn Quát

Ban Biên Tập

Trần Phong Vũ, Nguyễn Đức Tuyên,
Trần Hữu Khắc, Nguyễn Tiến Ích, Lê Tinh Thông,
Lê Thiên, Nguyễn Chính Kết, Thanh Hiền,
Phạm Minh Tâm, Đỗ Mạnh Tri, Minh Võ,
Nguyễn Tiến Cảnh, Phạm Hồng Lam

Trình Bày

Việt-Linh & Thanh-Trúc

Trong Số Này

Thường Xuyên

Thư Tòa Soạn DDGD 2
Hộp Thư Độc Giả DDGD 4

Chủ Đề

Chuyến Tông Du Chủ Tọa Đại Hội Giới Trẻ Tại Ba Lan *Minh Tuệ* 6
Đức Cha Mar Jacob Muricken Hiến Thận Cho Một Tín Hữu *Hồng Thủy, OP* 7
Thư Kêu Gọi Tương Trợ Nạn Nhân *GM Phao-lô Nguyễn Thái Hợp* 11
Viết Từ Canada: Đem Con Bò Chợ & Vì Đâu Nên Nổi *Mặc Giao* 12
Thăm Hòa Miên Trung: Ai Là Của Dân Và Ai Thuộc Về Dân? *JB Lê Trần* 16
Phòng Vấn Đức TGM Giuse Ngô Quang Kiệt Về Vũng Áng... *Huyền Trang* 18
ĐC Phaolô Nguyễn Thái Hợp viếng thăm *Lam Hồng* 20
Linh Mục Đoàn Hạt Thuận Nghĩa Thăm Và Tặng Quà *Đức Tình* 21
“Cả Chết! Người Chết! Chưa Bằng Cái Chết Của Tâm Hồn” *Lê Thiên* 23
Tổng Thống Obama và Tương Lai Việt Nam *Lm. Cao Phương Kỳ* 27
Thơ Gió Chướng: Kịch Sĩ Có Tài *Cuồng Phong* 31
Điểm Qua Nội San Catholic Outlook *Trần Phong Vũ* 32
Ký Sự: Một Chuyến Đi *Trần Văn Cảo* 36
Thời Của Rồng Hay Rắn? *Phạm Minh-Tâm* 40
Thư Gửi Hội Đồng GMVN *Phạm Hồng Lam* 62

Tôn Giáo

Thánh Lễ Tạ Ôn Mừng Ngân Khánh LM Của TGM Giuse *Thanh Bình* 8
Giáo Hội Việt Nam Có Thêm Một GM Chính Tòa *Đặng Tự Do* 10
Cần Nhiều Những Học Thuyết Xã Hội CG *Gioan Nguyễn Ngọc Nam Phong* 44
Giải Đáp Giáo Lý: Tại Sao Có Những Sự Dữ *Lm Fx. Ngô Tôn Huân* 68
Tin Mừng Giữa Dòng Đời: Chúa Đi Trên Mặt Biển *Trần Việt Cường* 71

Thông Tin, Văn Hoá, Xã Hội, Linh Tinh

Dùng Dằng Nửa Ở Nửa Đi *Phạm Hồng-Lam* 50
Kinh Tế: Khát Tiền, Hanoi Sẽ Mãi Túi Dân *Trần Nguyên Thao* 45
Sổ Tay Thường Dân: Dép & Giày Sau Những Con Mưa *Tương Năng Tiến* 53
62 Năm Hiệp Định Genève 20-7-1954 Chia Đồi Đất Nước *Trùng Dương* 55
Hoa Trái Mùa *Trangđài Glassey Trảnguyên* 63
Thơ Trần Hữu Khắc: Đẹp Thay Những Bước Chân 67
Rupert Neudeck: Ông Là Ai? *Anh Tri* 74
Thơ Trangđài Glassey Trảnguyên: Chùm Thơ Thiển 75
Nhớ Về Vị Ân Nhân *Liên Đoàn CGVN Tại Đức* 76
Máy Bay CASA 212 Tìm Kiếm Cứu Nạn *Hạnh Dương* 78
Thu Thẻ Nhà Báo Để Khỏa Lấp Trách Nhiệm *CTV Danlambao* 83
Tinh Thừa Thiên Huế Vu Cáo Đan Viện Thiên An *Huyền Trang* 84
Người Ngoài Đảng Trúng Cử Quốc Hội Ít Dân *Võ Văn Thành* 86
Bài Diễn Văn Của TT Obama Trước Sinh Viên Và Trí Thức VN 87
Đại Sứ Hoa Kỳ: Nhân Quyền Vẫn Chia Rẽ Quan Hệ Việt-Mỹ *Việt Hà* 93
Chuyện Phiếm Canada: Giám Mục Thứ Hai *Trà Lữ* 95
Gia Chánh: Cà Chua Nhồi Thịt *Bà Hương Bình* 99
Trang Y Học: Bệnh Nhiễm Trùng Đường Tiêu *Bs Vũ Thế Truyền* 101
Thư Mời :Ngày Cầu Nguyện Cho QHVN *Lm Augustino Phạm Sơn Hà, OSB* 102
Thơ Phạm Cao Hoàng: Dầu Thế Nào Con Cũng Trở Lại Miền Trung 103
Đức Tin Là Gì? ĐGH Benedicto XVI Trả Lời Phòng Vấn 104
Các Người Nghèo, Người Bị Loại Trừ *Linh Tiến Khải* 108

Giá Biểu Một Năm

- Hoa Kỳ
Đọc giả thường: 50MK
Đọc giả ân nhân: 60MK
trở lên
- Canada: 70MK
- Âu Châu: 80MK
- Á và Úc Châu: 80MK

■
Các Đại Diện
La Puente, CA:
Nguyễn Đức
(626) 917-7487

Los Angeles, CA:
Nguyễn Ngọc Chánh
(626) 810-6346

Milpitas, CA:
Phạm Văn Tường
(408) 946-4027

Riverside, CA:
Đỗ Tâm
(909) 272-3446

Trần Huy Thống
(929) 788-4637

San Diego, CA:
Phạm Văn Hội

(619) 516-3573 (619) 261-1250

San Jose, CA:
Chu Quang Định
(408) 972-5445

Nguyễn Đình Sang
(408) 230-6418

San Francisco/ Oaland, CA:

Nguyễn Văn Hiệp
(510)363-8964

Stockton, CA:
Nguyễn Anh Quý
(209)952-3914

Colorado:

Trần Công Huấn
(719) 574-9818

Denver, CO:
Lê Văn Giáo
(303) 761-0072

Florida:

Lê Ngọc Thanh
(561) 249-4201

Georgia:

Bùi Mai Quốc Tuấn
(770) 507-3247

Indiana:

Mt. Nguyễn Đình Cận
(260) 755-0774

Chicago, IL:

Nguyễn Thọ Khải
(773) 478-1128

Louisville, KY:
Nguyễn Văn Đang
(502) 375-0284

Wichita, KS:

Lê Văn Thành
(316) 655-7118

Chuyện cá chết vì biển nhiễm độc vẫn còn đầy tính thời sự. Tới nay đã 3 tháng, nhà nước vẫn chưa công bố nguyên nhân và thủ phạm, vẫn chưa có những biện pháp chấm dứt ô nhiễm biển, phục hồi sự sống cho cá và cho những người dân sống nhờ cá, nhất là thiếu những biện pháp cứu trợ các nạn nhân của thảm họa môi sinh và tổ chức lại đời sống kinh tế cho họ. Nhà nước đã không làm nhiệm vụ của mình, thờ ơ trước việc một phần lãnh hải và lãnh thổ quan trọng trở thành “vùng chết”, mặc cho 5 triệu dân tự tìm cách sống lây lất trong thiếu thốn, nhọc nhằn vì mất phương tiện sinh sống.

Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, tuy không có trách nhiệm lo về vật chất cho 500,000 giáo dân của mình trong vùng bị nạn, nhưng phải lo về tinh thần, trong đó tối thiểu phải có những hành động thăm viếng, ủy lạo, và nếu có thể, cứu trợ bằng hiện vật trong hoàn cảnh “miếng khi đói bằng gói khi no”. Với tư cách đại diện một tôn giáo lớn, chăm lo phần tinh thần cho 8 triệu công dân, Hội Đồng Giám Mục phải lên tiếng về việc bảo vệ môi trường như Tông Huấn *Laudato Si* đã nói rất rõ, phải đòi hỏi nhà cầm quyền công bố nguyên nhân, thủ phạm, có những biện pháp chế tài và cứu biển, cứu dân. Làm như vậy không phải chỉ để phục vụ giáo dân, nhưng còn là góp phần vào việc bảo vệ tổ quốc và quyền lợi cho toàn thể dân tộc.

Tiếc thay, Hội Đồng Giám Mục đã không làm những việc ấy. Nhưng may thay, giáo phận Vinh với Đức Giám Mục Nguyễn Thái Hợp, đã tự ý đứng lên làm việc này. Rất đông giáo dân của giáo phận Vinh sống dọc bờ biển của các tỉnh Nghệ An, Hà Tĩnh và Đồng Hới, những nơi trực tiếp bị nạn biển ô nhiễm. Nếu chủ chăn không làm thì đàn chiên sẽ bị bỏ rơi. Nhìn lên cao hơn ở tận (thượng) Hội Đồng thì thấy ở trên bất động, ngoài lời kêu gọi đừng tranh đấu để tránh bạo động và phạm pháp (!) Đức Cha Nguyễn Thái Hợp đã chính thức kêu gọi người ở trong và ngoài nước đóng góp để mua gạo, sữa phát cho các nạn nhân mất phương tiện sinh nhai và không có lợi tức. Chắc chắn nhiều người sẽ hưởng ứng. Hai buổi viếng thăm ủy lạo và cứu trợ đầu tiên cho khoảng 2,000 người đã được thực hiện vào các ngày 14 và 15-6-2016.

Đức Cha Ngô Quang Kiệt, nguyên Tổng Giám Mục Hà Nội, cũng bất ngờ đến thăm giáo dân nạn nhân tại Đông Yên. Nhiều người đã bật khóc khi thấy Đức Cha. Ngài đã cùng cầu nguyện và an ủi họ. Ngài đến từ tu viện Châu Sơn nghèo khó nhưng đã đem tất cả mọi thứ quà tặng mà ngài nhận được trong lễ kỷ niệm 25 năm linh mục của ngài để chia xẻ cho dân. Của ít lòng nhiều. Các nạn nhân cảm thấy ấm lòng.

Marrero, LA:
Trần Văn Bình
(504) 348-1346
Ngô Tâm
(504) 368-0055

Kenner, LA:
Nguyễn Đình Nghiêem
(504) 254-1150

Boston, MA:
Phạm Duy Lý
(617) 265-7934

Brooklyn, MN:
Trần Ngọc Bái
(763) 315-3942

Kansas City, MO:
Nguyễn Lưu
(816) 231-2413

Durham, NC:
Nguyễn Sương
(919) 361-5472

Lincoln, NE:
Trần Văn Trí
(402) 438-4415

Las Vegas, NV:
Phan Văn Sỹ
(702) 221-1688

Cincinnati, OH:
Francis Đình Khải
(513) 227-4711

Oklahoma:
Lê Minh Khôi
(405) 759-3645

Tulsa, OK:
Ngô Thiên Tích
(918) 437-6253
Nguyễn Minh Tuấn
(918) 627-2046

Portland, OR:
Ngô Trường James
(503) 591-0871
Đoàn Trọng Thu
(714) 642-8365

Philadelphia, PA:
Nguyễn Đức Phong
(215) 329-0538

Arlington, TX:
Trần Văn Minh
1-866-246-3702

Arkansas:
Lê Thiên Hoàng
(479) 471-7238

Austin, TX:
Phạm Trí Thức
(512) 832-6408

Irving, TX:
Đoàn Thanh Hùng
(972) 790-2216 / 3500

Houston, TX:
Kim Mai
(281) 970-4903

Còn Chủ tịch và các vị chức sắc khác của Hội Đồng Giám Mục ở đâu? Không thăm hỏi và giúp đỡ bản đạo lúc này thì còn chờ đến lúc nào?

Trong tháng 6 vừa qua, Không quân Việt Nam gặp hai tai nạn máy bay không thể giải thích, hay chưa được giải thích. Ngày 14-6, một chiếc phản lực cơ SU-30MK2 tự nhiên phát nổ trên bầu trời Biển Đông. Hai phi công nhảy dù ra khỏi máy bay. Một được cứu sống, một tử thương. Hai ngày sau, 16-6, chiếc CASA 212-400 được phái đi tìm máy bay SU-30 và phi công bị nạn cũng rơi xuống biển ở gần đảo Bạch Long Vĩ của Tàu. 9 người trên phi cơ bị mất tích, chưa tìm được xác nào.

Khi nhà nước không hay chưa công bố nguyên nhân, việc đồn đoán diễn ra sôi nổi. Lý do kỹ thuật và thời tiết không có cơ sở. Lý do nhân sự cũng không vì những phi công lái những chiếc máy bay này đều là những lão làng có nhiều năm kinh nghiệm trong nghề, đều mang cấp bậc thiếu tá, thượng tá, đại tá. Giả thuyết được bàn cãi sôi nổi nhất là những phi cơ này bị tàu ngầm Trung Quốc bắn hay bị hỏa tiễn địa không từ đảo Hải Nam tấn công thành công. Giả thuyết này đúng hay không đúng cũng đặt ra một vấn đề là nếu những người cầm quyền cộng sản VN không đủ khích phách để bày binh bố trận bảo vệ lãnh thổ, chỉ thỉnh thoảng cho một vài máy bay đi thực tập và thăm dò, làm mỗi cho kẻ địch bắn tía từng chiếc thì những máy bay, hỏa tiễn, tàu ngầm, chiến hạm mua hàng tỷ Đô la sẽ trở thành vô dụng, thành đồng sắt vụn nằm chờ rỉ sét. Trong khi đó kẻ địch vẫn tự do tung hoành trên bầu trời và trên mặt nước của Việt Nam.

Cuối cùng, tháng 7 cũng là tháng kỷ niệm Hiệp Định Genève 20-7-1954 chia đôi đất nước, mở đầu cuộc di cư của gần một triệu đồng bào miền Bắc bỏ chế độ cộng sản vào sinh sống ở miền Nam, để cùng đồng bào miền Nam xây dựng một nửa đất nước thịnh vượng, để cùng góp chung xương máu bảo vệ lãnh thổ và đời sống tự do của mình. Lịch sử đã sang trang, nhưng lịch sử vẫn còn đó. Ai làm vinh danh, ai bôi đen lịch sử của giống nòi, sẽ được ngàn đời ghi nhận.■

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tiếng Nói Trung Thực Của Những Công Dân Tín Hữu Công Giáo Việt Nam

Chúng Tôi Chủ Trương:

- Tôn trọng Sự Thật như Chúa Giêsu đã dạy: “Sự Thật sẽ giải thoát anh em.”
- Tuyệt đối trung thành với giáo huấn của Hội Thánh Công Giáo.
- Không chỉ trích cá nhân khi những hành vi ngôn ngữ của cá nhân không phương hại tới quyền lợi chung của Giáo Hội, Xã hội và Dân Tộc.
- Nói thay cho những đồng bào, đồng đạo không có tiếng nói trên Quê Hương trong nỗ lực tranh đấu cho tự do tôn giáo, nhân quyền và nhân phẩm Việt Nam.
- Góp phần xây dựng một xã hội công bằng, nhân ái dưới ánh sáng soi dẫn của Tin Mừng Chúa Kitô.
- Diễn Đàn Giáo Dân góp phần trình bày các sự kiện và dành quyền xem xét, phán đoán và phản ảnh cho độc giả.

Do Chủ Trương Trên Đây:

- Chúng tôi dành quyền tối hậu trong việc hiệu đính, rút gọn hay từ chối không đăng tải những bài vở không phù hợp với chủ trương trên đây gửi cho Diễn Đàn Giáo Dân. Mong quý vị thông cảm.
- Tất cả những thiếu sót, có thể có, đều ra ngoài ý muốn của nhóm Chủ Trương.

Palacio, TX:

Phạm Đức Thành
(361) 972-6404

Round Rock, TX:

Nguyễn Thái Long
(504) 254-2660

San Antonio, TX:

Nguyễn Văn Nghiênn
(210) 614-3753

Lê Hà

(713) 661-5537

Washington:

Lâm Phát Giang

(509) 928-3178

Renton, WA:

Phạm Niênn

(425) 277-8641

Vũ Nam Hải

(425) 228-8023

Úc Châu:

Phạm Minh Tâm

0421600100

Bà BS Trần Văn Thịnh

618-9276-3146

Pháp Quốc:

Trần Ngọc Lan

0143403114

Đức Quốc:

Phạm Hồng Lam

(+49) 821 455 06 09

Phan Đức Thông

0821-593-522

Giá Biểu Quảng Cáo

Diễn Đàn Giáo Dân nhận quảng cáo từ khắp các quốc gia và các tiểu bang. Kính mong Quý Cơ Sở Kinh Doanh và các Dịch Vụ tiếp tay nuôi dưỡng và phát triển tờ báo của ngàn lớp giáo dân bằng cách gửi đăng quảng cáo trên Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân. Đây là giá biểu quảng cáo cho mỗi kỳ:

■ Giá Thường:

1 trang bìa màu: \$300 MK

1 trang trong: \$100 MK

1/2 trang trong: \$50 MK

■ Giá Ủng Hộ:

1 trang trong: \$120 MK

1/2 trang trong: \$60 MK

■ Giá Ân Nhân:

Không giới hạn trên giá ủng hộ.

HỘP THƯ ĐỘC GIẢ**■ Ông Trần Thanh Hà, CA**

... chân thành cảm phục quý vị đã hy sinh rất nhiều để nuôi sống và phát huy tờ Nguyệt San. Diễn Đàn Giáo Dân là một trong các tiếng nói góp phần xây dựng Giáo Hội và Quê Hương Việt Nam; nhưng tiếng nói của ĐĐGD lại vững mạnh và quyết liệt hơn nên tạo được nhiều ảnh hưởng trên độc giả. Tạ ơn Thiên Chúa và cảm tạ quý vị rất nhiều...

Thưa ông Trần Thanh Hà,

Rất cảm kích khi đọc những chia sẻ của ông. Những người cu r mang và thực hiện phương tiện truyền thông khiêm tốn nhưng rộng khắp này đã dốc toàn tâm, toàn lực cho sứ vụ loan báo Tin Mừng và tranh đấu cho Giáo Hội và Quê Hương sớm thoát ách CS vô thần đang gieo rắc sự ác tràn lan. Chính nhờ sự thương mến, đồng cảm và đồng hành của quý Độc giả mà ĐĐGD còn đứng vững trước bao thử thách. Ban Biên tập với những cây viết gạo cội đã không mệt mỏi, hàng tháng đều đặn, gửi tới Độc giả bốn phương những bài viết giá trị với tất cả tâm huyết. Mặc dù bưu phí ngoại quốc càng ngày càng leo thang nhưng Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân hàng tháng vẫn đến tay Độc Giả đều đặn từ Úc Châu xa xôi đến Âu Châu, Canada và các Tiểu Bang Hoa Kỳ.

Xin tạ ơn Thiên Chúa vẫn muốn dùng chúng con làm phương tiện của Ngài. Xin cảm ơn Mẹ La Vang đã luôn nâng đỡ, chở che và chuyển cầu cho chúng con. Xin cảm ơn Quý Độc Giả, Thân hữu và Thân

chủ Quảng Cáo đã đồng hành, hỗ trợ cho tờ báo làm tròn sứ vụ của mình.

■ Cô Lâm Tuyết, CA

... Cháu xin kèm check và order 2 năm báo kế tiếp. Cháu kính thăm và chúc sức khỏe đến tất cả ban biên tập, các bác, các chú. Xin ơn trên luôn ban nhiều ơn lành và sức khỏe cho tất cả quý vị. Cháu rất cảm ơn tờ báo luôn viết và nói lên sự thật về hiện tình Giáo Hội & Quê Hương. Cháu rất buồn vì Giáo Hội Việt Nam vẫn có những chủ chăn chỉ muốn vinh thân, bảo vệ mũ áo mà không dám nhìn vào sự thật đang cấu xé dân tộc về các vụ biển, đảo v.v... mà lại có những lời lẽ không xứng với cương vị ...

Cô Lâm Tuyết thân mến,

Xin chân thành cảm ơn những lời nguyện cầu cho Diễn Đàn. Những chia sẻ của cô phản ánh trung thực tâm tư và âu lo của đoàn chiên Chúa dưới sự chần dốt của những kẻ chăn thuê. Nhưng chúng ta không bao giờ thất vọng trước nghịch cảnh và thử thách. Diễn hình là tại Giáo Phận Vinh, nơi đang gặp thử thách lớn lao về vụ ô nhiễm môi trường, vẫn còn Giám Mục, Linh Mục và Giáo Dân can trường dân thân cho Công Lý, Sự Thật, Công Bình và Bác Ái. Thánh Linh vẫn soi dẫn và chần dốt đoàn con của Ngài. Họ đang đi trong đau thương và sẽ về trong vui cười. Mẹ La Vang đã hứa Mẹ sẽ cứu giúp những ai đến kêu cầu cùng Mẹ. Người Việt Hải Ngoại, cách riêng các người anh em trong Chúa, trước mắt, có thể làm được gì cho các nạn nhân miền Trung? Ngoài lời cầu nguyện là tình Bác Ái. Một miếng khi đói bằng gói khi no! Cơ quan Bác Ái Giáo Phận Vinh đã phổ biến thư mời gọi sự đóng góp giúp cho đồng bào bị ngặt nghèo vì hậu quả, trực tiếp và gián tiếp, của vụ ô nhiễm môi sinh biển miền Trung. Quý Độc Giả có thể gửi những trợ giúp qua Cơ quan Bác Ái Giáo phận Vinh hoặc qua Tòa Soạn chúng tôi sẵn sàng chuyển tiếp. Trong tháng 5 vừa qua các thành viên trong Ban Điều Hành ĐĐGD đã mau mắn gửi trong đợt đầu một số hiện kim để mua một tấn

trong số mười tấn gạo cho một xứ đạo kêu cứu. Mong rằng những tấm lòng vàng sẽ đem lại ủi an và khích lệ cho người dân miền Trung vốn đã nghèo khó.

NHẮN TIN

Nhắn Tin chung:

Vì lý do máy vi-tính của Tòa Soạn bị “kẻ lạ” phá rối nên ngày đáo hạn lệ phí trên label của một số Độc Giả đã bị sai lệch. Tòa soạn đã cho điều chỉnh các sai sót. Xin quý vị vui lòng coi lại, nếu có chỗ nào chưa hoàn chỉnh, báo cho Tòa Soạn biết để hiệu đính.

Xin chân thành cáo lỗi cùng quý Độc Giả.

■ Ông Nguyễn Tất Đạt, NE

Tòa soạn đã cập nhật địa chỉ mới của ông. Xin ông nhớ ghi số ký danh trên thư để việc cập nhật được chính xác và mau lẹ.

■ Ông Lê Quang Tự, AZ

Tòa Soạn đã nhận thư và đổi địa chỉ cho ông. Xin ông nhớ ghi số ký danh để tránh khi trùng tên.

■ Ông Nguyễn Văn Sang, CA

Tòa Soạn đã nhận thư và lệ phí.

■ Ông Lê Phùng Xuân, TX

Cám ơn ông đã gửi hai năm lệ phí

■ Ông Đặng X. Quang, IA

Cám ơn ông đã gửi thư kèm lệ phí.

■ Ông Nguyễn V. Bình, TX

Xin ông liên lạc với Ngân hàng để biết thêm chi tiết về các chi phiếu ông đã ghi. Tòa Soạn không ghi nhận các chi phiếu đó.

■ Ông Dương Văn Hà, Calgary

Cám ơn ông đã gửi lệ phí đều đặn

■ Ông Hà Duy Thành, CA

Tòa Soạn đã nhận thư và lệ phí của ông

■ Ông Ngô Tám, LA

Chắc ông đã đọc lời Nhắn Tin Chung phía trên. Mong ông thông cảm cho. Cũng xin ông tiếp tục cố võ cho nhiều người biết và đọc Diễn Đàn tại Louisiana.

■ Ông Đinh Xuân Mão, MO

Xin ông đọc lại lời nhắn tin chung phía trên và mong nhận được sự thông cảm.

■ Ông Đỗ Như Điện, CA

Cám ơn ông đã gửi thư và lệ phí

■ Ông Vũ Văn Cung, TX

Tòa Soạn đã nhận thư và lệ phí. Xin chân thành cám ơn những lời chúc tốt đẹp của ông. Để đạt được những lời cầu chúc đó xin ông tích cực tham gia chiến dịch “Mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới”. Mong lắm thay!

■ Loan Trương, CA

Hân hoan đón nhận vị độc giả mới gia nhập và đồng hành với Diễn Đàn. Xin vui lòng cho biết phương vị để tiện xưng hô.

■ Ông Nguyễn Văn Phương, OH

Xin ông đọc phần nhắn tin chung phía trên và thông cảm với Tòa Soạn. Có người nói tại vì tờ báo “tranh đấu” hăng quá nên bị “trâu đánh” vào máy điện toán?

■ Ông Phạm Ngọc Từ, OH

Tòa Soạn đã nhận thư và hai năm lệ phí. Chân thành cám ơn những lời cầu chúc của ông. Xin giới thiệu thêm độc giả mới.

■ Ông Nguyễn Gia Tĩnh, MN

Xin ông vui lòng đọc lời nhắn tin chung trong số này để hiểu và thông cảm cho TS.■

Ý CẦU NGUYỆN

1. Cầu nguyện theo ý Đức Giáo Hoàng
2. Nguyên Xin Thần Linh Chúa thêm sức, soi sáng và hướng dẫn các Mục tử Giáo Hội Việt Nam dẫn dắt đoàn chiên Chúa trong đường ngay nẻo chính.
3. Nguyên xin Thánh Mẫu La Vang, nữ vương nước Việt Nam cầu bầu, chở che cho đàn con Mẹ vượt qua cơn cùng khổ.
4. Nguyên xin Chúa tuôn tràn Hồng Ân xuống hai tân Giám Mục chính Toà Việt Nam tại Giáo PHận Parramatta, Úc và Giáo Phận Kamloops, Canada để các Ngài chu toàn sứ vụ mới được trao ban..

CHUYẾN TÔNG DU CHỦ TỌA ĐẠI HỘI GIỚI TRẺ SẮP TỚI của Đức Thánh Cha Phanxicô tại Ba Lan

Chương trình chính thức cho chuyến viếng thăm Ba Lan của Đức Thánh Cha Phanxicô từ ngày 27/7 đến 31/7 tại Đại Hội Giới Trẻ Thế Giới ở Krakow đã được công bố. Một chuyến thăm khác đến Czestochowa cũng đã được xác nhận.

Đức Thánh Cha Phanxicô sẽ đến thăm trại diệt chủng Auschwitz-Birkenau vào ngày 29/7 nhân chuyến tông du từ ngày 27/7 đến 31/7 của Ngài tới Ba Lan. Chuyến viếng thăm này nằm trong chương trình chính thức được công bố bởi Tòa Thánh vào hôm nay và đã được đề cập trong 2 cuộc họp báo đã được tổ chức tại Krakow và Warsaw.

Đức Thánh Cha sẽ đến Ba Lan nhân Ngày Giới Trẻ Thế Giới lần thứ 31 (WYD). Ngài sẽ hạ cánh tại sân bay Gioan Phaolô II Balice-Krakow lúc 4 giờ chiều. Lễ chào mừng sẽ diễn ra ở đây, trong khu vực quân sự. Sau đó Đức Thánh Cha sẽ đến Đền Vua Wawel Castle và có bài phát biểu đầu tiên với chính quyền dân sự và ngoại giao đoàn.

Sau bài phát biểu, Đức Thánh Cha sẽ có cuộc viếng thăm thân hữu với Chủ tịch nước Cộng hòa Ba Lan tại lâu đài Bird Room. Ngày đầu tiên của Đức Thánh Cha tại Ba Lan sẽ

kết thúc bằng cuộc gặp gỡ với các Giám mục tại Nhà thờ chính tòa Krakow. Sáng sớm thứ Năm ngày 28/7, Đức Thánh Cha sẽ đến thăm Tu viện Dòng Các Nữ Tu Đức Mẹ

Thăm Viếng trên đường ra sân bay và lúc 08:30 sáng Ngài sẽ đáp trực thăng tới Czestochowa, nơi đây, tại Tu viện Jasna Gora, Ngài sẽ cầu nguyện trước Thánh tượng Đức Bà Đen trước khi cử hành Thánh Lễ tại đền Thánh Czestochowa nhân dịp kỷ niệm 1050 năm Vua Ba lan được rửa tội. Lúc 12:45 trưa cùng ngày Đức Thánh Cha sẽ trở lại Krakow để gặp gỡ và nói chuyện với các bạn trẻ tập trung tại Công viên Jordan ở Blonia.

Sáng thứ Sáu 29/7, Đức Thánh Cha sẽ đáp trực thăng tới Oswiecim. Theo dự kiến, Đức Thánh Cha sẽ thăm trại tập trung Auschwitz-Birkenau lúc 8:45. Sau đó vào buổi chiều, lúc 4:30, Đức Thánh Cha sẽ gặp gỡ các bệnh nhân tại Bệnh viện Nhi đồng ở Prokocim, Krakow. Sau đó, lúc 18:30, Ngài sẽ chủ sự Chặng Đường Thánh Giá với các bạn trẻ tại Blonia. Thứ Bảy ngày 30/7, ngài sẽ thăm viếng Đền thờ “Lòng Chúa Thương Xót” ở ngoại ô Krakow, Ngài sẽ bước qua Cửa Thánh Lòng Thương Xót – nơi an nghỉ của Thánh Nữ Faustina Kowalska – và giải tội cho các bạn trẻ lúc 9:15.

Lúc 10:30, Đức Thánh Cha Phanxicô sẽ cử hành Thánh lễ trọng thể cùng với các Linh mục, nam nữ tu sĩ, những người sống đời Thánh hiến, và các chủng sinh Ba Lan tại Đền thờ Thánh Gioan Phaolô II. Lúc 12:45, Đức Thánh Cha sẽ ăn trưa với một số bạn trẻ. Lúc 7 giờ tối, Ngài sẽ sau đó vào buổi tối, Ngài sẽ cùng với một số bạn trẻ bước qua ngưỡng Cửa Thánh tại Cánh Đòng Lòng Chúa Thương Xót và sau đó chủ trì Đêm Canh Thức. Vào lúc 10

giờ sáng Chúa Nhật ngày 31/7, tại Cánh Đòng Lòng Chúa Thương Xót, Đức Thánh Cha sẽ chủ trì Thánh lễ Bế mạc Đại Hội Giới Trẻ Thế Giới. Vào buổi chiều, Ngài sẽ gặp gỡ các tình nguyện viên, ban tổ chức và các nhà hảo tâm tại sân vận động Tauron ở Krakow. Sau đó, lúc 18:15, sẽ có một buổi lễ chia tay tại phi trường Gioan Phaolô II. Chuyến bay của Đức Thánh Cha sẽ cất cánh lúc 18:30

(xem tiếp trang 9

Nhiều tấm gương về lòng thương xót được nhắc đến cách đặc biệt trong Năm Thánh này, trong đó có tấm gương của Đức cha Mar Jacob Muricken, 52 tuổi, người Ấn độ, Giám mục phụ tá của Giáo phận Palai thuộc Giáo hội Công giáo nghi lễ Đông phương Syro-Malabar. Đức cha đã chọn cách cử hành Năm Thánh Lòng thương xót đến một mức độ tuyệt vời mà ít có người có thể nghĩ đến, đó là hiến tặng một quả thận của mình cho một tín hữu Ấn giáo nghèo khổ.

Anh Sooraj Sudhakaran, 30 tuổi, là một tín hữu Ấn giáo bị suy thận nặng từ 2 năm qua. Anh là người lao động chính trong gia đình và phải làm việc để nuôi mẹ và vợ của mình. Cha của Sooraj qua đời vì bị rắn cắn, còn anh của Sooraj thì chết vì bị nhồi máu cơ tim. Người Ấn độ ở tầng lớp cùng đinh này vừa bị bệnh nặng lại vừa bị thất nghiệp, do đó anh đã phải bán cả nhà cửa của mình để có tiền chi trả cho chi phí lọc thận. Anh Sooraj đã gõ cửa Hiệp hội tặng thận của Ấn độ, một cơ quan xã hội giúp tìm những người hiến tặng thận để cấy ghép cho các bệnh nhân, để xin được giúp đỡ. Hiệp hội này đã sắp xếp cho 15 Linh mục và 6 nữ tu hiến tặng thận cho những người không có liên hệ với mình, cho các bệnh nhân đang cần được thay thận. Tại đây, anh Sooraj đã nhận được tin vui. Đức cha Muricken của giáo phận Palai sẽ hiến tặng một quả thận của ngài cho anh.

Quyết định hiến tặng của Đức cha xuất phát từ một sự kiện vào năm ngoái, khi cha Davis Chiramel, chủ tịch Hiệp hội tặng thận của Ấn độ đã được giáo phận Palai mời đến thuyết trình trong một hội nghị đặc sủng

ĐỨC CHA MAR JACOB MURICKEN hiến thận cho một tín hữu Ấn giáo nghèo khổ

và Đức cha Muricken cũng tham dự hội nghị này. Cha Chiramel đã kể lại việc cha đã hiến tặng thận cho C. G. Gopinathan, một tín hữu Ấn giáo

xét nghiệm và phụ trợ cho việc điều trị. Tiến trình phẫu thuật cấy ghép đã bắt đầu từ hôm 1 tháng 6 vừa qua tại bệnh viện tư ở Kochi thuộc bang Kerala, Ấn độ.

*Đức Cha Mar Jacob Muricken.
Hình nhỏ: Anh Sooraj Sudhakaran*

mà cha không quen biết vào năm 2009. Đức cha Muricken đã được đánh động bởi tấm gương quảng đại của cha Chiramel. Sau đó, Đức cha đã điện thoại cho cha Chiramel và bày tỏ ước muốn hiến tặng thận của mình. Đức cha đã ghi tên mình vào danh sách tình nguyện hiến tặng của Hiệp hội hiến tặng thận của Ấn độ.

Qua cha Chiramel, Đức cha Muricken biết được tình trạng khôn khổ của anh Sooraj và quyết định giúp anh, đặc biệt là trong Năm Thánh Lòng Thương xót này. Đức cha tặng cho anh quả thận của ngài và ngài cũng đã chi trả các chi phí

Việc hiến tặng thận của Đức cha đã được nhiều người thuộc các tín ngưỡng khác nhau nhìn nhận và cảm phục. Cha Anithottathil Gervasis, bí thư của Giáo phận Palai nhận xét việc làm của Đức cha Muricken là một hành động quên mình trong tinh thần của Năm Thánh Lòng thương xót. Sự quảng đại của Đức cha đã dạy chúng ta cách thực tiễn một mẫu gương luân lý trong việc đi ra khỏi bản thân mình để cứu sự sống”. Cha cũng cho biết, Đức cha Muricken là một trong những Giám mục đơn sơ nhất. Hành động của ngài không phải là một trò quảng cáo câu like. Hiện tại Đức cha hạnh phúc và chỉ xin mọi người cầu nguyện để ngài có thể tiếp tục làm việc và làm chứng cho Chúa Ki-tô với đồng bào mình.

Còn cha Chiramel, người đã sắp đặt cho việc tặng thận của Đức cha đã chia sẻ: “Đây là lần đầu tiên một Giám mục hiến tặng thận cho một tín hữu Ấn giáo. Thật là ý nghĩa khi Đức cha thực hiện điều này trong Năm Thánh Lòng Thương xót, theo lời mời gọi của Đức Thánh Cha Phanxicô là yêu thương mọi người không phân biệt giai cấp hay tín

(xem tiếp trang 9

Thánh lễ tạ ơn mừng ngân khánh linh mục CỦA ĐỨC TỔNG GIÁM MỤC GIUSE NGÔ QUANG KIỆT

“**T**rong đời linh mục, và đặc biệt trong thánh lễ hôm nay, con cảm nghiệm được Lòng Thương Xót của Chúa. Chúa đã thương xót tuyển chọn một người tâm thường yếu đuối. Chúa lại thương xót tha thứ, sửa chữa các lỗi lầm. Xin tạ ơn Chúa muôn đời”. Đó là lời tâm sự của Đức Tổng Giám mục Giuse Ngô Quang Kiệt trong thánh lễ mừng ngân khánh 25 năm linh mục.

Vào lúc 9:30 sáng thứ Ba 31/5/2016, tại Nguyễn đường Đan viện Thánh Mẫu Xitô Châu Sơn – Nho Quan, Đức Tổng Giám mục Giuse Ngô Quang Kiệt đã dâng lễ tạ ơn nhân dịp kỷ niệm 25 năm linh mục của ngài.

Trong lời mở đầu thánh lễ, Đức Tổng Giám mục Giuse nói: “Hôm nay chúng ta mừng lễ Đức Mẹ đi thăm viếng bà thánh I-sa-ve. Đây là lễ của lòng thương xót. Thiên Chúa

thương xót thăm viếng dân Người. Hôm nay con cũng cảm nghiệm được lòng thương xót của Chúa. Chúa Ki-tô là Thượng Tế đến muôn đời. Nhưng Chúa đã cho con, một con người tâm thường tội lỗi, được tham dự chức linh mục cao trọng. Chúa đã chứa đựng kho tàng quý giá trong một chiếc bình sành xấu xí. Qua 25 năm chiếc bình đó đã bị nứt mẻ, xây xát. Thậm chí bị thủng, bị vỡ. Khiến cho ơn Chúa bị phi phạm đi mất. Hôm nay con khẩn nài Lòng Thương Xót của Chúa tha thứ mọi lỗi lầm của con. Sửa chữa những hư hỏng. Hàn gắn những đổ vỡ. Để chiếc bình xứng đáng chứa đựng ơn cao trọng của Chúa. Để xứng đáng dâng lời tạ ơn, chúng ta hãy xin Chúa thứ tha tội lỗi”.

“Trong đời linh mục, và đặc biệt trong thánh lễ hôm nay, con cảm nghiệm được Lòng Thương Xót của Chúa. Chúa đã thương xót tuyển chọn một người tâm thường yếu đuối. Chúa lại thương xót tha thứ, sửa chữa các lỗi lầm. Xin tạ ơn Chúa muôn đời” – Đức Tổng Giám mục Giuse nói trong lời tâm sự cuối thánh lễ.

Và ngài kết thúc: “Con đã nhận được Lòng

Thương Xót. Con sẽ chia sẻ những gì con nhận được với những anh chị em ngư dân đang đau khổ tại Vũng Áng và bờ biển miền Trung. Để Lòng Thương Xót của Chúa lan tràn khắp nơi. Đặc biệt đến những nơi đang đau khổ cần đến Lòng Thương Xót của Chúa”

Được biết, Đức Tổng Giám mục đã dự định chỉ âm thầm tạ ơn Chúa trong thánh lễ theo lịch bình thường của Đan viện lúc 5h sáng. Nhưng thể theo đề nghị của Đức Hồng y Phêrô Nguyễn Văn Nhơn, ngài đã đồng ý để Đan viện đón tiếp các Đức Cha, các linh mục, tu sĩ và anh chị em tín hữu đến hiệp dâng Thánh lễ tạ ơn với ngài.

Hiện diện trong thánh lễ, có Đức Hồng y Phêrô Nguyễn Văn Nhơn – Tổng Giám mục Hà Nội, Đức Cha Cosma Hoàng Văn Đạt – Giám mục Bắc Ninh, Đức Cha Giuse Vũ Văn Thiên – Giám mục Hải Phòng, Đức Cha Giuse Châu Ngọc Tri – Giám mục Cao Bằng – Lạng Sơn, Đức Cha Lôrensô Chu Văn Minh – Giám mục Phụ tá Hà Nội, Đức Cha Anphongsô Nguyễn Hữu Long – Giám mục Phụ tá Hưng Hóa, Đức Cha Phêrô Nguyễn Văn Viên – Giám mục Phụ tá Vinh và Đức Cha Giuse Nguyễn

Văn Yên, nguyên Giám mục Phát Diệm, cùng với đông đảo linh mục đến từ các giáo phận Hà Nội, Bắc Ninh, Cao Bằng – Lạng Sơn, Phát Diệm, Hải Phòng, Thái Bình...

Khi tiếp khách, Đức Tổng Giám mục chỉ mặc chiếc áo trắng dài đơn sơ như một ẩn sĩ khiêm hạ. Khi cử hành thánh lễ, ngài chỉ mang lễ phục

đơn giản như một vị linh mục bình thường, không có bất cứ biểu hiệu nào của chức vị giám mục như thánh giá, nhẫn, mũ sọ... Nhưng nụ cười của ngài thì rất tươi, vẻ mặt rạng rỡ và thanh thoát, phong thái ung dung khoan thai...☐

■ *Thanh Bình (VRNs)*

ĐỨC TỔNG GIÁM MỤC...

(tiếp theo trang 6)

và dự kiến sẽ hạ cánh tại phi trường Ciampino, Roma lúc 20:25.

Hôm qua 10/6, Đức Thánh Cha đã tiếp kiến Đại sứ Ba Lan tại Tòa Thánh, ông Piotr Nowina-Konopka, trong chuyến thăm từ biệt của ông. Cựu trợ lý lãnh đạo Công đoàn Đoàn kết nổi tiếng – ông Lech Walesa, sau đó là Hiệu trưởng trường Cao đẳng của châu Âu tại Natolin, Konopka. Ông đã được bổ nhiệm bởi vị Tổng thống tiền nhiệm – Tổng thống Bronislaw Komorowski – vào ngày 19/6/2013 và ông đã trình Ngoại giao Quốc thư lên Đức Thánh Cha ngày 9/9/2013. Đức Thánh Cha cũng vừa đề cử Đức Ông Celestino Migliore – Sứ thần Tòa Thánh tại Ba Lan – là Tân Sứ thần Tòa Thánh tại Tòa Khâm Sứ ở Nga. Đức Cha Migliore sẽ vẫn phục vụ ở Ba Lan cho đến khi kết thúc chuyến viếng thăm của Đức Thánh Cha.☐

■ *Minh Tuệ* (theo vaticaninsider)

ĐỨC CHA MAR JACOB...

(tiếp theo trang 7)

ngưỡng”. Cha Chiramel rõ ràng rất vui với quyết định và món quà chưa từng có của Đức cha Muricken. Cha nói: “anh Sooraj đã nhận sự sống từ Đức cha Muricken, người đang xây một cây cầu của tình yêu và ân sủng của Thiên Chúa”.

Một thương gia trong vùng thì nhận xét việc hiến thân khi đang còn sống của Đức cha đòi phải có một sự can đảm mạnh mẽ và nó đáng giá hơn nhiều lần việc quyên tặng tiền

bạc hay của cải cho các tổ chức. Qua hành động của mình, Đức cha đã nêu tấm gương, đặc biệt cho các giới lãnh đạo, biết đặt tình yêu trong hành động của họ hơn là chỉ có những lời nói suông.

Về phần mình, chia sẻ với hãng tin Công giáo Hoa kỳ, Đức cha Muricken cho biết mình không hề lo lắng về cuộc phẫu thuật cắt thận và ngài nghĩ là việc làm của mình chỉ là một hy sinh nhỏ cho một người anh em. Ngài nói: “nếu tôi có thể cứu sống anh ta thì cả gia đình anh sẽ được cứu”. Đức cha cũng chia sẻ là ngài đã nhận được nhiều sự khích

lệ của các Giám mục. Đức Cha nói: “Đức Thánh Cha Phanxicô lập đi lập lại, kêu gọi hãy làm cho Chúa Giêsu trở nên hữu hình qua các hành động thương xót.” Đức cha không quan tâm đến việc người được ngài tặng thận không phải đồng đạo với mình. Ngài hy vọng việc làm của mình là một thông điệp mạnh mẽ cho mọi người xung quanh để họ cũng sẵn sàng hiến tặng các cơ phận. Đức cha xin cầu nguyện cho ngài.☐

■ *Hồng Thủy OP*

(Radio Vatican)

GIÁO HỘI VIỆT NAM

CÓ THÊM MỘT

Giám Mục Chính Tòa tại Hải Ngoại

Ngày 1 tháng 6 năm 2016, Đức Thánh Cha Phanxicô đã chấp nhận đơn từ chức của Đức Cha David Monroe J.J., Giám mục Kamloops, và bổ nhiệm người kế vị là cha Giuse Nguyễn Phương, hiện là cha Tổng đại diện của Tổng Giáo Phận Vancouver.

Đức Cha Monroe đã lãnh đạo Giáo phận Kamloops suốt 14 năm qua. Ngài đã nộp đơn từ chức lên Đức Thánh Cha khi đến tuổi 75, theo Giáo Luật.

Đức tân Giám mục sinh ngày 25 tháng 3 năm 1957 tại Việt Nam, là con lớn nhất trong một gia đình có 10 anh em. Một người em trai hiện là linh mục tại giáo phận Hamilton, tỉnh bang Ontario. Ngài cũng có hai người em gái là nữ tu.

Năm 1974, ngài học ở chủng viện Lê Bảo Tịnh, Ban Mê Thuột. Đi tù hai lần vì đức tin Công Giáo trước khi vượt biên tị nạn cộng sản tại Palawan, Phi Luật Tân, sau một lần thất bại bị bắt giam, bị tra tấn và bỏ đói. Khi ở Phi, thầy bị tai nạn giao thông, bị

*Tân Giám Mục Kamloops, Canada,
Giuse Nguyễn Phương*

hôn mê, nhiều tháng sau mới hồi phục.

Nhờ một chương trình đỡ đầu, ngài đến Canada vào năm 1987. Tại đây, ngài phải làm việc như thợ sơn nhà để kiếm tiền học Anh ngữ trước khi vào chủng viện Chúa Kitô Vua tại tỉnh bang British Columbia (B.C). Sau thời gian học triết học,

và thần học tại chủng viện thánh Phêrô ở thành phố London, bang Ontario, Canada, ngài được Đức Cha Adam Exner, O.M.I., Tổng Giám Mục Vancouver phong chức linh mục tại Tổng Giáo phận Vancouver, B.C, ngày 30 tháng 5 năm 1992.

Đức Cha Giuse Nguyễn Phương đã làm mục vụ tại nhiều giáo xứ trong tổng giáo phận trước khi được cử làm Giám Đốc Văn phòng Đặc trách Ôn gọi vào năm 2010 và Tổng Đại Diện cũng như điều hợp viên linh mục đoàn tổng giáo phận vào năm 2013.

Ngày 1-6-2016, Đức Giáo Hoàng Phanxicô bổ nhiệm Cha Giuse Nguyễn Phương làm Giám Mục chính tòa giáo phận Kamloops, tỉnh bang B.C., Canada. Ngài là vị giám mục chánh tòa gốc Việt Nam đầu tiên ở Canada. Năm 2009, Cha Vincent Nguyễn Mạnh Hiếu được ĐGH Benedit 16 bổ nhiệm làm Giám Mục Phụ Tá tổng giáo phận Toronto. Như vậy, Canada có hai giám mục gốc Việt Nam.

Theo Niên giám 2016 của Hội đồng Giám mục Canada, Giáo Phận Kamloops có 67 giáo xứ và các giáo điểm, với 51,435 người Công Giáo được coi sóc bởi 16 linh mục triều và 4 linh mục dòng, 2 phó tế vĩnh viễn và 10 tu sĩ nam nữ. ■

■ *Đặng Tự Do* và tổng hợp

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG

NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

TÒA GIÁM MỤC XÃ ĐOÀI
Xã Nghi Diên, Huyện Nghi Lộc
Tỉnh Nghệ An, Việt Nam
Tel: +84 383 861 171
Fax: +84 383 861 215
Email: tgmvinh@gmail.com

Xã Đoài, ngày 27/5/2016

THƯ KÊU GỌI TƯƠNG TRỢ NẠN NHÂN THẢM HOẠI MÔI TRƯỜNG BIỂN

Đã hai tháng sau thảm họa môi trường biển tại bốn tỉnh Miền Trung, nhưng người dân vẫn còn mòn mỏi trông chờ một thông báo chính thức về nguyên nhân của thảm họa này. Đặc biệt vẫn chưa có một quyết định nào nhằm giải quyết kế sinh nhai và định hướng cuộc sống tương lai của các ngư dân nghèo, cũng như những người làm muối, nuôi trồng thủy sản và các dịch vụ phụ thuộc. Trước mắt họ vẫn phải tiếp tục tình trạng thất nghiệp bất đắc dĩ và cuộc sống bấp bênh.

Trong thời gian qua, chúng tôi đã nhận được nhiều cử chỉ hiệp thông và hành động chia sẻ đầy tình người. Các giáo xứ, các tổ chức dân sự, các ân nhân... đã đến tận nơi để thăm viếng và tặng quà. Tuy nhiên, nhu cầu của các nạn nhân còn nhiều lắm. Chính vì vậy, trong tinh thần lá lành đùm lá rách và lá rách ít đùm lá rách nhiều, tôi tha thiết kêu gọi lòng hảo tâm của các ân nhân, trong cũng như ngoài nước. Trong đợt tương trợ này, chúng tôi muốn tặng mỗi gia đình trung bình 100kg gạo ngon, với giá khoảng 1.200.000 đồng¹, tương đương 54USD.

Mọi tặng vật, xin gửi về Tòa Giám mục giáo phận Vinh hay Ban Tương trợ nạn nhân môi trường, TGM Xã Đoài, Nghi Diên, Nghi Lộc, Nghệ An theo địa chỉ sau:

- 1- Vietcombank: Joint stock commercial Bank for Foreign Trade of Vietnam,
Vinh branch, Vinh City, Nghe An, Vietnam
Swift: BFTVVNVX010
Account number: 0101371024985 (USD)
0101001025009 (VNĐ)
Name of account: Nguyen Thai Hop
- 2- Techcombank: Vietnam technological and commercial Joint stock Bank,
Vinh branch, Vinh City, Nghe An, Vietnam
Swift: VTCB_VN_VX
Account number: 19123533661020
Name of account: Nguyen Thai Hop

Thay mặt các nạn nhân thảm họa môi trường biển tại giáo phận Vinh, chân thành cảm ơn hành động liên đới và tình đồng bào của quý vị và quý bạn. Chúng tôi sẽ thông tin rõ rệt về những đóng góp của quý vị.

Xin ơn trên luôn phù trợ chúng ta.

TM Ban Hỗ trợ thảm họa Môi trường Gp. Vinh

Nguyễn Thái Hợp O.P

¹ Nói chung, các gia đình sẽ được phân loại theo số nhân danh: gia đình đông người 120kg, gia đình trung bình 100kg và gia đình ít người 80kg.

Việt Nam

CANADA

Mặc Giao

ĐEM CON BỎ CHỢ

Vụ biển bị ô nhiễm kéo dài gần 300 cây số dọc bờ biển miền Trung làm chết cá và gây khôn khổ cho hàng triệu người vẫn chưa được nhà nước CSVN nêu rõ lý do, quy trách nhiệm ai là thủ phạm, nhất là có biện pháp chặn ô nhiễm và “rửa biển” để cá có thể sống và người bớt đói. Ba tháng trời đã qua đi. Nhà nước bắt lực hay chơi trò đòn phép để tìm cách chối tội, mặc kệ dân “sống chết mặc bay, tiền thầy bỏ túi”? Về phía Hội Đồng Giám Mục VN, ngoài thông cáo của Chủ Tịch Hội Đồng Bùi Văn Đọc làm tan nát niềm tin của giáo dân và khiến những người ngoài Công Giáo lắc đầu, Hội Đồng chưa có một lời lên tiếng chính thức nào về việc bảo vệ môi trường theo tinh thần Tông Thư *Laudato Si*, trong khi có rất nhiều anh chị em đồng đạo của mình là nạn nhân. Nhà nước bỏ rơi dân là chuyện thường tình ở Việt Nam. Hội Đồng Giám Mục cũng thờ ơ thì quả là điều không thể hiểu nổi. Với sáng kiến riêng, giáo phận Vinh, cả Giám Mục lẫn linh mục đoàn đã lên tiếng một cách nghiêm túc và bương chải kiếm chút gạo tiền giúp đỡ nạn nhân cầm cự trong những ngày khôn khó. Phải nói thế quyền đã đẩy dân đến thảm cảnh này, rồi để mặc dân tự chống chọi xoay sở, tự cứu lấy mình. Đúng là “đem con bỏ

chợ”. Giáo quyền có muốn “bỏ chợ” con cái mình không?

Bình thường, khi một tai nạn như vụ Vũng Áng xảy ra có ảnh hưởng trầm trọng đến môi trường sinh thái và hàng triệu người dân, nhà nước phải lập tức tìm ra nguyên nhân, phải vận dụng những phương tiện lớn nhất và những chuyên viên tài ba, kinh nghiệm nhất, để tìm ra lý do trong một thời gian ngắn nhất. Phải tìm cách chấm dứt thật nhanh tai họa hầu bảo vệ con người và môi trường sinh sống. Biết nguyên nhân là sẽ biết thủ phạm. Đảng này nhà nước cứ nói nhăng nói cuội để tránh né sự thật. Tệ nhất là không có hành động cụ thể và quyết liệt nào để chấm dứt ô nhiễm, giảm thiểu những thiệt hại, đồng thời cứu trợ khẩn cấp các nạn nhân.

Ai mà không thấy hàng ngàn ghe thuyền được kéo lên

bờ, vì không thể xuống biển đánh cá? Những chiếc thuyền này là phương tiện sinh sống của hàng triệu con người. Chúng nuôi dưỡng thêm hàng triệu người khác trong việc buôn bán hải sản và chế biến những sản phẩm từ cá, như làm nước mắm. Những người này khi có tiền xài là lại nuôi thêm hàng triệu người khác qua các dịch vụ, kể cả dịch vụ nghỉ ngơi, giải trí trên bãi biển. Sự vận hành của nền kinh tế ở các tỉnh liên hệ đã bị tê liệt theo kiểu dây chuyền. Hậu quả là dân không có việc làm, buôn bán đình trệ, không có tiền, đói ăn. Cách duy nhất là bỏ đi nơi khác kiếm sống một cách rất khó khăn, vất vả. Nhiều người phải sang tận Lào làm công. Những người không thể đi đâu thì ngồi nhà chờ từ thiện bữa cơm bữa cháo. Thật là bi đát!. Những tổ chức cứu trợ của tôn giáo và tư nhân thì bị làm khó dễ. Có đoàn cứu trợ bị buộc phải phát phẩm vật tại trụ sở Ủy Ban Nhân Dân để nhà cầm quyền buôn nước bọt lấy tiếng. Đã chơi trò “của người

Chiếc thuyền im bến mỏi trở về nằm
(Té Hanh)

phúc ta” lại còn hành dân và hành luôn những người muốn giúp đỡ dân.

Chắc sẽ có độc giả đặt câu hỏi là nói nhà nước đem con bỏ chợ thì đúng, ám chỉ Giáo Hội cũng đem con bỏ chợ thì quá đáng và không thích hợp, Giáo Hội có đầy đọa con cái mình đâu? Xin thưa Giáo Hội không đầy đọa con cái mình theo nghĩa đen và trực tiếp. Nhưng những hành động thiếu nhất quán của Hội Đồng Giám Mục, việc một số chủ chăn xé lẻ để cộng tác lưỡng lợi với nhà cầm quyền đã làm cho giáo dân bị bỏ rơi, dễ bị hiếp đáp, quyền lợi không được tôn trọng. Có thể đơn cử vài thí dụ. Chủ Tịch HĐGM hô hào giúp nhà nước về an ninh công lộ, trong đó có cảnh sát giao thông (những tay tổ móc túi dân bất hợp pháp), khuyến khích giáo dân không hành động quá khích kéo vi phạm luật pháp trong vụ cá chết, có nghĩa là không đòi hỏi, không đấu tranh, tán dương việc xây dựng trung tâm hành hương Núi Cúi sẽ tạo ra một quảng trường lớn nhất Việt Nam chứa được hàng triệu người để... đón Đức

Giáo Hoàng (?!). Vị khác, trong thư chung đầu tiên với tư cách tân giám mục, đã hô hào con chiên toàn giáo phận đi bầu quốc hội... cuội. Chưa hết đâu. Nói ra thêm đau lòng. Các chủ chăn mà hành động như thế chỉ làm cho đám lãnh đạo cộng sản coi thường, được đảng chân lân đấng đầu, thấy dễ “bóp mũi” nên chỉ cần xì ra một tí quyền lợi là có người vội vồ lấy và tuân theo chỉ thị răm rắp. Một khi đã bị coi thường và dễ bị mua chuộc thì tiếng nói của các vị ấy đâu còn tí trọng lượng nào trong việc đòi hỏi quyền tự do quản trị việc nội bộ của Giáo Hội, quyền làm người của công dân, quyền tự do hành đạo của giáo dân. Vì thế, dân có khổ, bị đầy đọa, thì gián tiếp một phần cũng do thái độ và hành động của một số chủ chăn như thế.

Dân khổ rồi, HĐGM không lên tiếng bênh vực và chia sẻ. Từ khi ra Thông cáo “nổi tiếng” ngày 30-4-2016 đến nay, không thấy ngài Chủ Tịch HĐGM có một lời đòi hỏi nhà nước minh bạch hóa nguyên nhân và thủ phạm vụ ô nhiễm biển và cứu trợ những nạn nhân của tai họa này. Nếu nói HĐGM không cần lên tiếng thì

tiếng nói nào sẽ đủ “nặng cân” để có tiếng vang trong dư luận và làm cho quyền hành đồng lõa phải e nể? Vụ hủy hoại môi trường sinh thái chẳng những gây tai họa trong hiện tại mà còn di hại tới nhiều thập kỷ sau mà Hội Đồng GM, đại diện cho lương tâm Công Giáo không lên tiếng, không đòi hỏi những biện pháp cứu dân, cứu biển thì còn chờ chuyện gì nữa mới lên tiếng?

Giáo phận Vinh đã hành động một cách riêng lẻ. Dĩ nhiên, Đức Cha Nguyễn Thái

Hợp phải ưu tiên lo cho con chiên của mình gồm trên nửa triệu người sống trong ba tỉnh bị nhân tai: Nghệ An, Hà Tĩnh, Quảng Bình. Chúng ta cũng nên biết giáo phận Vinh không giàu có gì, không lắm người nhiều của như các giáo phận Sài Gòn, Xuân Lộc. Nhưng một khi muốn làm là được. Đức Cha Hợp đã phổ biến ở trong nước và ngoài nước **Thư Kêu Gọi Tương Trợ Nạn Nhân Thảm Họa Môi Trường Biển** ký ngày 27-5-2016 (có đăng trong số báo này). Chắc chắn lời kêu gọi của Đức Cha đã và sẽ được đáp ứng nồng nhiệt. Bằng chứng là giáo phận đã có điều kiện thực hiện ngay những cuộc cứu trợ cần thiết.

Hai cuộc thăm viếng ủy lạo đầu tiên đã diễn ra tại các tỉnh Hà Tĩnh và Quảng Bình, ở những địa điểm bị thiệt hại nặng nhất vì thảm họa cá chết.

Ngày 14-6-2016, đích thân ĐC Nguyễn Thái Hợp đã dẫn đầu một phái đoàn đến thăm và trao quà cho cho giáo dân của 4 giáo xứ Cửa Sốt, Đông Yên (Hà Tĩnh), và Nhân Thọ, Đan Sa (Quảng Bình). Trên 1,000 gia đình đã được tặng quà. Mỗi gia đình được tặng một bao gạo 50 kg và một

thùng sữa. 22 tấn gạo và 1,300 thùng sữa đã được phân phát. Trị giá tổng cộng 447 triệu đồng (khoảng 22,300 Mỹ kim).

Ngày 15-6-2016, linh mục đoàn Hạt Thuận Nghĩa đã đi thăm và ủy lạo giáo dân các giáo xứ Đông Yên (Hà Tĩnh), Trường Hải và Xuân Hòa (Quảng Bình). Phái đoàn đã phân phối cho các giáo dân nạn nhân gạo và tiền mặt, trị giá tổng cộng 410 triệu đồng (tương đương trên 20,000 Mỹ kim).

Nghe nói cơ quan Caritas của Hội Đồng GMVN cũng nhận tiền lặt vặt để cứu trợ nạn nhân, nhưng hình như chưa được phổ biến rộng rãi để nhiều người có thể tham gia.

Sáng ngày 16-6-2016, Đức Tổng Giám Mục Giuse Ngô Quang Kiệt bất ngờ đến thăm giáo dân xứ Đông Yên, địa điểm chịu bất hạnh hàng đầu vì ở sát Vũng Áng. Nhiều bôn đạo đã khóc òa khi thấy Đức Cha. Ngài đã thăm hỏi, an ủi, quy tụ giáo dân vào thánh đường để cùng cầu nguyện. Ngài sống ở đan viện khổ tu nghèo khó Châu Sơn, không có tiền để giúp giáo dân. Ngài đã dùng tất cả những món quà bằng hiện kim, hiện vật người ta tặng cho ngài trong dịp kỷ niệm 25 năm linh mục của ngài để chia cho những nạn nhân cần nhất. Có người phát biểu: *“Khi ăn miếng cơm do gạo Cha cho, chúng con sẽ không cảm được nước mắt”*.

Biển khổ còn bao la. Sự trợ giúp mới như muối bỏ biển.

Tuy nhiên, dù sự thăm hỏi và cứu trợ không thể đổi ngược hoàn cảnh của nạn nhân nhưng chắc chắn đem lại cho họ niềm an ủi tinh thần cũng

như giúp họ đỡ ngật về vật chất. Điều quan trọng là họ cảm thấy không bị bỏ rơi, bị đem bỏ chợ.

Nhà nước cộng sản Việt Nam đã bỏ rơi dân rồi. Chúng ta có thể nhẫn tâm làm như họ được không?

Đức TGM Ngô Quang Kiệt thăm dân Đông Yên

VÌ ĐÂU NÊN NỔ?

Trong hai ngày, Không Quân Việt Nam bị mất hai phi cơ thuộc loại tối tân nhất. Ngày Thứ Ba 14-6-2016, chiến đày cơ SU-30MK2 do Nga chế tạo nổ trên không trung. Hai phi công nhảy dù ra khỏi máy bay. Một người sống, một người chết. Sáng Thứ Năm 16-6-2016, chiếc máy bay tuần tra của Cảnh Sát Biển CASA 212-400 do công ty Airbus chế tạo được phái đi tìm kiếm chiếc chiến đày cơ mất tích và tìm cứu các phi công gặp nạn, lại chìm xống biển, 9 người trên máy bay mất tích..

Nhà cầm quyền không giải thích nguyên nhân hai máy bay bị rớt. Họ chỉ nói qua loa là do “sự cố kỹ thuật”. Nếu do lỗi kỹ thuật thì một là máy móc

trục trục, máy Nga, máy Âu châu khi nằm trong tay người cộng sản cũng đều bị hư, dù còn mới tinh; lý do thứ hai là phi hành đoàn thiếu huấn luyện, thứ ba là kỹ thuật bảo trì và nhân viên bảo trì quá kém, thứ tư là có vụ rút xăng nguyên chất và trộn xăng thiếu phẩm chất vào bình xăng. Những lý do này không vững. Các loại máy bay tối tân có mấy khi bị trục trặc kỹ thuật khi đang bay đâu. Các phi công đều là những người được tuyển chọn kỹ, được huấn luyện ở ngoại quốc, đầy thâm niên công vụ, toàn là thiếu tá, thượng tá với đại tá. Kỹ thuật bảo trì và nhân viên bảo trì đều được các công ty bán máy bay trang bị và huấn luyện. Việt Nam hiện có 35 chiếc SU-30 và nhiều loại khác. Không thể

vì khiêm khuyết kỹ thuật bảo trì mà biến của một đồng tiền thành đồng sắt vụn. Lý do trộm xăng hay pha xăng để ăn cắp vật là chuyện thường xảy ra ở mọi cấp, mọi cơ quan. Nhưng ở đây, nơi canh giữ và điều hành những đồ chơi chiến tranh hiện đại nhất, đắt giá nhất, mà lại để xảy ra vụ ăn cắp nhiên liệu là điều khó tin. Nếu quả đúng như vậy thì mọi sự đã ung thối hết trong guồng máy nhà nước cộng sản rồi. Dân ta sửa soạn ăn mừng là vừa. Như vậy lý do “sự cố kỹ thuật” không có cơ sở.

Giả thuyết hai máy bay bị bắn trên trời được một số người bàn tới với những lý luận khó bác bỏ. Tôi không tin nhiều vào bản tin do

Chất nổ ai gài? Đạn ai bắn và bắn từ đâu? Trả lời được những câu hỏi này là biết vì sao máy bay bị nổ và lao xuống biển.

Về trường hợp máy bay CASA-212, báo Tuổi Trẻ loan tin: “*Máy bay Casa bị mất tín hiệu trưa 16-6 khi bay qua khu vực Bạch Long Vĩ đã nhìn thấy vật thể giống như thuyền phao của phi cơ SU-30. Ngay sau đó, máy bay Casa xin hạ thấp cao độ để quan sát thì bị mất tín hiệu*”. Bản tin dựa theo lời giải thích của những người có thẩm quyền.

Theo “Tin Việt Nam”, máy bay Casa chìm ở độ sâu 58m, gần đảo Bạch Long Vĩ của Tàu. Nhiều mảnh nát dùm của máy bay đã được vớt

dưới độ sâu chỉ có 58m. Các chuyên viên kết luận là chiếc Casa 212 cũng bị bắn rớt thành linh.

Ai bắn? Nếu không là Trung Quốc thì ai vào đây? Vịnh Bắc bộ đã được chia đôi. Đi qua một chút là vượt lằn ranh sang lãnh hải Trung Quốc, về phía đảo Hải Nam. Báo chí VN cho biết tướng Nguyễn Chí Vịnh đã liên lạc với Bộ Quốc Phòng Trung Quốc xin phép cho máy bay Casa bay tìm chiếc SU-30 ở Biển Đông. Bộ Quốc Phòng Trung Quốc đã chấp thuận. Nhưng một số quan sát viên nghĩ rằng các đơn vị phòng không ở đảo Hải Nam đã bắn hạ chiếc Casa vì thấy bay gần đảo Bạch Long Vĩ và vì thiếu phối hợp giữa trung ương và địa phương (!)

Bắn bằng gì? Bằng hỏa tiễn từ tàu ngầm là kín đáo và hữu hiệu nhất. Cũng có thể bị bắn bằng hỏa tiễn địa không từ đảo Hải Nam. Nếu bắn từ máy bay thì quá lộ liễu, vì các đài rada và vệ tinh có thể thấy.

Tại sao bắn? Để dẫn mặt, để cảnh cáo. Đừng đại thoát Trung và ngã sang Mỹ. Đừng héo lánh tới vùng biển mà ta đã nhận là của ta hết dưới hình lưỡi bò. Ngay trong vùng trời của mày, tao cũng có thể bắn hạ bất cứ chiếc máy bay nào một cách êm thấm. Tao không dọa, không chối và cũng không nhận. Mỹ và mày có biết cũng làm thinh, không phản đối. Phản đối và phản ứng là có chiến tranh.

Dù những điều trên chỉ là giả thuyết, không ai cho chúng ta biết rõ thực hư, nhưng những sự kiện tạo nên giả thuyết báo hiệu mỗi nguy cơ có thật. Trong khi Trung Quốc song tâng ăn hiếp đủ kiểu thì cộng sản VN chỉ bung bít, không dám nói sự thật, không dám tố cáo trước quốc tế, đừng nói đến phản ứng quân sự. Nếu

(xem tiếp trang 19)

Máy bay CASA có thể bay là sát mặt biển

VietPress USA tung ra, nói rằng tổ chức R.H. Hoa Kỳ cho biết chiếc SU-30 MK2 bị Trung Quốc bắn hạ cách bờ biển Nghệ An 60km. Tôi tin lời phi công sống sót Nguyễn Hữu Cường: “*Lúc máy bay đang cách mục tiêu 15km, bỗng nghe một tiếng nổ từ trong buồng lái. Hai anh em bung dù bay cách nhau khoảng 3km. Lúc rơi xuống biển cách nhau khoảng 6km*” (Vietnam.Net). Cái gì nổ? Không phải động cơ vì nổ ở trong buồng lái. Vậy chỉ còn do chất nổ hay đạn nổ.

lên, các túi phao cứu nạn chưa kịp mở ra, chứng tỏ máy bay bị nổ bất ngờ, không ai kịp mở túi phao. Máy bay Casa là loại bay chậm và bay sát mặt nước khoảng 100m, có thể hạ cánh trên biển nhờ có phao dưới lườn tàu. Nếu bị trục trặc kỹ thuật cũng có thể đáp xuống nhẹ nhàng trên mặt nước, dư thời giờ để gọi máy báo cáo và liên lạc với đất liền. Nếu bị hư máy bất ngờ mà rơi xuống biển thì cũng không thể bị vỡ từng mảnh, nhất là ở

Thảm họa miền Trung:

Ai là của dân và ai thuộc về dân?

Dân Đông Yên vỡ òa niềm vui và nước mắt khi được Đức Tổng Giám mục Ngô Quang Kiệt đến thăm.

Thảm họa môi trường biển miền Trung thật khủng khiếp. Hàng chục triệu con người đang phải trực tiếp chịu ảnh hưởng tiêu cực bởi thảm họa đó.

Nhiều tấm lòng trắc ẩn khắp nơi đã không thể ngồi yên nhìn những nạn nhân của thảm họa bị đẩy vào chỗ chết. Nhiều cuộc kêu gọi cứu trợ đã được phát động và những tấm lòng nhân ái của cộng đồng đã đến với miền Trung, nơi xảy ra thảm họa biển.

Nhưng chính quyền tại một số địa phương đã không trân trọng những tấm lòng nhân ái ấy. Trong số đó, có chính quyền xã Kỳ Lợi, thị xã Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh.

Một cuộc cứu trợ bị buộc phải thông qua chính quyền

Sáng 16/6, đoàn từ thiện Quỹ Cầu Vòng từ Sài Gòn vượt hàng ngàn cây số để đến trao quà cho bà con giáo dân Đông Yên (cũ) thuộc xã Kỳ Lợi, thị xã Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh.

Trước đó, đoàn Quỹ Cầu Vòng đã cho người ra Vũng Áng đi tiền trạm. Họ đã liên hệ với UBND xã Kỳ Lợi (thị xã Kỳ Anh, Hà Tĩnh), xin được trao quà thiện tâm tại thôn Đông Yên, xã Kỳ Lợi.

biểu hiện tấm lòng của những ân nhân đến an ủi các nạn nhân nơi đây sẽ cứ thế mà tiến hành, vì đã bàn bạc, thống nhất với chính quyền thị xã Kỳ Anh (Hà Tĩnh) và đã được chính quyền cho phép.

Thế nhưng mọi việc không đơn

Đức TGM Giuse Ngô Quang Kiệt thăm giáo dân Đông Yên, 16/6/2016.

Ông Lê Xuân Vượng, Chủ tịch UBND xã Kỳ Lợi trả lời rằng tại thị xã Kỳ Anh, đơn vị đặc trách công việc này là MTTQ Thị xã. Đại diện đoàn Quỹ Cầu Vòng đã phải lặn lội trở lại Trụ sở MTTQ Thị xã Kỳ Anh, gặp cả Chủ tịch và Phó Chủ tịch MTTQ Thị xã để trực tiếp trao đổi về việc trao quà cứu trợ. Thời gian trao quà, số lượng quà, đối tượng nhận quà và địa điểm trao quà đều được trao đổi kỹ lưỡng và chi tiết. Trong đó, địa điểm trao quà sẽ là sân bóng thôn Đông Yên cũ.

Những tưởng việc đem chút quà

gián như người ta tưởng.

Khi đoàn mang quà đến, chính những người đại diện chính quyền tự xưng là “của dân, do dân và vì dân” đã tráo trở.

Vừa đến nơi, đoàn cứu trợ bị đích thân ông Lê Đình Trọng, Phó Chủ tịch MTTQ Thị xã Kỳ Anh, yêu cầu đến cơ quan chờ ông cùng đi để “có sự chỉ đạo”.

Sau đó, thay vì đến địa điểm thôn Đông Yên như đã hẹn với người dân và như đoàn đã chuẩn bị theo sự thống nhất trước với chính quyền, thì vị “đại diện chính quyền sở tại”

lại yêu cầu tài xế cho xe vào trụ sở UBND xã Kỳ Lợi và yêu cầu bà con đến nhận quà tại đó.

Gần 1000 người dân Đông Yên đã từ chối đến nhận quà cứu trợ tại trụ sở chính quyền xã Kỳ Lợi, mặc dù họ rất trân trọng và rất cảm động trước tấm lòng của đoàn từ thiện. Lý do của người dân thật đơn giản: từ lâu, chính quyền tự nhận là “của dân, do dân, vì dân” nơi đây đã tự chứng tỏ hoàn toàn không phải là của dân mà ngược lại.

Thực tế, chính quyền đã đẩy họ ra khỏi quê hương bản quán mà họ đã xây dựng và vun đắp bằng xương máu hàng trăm năm qua, cho dù hoàn toàn không có một căn cứ luật pháp nào, mà chỉ để thỏa mãn lợi ích của một phe nhóm nào đó muốn cướp quê hương của họ để kiếm ăn. Dù không có bất cứ cơ sở luật pháp nào, nhưng chính quyền đã sử dụng đầy đủ bạo lực công quyền để đàn áp họ, bằng những thiết bị và lực lượng được mua sắm và được nuôi sống nhờ chính những đồng thuế mà họ một nắng hai sương làm lụng để đóng góp. Độc ác hơn, để ép buộc người dân bỏ đất mà ra, bỏ nhà mà đi, chính quyền đã đập phá ngay cả trường học của trẻ, ép cha mẹ các cháu phải di dời đến nơi chính quyền muốn. Kết quả là 155 học sinh Đông Yên bị thất học hai năm nay chưa ai quan tâm giải quyết. Các em đã trở thành con tin của nhà cầm quyền.

Với những kinh nghiệm đó của mình, người dân Đông Yên đã cự tuyệt việc nhà cầm quyền cố tình buộc đoàn từ thiện đưa quà vào văn phòng Ủy ban Xã để buộc người dân đến nhận như một sự ra ơn của chính quyền đối với dân.

Và thế là đoàn từ thiện, đã vượt qua hàng ngàn cây số mang theo tấm

lòng của muôn người phương xa, vẫn không thể trao quà cho người dân Đông Yên, dù chỉ còn cách Đông Yên có 300m.

Tất cả cơ sự chỉ vì chính quyền địa phương tráo trở.

Người dân Đông Yên chấp nhận lặn lội ngoi nước kiếm ăn từng bữa trong hoạn nạn vì thảm họa. Người dân Đông Yên trân trọng tấm lòng của đồng bào phương xa. Nhưng khi những món quà biểu lộ những tấm lòng thành ấy chỉ cách họ có 300 mét thôi, họ đã phải buộc lòng từ chối đến nhận. Tại sao? Thưa: bởi vì ai cũng hiểu rằng 300 mét kia đã là nơi đang bị thế lực của sự dữ, sự bất chính và bất nhân chặn ngõ.

Và khoảng cách 300 mét kia chính là một cái hố mà nhà cầm quyền đã đào trong lòng người dân bao năm nay.

Một cuộc thăm viếng cảm động

Cũng trong sáng 16/6/2016, giáo dân Đông Yên bất ngờ nhận được những món quà vô giá từ Đức Tổng Giám mục Giuse Ngô Quang Kiệt khả kính.

Nhân dịp kỷ niệm 25 năm Linh mục, Đức TGM Giuse Ngô Quang Kiệt đã không tổ chức lễ lạt linh đình, nhưng dành tất cả những quà tặng và tiền bạc người ta tặng ngài để góp phần cứu trợ các nạn nhân của thảm họa môi trường Miền Trung.

Bất ngờ sáng nay, tại Đông Yên, ngài thực hiện chương trình mà ngài đã định đó.

Khi ngài vừa xuất hiện, nhiều người khóc thét lên, nhiều người già vịn tay khóc như trẻ con. Những tiếng khóc vỡ òa. Những đôn nén, oan ức mấy năm nay tự nhiên vỡ ra.

Đoàn giáo dân Đông Yên hôm nay chẳng khác nào những đứa con cô đơn, đau khổ nay được gặp lại cha mẹ của mình. Quả thật, những giáo dân Đông Yên, những nạn nhân thảm họa liên tiếp của “nhân tai” nơi đây, nằm mơ cũng chưa bao giờ dám nghĩ có một ngày được đón Đức TGM Giuse đến thăm hỏi mình.

Đức Tổng đã cùng bà con vào nhà thờ. Ngài cùng giáo dân cầu nguyện, đọc kinh. Ngài ân cần hỏi thăm, động viên và chúc lành cho bà con giáo dân. Ngài căn dặn, trong đau khổ những người giáo dân phải can trường gìn giữ đức tin, làm chứng cho sự thật - công lý - hòa bình, sống yêu thương, tha thứ cho kẻ thù.

Ngài đã ân cần thăm hỏi động viên bà con nơi đây, chia sẻ và giúp đỡ cho họ, rồi chia tay. Mọi người lưu luyến xúc động chia tay ngài trong nước mắt.

Chỉ trong một buổi sáng 16/6/2016, 158 hộ dân Đông Yên gồm gần 1000 con người - những người đã không chấp nhận bỏ nhà cửa vô lý, quyết ở lại nơi quê hương mình dù phải đối diện với nhiều gian nan bởi “nhân tai” - đã trải qua hai thái cực hoàn toàn khác nhau với nhiều cung bậc cảm xúc khác nhau. Từ căm giận, nhẫn nhịn, kìm nén, thất vọng đến cảm xúc vỡ òa, sung sướng, tin tưởng, tín thác và tràn đầy hi vọng.

Ai của dân?

Ai không phải của dân?

Thảm họa môi trường biển miền Trung đang gây ra những hậu quả khủng khiếp: môi trường biển bị hủy diệt, hàng chục triệu con người đối diện với hiện tại và tương lai khôn

(xem tiếp trang 19)

ĐỨC TGM GIUSE NGÔ QUANG KIỆT

VỀ THẠM TRẠNG CỦA NAN NHÂN CÁ CHẾT VŨNG ÁNG

GNSP (19.06.2016) –

“**M**ột cảnh chết chóc”, là nhận định của Đức Tổng Giuse Ngô Quang Kiệt khi Ngài đến thăm Bà con Giáo dân Giáo xứ Đông Yên thuộc xã Kỳ Lợi, huyện Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh, một trong những nơi chịu ảnh hưởng nặng nề nhất của vụ thảm họa ô nhiễm môi trường biển vào tháng 04.2016 vừa qua.

Đức Tổng Giuse đến thăm Bà con Giáo dân và Ngài trao tặng quà cho bà con những món quà Ngài đã được tặng trong dịp mừng 25 năm Linh mục của Ngài.

Sau đây xin mời quý vị lắng nghe những tâm tư, trăn trở của Đức Tổng Giuse sau chuyến viếng thăm Bà con ngư dân vùng Vũng Áng, Hà Tĩnh.

Huyền Trang, GNSP: Con kính chào Đức Tổng Giuse Ngô Quang Kiệt. Kính thưa Đức Tổng, sức khỏe của Ngài dạo này thế nào ạ? Và, công việc chính của Đức Tổng ở Đan viện là gì ạ?

Đức Tổng Giuse Ngô Quang Kiệt: Chúa ban cho sức khỏe dạo này cũng khá. Công việc chính là nghỉ (Ngài cười), những giờ khác có thể đi làm vườn, giảng tĩnh tâm.

Huyền Trang, GNSP: Kính thưa Đức Tổng Giuse, con được tin vào ngày 16.06.2016, phái đoàn của Đức Tổng đến thăm bà con ngư dân ở Vũng Áng, xin Đức Tổng có thể kể

lại cho chúng con nghe về chuyến viếng thăm này ạ?

Đức Tổng Giuse Ngô Quang Kiệt: Từ lâu, tôi đã được tiếp xúc với bà con Giáo dân thuộc Giáo xứ Đông Yên ở Vũng Áng. Bà con bị giải tỏa đất để xây dựng công ty Formosa thì Giáo dân rất đau khổ và bức xúc, họ đã đi khiếu kiện ở các cấp lãnh đạo kể cả trung ương nhưng chưa có cấp thẩm quyền nào giải quyết thỏa đáng cho họ. Tôi rất là thương họ và không biết làm sao để giúp đỡ.

Tuy nhiên, trong vụ biển bị ô nhiễm, cá chết, tôi càng đau xót hơn, cho nên trong ngày Ngân khánh vừa qua có người tặng quà cho tôi thì tôi để dành tất cả những quà tặng đó cho người Vũng Áng. Hôm chuyến đi đến Vũng Áng, tôi đã đến thăm họ vì họ đã đến viếng thăm tôi nhiều lần. Tôi cũng đến tận nơi để nhìn thấy những cảnh đau khổ của những người bị ảnh hưởng trực tiếp của Formosa và cũng gửi cho họ ít quà như là dịp Lễ mừng 25 năm Linh mục của tôi.

Huyền Trang, GNSP: Kính thưa Đức Tổng Giuse, khi Ngài đến Giáo xứ Đông Yên thì Ngài nhận xét như thế nào về tình cảnh của bà con Giáo dân ạ? Và, Đức Tổng nhận định như thế nào về thảm họa môi trường biển lần này ạ?

Đức Tổng Giuse Ngô Quang Kiệt: Tình cảnh của bà con Giáo dân quá đau khổ, xót quê hương, kể như họ rất cô đơn trên lối tôi tắm

thì họ bày tỏ một cảm xúc rất mãnh liệt cũng là một tình cảm quý mến. Đồng thời nói lên được một tình cảm họ được an ủi khi có người đến thăm bởi vì họ cảm thấy tủi, bị bỏ rơi, bị hắt hủi. Cho nên họ đã dành cho tôi một sự đón tiếp cảm động nhưng rất chân tình và tôi cũng hết sức cảm động khi gặp gỡ bà con Giáo dân.

Khi chứng kiến tất cả đời sống của họ cũng như đi thăm tất cả các bờ biển, tôi cảm thấy đau xót, có thể nói là một cảnh chết chóc. Tôi vào một nhà nghỉ khá lớn của Hà Tĩnh thấy khách vắng hoe, chả thấy khách đâu cả. Rồi đi ra bãi biển thấy thuyền nằm chắt đóng ở đó, có những con thuyền chỉ còn đập những tấm vải y hệt như những thân thể bị liệt thì đúng là một cảnh chết chóc. Ở bờ biển không có một sinh vật nào cả, trên bãi cát không có một con dã tràng nào. Tôi thấy ở các bãi biển đều có những con vật nhỏ li ti như con dã tràng, con cua, con ốc thì bãi biển này hoàn toàn chết hết rồi, không còn một tí gì là sự sống nữa. Khi chúng tôi xuống biển, tất cả mọi người đều hết sức đề phòng để cho nước biển không được dính vào chân. Họ kéo thuyền thật cao trên bãi cát, xong rồi thì có thể bước lên bờ để chân mình khó có thể dính nước biển... Cả một sự chết chóc như vậy.

Trong làng trong xóm sự chết chóc đang dần mòn đi tại vì những người dân đánh cá đã ba tháng nay không ra biển thì chả còn thu nhập gì cả. Thành ra chúng tôi thấy sự chết dần mòn. Người ngư dân chết trực tiếp, cá chết thì người đánh cá cũng chết, những người làm nghề liên quan đến nghề cá như người bán xăng cho những tàu đánh cá cũng chết, những người làm chài lưới cũng chết, những người buôn bán hải sản

cũng chết, những người chế biến hải sản cũng chết, ngành du lịch cũng chết, bao nhiêu sự chết kéo theo. Người ta đoán là có ít nhất là 5 triệu người bị ảnh hưởng bởi vụ cá chết này. Hết sức là đau xót, xung quanh đó hết sức là hoang tàn, không còn sức sống, người ta ai cũng mệt mỏi, rã rời và buồn chán.

Huyền Trang, GNSP: *Dạ vâng, kính thưa Đức Tổng Giuse, Ngài có lời khuyên nào cho những người có trách nhiệm cũng như đồng bào VN đặc biệt là bà con ngư dân ạ?*

Đức Tổng Giuse Ngô Quang Kiệt: Tôi thấy cái chết của biển cũng như của cá nó chỉ là cái ngọn vấn đề, cái chính gây ra cái chết này là do cái chết của tâm hồn con người. Tôi thấy có ít nhất có bốn cái chết: cái chết của lương tâm, cái chết của luân lý, cái chết của lý trí, cái chết của chính trị.

Lương tâm là ơn Chúa ban cho người ta để người ta phân biệt được điều gì tốt điều gì xấu, khi làm điều tốt thì lương tâm thanh thản, an ủi

còn khi làm điều xấu lương tâm cắn rứt. Thế thì khi lương tâm chết rồi nó không còn cắn rứt nữa. Cho nên khi làm điều xấu mà nó không còn cắn rứt nữa thì lương tâm đó chết rồi.

Luân lý là những chuẩn mực, quy luật để hành xử cho đúng đạo lý. Khi cư xử không còn theo đạo lý nữa, không còn biết điều xấu nữa thì luân lý đó chết rồi, nó không bị chi phối bởi những chuẩn mực đạo đức, không còn quy tắc đạo lý nữa.

Lý trí để giúp người ta biết phân định những giá trị cao thấp khác nhau như Đức Thánh Cha nói rằng: “thời gian lớn hơn không gian, toàn phần lớn hơn một phần”. Bây giờ người ta chọn một phần mà quên đi toàn phần thì cái đó là cái chết của lý trí không còn phân định được và chọn các giá trị thấp mà bỏ các giá trị cao.

Chính trị chính là nghệ thuật tổ chức sắp xếp để cho mọi người được hạnh phúc. Cho nên nó đã chết trong lòng con người chính là nguyên nhân làm cho biển chết, cá chết.

Thế thì bây giờ chúng ta phải làm sao cho những giá trị đó sống lại, phải làm sao cho con người sống lại cái lương tâm, cái lý trí, cái luân lý, cái chính trị thì mới có thể cứu sống được tình thế này.

Có những người biết mình bị bệnh thì họ đi chữa bệnh và được khỏi bệnh, nhưng có những người bệnh mà không biết mình bệnh thì chúng ta phải xác định bệnh, làm sao cho người ta tỉnh táo để người ta sống thì mới có thể cứu được dân tộc, đất nước này.

Toàn dân phải ý thức được điều đó để biết quyền được sống của mình. Chúng ta lấy bốn phần để phục vụ dân chúng như thế nào, để đem lại sự sống chứ không phải sự chết cho người khác được.

Huyền Trang, GNSP: *Dạ thưa con xin chân thành cảm ơn Đức Tổng Giuse. Chúng con xin kính chúc sức khỏe Đức Tổng và xin Đức Tổng thêm lời cầu nguyện cho người dân chúng con ạ.*■

■ **Huyền Trang, GNSP**

THẨM HỌA MIỀN TRUNG...

(tiếp theo trang 17)

quần. Những hậu quả đó ảnh hưởng không chỉ một vùng miền và không chỉ một vài năm... Hơn ai hết, chính quyền phải đi đầu và chịu trách nhiệm chính yếu trong việc tìm ra nguyên nhân thực sự của thảm họa và tích cực giải quyết triệt để các hậu quả của thảm họa này, trước mắt cũng như lâu dài. Có thể, họ mới thực sự là chisng quyền “của dân, do dân và vì dân” như họ vẫn tự nhận.

Nhưng nhìn chọn lựa và cách hành xử của người dân Đông Yên

trong buổi sáng 16/6, người ta hiểu ra: ai và cái gì thực là của dân; ai và cái gì không phải là của dân.

Thiết nghĩ, đây cũng là một cơ hội và là một bài học thêm cho những ai đang cầm quyền trong tay hiểu thêm rằng: Họ đang đứng chỗ nào trong lòng người dân.

Và họ cũng nên nhớ câu nói: Chèo thuyền là dân, nhưng lật thuyền cũng là dân.■

Vũng Áng, Kỳ Anh, Hà Tĩnh
16/6/2016.

■ **JB Lê Trần (VRN's)**

VÌ Đâu Nên Nỗi?

(tiếp theo trang 15)

cứ tiếp tục như thế này, hàng đồng máy bay, tàu ngầm, chiến hạm, hỏa tiễn mua bạc tỷ Đô la sẽ được chất đống, nằm ụ chờ rỉ sét, không dám đưa ra sử dụng. Không phải mỗi lúc mỗi đưa võ khí ra đương đầu nhưng phải biết bày binh bố trận thế nào để kẻ địch dù mạnh hơn vẫn phải nể và né. Không thể chấp nhận tình trạng lâu lâu thò đầu ra một chiếc để chúng hạ ngon ơ, rồi chúng tỉnh bơ như không có chuyện gì xảy ra. Còn mình thì ngậm đắng nuốt cay, chỉ biết thu vào vỏ để trút hận thù lên đầu anh em ruột thịt.■

Đức Cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp

viếng thăm và trao quà cho một số giáo xứ ven biển Hà Tĩnh và Quảng Bình

Trong thời gian qua, nhờ tình liên đới, sẻ chia của nhiều tấm lòng hảo tâm của các ân nhân xa gần trước thảm cảnh đang xảy đến với nhiều xứ đạo vùng ven biển đang phải hứng chịu hậu quả trực tiếp từ thảm họa ô nhiễm môi trường biển, Đức Cha Phaolô

đã đến thăm hỏi, chia sẻ, động viên tinh thần và hỗ trợ một phần vật chất cho bà con giáo dân của nhiều xứ đạo trên ba tỉnh Nghệ An, Hà Tĩnh và Quảng Bình.

Vào ngày 14.06.2016, Đức Cha Phaolô cùng với quý thầy, quý sơ đang phục vụ tại TGM đã đến thăm và trao quà cho bà con giáo dân của bốn giáo xứ là Cửa Sót, Đông Yên (Hà Tĩnh), Nhân Thọ và Đan Sa (Quảng Bình) là những xứ đạo đang phải hứng chịu hậu quả nặng nề từ thảm họa ô nhiễm môi trường biển trong thời gian qua.

Cửa Sót, Đông Yên, Nhân Thọ và Đan Sa là những giáo xứ thuộc giáo phận Vinh, nằm trên dải dọc bờ biển miền Trung. Cuộc sống của hàng chục ngàn người dân ở trong các xứ đạo đó xưa nay vốn chỉ trông chờ vào việc khai thác nguồn lợi thủy sản biển. Biển chính là nơi cung cấp nguồn thu nhập kinh tế chủ yếu cho người dân, biển đã giúp họ ổn định cuộc sống, có cái ăn cái mặc và có điều kiện trang trải cuộc sống hàng ngày. Trong hoàn cảnh khó khăn hiện nay, một người giáo dân ở giáo xứ Nhân Thọ (Quảng Bình) chia sẻ: “Bình thường các năm cứ đến thời

gian này là vào mùa thu hoạch biển, nhưng hiện nay chúng con đang rơi vào tình cảnh thất nghiệp. Do không có thu nhập nên cuộc sống của chúng con đang phải đối diện với sự thiếu thốn về cái ăn cái mặc và những trang trải cho sinh hoạt hàng ngày. Cuộc sống của chúng con lúc này đang thật sự rơi vào bế tắc và khó khăn.”

Gặp gỡ bà con giáo dân vùng biển, Đức Cha Phaolô đã thăm hỏi, chia sẻ những khó khăn và động viên bà con giáo dân nơi đây ổn định tinh thần, sống tình bác ái và giúp đỡ nhau vượt qua giai đoạn khó khăn hiện nay. Đồng thời, ngài đã nhấn mạnh tinh thần liên đới, nghĩa vụ yêu thương đối với đồng bào, đồng loại và trách nhiệm đối với thiên nhiên. Ngài kêu gọi mọi người cùng chung tay để hành động vì một cộng đồng nhân bản hơn, một môi trường lành mạnh hơn, không chỉ cho cuộc sống hôm nay nhưng còn cho tương lai của giống nòi, của dân tộc.

Bên cạnh sự động viên chia sẻ về tinh thần, Đức Cha đã hỗ trợ mỗi gia đình 50kg gạo và 1 thùng sữa, với tổng số lượng hơn 22 tấn gạo (trị giá trên 250 triệu đồng) và 1.300 thùng sữa tươi (trị giá 197 triệu, do Công ty TNHH DV Hoa Hồng Đỏ gửi tặng) cho hơn 1.000 hộ gia đình của bốn giáo xứ. ■

■ *Lam Hồng*

KÍNH MỜI ĐỘC GIẢ VÀ THÂN HỮU ĐÓN COI CHƯƠNG TRÌNH TRUYỀN HÌNH DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN TRÊN ĐÀI SBTN VÀO LÚC 1:30PM (giờ miền Tây HK) MỖI THỨ BẢY ĐẦU THÁNG. CHƯƠNG TRÌNH NÀY CŨNG ĐƯỢC LƯU TRỮ TRÊN TRANG NHÀ WWW.DIENDANGIAODAN.US

Ngày 15/6/2016, linh mục đoàn hạt Thuận Nghĩa đã đến thăm hỏi, động viên và hỗ trợ một phần vật chất cho các nạn nhân của thảm họa ô nhiễm môi trường biển miền Trung, tại các giáo xứ Đông Yên (Hà Tĩnh), Trùng Hải và Xuân Hòa (Quảng Bình). Ngoài món quà tinh thần, tổng giá trị phần hỗ trợ (gạo và tiền mặt) là 410 triệu đồng.

Đoàn cứu trợ, bao gồm cha quản hạt, các cha quản xứ và thành viên hội đồng mục vụ của 15 giáo xứ trong hạt Thuận Nghĩa, khởi hành

Linh mục đoàn hạt Thuận Nghĩa thăm và tặng quà các Giáo xứ ven biển Hà Tĩnh và Quảng Bình

xứ lúc 10h sáng, đoàn được đón tiếp bởi đáng vẻ khả kính của cha quản xứ Phêrô Nguyễn Bình Yên, bởi những khuôn mặt hồ hởi của bà con giáo xứ. Những bì gạo được chuyển xuống xe trong tiếng cười rôm rả, nhưng không quên lời cảm ơn rói rít của bà con. Sự chất phác, đượm chút mặn mà, khắc khổ của người dân vùng biển miền quê là đặc sản nơi đây.

Rời Trùng Hải, đoàn đến

trường. Vẫn là những lời kể đã từng nghe: dân không đi biển được, có đi thì cũng không bán được cá, hơn hai tháng rồi phải ăn cầm chừng..., nhưng chưa bao giờ voi bớt đau thương. Sau khi nhận sự hỗ trợ, cha quản xứ Phêrô Mai Xuân Ái đã dẫn đoàn ra xem một khu vực tập kết cá. Không có gì đáng nói, nếu đây không phải là gần một tấn cá được thu gom để tiêu hủy cách an toàn, vì chúng bị nghi ngờ có nhiễm chất độc. Nhất quyết không cho số cá này được tiêu thụ, cha Phêrô đã thu mua tất cả để tiêu hủy. Đau lòng lắm, tiếc lắm khi bao công sức của những ngư dân tan thành mây khói!

Khi trời đang đổ lửa, đoàn tiếp tục chuyến hành trình của mình. Điềm dừng chân cuối cùng là giáo

vào 6h sáng. Cái khắc nghiệt của thời tiết, cái xa xôi về khoảng cách địa lý dường như không làm giảm bớt sự hứng khởi và nhiệt huyết của đoàn. Bởi chuyến đi không chỉ chở nặng những bao gạo, những món quà, mà còn là tình thương của các mục tử, là tấm lòng nhân ái của gần 50 ngàn con tim giáo dân hạt Thuận Nghĩa đang hướng về những người đang gánh chịu nỗi đau mang tên “thảm họa ô nhiễm môi trường biển”.

Điềm dừng chân đầu tiên của đoàn là giáo xứ Trùng Hải, hạt Hướng

với giáo xứ Xuân Hòa, hạt Hướng P h u o n g , Quảng Bình, một giáo xứ có nhiều bước chuyển mình trong thời gian gần đây những vẫn không tránh khỏi sự phá hoại của thảm họa ô nhiễm môi

xứ Đông Yên, hạt Kỳ Anh, Hà Tĩnh. Sau khi đến thăm địa điểm mới mà nhà thờ giáo xứ đang xây dựng, đoàn đến với khu đất cũ. Ấn tượng đầu tiên kèm theo chút ngậm ngùi, xót xa là cảnh hoang tàn với đồng gạch đá, với những căn nhà đang bị đập dở dang. Đoàn dừng lại ở sân nhà thờ cũ và nói chuyện với một số người dân đang có mặt ở đây. Một phút sau tiếng chuông, những người đang bám trụ tại khu đất cũ (158 hộ) đã có mặt khắp sân nhà thờ. Những câu chuyện được kể, những khó khăn của người dân được chia sẻ. Người quạt, người che nắng cho các vị chủ chăn, người thao thức kể về cuộc sống của họ. Thảm họa kép mà người dân Đông Yên đang cùng lúc gánh chịu: nhập nhằng trong chuyển đổi đất đai và ô nhiễm môi trường biển, đang từng ngày đè nặng lên cuộc sống mưu sinh của họ. Không đồng ruộng, không biển, họ đang thoi thóp nằm chờ năm chục. Thế nhưng, quên đi cái oi bức đến nghẹt thở của thời tiết và thời cuộc, hơn lúc nào hết, đoàn người lại thư thái đắm mình trong bầu khí yêu thương của tình cha con, tình huynh đệ.

Hành trình của đoàn cứu trợ kết thúc bằng giờ cầu nguyện ngắn tại ngôi thánh đường Đông Yên cũ. Không đèn nến lung linh, không áo quần chín chu, không đoàn rước

tương tất. Lòng hợp lòng, những mục tử và đoàn chiên đang quỳ trước nhan Chúa để thi thắm nhỏ to với Ngài về những cơ cực mà đoàn con đáng gánh chịu, những áp bức không biết chia sẻ cùng ai.

Khi đoàn chuẩn bị chia tay bà con Đông Yên, một nhóm các bà vừa lấy tay lau vội khoe mắt, vừa mếu máo: “Các con ăn chút gạo của các cha mà ứ nước mắt, nghẹn lắm!”. An ủi bà con, cha quản hạt Antôn Nguyễn Văn Đính chia sẻ: “Với sức con người, anh chị em khó lòng vượt qua được giai đoạn khó khăn này. Nhưng với ơn Chúa, anh chị em sẽ

làm được, miễn là anh chị em đừng bỏ Chúa, cứ bám lấy Chúa thật chặt là được”.

Tạm biệt Trùng Hải, Xuân Hòa và Đông Yên, đoàn trở về với những công việc thường ngày. Giờ đây, cái háo hức lúc khởi hành nhường chỗ cho chút trầm tư, trầm tư về những mảnh đời khắc khổ còn vương vẩn, về bộ mặt nhiều rối ren của xã hội hôm nay và về sứ mạng rao truyền Lòng Thương Xót Chúa: “Phúc thay ai xót thương người, vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương” (Mt 5,7).☐

■ *Đức Tình (VRN's)*

Lưu Ý:

Xin quý độc giả coi ngày đáo hạn lệ phí trên góc phải label của bao thư gửi báo. Nếu đã đáo hạn, xin gửi check đề Diễn Đàn Giáo Dân kèm theo tên họ và số ký danh ID của độc giả, in trên góc trái của label để khỏi lầm lẫn; hoặc cắt miếng label kèm vào thư. Đa tạ.

Nhan đề trên chúng tôi mượn từ lời phát biểu của Đức Tổng Giám Mục Giuse Ngô Quang Kiệt. Cá chết lênh bênh mặt biển, la liệt tấp bờ hàng triệu. Truyền thông xã hội – báo lề dân – chuyên tin liên tục, nhanh chóng, chính xác, hết đường chối cãi. Nhưng quyền uy của đảng vẫn là tuyệt đối! Đảng coi rẻ chuyện cá chết, phận dân! Sống chết mặc bay! Cù cưa việc điều tra tìm hiểu nguyên nhân, tâng lờ việc thông tri cho dân nguyên nhân cá chết! Cá chết, không phải chỉ ven biển 4 tỉnh Miền Trung Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị, Thừa Thiên, mà còn lan tràn khắp nơi từ Thanh Hóa, Nghệ An tới Hà Nội, Hải Phòng, Quảng Ninh, vào tận Quảng Ngãi, Phú Yên, Nha Trang, Vũng Tàu, và cả Sài Gòn (Kênh Nhiêu Lộc, Thị Nghè)!

“Cá chết! Người chết! Chưa bằng Cái chết của tâm hồn”

■ Lê Thiên

19/6/2016

Đến nước này thì rõ ràng người dân Việt Nam trong nước bị triệt đường sống! Uất ức lắm! Nhưng người dân Việt hiền hòa chỉ gọi nhau xuống đường đòi “minh bạch” vụ cá chết! Vậy mà rồi người dân được đáp ứng thô bạo bằng luật giang hồ bởi cơn đồ du đảng thanh toán bằng bạo lực gây đổ máu! Thậm chí người dân lương thiện dám đấu tranh cho công bằng xã hội lại bị liệt vào hạng vô gia cư, du thủ du thực, hút xách, chích choác, bị tống vào cái trại chỉ dành nhốt đám người này!

Tấm lòng của ĐTGM Ngô Quang Kiệt.

Trước tình hình cá chết và thân phận lay lắt của người dân Miền Trung, lương tâm các Chủ Chăn không cho phép các ngài dừng dưng đến nỗi không may “chạnh lòng thương” đối với hàng triệu người dân khắp nước đang và sẽ là nạn nhân của thảm nạn cá chết!

Chính vì vậy Đức Tổng Giám mục Giuse Ngô Quang Kiệt từ chốn Viện tu Châu Sơn Phát Diệm xa xăm đã dứt

khoát “*hướng lòng mình tới những anh chị em nạn nhân của thảm họa môi trường.*” Ngài “*quyết định sẽ không tổ chức lễ nghi nào nhân ngày Tạ ơn 25 hồng ân linh mục của ngài cũng như quyết định dùng mọi quà tặng kể cả vật phẩm vào việc giúp đỡ các nạn nhân của thảm họa môi trường Vũng Áng tại các tỉnh Miền Trung.*”

Theo tin mới nhất từ GNsP ngày 17/6/2016, vào ngày 16/06/2016 Nguyên Tổng Giám mục Tổng giáo phận Hà Nội Giuse Ngô Quang Kiệt đã có chuyến viếng thăm bà con giáo dân thuộc giáo xứ Đông Yên, giáo phận Vinh – nơi là tâm điểm của thảm họa môi trường do Formosa. Đức TGM Giuse đã đến mang theo sự đóng góp mà mọi người gửi tặng nhân dịp mừng kỷ niệm 25 năm linh mục của ngài. Nhiều người đã òa lên khóc vì Đức Tổng Kiệt đã bất ngờ tới tận nơi để viếng thăm họ trong cảnh khốn cùng của thảm họa. Trả lời cuộc phỏng vấn của nhà báo Huyền Trang, Đức Tổng Giám Mục Giuse Ngô Quang Kiệt đưa ra nhiều nhận xét tinh tế. Chúng tôi chỉ ghi nhận mấy điểm. Chẳng hạn, ngài nhận xét “*người dân ở Đông Yên quá đau khổ, quá cô đơn. Họ thấy họ tui vì từ lâu họ thấy họ bị bỏ rơi.*” “*Cảnh chết chóc*” hiện rõ từ bên trong xóm làng ra tới bãi biển nơi mà “*thuyền bè chạt đóng, nhiều chiếc đắp những tấm vải cũ rách nằm đơ như người tê liệt, không còn một sinh vật nào, một con dã tràng cũng không thấy.*” Theo Đức Tổng Giuse, “*cá chết, người chết chỉ là cái ngọn. Cái gốc là cái chết của tâm hồn!*”

Cách hành xử của ĐTGM Bùi Văn Đọc.

Trong khi đó, một vị Chủ Chăn khác đang là Thủ lãnh của Giáo Hội Công Giáo Việt Nam trong tư cách vừa đứng đầu HĐGMVN vừa cai quản một Tổng Giáo phận tâm cỡ nhất nước đã tung ra một Thông báo đặc biệt gửi

đến toàn thể dân Chúa tại Việt Nam, truyền rằng “*khi diễn tả những bức xúc và lo lắng của mình, tránh những hành động quá khích dẫn tới xung đột ảnh hưởng tới sản xuất, giao thông, vi phạm luật.*”

Người ta không nghĩ vị Chủ Chăn lại đóng vai cán bộ 4T (thông tin tuyên truyền) của Đảng và Nhà nước CSVN. Nhưng căn cứ vào lời lẽ trong Thông báo, dường như ý tưởng của ngài phản ánh phần nào đó vai trò của một cán bộ cốt cán phụ trách kiểm soát Sản xuất, kiểm tra An toàn Giao thông hay nắm quyền Tư pháp, pháp chế xhcn! Hay hơn thế, vị Chủ Chăn đang “*làm thay phần vụ của Ban Tuyên Giáo Đảng*” như Nguyễn Hữu Vinh ghi nhận trong bài của ông?

Đã có nhiều bài báo, đặc biệt là hai bài báo của hai tác giả trong nước phân tích hết sức chi li cái Thông báo của ĐTGM Bùi Văn Đọc. Có đọc bản Thông báo ấy đồng thời đọc hai bài nhận định về Thông báo ấy, chúng ta mới thấy nhức nhối! (Bài của **Nguyễn Hữu Vinh** (18/5/2016) *Nghĩ gì về Bản Thông báo của Đức cha Chủ tịch HĐGMVN Phaolo Bùi Văn Đọc?* Và bài của **Alf Hoàng Gia Bảo** (5/12/2016) *Mấy suy nghĩ quanh thông báo ‘cá chết’ của HĐGMVN* đều được đăng tải rộng rãi trên truyền thông xã hội).

Vội vã, không trình bày rõ ràng?

Sau khi các tầng lớp cả người Công giáo lẫn người không Công giáo phản ứng mạnh đối với Thông báo của ĐC Bùi Văn Đọc, người ta thấy trên website của HĐGMVN xuất hiện Văn thư “*giải thích Thông báo ngày 30/4/2016*” do Lm Nguyễn Anh Tuấn, Chánh Văn Phòng HĐGMVN ấn ký. Văn thư ấy viết rằng “*ĐTGM Phaolô ký thông báo này ngay trước khi lên đường công tác mục vụ tại Pháp. Có thể vì hơi vội vã nên ngài không thể trình bày rõ ràng và chi tiết những suy nghĩ và mong muốn của ngài.*”

Lời phán xét “*có thể hơi vội vã*” của Lm Nguyễn Anh Tuấn có lẽ phản ánh suy đoán cá nhân của linh mục Tuấn thôi, chứ không phải là lời nhìn nhận của chính ĐC Đọc là người đã ký tên đóng ấn trên Thông báo. Bút sa gà chết! Lời nói bay đi, chữ viết tồn tại!

Một linh mục, dù là lm chánh văn phòng của HĐGM thì nữa đâu có tư cách gì mà dùng Văn thư nói vị Tổng Giám mục là “*vì hơi vội vã nên ngài không thể trình bày rõ ràng và chi tiết những suy nghĩ và mong muốn của ngài.*”

Vội vì phải lên đường gấp. Đi làm mục vụ tận bên trời Tây cơ! Nếu quả thật Đức Cha Chủ tịch bận rộn với chuyện đi Tây, hẳn ngài đủ khôn ngoan và thời giờ để

trao quyền lại cho Đức Cha Phó hay ĐC Tổng Thư ký HĐGMVN thay ngài giải quyết, đâu phải để cho một linh mục dù lm ấy có là chánh văn phòng... tung văn thư biện hộ kiểu kê nhẹ - hơi vội vã!

Vì Lm Tuấn bảo rằng ĐTGM Chủ tịch HĐGMVN “*có thể vì hơi vội vã nên ngài không thể trình bày rõ ràng và chi tiết những suy nghĩ và mong muốn của ngài,*” rõ ràng các lời giảng giải tiếp theo sau của vị Lm là sản phẩm của chính Lm Tuấn, đâu phải là của Đức Cha Chủ tịch HĐGM hay của một vị Giám mục nào trong HĐGMVN. Văn thư ấy có giúp được gì cho ĐTGM Phaolô không hay nó làm cho người đọc nghĩ rằng vị linh mục ngầm ý nhắc khéo Thầy mình chớ có vội vã như vậy nữa!

Đến giờ phút này, chính ĐTGM Bùi Văn Đọc chưa có văn thư nào xác nhận ngài đã “vội vã” đến nỗi “*không thể trình bày rõ ràng và chi tiết những suy nghĩ và mong muốn*” của mình về biến cố cá chết và phạm dân trong nước!

Khi Đức Cha Nguyễn Thái Hợp lên tiếng.

- **Văn phòng CLHB Giáo phận Vinh.**

Nạn nhân khốn khổ nhất trong hiểm họa cá chết ở Miền Trung bao gồm cả giáo dân thuộc Giáo phận Vinh mà Đức Cha Nguyễn Thái Hợp là Mục tử. Thái độ im lặng đầu tiên của Đức Cha vào thời điểm đầu xảy ra thảm họa cá chết hồi cuối Tháng 4/2016 khiến một số người nghi ngại. Nhưng biết đâu vị Mục tử có ý đợi chờ một sự giải quyết êm đẹp, công bằng, nghiêm túc và nhanh chóng cho các nạn nhân thay vì “vội vã” phán đoán, khác hẳn với cách hành xử của Đức TGM Bùi Văn Đọc, Chủ tịch HĐGMVN!

Nhưng rồi cuối cùng, tức nước vỡ bờ, ĐC Nguyễn Thái Hợp không thể im lặng lâu hơn khi mà phía Đảng và Nhà nước CSVN vừa phủi trách nhiệm vừa đàn áp người dân một cách thô bạo khi người dân lên tiếng đòi hỏi sự minh bạch từ phía nhà cầm quyền!

Khởi đầu, ĐC Hợp bật đèn xanh cho VPCLHB của Giáo phận Vinh lên tiếng. Ngày 27/4/2016, UBCLHB Giáo phận Vinh ra lời kêu gọi “*Hãy biết tự bảo vệ chính mình*”, mạnh mẽ tố cáo nhà cầm quyền CS “*ù lỳ... im lặng một cách vô trách nhiệm đến ghê sợ*” và “*việc một số quan chức còn đưa ra những phát biểu ngang ngược, coi thường tính mạng con người...*” Còn với người dân, Lời kêu gọi của Gp Vinh nhắc nhở “*mọi người dân hãy biết tự bảo vệ chính mình*” một khi “*chính quyền chưa bảo vệ quyền lợi của người dân một cách thích đáng.*” Tiếc

thay! Tiếng nói của UBCLHB Giáo phận Vinh bị phía nhà cầm quyền CSVN coi thường, làm ngo!

- **Thư Chung của Mục tử Giáo phận Vinh.**

Vị Giám mục Bản quyền Gp Vinh không còn kiên nhẫn lâu hơn! Ngày ra Thư Chung ngày 13/5/2016.

Mở đầu Thư Chung, ĐC Nguyễn Thái Hợp phác họa thảm cảnh môi trường bị nhiễm độc giết chết các loại hải sản: *“Trong những ngày qua, chúng ta đau lòng chứng kiến thảm họa ô nhiễm môi trường biển chưa từng thấy. Hàng trăm tấn cá chết trôi dạt vào bờ biển Miền Trung. Tôm, ngao sò, chim chóc, rừng ngập mặn đột nhiên chết hàng loạt, hệ sinh thái của thềm lục địa bị phá hủy.”*

Kể đó, ngài cho thấy hậu quả đáng sợ dành cho dân từ thảm cảnh trên. Ngài miêu tả cảnh *“hàng triệu ngư dân, người nuôi trồng thủy sản, làm muối, buôn bán hải sản, kinh doanh dịch vụ ăn uống và du lịch... đột nhiên rơi vào cảnh thất nghiệp và điều đứng về nghề nghiệp mưu sinh hoàn toàn bị đảo lộn. Hoảng loạn, bần cùng và phẫn nộ, đó là những khôn khổ mà người dân đang nếm trải.”*

Với cái nhìn khoa học, Đức Cha Nguyễn Thái Hợp còn thấy xa hơn nữa những hậu quả thảm khốc về lâu về dài của tình trạng cá chết, tôm chết, ngao sò chết nêu trên. Ngài chỉ ra *“hậu quả của nhiễm kim loại nặng đối với sức khỏe con người còn khủng khiếp hơn. Nồng độ chất độc tố bị loãng đi do nước biển và hải lưu, nó sẽ tồn lưu lâu dài trong nước và các loại hải sản để thẩm nhập dần vào cơ thể con người, gây bệnh tật như ung thư, tổn thương não..., và có thể gây dị dạng, quái thai cho các thế hệ sau!”*

Khủng khiếp chưa? Vậy mà *“nhà chức trách vẫn né tránh việc công bố nguyên nhân và thủ phạm gây ra thảm họa này.”* Đức Cha Hợp mạnh mẽ tố giác như vậy. Ngài còn thẳng thừng phê phán *“một số người còn khuyến khích người dân tiêu thụ thủy hải sản một cách thiếu căn cứ khoa học. Trong khi đó, nhà cầm quyền lại nặng tay đàn áp những người biểu tình ôn hòa đòi trả lại môi trường trong sạch cho người dân.”* Đức Cha nhấn mạnh: *“Biển kêu gào thảm thiết vì bị bức tử, và mọi người, mọi vật đang bị ảnh hưởng nghiêm trọng do thảm họa này.”*

Từ những lập luận có cơ sở và đầy sức thuyết phục trên, ĐGM Nguyễn Thái Hợp kêu gọi người dân Công Giáo *“thể hiện căn tính Kitô hữu của mình, có trách nhiệm với quê hương đất nước và các thế hệ tương lai, đồng thời hiệp thông chia sẻ với những người đang là nạn*

nhân của thảm họa ô nhiễm môi trường...” mà việc quan trọng trong tư cách công dân là *“thực hiện quyền công dân được Hiến pháp, pháp luật Việt Nam và các Công ước Quốc tế quy định; thể hiện một cách ôn hòa QUYỀN ĐÒI HỎI SỰ MINH BẠCH TRONG VIỆC ĐIỀU HÀNH ĐẤT NƯỚC cũng như xử lý thảm họa và BUỘC NHỮNG KẺ ĐÃ GÂY RA PHẢI BỊ XÉT XỬ ĐÚNG VỚI CÔNG LÝ.”*

Bức Thư Chung của ĐC Nguyễn Thái Hợp càng tạo khí thế đấu tranh trong giới tuổi trẻ Việt Nam càng làm cho nhà cầm quyền CSVN điên cuồng. Người ta dùng đủ mọi phương tiện xấu xa xuyên tạc chống phá Đức Cha một cách thô bạo, đi đầu là kênh Truyền hình VTV1 của Nhà nước CSVN buộc tội Đức Cha dùng *“lời lẽ kích động giáo dân”*, cho rằng Thư Chung của ngài là một trong những bình luận là *“thủ đoạn hướng lái dư luận biến sự cố ngoài ý muốn trở thành cái cớ chống phá, công kích chính quyền.”* Sự thật, ai là chuyên viên ‘hướng lái dư luận’, chắc VTV1 hẳn đã biết rõ! Còn ai nữa nếu không phải là đám 4 T (thông tin, tuyên truyền), mà chính VTV là công cụ đứng đầu!

- **Bài giảng nẩy lửa.**

Mặc kệ những đòn ma mãnh của Đảng nhắm đánh vào ngài, vị Mục tử của Giáo phận kiêm Chủ tịch UBCL&HB đã tỏ rõ bản lĩnh lãnh đạo của mình bằng thái độ đối phó cứng rắn.

Nhân lễ kính Thánh Antôn 13/6/2016 tại Đền thờ Thánh Antôn, Trại Gáo, Giáo phận Vinh, ĐGM Nguyễn Thái Hợp lại cập đến *“môi trường biển đã đánh mất”* ở Miền Trung. Ngài nghẹn ngào nêu lên: *“Hôm nay môi trường đó đã bị nhiễm độc và biển đang kêu lên từ hai tháng qua nhưng vẫn không có được một giải đáp đầu là nguyên nhân gây ra thảm họa môi trường và ai là người đã gây ra thảm họa môi trường.”* Rồi ngài đồng dục kêu gọi: *“Chúng ta phải tiếp tục can đảm yêu cầu nhà cầm quyền, những người có trách nhiệm với đất nước với đồng bào mình phải công bố nguyên nhân. Công bố càng sớm càng hay!”*

Chẳng những thế, Đức Cha còn kiên quyết *“yêu cầu ai là người đã gây tác hại cho môi trường biển phải đền bù cho ngư dân thỏa đáng.”*

Đức Cha Nguyễn Thái Hợp không chỉ dừng lại trong nổi đau và nghẹn ngào của mình. Ngài quyết liệt cảnh báo: *“Thảm họa môi trường biển miền Trung chỉ là những giọt nước nhỏ làm tràn ly. Và qua giọt nước làm tràn ly đó, ta thấy đất nước chúng ta chưa bao giờ rơi vào tình cảnh*

thảm họa môi trường không những môi trường biển mà là môi trường nông nghiệp, môi trường rừng. Và trên bàn ăn của người VN hôm nay chưa bao giờ đối diện với tình cảnh thế thảm ô nhiễm như vậy.”

Vì sao? Vì theo nhận xét của Đức Cha, “trước đây, rất nhiều gia đình dù là những bữa cơm đạm bạc nhưng chúng ta tin rằng đó là bữa cơm an lành với những thực phẩm an lành, bổ dưỡng, giúp chúng ta lấy lại sức khỏe. Hôm nay người dân VN với mâm cơm đầy nghi nan, không biết đâu là thực phẩm bản – sạch và ranh giới giữa chúng rất mong manh.”

Văn thư của ĐC Đinh Đức Đạo.

Đang khi ĐC Nguyễn Thái Hợp và Giáo phận Vinh của ngài cùng các lực lượng bảo vệ quyền dân mạnh mẽ đòi hỏi nhà cầm quyền CSVN phải dứt khoát minh bạch trong vụ cá chết, thì bất ngờ trong giới Công giáo xuất hiện một văn thư tuy khá lạ lẫm đối với người tín hữu Kitô giáo, nhưng nó lại là công cụ lớn góp phần cứu nguy đảng CSVN! Đó là bức thư đầu tiên của tân GM chính tòa Xuân Lộc Đinh Đức Đạo vừa được Tòa Thánh bổ nhiệm thay thế Giám mục Nguyễn Chu Trinh, nghỉ hưu.

Qua thư chào dân này, Đức Cha Đinh Đức Đạo chứng minh kiến thức uyên bác của mình qua trích dẫn hàng loạt văn kiện Tòa Thánh, song đồng thời công lao của ngài từ văn thư này lại không nhỏ cho cuộc vận động bầu cử của Đảng CSVN. Người dân trong nước đang sẵn sàng tẩy chay cái gọi là “bầu Quốc Hội” bịp bợm của CSVN, thì lời “**Tôi mời gọi anh chị em tích cực tham gia bầu cử**” của Giám mục Đinh Đức Đạo đúng là cái phao “cứu bò” vô cùng linh nghiệm kéo ĐCSVN ra khỏi vũng lầy lừa bịp của họ!

ĐGM Đinh Đức Đạo là một trong số rất ít vị Giám mục từ nước ngoài trở về được Đảng CSVN chuẩn thuận để được làm Giám mục trong nước! Là người từng sống ở hải ngoại, từng lãnh đạo văn phòng mục vụ CGVN hải ngoại, hẳn nhiên ngài hiểu rất rõ thế nào là bầu cử tự do, và tại VN có bầu cử tự do hay không! Hơn ai hết, ĐC Đinh Đức Đạo, trong tư cách là một nhà thần học thông thái, có thể nào không nhận ra trò hề bầu cử tại Việt Nam.

Chẳng hạn, có cái thứ bầu cử gì mà Chủ tịch nước, Thủ tướng, Chủ tịch Quốc Hội được BCH Trung Ương Đảng họp chọn trước, rồi Quốc Hội Khóa sắp mãn nhiệm “bấm nút bầu chọn 100%” thành phần nhân sự Đảng đưa ra, để cho Quốc Hội nhiệm kỳ kế tiếp bấm nút nhất trí

hoàn toàn!!! Lại nữa, bầu cử gì mà toàn bộ Ủy viên Bộ Chính trị được “trúng cử” (CS không dám dùng từ “đắc cử”) với số phiếu hơn 80 phần trăm trở lên 99%? Bầu cử gì mà kết quả hầu như trọn 100% đảng viên, quan chức đảng và nhà nước chiếm lĩnh để tiếp tục thao túng cái gọi là Quốc Hội?

Động lực nào đã thúc đẩy ĐC Đinh Đức Đạo “**mời gọi**” con chiên mình “**tích cực tham gia bầu cử**”? Ngoài ĐC Đạo và nhà cầm quyền CSVN, đó ai đoán biết có “thỏa hiệp” thầm kín gì đằng sau lời mời gọi của giáo quyền? Người dân chỉ được biết Học Viện CG được phép mở là công lao “đổi thoai kiên trì và thân thiện” của ĐC Đốc Chủ tịch HĐGMVN với nhà cầm quyền CSVN như chính ĐTGM Đốc tuyên bố trong ngày HĐGMVN được cấp phép mở Học Viện Công Giáo. Riêng việc ĐC Đinh Đức Đạo được Đảng CSVN “cho phép” làm Viện trưởng Học viện này cũng là một thắng lợi như chính sách thỏa hiệp của nhi vị Giám mục Đốc-Đạo đối với nhà cầm quyền CSVN!

Tạm kết.

Trở lại với Đức Cha Nguyễn Thái Hợp. Ngài chẳng những ra Thư Chung, trả lời phỏng vấn truyền hình và rao giảng công khai, mà còn đích thân lặn lội đi thăm, ủy lạo và an ủi những nạn nhân thảm trạng cá chết ở các tỉnh Miền Trung Việt Nam. Chỉ tiếc là chưa thấy một cá nhân hay một phái đoàn nào được HĐGMVN cử đi cùng với Giáo phận Vinh đến với những kẻ khốn cùng, khổ đau điêu đứng vì cá chết trên các tỉnh Miền Trung Việt Nam. Hay là người ta lại lập luận rằng, mỗi Giáo phận có cơ chế sinh hoạt, hoạt động riêng, HĐGM không xen vào việc nội bộ của Giáo phận ấy. Không xen thì sao lại có Thông báo truyền cho giáo dân đừng thế này mà phải thế khác?

Nhớ cách đây mấy năm, trong một bài viết, chúng tôi đã báo động thời cáo chung của Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo đã đến, Công giáo quốc doanh đang được nâng lên tầm cao. Điều đó phải chăng đang là hiện thực?

Cô giáo Lam đã công hiến cho người dân Việt Nam bài thơ bất hủ “*Đất nước mình ngộ quá phải không anh?*” Bài thơ vang dậy khắp cả nước, nó cũng được Đức Giám mục Nguyễn Thái Hợp trích đoạn đưa vào bài giảng của ngài. Nghe đâu cô giáo này cũng là giáo dân Công giáo Giáo phận Vinh. Nếu cô Lam có được nguồn hứng mới để trải lòng trên vài dòng thơ “*Giáo Hội mình tại Việt Nam ngộ quá phải không anh?*” đầy cảm xúc sóng đôi với “*Đất nước mình ngộ quá phải không anh?*” thì hay biết dường nào! ■

I. Lời Sám Ký của Lý Thường Kiệt

Hàng năm, ngày “**Memorial Day**”(Ngày Tưởng Niệm các Chiến Sĩ, Ngày Chiến Sĩ Trận Vong), vào dịp cuối tháng Năm, bắt đầu Mùa Nghỉ Hè, dân chúng Mỹ tập nập đi “**Tảo Mộ**”, cắm cờ tại các Nghĩa trang Quốc Gia , dành riêng cho các chiến sĩ bỏ mình vì Tổ Quốc. Năm nay, đặc biệt, vị Tổng Tư Lệnh Quân Đội, Tổng Thống OBAMA,

TỔNG THỐNG BARACK OBAMA và TƯƠNG LAI VIỆT NAM

■ *Lm. Cao Phương Kỳ*

và tại rất nhiều địa phương , nơi quê quán của các vị “Anh hùng”, “Liệt sĩ” như tại Carthage, Webb City, MO.....

Trong số các chiến binh được

góc Thái Bình Dương sẽ mãi mãi nối kết với Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ, hùng cứ bên kia bờ Đại Dương. Dầu người ta muốn chối bỏ cũng không được(coi: “*No more Việt nam*” của Nixon)!

Năm nay, vị Tổng Thống đương nhiệm của Hoa Kỳ, một cường quốc hùng mạnh về quân sự và kinh tế bậc nhất thế giới, **Tổng Thống Barack OBAMA** đã hùng hồn giải thích lý do chính đáng và chính nghĩa cho thế giới, nhất là cho thế hệ trẻ và dân chúng hiểu biết **VẬN MỆNH của dân Việt** không bị định đoạt bởi các thế lực tham vọng bành trướng của Tàu cộng, nhưng đã được ghi trên “**Sách Trời**”.

“Nước Việt, núi non sông nước do vua Việt cai trị

Rõ ràng, số phận đã được xếp đặt, được ghi nhận trong sách TRỜI”....

Đứa nào ngỗ nghịch, xâm chiếm, sẽ bị thất bại, diệt vong.”(Lý Thường Kiệt)

Trái với **Ý TRỜI**, hơn nửa thế kỷ , dân tộc Việt Nam đã bị chế độ độc đảng , độc quyền , đàn áp, bắt bớ giam cầm, đầy đọa, vụ “**CÁ CHẾT**”, kéo theo người chết, thực phẩm, muối nhiễm độc do chất thủy ngân làm hại thận.. Hy vọng lời sấm của vị danh tướng Lý thường Kiệt được linh nghiệm với sự **TỈNH NGỘ** của toàn dân Việt Nam.

vừa viếng thăm Việt Nam về, đã đọc những bài diễn văn quan trọng về ý nghĩa của cuộc chiến tranh tại Việt Nam với các đồng minh như Canada, Úc, Tân Tây Lan, Nam Hàn, Phi...

Tổng số các chiến binh Hoa kỳ bỏ mình trên chiến trường Việt Nam, có thể hơn con số ghi nhận là 58.000 người. Một số chiến binh đã được chôn cất tại các Nghĩa trang Quốc gia, như ở Arlington(Washington), hay ở Punchbowl(Hawai’i). Những Đài Kỷ Niệm bằng đá cẩm thạch đen được khắc tên các chiến sĩ tại Arlington,

truy niệm, gồm có những chiến binh thuộc Đại chiến II, nhưng đa số tại chiến trường Việt Nam.(Chú Thích 1)

Trong ngày “Memorial Day vừa qua, **tên Việt Nam, Việt Nam**. luôn được nhắc nhở trong những bài diễn văn tưởng niệm. Những câu thắc mắc đặt ra cho giới trẻ như: tại sao người công dân của Hoa Kỳ lại bỏ mình trên chiến trường Việt Nam, một mảnh đất xa xôi, hẻo lánh nằm khuất bên kia bờ Thái Bình Dương?

Từ nay, **VẬN MỆNH** của giải đất hình chữ S nằm hẻo lánh một

II. Chính Sách Xoay Trục về BIỂN ĐÔNG của T.T. Barack OBAMA

Thật đáng tiếc, trong quá khứ gần đây, vào năm 1963, vì một số người lạm dụng lòng tin ngây thơ của một số tín đồ tôn giáo để lôi cuốn họ vào việc nổi giáo cho giặc tại Sài Gòn, Huế... cùng với phong trào phản chiến, nên đã giết chết vị Tổng Thống anh minh, ái quốc **NGÔ ĐÌNH DIỆM** và lật đổ hai nền **Cộng Hoà**, rồi dâng Việt Nam cho chế độ độc tài, bán nước, để vào năm 2020, theo mật nghị Thành Đô, Nước Việt sẽ hoàn toàn sát nhập vào đế quốc đỏ, tức bị hán thuộc lần nữa! Đây là toan tính, âm mưu của bọn bán nước, nhưng không thể thành công được vì trái với **Ý Trời và Ý Dân!**

Chính sách sai lầm của các vị Tổng Thống Nixon, và Bộ trưởng Kissinger đã quyết định bỏ rơi mặt trận Việt Nam, trao chủ quyền cho cộng sản thống trị, lại còn giúp Trung cộng mở mang kinh tế, thương mại. Nhưng tham vọng ngàn đời của đế quốc hán tộc vẫn tiếp tục xâm chiếm vùng biển Nam Thái Bình Dương, thuộc lãnh hải của Việt Nam, Philuật Tân, Mã lai... Chúng xây đắp những căn cứ quân sự, hải cảng, sân bay, khu du lịch, đặt giàn khoan.... Chúng tính chiếm 90% Biển và 200 hải lý đặc quyền kinh tế của các đảo. Biển Đông giàu lượng trữ dầu, khí đốt, nhất là một ngư trường rộng lớn, mệnh mông. Đồng bào Việt Nam, miền Trung duyên hải, không có ruộng để cày cấy, nên lấy nghề làm Biển để sinh sống. Nhưng ngày nay, CÁ đang chết hết rồi!

Chúng tự ý kiểm soát các tàu thuyền qua lại, bắt ngư dân. **Nếu có chiến tranh**, các chiến hạm, phi cơ oanh tạc từ miền Úc châu, Ấn độ, Mã

Lai, Nam Dương, Thái Lan, Brunei... không thể lưu thông dễ dàng đi qua eo Biển Nam Hải, nếu muốn tiếp vận đến Nhật Bản, Nam Hàn, hoặc qua Mỹ Châu... Vì tình thế nghiêm trọng tại Biển Đông hiện nay, chính phủ Mỹ cần các Đồng minh hợp tác về chiến lược và võ khí, chuẩn bị chiến tranh, để biến Biển Đông thành mỏ chôn quân Hán "*Hán gian chi mộ*"

Do đó, vì quyền lợi của Mỹ-Việt và các nước đồng minh tại miền Đông Nam Á, **Tổng Thống Barack OBAMA**, đã đề ra chính sách đối ngoại của Hoa Kỳ là: **xoay trục về Biển Đông Nam Á**, để đối phó với sự bành trướng của Trung cộng và bảo đảm an toàn giao thông cho các đồng minh. (Chú Thích 2)

Qua các đài Truyền Hình quốc tế, các video.. toàn thế giới được chứng kiến những quang cảnh nhộn nhịp, hào hứng tung bùng, phát cờ Hoa Kỳ dọc theo các đường phố từ Hànội, tới Sài Gòn, chen chúc nhau, hớn hờ chào đón **T.T OBAMA**, như một vị thượng khách, một vị cứu tinh, một lần nữa đến cứu giúp Việt Nam thoát khỏi cảnh đàn áp, gông cùm của đế quốc đỏ.

Có người cho cảnh tượng đó là cách "**bổ phiếu**" chính thức của dân chúng Việt Nam!

Sau bao nhiêu năm bị bóc lột, đàn áp, tù tội, đói khổ, dân chúng đã nhận định rõ ràng:

Từ hơn nửa thế kỷ dưới sự cai trị tàn bạo, bóc lột, tham nhũng của chế độ cộng sản, đồng bào Việt Nam sẽ không thể sống được, nếu không có chính phủ Hoa kỳ và mấy triệu người đồng hương tỵ nạn, gửi tiền, thuốc men, thực phẩm về giúp bà con bên quê nhà mỗi năm trên 25 tỷ đôla! Hơn nữa, Hoa kỳ đã đón nhận mỗi năm

hàng chục ngàn du học sinh, huấn luyện thành những kỹ sư, chuyên viên, doanh nhân trẻ để phục vụ cho đất nước. Tiếc rằng một số lớn, chỉ vì quyền lợi của bè đảng "con ông cháu cha" đã không học được tinh thần Dân Chủ, Tự Do của Hoa Kỳ để canh tân xứ sở.

Khi Tập Cận Bình đến Việt Nam, người ta thấy một cảnh tượng thật trái ngược khi dân chúng giờ cao biều ngữ: "**đả đảo tên xâm lược**", luôn đánh phá Việt Nam như: năm 1979, xâm chiếm Ải Nam Quan, Thác Bản Giốc... lập những đặc khu kinh tế khắp nơi, trên rừng núi, ngoài hải cảng và đặt giàn khoan dầu khí và chiếm đóng Hoàng Sa Trường Sa.... Dân chúng thấy rõ: ai thật sự mới là bọn đế quốc xâm lược? Trên cạn, bọn hán nguy dùng qui kế "**tâm ăn dâu**", gặm nhấm dần dần núi rừng, đất đai, ngoài biển là những con thuyền luồng khát máu người, quây phá ngư dân.

Bởi vậy, toàn dân Việt Nam mong đợi bài **Diễn Văn của T.T. OBAMA** đem lại luồng gió mới có sức mạnh quét sạch đám mây mù và khôi phục lại giang sơn của tiền nhân đã chiến thắng, chôn vùi thây quân giặc dưới đáy Sông Bạch Đằng.

Bài diễn văn của T.T. OBAMA, ông không cần cầm giấy đọc một cách trịnh trọng, đầy sáo ngữ như kiểu: "10 chữ vàng, 3 tốt", nhưng có thể nói là những lời Tâm Huyết, một cách chân thành, gửi các người bạn thân. (Chú Thích 3)

Thật thế, ở Hà nội tại Trung tâm Hội Nghị Quốc gia Mỹ Đình hay tại Sài Gòn với các doanh nhân trẻ.. Tổng Thống Hoa kỳ với một giọng nói hùng hồn, đầy chân tình, như nhắn nhủ dân chúng, nhất là các người trẻ, hãy **QUAN TÂM**, đừng "**VÔ CẢM**" với tình thế rất nguy ngập, khẩn thiết

của Vận Mệnh Nước Việt. Như một người bạn thân tình, Tổng Thống OBAMA nhấn nhủ những Lời Tâm Huyết như sau:

-1/Các bạn cần phải thức tỉnh, không được **VÔ CẢM** với vấn đề xâm lăng của Trung cộng. Nước Việt Nam là của Người Việt Nam. Do đó, ” **Nước lớn KHÔNG được ức hiếp các nước nhỏ** ” : **Nam Quốc Sơn Hà Nam Đế cư**”, **Tiết Nhiên Định Phận Tự Thiên Thu**”. Do đó, KHÔNG được tự tiện vẽ đường “lưỡi bò”, xâm chiếm đảo, đặt căn cứ, xây phi trường, đặt giàn khoan, khai thác khu du lịch...

-2/Vấn đề **NHÂN QUYỀN** đối với chế độ độc quyền độc đảng đang đàn áp nhân dân Việt Nam. Cần phải cải tổ cấp thời mọi cơ cấu quốc gia, để người dân thật sự làm CHỦ đất nước. Mọi người công dân thật sự được hưởng quyền Tự Do Ngôn Luận, Tự Do Tín Ngưỡng, và một Hiến Pháp tôn trọng phân quyền: Lập Pháp, Tư Pháp và Hành Pháp.

-3/Vấn đề Gia Nhập ”**Hiệp ước Hợp tác Xuyên Thái Bình Dương**”(Trans-Pacific Partnership Agreement), tức là một hiệp ước của các nước như Hoa Kỳ, Nhật, Đài loan, Nam hàn, Úc, Ấn Độ, Nam dương, Mã lai, Phi, Thái...về vấn đề phòng thủ an ninh quốc gia, đặc biệt về mặt Kinh Tế, Thương mại.và việc cải thiện đời sống , việc làm của giới thợ thuyền công nhân

Trong dịp này, Tổng Thống OBAMA cũng bãi bỏ lệnh cấm bán vũ khí sát thương cho Việt Nam. Thật ra, việc bán vũ khí quân cụ, tàu chiến cho Việt Nam là để đối phó khẩn cấp với những hành động xâm lăng của Trung cộng trên Biển Nam Hải

Việc gia nhập Hiệp ước TPP, nếu

thực thi nghiêm chỉnh sẽ có hiệu lực là cải thiện NHÂN QUYỀN, đặc biệt là quyền LAO ĐỘNG của các công nhân.

Do đó, việc bán vũ khí sát thương còn **phải lệ thuộc vào mức độ của nhà cầm quyền**

Việt Nam trong việc thi hành các điều khoản trong Hiệp Ước TPP.

Nghệ bài Diễn văn của Tổng Thống OBAMA với những lời lẽ chân thành, rõ ràng không úp mở, hay hăm dọa như giọng điệu của các nhà ngoại giao thường dùng, người trẻ Việt Nam càng cảm động khi Ông dùng mấy câu “Kiểu lầy”, để giải bày tâm sự thầm kín của một đôi tình nhân Kim Trọng và Thúy Kiều: **“Rằng trăm năm cũng từ đây**

CỬA TIN, gọi một chút này làm ghi” (câu: 355-356) (C.T.4)

Vì đây là giờ phút cực kì nghiêm trọng, một mất một còn của Thân Mệnh các bạn. Do đó các bạn hãy bỏ ngoài tai những lời tuyên truyền xảo trá xưa nay về người Mỹ, nước Mỹ, nhưng hãy chân tình Hợp Tác vì Vận Mệnh Chung của cả Hai Dân Tộc.

Nói tóm lại, dân chúng Việt Nam, từ Hà Nội xuyên suốt đến Sài gòn, mọi tầng lớp xã hội đều cảm phục, nghe rõ những lời nhấn nhủ chân tình của Tổng Thống OBAMA thấu hiểu hoàn cảnh khó khăn của đất nước về quân sự ,chính thể, nhất là về kinh tế, môi trường ô nhiễm. Ông cũng thông hiểu về Minh Triết tự cường, tự quyết và Văn Hóa về lòng chung thủy, biết ơn của Người Việt. Có thể nói,ông đã chiếm được trái tim của 80 triệu dân Việt với **PHONG CÁCH** bình dị, khiêm tốn, hòa nhã, hòa hợp với đại chúng, khi vào quán **Hương Liên**: ngồi trên chiếc ghế đầu bằng nhựa, tu chai rượu Bia Hà Nội

và dùng hai xuất bún chà Hà nội, và mua hai suất đem về,(mỗi suất giá \$ 6) .Trên đường ra Phi trường để lên máy bay đi Saigon, trời mưa tầm tã, ông cũng không ngại che ô(dù), tạt vào quán cóc bình dân tại **Mỹ Trí Hạ**, để được hỏi thăm trò chuyện mấy phút lúc chia tay với dân chúng.

III.Tinh Thần TỰ LỰC, TỰ CƯỜNG của DÂN TỘC VIỆT NAM

Vào năm 1975, định cư tại Tiểu Bang Hawai’i, tôi được ĐGM giáo phận Honolulu chỉ định làm phụ tá cho nhà thờ Sacred Heart Church do các L.M Dòng Maryknoll làm chính xứ. Tôi cũng kiêm nhiệm làm tuyên úy cho Cộng đồng người Việt mới di cư đến. Đường Wilder trồng cây phượng vĩ, hoa đỏ rất đẹp., một bên là Nhà Thờ và **Trường Maryknoll và bên kia là Trường Punahou High School**, có bức tường thấp trồng cây hoa Quỳnh, học phí rất cao(18.000USD, một năm) dành riêng cho giới quý phái tại Đảo. Hai Trường thường đấu Basket ball, mỗi năm, tranh giải vô địch. Thịnh thoàng tôi theo các học sinh và ban giáo sư Trường Maryknoll sang coi các buổi đấu bóng rổ. Học sinh Trường Punahou H.S, có một học sinh, người rất cao, tóc để bù sù, hơi xoắn, đẹp trai, da ngăm ngăm, cũng giống như Polynesian. Cậu chơi banh, khá giỏi. Được biết cậu mãi

Trường vào năm 1979, khi tôi vẫn còn làm phụ tá cho Nhà thờ. Bà ngoại của cậu làm quản lý cho một ngân hàng nổi tiếng tại Đảo.

Mãi sau này, vào năm 2008, sau gần 30 năm, được tin đoàn kèn trống vũ sinh Trường Punahou H.S sang đất liền, tham dự Ngày Nhậm Chức Tổng Thống Hoa kỳ,là cựu học sinh của Trường, tôi mới sực nhớ lại, đó chính

là cậu Barack OBAMA, ngày xưa!

Năm nay, tôi mừng được xem các video, đọc những bài tường thuật về cuộc thăm viếng của Tổng thống Barack OBAMA nhắn nhủ dân Việt, bằng những lời thân tình, tâm huyết, mong kết tình nghĩa, một lần nữa, để chống kẻ thù chung.

Chính sách Xoay Trục về Biển đông, và TPP cùng với những vắn thơ tuyệt cú của các bậc anh hùng liệt sĩ như Lý Thường Kiệt, và Tiên Điền Nguyễn Du..rất đáng cho Dân Việt hưởng ứng để cứu dân trong cơn gian truân nguy ngập của giang sơn đất nước.

Tuy nhiên, theo Truyền thống Minh Triết và Văn Hóa của nòi giống Lạc Hồng, qua vắn chương truyện khẩu tức ca dao, tục ngữ, các câu truyện ngụ ngôn, các câu hò, câu hát...người dân Việt luôn đặt niềm TIN ở Ông TRỜI, nhưng đồng thời cũng phải cố công, gắng sức, đem hết khả năng, tài trí Trời ban cho để thực hiện:

Thi sĩ Nguyễn Du, trong Truyện Kiều cũng viết:

“Có TRỜI mà cũng tại TA,

Tu là cội phúc, Tình là gây oan”
(câu:2657-2658)

“Xưa nay Nhân định thắng Thiên cũng nhiều” (câu: 420)
(C.T. 5)

Bởi vậy, các nhà lãnh đạo các tông giáo, các đoàn thể, và toàn dân không được **“VÔ CẢM”**, **“sống chết mặc bay”**, vì đó là một tội ác, thiếu bổn phận thương giúp người bị tai nạn, bóc lột, đau khổ, chết chóc mà đã không **LÊN TIẾNG: “Cứu Tôi với” HELP! HELP!**, không nói, không làm gì để ra tay cứu vớt.

Chính Tổng Thống Barack Obama cũng kết luận bài diễn văn bằng câu:

“Vận Mệnh người Việt Nam nằm trong tay người Việt Nam, Không ai cứu được người Việt Nam, ngoài chính người Việt Nam”

Nói tóm lại, VẬN MỆNH Nước Việt, Trời đã phú thác cho Dân Việt, thì chúng ta phải Đoàn Kết với nhau để bảo vệ. Đó là truyền thống từ đời Hùng Vương, đặc biệt qua những câu ca dao tục ngữ, truyện cổ tích..Các nước khác như Hoa kỳ, họ có những quyền lợi riêng của quốc gia của họ, họ chỉ có thể giúp chúng ta, nhưng chính chúng ta phải tự cường, tự lực, gánh lấy trách nhiệm.

Có thể nói, Hoa kỳ và đồng minh đã nhìn nhận những sai lầm, thiếu sót về quá khứ. Vì thế, trên 40 chục năm nay, Hoa kỳ và các Nước cựu đồng minh như, Canada, Úc, các nước Âu châu..đã đón tiếp và định cư mấy triệu Dân Việt Nam tỵ nạn cộng sản. Ngày nay, thế hệ con cháu chúng ta đã được học nghiệp để xây dựng tương lai.

Do đó, chúng ta cần chung vai sát cánh, **ĐOÀN KẾT**, Tự Lập, Tự Cường, xây dựng lại Giang Sơn, do Tiên Nhân để lại.■

CHÚ THÍCH

(1)- Lịch sử về mối bang giao liên hệ giữa Việt Nam và Hoa kỳ đã khởi đầu từ. **Hoàng tử Cảnh, tức Nguyễn Phúc Cảnh(1780-1801)** được Giám Mục Pigneau de Béhaine tháp tùng sang Pháp du học và ông đã được dịp gặp **ông Thomas Jefferson** (1743-1826) là tác giả chính của Bản Tuyên Ngôn Độc lập của Hoa Kỳ, Ông cũng là vị Tổng Thống thứ ba; đời vua Tự đức có Ông **Bùi Viện(1839-1878)** giao tiếp với **Tổng Thống Ulysses Grant** (nhiệm kì 1868-1876) lúc chính phủ Hoa kỳ và Pháp kinh địch nhau trong chiến tranh Mexico. .

Sau thế chiến II, chủ trương của Hoa kỳ là giải tán chế độ thuộc địa của Anh, Pháp... và ủng hộ các Nước như Ấn độ,

Mã lai, Việt nam...dành quyền Độc Lập. Các Thống Hoa kỳ đã tham gia vào cuộc chiến dành độc lập cho Việt nam bắt đầu từ T.T. Truman, Eisenhower, Kennedy, Johnson, Nixon, Ford, Reagan.

Các công dân Hoa kỳ thay phiên tham chiến tại chiến trường Việt Nam, con số lên tới **gần 3 triệu quân** nhân. Số chiến sĩ tử vong là 58.000 người, gồm cả các chiến sĩ mất tích, không tìm thấy xác.

(2)-Cách giáo dục của Khổng tử, bằng châm ngôn: **Tu thân, Tề gia, Trị quốc, Bình thiên hạ**, theo nghĩa chính thức là : theo thứ tự ưu tiên, trước hết cần phải” tu thân”, sửa mình, tập các đức hạnh, đào tạo lương tâm tốt, sau mới có thể “tề gia”, tức là giúp gia đình, cha mẹ, vợ con hòa thuận, ấm no, rồi nếu có tài đức, thì đem ra giúp dân nước giàu mạnh, sau là có thể ảnh hưởng và giúp cho các nước láng bang cùng mở mang tiến bộ. Nhưng bên Trung hoa, từ đời Tần Thủy Hoàng, cho đến ngày nay, đã hiểu sai và lạm dụng câu **“Bình thiên hạ”**, để đi xâm lăng các nước nhược tiểu

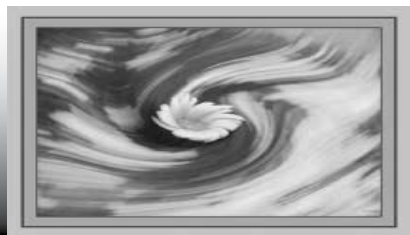
(3)=**Bài Diễn Văn chính thức, nguyên văn**, đã bị các cơ quan truyền thông, báo chí chính quyền **cắt xén và dịch sai nghĩa, rất nhiều** Cần phải tìm bản dịch gốc, nguyên văn, đầy đủ để đọc

(4)-Hai câu Kiều lấy câu: **355-356**, diễn tả cảnh: Kim Trọng trả lại Kiều chiếc kim thoa chàng bắt được hôm trước(câu 260) và tặng Kiều một chiếc khăn màu hồng bọc hai chiếc xuyên vàng. Kim Trọng trao “quà tặng “này để làm bằng chứng, làm **“con tin”** về tình nghĩa Hôn Nhân, vợ chồng, ăn ở với nhau cho đến **“trăm năm”trăm tuổi** (bách niên giai lão= trăm năm cùng già). Ở đây, T.T.Obama, ám chỉ việc Hoa Kỳ sẵn sàng tiếp nhận Việt Nam vào TPP và bán khí giới, Đ.H.Fullbright .như là bằng chứng bảo đảm Hoa kỳ cam kết liên minh với Dân tộc Việt Nam, một cách bền vững, lâu dài.

(5)-**câu 2657 -2658**: Ở đây, chữ **“TU”** có nghĩa cho mọi người là: **Tu thân tích đức**, sửa đổi tính tình, tập luyện lý trí cho thông minh, sáng suốt và biết điều khiển TINH CẢM (Thất tình), không cho nó nổi loạn, lằng lộn, vượt lễ giáo. Chữ ‘TU’, không có nghĩa là “đi Tu, vào Tu viện,”**tránh việc quan, đi ở chùa”**(tục ngữ) **câu:420**: cùng nghĩa với câu:”Aide-toi, le Ciel t’aidera” “Hoàng Thiên bắt phụ hào tâm nhân”.●

THƠ GIÓ CHUÔNG

CUÔNG PHONG

KỊCH SĨ CỎ TÀI

Kép độc Obama đứng đầu một xứ
Tiền Đô la đây ứ đém rụng tay
Xe tăng, tàu ngầm, hỏa tiễn, máy bay
Xài không hết bán cho cùng thế giới
Vạy mà phải đi vuốt ve thằng cuội
Nó nặng tình đăm đuổi với Ba Tàu
Ăn ở với nhau kẻ đã từ lâu
Giờ đến lúc Anh Ba thềm soi tái
Cuội nhà ta bỗng giạt mình kinh hãi
Tìm Chú Sam để khẩn vái xin bùa
Bùa Đô la, bùa súng đạn, Mỹ dư thừa
Trước khi giúp cũng phải đưa điều kiện
Cái giống cuội này không thể tin lỗ miệng
Miệng theo mình nhưng lúng liếng mắt lơ
Vẫn liếc Anh Ba để đảng khởi về vườn
Chơi với Mỹ nhưng nhân quyền hứa láo
Mỹ không khéo là bột đường hư ráo
Thôi, từ từ, chồn cáo khó đổi thay
Ta cứ cười và đưa cả hai tay
Miễn sao chúng xa thằng thầy Sính sáng

Mặc cho đảng cứ chơi trò đều cẳng
Ta cần dân, dân như nước lật thuyền
Dân mê ta là dân sẽ đòi quyền
Phá tan đảng, ôm cầm theo Mỹ quốc
Obama đưa đủ trò ra “thuốc”
Miệng cười tình, mắt cứ đá lông nheo
Mặc sơ-mi tay xắn đến quán nghèo
Tu bia lạnh, xoi một lèo bún chả
Theo em Ngân đến ao Bác Hồ bón cá
Thấy em xung đồ cả một xô môi
Nhìn tác phong là biết chúng sao rồi
Bọn lãnh đạo thứ đồ tồi không khá
Chỉ còn cách nói cho nhiều khán giả

Cho lớp người trẻ tuổi biết suy tư
Tự do, nhân quyền là tâm kinh thư
Những thứ đó mới làm nên thịnh vượng
Mắm muối châm thêm cho vừa liều lượng
Vừa lầy Kiêu vừa “Nam Quốc sơn hà”
Mồm mép này đã quyến rũ dân ta
Hành động ấy phải gọi là kịch sĩ.

Cả Bắc lẫn Nam muốn từ lâu theo Mỹ
Giờ càng thêm khoái tí với Obama
Hàng vạn dân bỏ công việc cửa nhà
Đi đón, vẫy, hoan hô ông Mỹ nhỏ
Hà Nội, Sài Gòn, dân tung bừng khắp phố
Thấy dáng ông, thấy hơi thở tự do
Thấy tương lai và hy vọng đón chờ
Chàng kịch sĩ đóng tròn vai kép độc
Riêng Phú Trọng và bày đàn ... muốn khóc!

Màn kịch bún chả

Điểm qua nội san Catholic Outlook

nhân dịp ĐC Vincent nhận Sứ Vụ GM/GP Parramatta

■ Trần Phong Vũ

Sau một tuần có mặt tại Úc cùng với anh Lê Tinh Thông, đại diện Nhóm Gioan Tiền Hồ và cùng anh Trần Văn Cảo (Chủ nhiệm), chị Phạm Minh Tâm, (BTV ở Úc Châu) thay mặt nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân, tham dự những nghi thức nhận Sứ Vụ Giám Mục Chính Tòa Giáo Phận Parramatta của Đức Cha Vincent Nguyễn Văn Long. Về lại nam California, vào thời điểm tờ báo đã bắt đầu lên khuôn. Vì thế, phụ họa cho bài tường trình về biến cố quan trọng có một không hai trong Cộng Đồng Công Giáo Việt Tị Nạn Hải Ngoại, chúng tôi mạn phép gác lại bài Lượm Lặt Đó Đây, tiết mục thường lệ tháng này, để gửi tới quý độc giả bài điểm qua tờ nội san CatholicOutlook của Giáo Phận Parramatta ấn hành ngày 19-6-2016..

Tờ CatholicOutlook, nội san của Giáo Phận Parramatta, Úc Châu đã dành một số trang quan trọng trên số báo phát hành ngày 19-6-2016 để loan tin và bình luận về sự kiện Đức Cha Vincent Nguyễn Văn Long, Giám Mục Phụ Tá TGP Melbourne vừa được Tòa Thánh đặc cử làm Giám Mục Chính Tòa Giáo Phận Parramatta, một Giáo Phận quan trọng kế cận TGP Sydney, Úc Đại Lợi hôm 05-5 và Thánh Lễ tiếp nhận Sứ Vụ mới của Đức Cha đã long trọng khai diễn tối hôm Thứ Năm 16-6 vừa qua.

Bên cạnh bức chân dung tân Giám Mục choán gần hết bìa báo khổ

lớn, là mấy lời thông báo về **“Tân Giám Mục của chúng ta”** với lời ghi chú: Đức Thánh Cha Francis bổ nhiệm Đức Cha Vincent Long, Dòng Phanxicô làm Giám Mục Chính Tòa Giáo Phận Parramatta. Kèm theo đó là mấy lời tâm tình của tân Giám Mục trong Thánh Lễ nhận Sứ Vụ tối Thứ Năm 16-6-2016:

“Thiên Chúa có đường lối riêng khi can thiệp vào đời sống của mỗi chúng ta. Tôi tạ ơn Ngài đã dẫn dắt tôi về Giáo Phận Parramatta”.

Trang thứ hai đăng bài tường trình của Linh Mục Peter G. Williams, với chức danh Tổng Quản Trị Hành Chánh về quá trình thành lập Giáo Phận Parramatta 30 năm trước qua ba vị Giám Mục tiền nhiệm của tân Giám Mục Vincent là các Đức Cha Bede Heather, Kevin Manning và Anthony Fisher.

Sau khi tỏ bày niềm hạnh phúc nhân dịp ghi dấu ba thập niên Giáo Phận với sự khởi đầu sứ vụ của Đức

Cha Vincent Long tại Giáo Phận lớn này, cha Williams viết:

“Chúng ta cùng cầu nguyện cho Giáo Phận trong cuộc hành trình tiến vào tương lai dưới sự chỉ đạo của Đức tân Giám Mục Vincent, ngỗ hầu đáp ứng khát vọng chung của giáo dân ở miền Tây Sydney và vùng đối núi mệnh mông xanh tươi này.”

Trang 3 ghi lại những tấm hình chụp với giáo sĩ đoàn trong Giáo Phận nhận dịp nhận Sứ Vụ mới của tân Giám Mục Vincent cùng với diễn từ nhận Sứ Vụ mới của ngài,

Sau mấy lời mở đầu, Đức Cha lợi dụng tên gọi của mình là Long theo cách phát âm và ngữ nghĩa trong tiếng Anh để dí dỏm lên tiếng:

“Và như thế, cuối cùng, thời gian DÀI chờ đợi đã qua (And so, finally the LONG wait is over). Sau 18 tháng Giáo Phận trống ngôi, các bạn đã có một Giám Mục dòng Phanxicô, một người Úc gốc Á và là một cựu thuyền nhân tị nạn!”

Chúng tôi xin phép tạm chuyển ngữ tiếp trọn vẹn phần còn lại bài diễn từ quan trọng này của vị Giám Mục đồng hương duy nhất của chúng ta tại Úc Châu dưới đây:

“Các bạn có thể trách Đức Giáo Hoàng Francis đã chỉ định tôi một kẻ không giống ai làm Giám Mục một Giáo Phận trẻ nhất, đa chủng tộc và năng động nhất xứ Úc.

Quả thật, tôi là người bất xứng đối với sự bổ nhiệm này, nhưng chính vì thế tôi rất biết ơn có cơ hội phục vụ Giáo Hội tại Parramatta vào thời điểm hiện tại. Về nhiều phương diện, đây là giai đoạn khó khăn cho người Công Giáo. Tuy nhiên chúng ta cần ghi tâm khắc cốt rằng chính những thời điểm khó khăn lại là những giai

đoạn được Thiên Chúa chúc phúc.

Chắc chắn sẽ không phải là điều tốt nhất cho Giáo Hội Đức Kitô vào những lúc chúng ta vươn tới tột đỉnh của quyền uy trần thế. Trái lại, Giáo Hội Chúa chỉ thật sự cao cả khi Giáo Hội thuộc về những thành phần nghèo khó, thấp cổ bé miệng, lớp người bị áp chế, bị đối xử bất công... mà không phải là quyền lực hay sự giàu có thế gian.

Chắc chắn, với chúng ta, những Kitô hữu đích thực của Chúa Kitô, những thử thách trong đời sống đức tin sẽ trở thành chỉ dấu của niềm hy vọng giữa những tang thương, đau khổ. Và như thế, mọi khó khăn thử thách lúc này chắc chắn sẽ biến thành chất xúc tác cho một sự tái sinh và biến đổi.

Châm ngôn trên huy hiệu Giám Mục của tôi là “Duc in altum” hay có thể diễn giải rõ hơn là “Go further into the deep” –Hãy dấn thân vào những vùng sâu, vùng xa¹. Cá nhân tôi đã trải qua nhiều thử thách trong đời sống đức tin, trong đó cụ thể nhất là tôi đã bị ném vào giữa lòng biển xanh²

Bây giờ, giây phút này tôi như đang bị ném vào vùng sâu miền tây Sydney với vùng đồi núi xanh thẳm khiến tôi không khỏi cảm thấy âu lo, sợ hãi khi nghĩ tới tương lai bày ra trước mặt.

Tuy nhiên, với niềm tin vào quyền

1. Nói như ĐTC Francis: Giáo Hội Chúa ngày nay không phải là một Giáo Hội Tháp Ngà mà là một Giáo Hội bầm giập, lấm lem bên cạnh những người cùng khổ, bị xã hội khinh khi, bóc lột, bắt bớ, đàn áp...

2. Âm chỉ ngài là một thuyền nhân, từng trải qua những phút giây nguy hiểm, hãi hùng nơi biển cả trong cuộc vượt đại dương tìm tự do sau ngày CS xâm lăng miền nam VN tháng tư năm 1975.

năng của Thiên Chúa, sự hỗ trợ tận tình của giáo sĩ đoàn và cộng đoàn giáo dân trong Giáo Phận, tôi quyết định dấn bước.

Lời xưa nói rằng: “Bạn đang ngồi trên chiếc thảm cũ để dệt tấm thảm mới”. Tôi mang món nợ đối với những vị tiền nhiệm từng có những đóng góp lớn lao cho sự trường thành của Giáo Phận Parramatta. Đặc biệt, tôi còn mang nợ với cha Peter Williams, vị Tổng Quản Giáo Phận và những giáo sĩ, giáo dân quanh ngài đã chăm lo cho bốn đạo, giúp Giáo Phận vượt qua giai đoạn khó khăn. Tôi trân quý quá khứ và thành tâm muốn đóng góp phần mình trong đó.

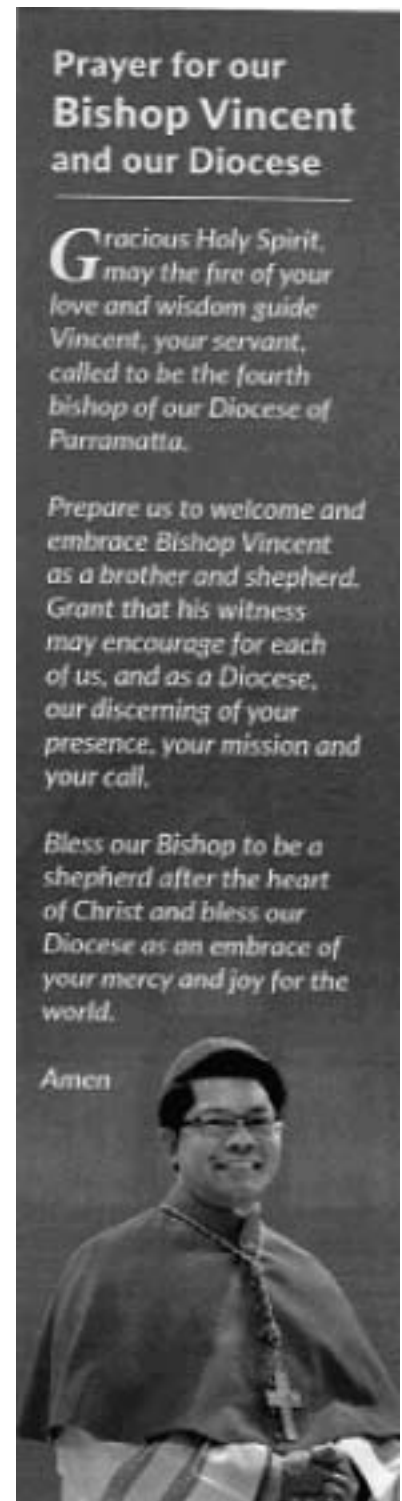
Dù biết chính mình phải tự gánh vác, nhưng tôi tha thiết muốn dựa vào viên kiến của những người đi trước trong khi thi hành sứ vụ của mình, Cùng với quý giáo sĩ và giáo dân, chúng ta sẽ lắng nghe tiếng nói của Thánh Thần Thiên Chúa qua Tin Mừng để nhận ra cách thức làm sao để sống tình huynh đệ, anh chị em trong Chúa Kitô.

Hãy Ra Khơi!

Một Giám Mục không có quyền sợ hãi trong khi dấn bước cùng Dân Chúa trong cuộc hành trình mới, sung mãn, yêu thương. Đây là đích điểm chúng ta chỉ có thể đạt tới bằng một sự xác tín kiên trì và một tình yêu không bao giờ mai một của Chúa Giêsu Kitô và Dân Người. Tôi cúi mình xin mọi người hãy cầu nguyện cho tôi, người mục tử mới của quý vị, để tôi dấn thân tiến bước trên con đường sứ vụ một cách trung thành, khiêm nhu và kiên định..

**Vincent Long, Dòng Phanxicô
Giám Mục Parramatta”**

Trang 13 nội san ghi lại tấm hình chụp chung giữa Đức Cha Vincent và Linh Mục đoàn của Giáo Phận Parramatta. Bên cạnh là tóm tắt tiêu sử tân Giám Mục và một bài viết về “Cuộc hành trình từ Việt Nam tới Parramatta” của Đức Cha Vincent

do BBT nội san Catholic Outlook thực hiện.

Trang 12 đăng bài viết của Elizabeth McFarlane với tiêu đề: “It’s a long way to the top if you want a priest for all”. Tác giả toát lược lại quá khứ của tân Giám Mục và trích thuật những kỳ vọng của nhiều người, trong số có các bề trên thuộc Dòng Phanxicô, kể cả giáo dân, đặt đề nơi Đức Cha Vincent Long khi ngài được Đức Thánh Cha Francis bổ nhiệm vào chức vụ Giám Mục Chính Tòa Giáo Phận Parramatta.

Đặc biệt trang báo này đã dành một cột, in âm bản, chữ trắng nổi bật trên nền xanh dương với hình vị Chủ Chăn mới và bản Kinh Cầu Nguyện cho ngài và Giáo Phận.

Dưới đây, chúng tôi xin lược dịch nội dung Bản Kinh:

Cầu nguyện cho Đức Giám Mục Vincent của chúng ta và Giáo Phận

Kính lạy Chúa Thánh Thần từ bi nhân hậu,

Xin lửa yêu thương và sự khôn ngoan của Ngài hướng dẫn Đức Cha Vincent, tôi tớ của Ngài vừa được mời gọi đảm nhiệm vai trò Giám Mục thứ tư cai quản Giáo Phận Parramatta của chúng con.

Xin Chúa Thánh Thần chuẩn bị tâm hồn chúng con để chúng con đón nhận Đức Giám Mục Vincent như người anh em và cũng là người chăn dắt của chúng con. Xin ban ơn cho Đức Cha để ngài trở thành chứng nhân khích lệ mỗi người chúng con cũng như Giáo Phận chúng con.

Xin Chúa Thánh Thần chúc lành cho Đức Cha, ban cho ngài trái tim lân tuất của Chúa Giêsu Kitô, đồng thời chúc phúc cho Giáo Phận

chúng con để biết trân trọng ôm ấp và mang tình thương của Chúa đến cho thế giới.

Amen!

Một chút hồi tưởng và ưu tư của người viết

Qua những hoạt động và những dịp lên tiếng đó đây, bao gồm những dịp có mặt ở các vùng trời khác ngoài Úc Châu, suốt 5 năm qua, với vị thế Giám Mục Phụ Tá Tổng Giáo Phận Melbourne, Đức Cha Vincent Nguyễn Văn Long luôn đồng hành với tập thể người Việt tị nạn cộng sản hải ngoại, kiên định một lập trường Quốc gia, dân tộc. Hơn một lần Đức Cha minh nhiên tuyên bố **“Trước khi là người Công Giáo. Là Linh Mục, Giám Mục Công Giáo, tôi đã là người Việt Nam”**.

ĐC Vincent Long ngồi giữa BS Trần Văn Cảo và nhà văn Trần Phong Vũ

Tự nhận căn cước tị nạn cộng sản và là một trong những thuyền nhân vượt biển tìm tự do, Đức Cha Vincent công khai giải thích ý nghĩa Huy Hiệu Giám Mục của ngài, trên đó nổi bật hình lá cờ vàng ba sọc đỏ với nền xanh của biển cả, nơi ngài đã chia sẻ những giây phút hải hùng, hiểm nguy trước khi đến được bến bờ tự do.

Thế đứng của người Mục Tử này bộc lộ rõ nét nhất qua bài tham luận dài trong dịp trao đổi với quý Chức Sắc các Tôn Giáo trong Hội Đồng Liên Tôn Việt Nam tại Hoa Kỳ buổi tối Thứ Năm 28-4-2016 ở miền Nam California.

Đức Cha Vincent nói:

Trong hoàn cảnh quê hương chúng ta bị thế chế cộng sản độc tài đảng trị vô tôn giáo làm băng hoại về mọi mặt,

*đây cũng là nơi bảo trì và phát triển văn hóa, lịch sử và truyền thống tinh túy của cha ông chúng ta. Nơi đây chúng ta không đóng khung, không quên nguồn gốc, không an phận trong tâm trạng tha phương cầu thực mà thực hiện trách nhiệm thiêng liêng với đồng bào quốc nội và với tiền đồ dân tộc. Nơi đây, chúng ta –những người tỵ nạn cộng sản, những con dân nước Việt còn trần trở về hiện tình đất nước– cùng nhau thực hiện **giấc mơ chưa thành** của những người đã hy sinh cho tổ quốc.*

*Giấc mơ đó là gì thưa quý vị và đồng bào? Đó là ngày khai hoàn của công lý, của sự thật, của nhân bản, của những giá trị Chân-Thiện-Mỹ trên quê hương. Đó là ngày **chiến thắng của ánh sáng trên tối tăm, sự lành trên sự dữ, chí nhân trên cường bạo và đại nghĩa trên hung tàn**. Đó là ngày cáo chung của chế độ Cộng Sản và ngày quang phục của một Việt Nam thực sự độc lập, dân chủ và vững mạnh trước những thử thách mới. Bao lâu còn bị cai trị bởi chế độ cộng sản, quê hương chúng ta sẽ mãi mãi còn bị băng hoại và bế tắc toàn diện...”*

Trong đoạn kể tiếp, Đức Cha Vincent nhấn mạnh:

“Trước khi làm người Công Giáo, trước khi làm giám mục, tôi là người Việt Nam; tôi chịu ơn những anh hùng hào kiệt đã hy sinh cho tiền đồ dân tộc trong suốt chiều dài lịch sử. Tôi chịu ơn những chiến sỹ Việt Nam Cộng Hòa đã bảo vệ tự do cho tôi. Tôi chịu ơn những thuyền nhân đã không may mắn như tôi, nhưng cũng chính vì những cái chết thương tâm của họ mà thế giới tự do đã đón nhận những người tỵ nạn cộng sản còn sống sót như tôi. Tôi không thể không trần trở với hiện tình đất nước; tôi không thể nhắm

Journey from Vietnam to Parramatta

BY 1982, I was a young man, 23 years old, with a bright future ahead of me. I had just finished high school in Vietnam and was about to start my university studies. I was full of hope and ambition. I had heard about the opportunities in Australia and was determined to make a better life for myself and my family. I had heard that Australia was a land of freedom and opportunity, a place where I could build a better future for myself and my family. I had heard that Australia was a land of freedom and opportunity, a place where I could build a better future for myself and my family. I had heard that Australia was a land of freedom and opportunity, a place where I could build a better future for myself and my family.

công bố trong Thánh Lễ đại trà: “Anh chị em thân mến. Dù đời sống của người Ba Lan khó khăn thế nào, chúng ta cũng đừng nản lòng tranh đấu cho công lý và sự thật, cho tự do và nhân phẩm của con người.” Điều này đã cho chúng ta thấy rằng, tranh đấu cho công lý và sự thật, cho tự do và nhân phẩm không phải là việc làm của những kẻ muốn chính trị hóa tôn giáo mà là bổn phận ‘nhập thể hóa’ Tin Mừng và ‘Kitô hóa’ môi trường của chúng ta. Nếu chúng ta chỉ giữ đạo trong

lên khuôn, chúng tôi không thể trích dẫn thêm. Nhưng với một vài chứng từ trên đây đã đủ để độc giả thấy được nhân cách và lập trường dứt khoát của Đức Giám Mục Vincent Nguyễn Văn Long. Với một lập trường kiên định như vậy, chúng ta tin rằng Đức Cha hiện đang là đối tượng phải triệt hạ của tập đoàn thống trị cộng sản trong nước.

Với kinh nghiệm, với căn cốt gian manh, giao hoạt, độc ác cố hữu, cộng sản sẽ không tìm cách sát hại ngài về thể xác. Trái lại chúng sẽ giăng ra quanh ngài những “chiếc bẫy nhưng êm ái”, như chúng đã từng áp dụng cho các nhà lãnh đạo tôn giáo trong nước để khi “mắc bẫy” đành phải ngậm miệng, thúc thủ mặc tình cho chúng sai khiến.

mất làm ngư với hệ thống chính trị lỗi thời là chế độ cộng sản đang làm cho đất nước băng hoại hoàn toàn. Trên huy hiệu giám mục của tôi có lá cờ VNCH trải ngang như làn sóng trên nền xanh là đại dương. Tôi không thể bỏ quên quá khứ và căn tính tỵ nạn của mình. Tôi không ngần ngại khẳng định lập trường của mình là: không bao giờ tách lìa lý tưởng một Việt Nam phi cộng sản và một Việt Nam nhân bản ra khỏi sứ mạng giám mục của tôi.

Năm 1982 khi về quê hương mình còn đang sống dưới chế độ cộng sản, ĐGH Gioan Phaolô II đã mạnh dạn

nhà thờ hay chùa chiền, nếu chúng ta chỉ đóng khung tôn giáo trong những vấn đề siêu nhiên mà hoàn toàn vô cảm với những vui mừng và hy vọng, những sợ hãi và lo âu của đồng loại, thì phải chăng tôn giáo chỉ là thứ thuốc phiện ru ngủ chúng ta như lời Karl Marx? Đây cũng là chiêu bài của cộng sản. Họ muốn tôn giáo chỉ là thứ thuốc phiện ru ngủ dân chúng. Họ muốn biến tôn giáo trở thành một công cụ của chế độ và phục vụ sự độc quyền chính trị của họ.”

Vì khuôn khổ bài viết khi báo đã

Hiểu như vậy, là những tín hữu Công Giáo Việt Nam, chúng ta càng cần phải hiệp thông cùng giáo sĩ đoàn và giáo dân Parramatta gia tăng lời cầu nguyện cho người Mục Tử nhân lành, gương mẫu của chúng ta. Trước hết, xin Thiên Chúa thêm sức mạnh để ngài chu toàn Sứ Vụ dẫn dắt đoàn chiên tại Giáo Phận mới. Thứ đến, nhưng cũng quan trọng hơn là thành khẩn xin Thánh Thần Thiên Chúa luôn hỗ trợ Đức Cha, thêm ơn khôn ngoan, ơn hiểu biết, ơn thông minh, sáng suốt để giúp ngài tránh được những mưu toan đen tối của kẻ thù. ☐

Nam California, ngày 23-6-2016

KÍNH MỜI ĐỘC GIẢ VÀ THÂN HỮU ĐÓN COI CHƯƠNG TRÌNH TRUYỀN HÌNH DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN TRÊN ĐÀI SBTN VÀO LÚC 1:30PM (giờ miền Tây HK) MỖI THỨ BẢY ĐẦU THÁNG CHƯƠNG TRÌNH NÀY CŨNG ĐƯỢC LƯU TRỮ

TRÊN TRANG NHÀ WWW.DIENDANGIAODAN.US

Một chuyến đi

Kỷ sự

Bang New South Wales. Thánh đường St. Patrick là nhà thờ Chính Tòa Giáo phận.

Nhà thờ này mới được xây cất lại sau khi bị hỏa hoạn. Giám Mục Vincent Nguyễn Văn Long, OFM Conv. vừa được tấn phong ngày 16 tháng 6 năm 2016 là vị Giám Mục thứ tư của Giáo Phận. Theo thống kê năm 2004 thì dân số thuộc Giáo Phận là 924.621 người trong đó có 332.000 giáo dân chiếm 33% dân số. Giáo phận hiện có 47 giáo xứ.

Đáp lời mời của Đức Cha Vincent Nguyễn Văn Long, một phái đoàn đại diện nhóm Gioan Tiền Hô và Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân - gồm GS. Lê Tinh Thông, điều hợp viên Phong Trào Cursillo ngành VN tại HK, Nhà Văn Trần Phong Vũ, nguyên chủ bút và BS. Trần Văn Cảo, chủ nhiệm Diễn Đàn Giáo Dân - đã bay nửa vòng trái đất đến Sydney, Úc Châu, tham dự Lễ Tựu Chức tân Giám Mục chính tòa Giáo Phận Parramatta, Tổng Giáo Phận Sydney: Giám Mục Vincent Nguyễn Văn Long, OFM Conv. mới được Toà Thánh cất nhắc từ Giám Mục Phụ Tá Tổng Giáo Phận Melbourne lên làm Giám Mục Chính Tòa Giáo Phận Parramatta. Ngài là Giám Mục Việt Nam tiên khởi chính thức coi sóc một Giáo Phận tại Hải Ngoại. Ngài cũng là vị chủ chăn Việt Nam tiên khởi ghi dấu ấn Tị Nạn Cộng Sản Việt Nam trên huy hiệu Giám Toà của mình với lá cờ Quốc Gia nền Vàng ba Sọc Đỏ nằm chính giữa huy hiệu.

Ngài cũng là vị GM đương nhiệm duy nhất khẳng định “Thân mệnh của GH và Quê hương VN gắn liền với sứ vụ Giám Mục của tôi” và Cộng Sản đang gieo rắc sự ác trên Quê hương Việt Nam cần phải bị khử trừ.

Giáo Phận Parramatta:

Giáo phận được thành lập từ năm 1986 thuộc Tổng Giáo Phận Sydney bao gồm vùng phía tây Sydney, Tiểu

Lễ Tấn Phong Giám Mục Chính Tòa:

Sydney mới đi vào mùa đông nên không khí mát dịu, trong lành. Khách tham dự - tất cả đều phải có giấy mời có hàng dấu điện tử để nhân viên soát vé vào cửa - đã tề tựu đông đủ trước 7:30 chiều. Trong Thánh đường chỉ có số ít hàng ghế dành cho các vị Đại diện đạo, đời, giáo dân và thân nhân Đức tân Giám Mục. Các hàng ghế còn lại dành cho Giáo sỹ, Tu sỹ và đoàn Đồng tế.

Đại đa số khách mời được ngồi nơi Hội đường kế cận tham dự qua màn ảnh trực tuyến.

Lễ Tấn Phong tân Giám Mục Chính Tòa được long trọng cử hành tại Thánh đường St. Patrick, nhà thờ chính tòa Giáo Phận Parramatta, chiều tối ngày 16 tháng 6 năm 2016 dưới sự chủ tọa của Đức Tổng Giám Mục Tổng Giáo Phận Sydney Anthony Fisher và Sứ thần Toà Thánh tại Úc Đại Lợi,

Adolfo Tito Yllana gồm ba phần theo thứ tự:

Phần I:

Phần nghi lễ mở đầu được cử hành nơi cuối Thánh Đường. Tại đó Đức Tổng Giám Mục Sydney giới thiệu vị tân Giám Mục với các chức sắc Giáo Phận. Ngài hôn Thánh Giá và rải Nước Thánh cho các chức sắc hiện diện. Ngài được hướng dẫn vào Nhà nguyện nơi đặt Nhà Tạm để quỳ cầu nguyện trước Thánh Thể.

Phần II:

Lễ Tấn phong chính thức diễn ra trong Thánh Đường nơi có Ngai Tòa Giám Mục.

Đúng 7:35 chiều ca đoàn Giáo Phận cất tiếng ca lần lượt đón Linh mục đoàn - trên một trăm vị - an vị trên hai dãy ghế đối diện nhau qua bàn thờ nằm chính giữa Thánh Đường; kế tiếp là Giám Mục đoàn - trên mười vị - tiến vào khu vực giáp tiếp với Ngai Tòa Giám Mục; tiếp theo là đoàn chủ sự với Sứ Thần Tòa Thánh Adolfo Tito Yllana và Tổng Giám Mục Sydney Anthony Fisher.

Bầu không khí yên lặng chờ đợi giây phút quan trọng của buổi Lễ: Vị tân Giám Mục thứ tư của Giáo Phận Parramatta dẫn đầu bởi đoàn đồng tế - gồm đoàn các Thầy Phó Tế, các Linh Mục đồng tế tiến vào Thánh đường giữa tiếng đàn, ca hân hoan vang dội.

Nghi Lễ chính thức khởi sự với diễn văn chào mừng của Đức Tổng Giám Mục Sydney Anthony Fisher. Tiếp theo vị Sứ Thần Tòa Thánh, Adolfo Tito Yllana, tuyên đọc Sắc Phong của Đức Thánh Cha Phanxico bằng hai thứ tiếng Latinh và Anh ngữ. Bản Sắc Phong liền

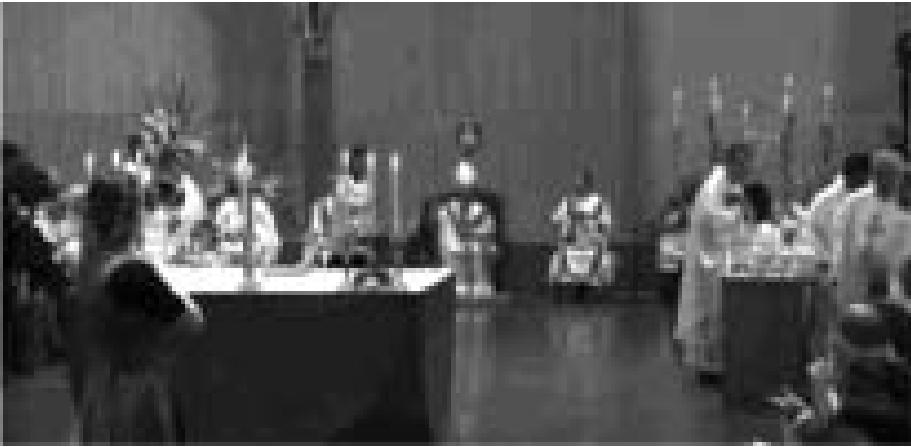
sau đó đã được trình làng trước các Linh Mục đại diện trong Giáo Phận. Sau những tràng pháo tay vang dội của cử tọa Đức Tổng Giám Mục Tổng Giáo Phận Sydney hướng dẫn Đức tân Giám Mục Giáo Phận Parramatta Vincent Nguyễn Văn Long, OFM Conv. an vị Ngai Tòa Giám Mục, đặt nơi chính giữa Cung Thánh, dưới chân Thánh Giá.

Tại đó Ngài tiếp nhận các phái đoàn đại diện các thành phần dân Chúa trong Giáo Phận - từ Giáo dân đến Linh mục - lần lượt tiến đến Đức tân Giám Mục hôn

Từ trái sang phải: BS Trần Trần Văn Cáo, Chị Minh Tâm, ĐC Long, Anh, Phong Vũ

nhân, nói lời chúc mừng và vâng phục.

Kết thúc Lễ Tấn Phong là diễn văn chào mừng và cảm ơn của tân Giám Mục Chính Toà.

Phần III:

Thánh Lễ đồng tế khởi sự ngay sau diễn văn chào mừng và cảm ơn của tân Giám Mục Chính Toà.

Thánh Lễ kết thúc với nghi thức ban phép lành của Đức tân Giám Mục đi vòng quanh Thánh Đường và Hội Đường.

Các chức sắc và quan khách được mời dự tiệc trà sau phần chụp hình lưu niệm bên ngoài Thánh Đường.

Thánh Lễ Tạ Ơn:

Thánh Lễ đồng tế tạ ơn được Đức tân GM chính toà cử hành lúc 12:30 trưa ngày hôm sau, 17 tháng 6 tại nhà thờ chánh toà với sự tham dự của giáo dân địa Phương và khách mời. Sau

Sau Thánh Lễ Đức Cha đã lưu lại chụp hình kỷ niệm với cộng đoàn dân Chúa. Phái Đoàn cũng có hình kỷ niệm với Đức cha trong ngày tạ ơn.

Tiệc Mừng:

Chiều tối cùng ngày, thứ sáu 17-6-2016, có tiệc mừng tại nhà hàng dành cho giáo dân và quan khách VN. LM Nhạc sĩ Paul Văn Chi, Tuyên Úy trưởng Tổng Giáo Phận Sydney, đọc diễn văn chào mừng và mời Đức Tân Giám Mục Giáo Phận Parramatta lên chia sẻ. Sau những lời chào mừng và cảm ơn quan khách cùng hai bà mẹ - thân mẫu và mẹ đỡ đầu - Đức Cha Vincent Nguyễn Văn Long đã tái khẳng định căn cước Tị nạn Cộng Sản và tâm tình tri ân các chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa và các thuyền nhân bất hạnh đã đánh động lương tri cộng đồng thế giới Tự Do tiếp nhận các thuyền nhân may mắn để chúng ta có được như ngày hôm nay!

Tiệc tri ân được giúp vui bởi các ca viên thuộc ca đoàn Lê Bảo Tịnh Sydney và các ca đoàn đến từ Melbourne.

giao cuốn sách “Hội Thánh Công Giáo và Thời Tam Vô” của tác giả LM. Đường Thi Cao Phương Kỳ - Linh Hướng Diễn Đàn Giáo Dân - có phần viết về Đức Cha Vincent Nguyễn Văn Long với bút ký và đề tặng của chính tác giả.

Ngày cuối:

Ngày thứ bảy, 18 tháng 6, phái đoàn đáp lời mời của LM Tổng Tuyên Úy Phong Trào Cursillo ngành Việt Nam tại Úc Châu, tham dự Đại Hội Ultraya kỷ niệm 25 năm thành lập Phong Trào Cursillo tại Sydney và Thánh Lễ mừng kính Thánh Phao-lô quan thầy.

Buổi chiều cùng ngày phái đoàn đã có cuộc gặp gỡ với một số vị đại diện Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân, nhân sỹ và độc giả địa phương. Quý vị hiện diện đã trao đổi những nhận định và chia sẻ về hiện tình đất nước và các sinh hoạt của cộng đồng người Việt Hải Ngoại.

Xen kẽ còn có phần góp vui của các giáo sỹ, tu sỹ, các bà mẹ Công giáo. Tuy nhiên quan khách hiện diện không thể quên giọng ca truyền cảm của chính vị tân Giám Mục Chính toà Giáo Phận Paramatta. Ngài đã cùng hai bà mẹ cắt chiếc bánh mừng để chia sẻ ngọt bùi cùng quý quan khách.

Phái đoàn cũng đã sinh hoạt riêng với các vị đại diện Nguyệt San về hiện tình Diễn Đàn và đã có những quyết định liên quan đến việc phát hành tại Úc châu sao cho báo đến tay độc giả sớm sủa, tránh thất thoát và giảm thiểu tiền bưu phí mỗi ngày một gia tăng.

Tạ ơn Chúa đã cho anh em đi về bình an qua một chuyến đi ngắn ngày với nhiều thành tựu.☐

Trong dịp này phái đoàn chúng tôi đã tặng Đức tân Giám Mục chính toà Giáo Phận Parramatta - khi Ngài đến từng bàn chào hỏi, nói lời cảm ơn - tấm bảng Chúc Mừng bằng pha lê có in hình màu Đức Cha với Hiệu Toà nổi rõ cờ Quốc Gia màu vàng ba sọc đỏ cùng những lời nguyện cầu cho Đức Cha được tràn đầy Hồng Ân Thiên Chúa để Ngài chu toàn Sứ Vụ mới nhận lãnh, đồng thời kết hiệp Sứ Vụ Giám Mục của Ngài với thân mệnh của Giáo Hội và Quê Hương Việt Nam. Phái đoàn cũng đã chuyển

■ *Trần Văn Cảo*

THỜI CỦA RỒNG HAY RẮN...♦♦♦

■ *Phạm Minh-Tâm*

Mới đây một người bạn chuyển cho hai bài viết. Một bài là bản tin của giáo-phận Kon-tum viết về việc xây một ngôi nhà thờ, mang tựa đề “Giáo Phận Kon-tum Lễ Đặt Viên Đá Xây Dựng Nhà Thờ Dân Tộc Đăk Jâk”. Bài kia là câu chuyện kể về một “nhân-vật” được mệnh-danh là Hiệp sĩ Đại thánh giá liên-quan đến việc xây nhà thờ kia.

Và bài viết này sẽ nhân vào nguồn tin trong hai bài trên để cùng quý độc-giả có thêm một ít suy-tư về hiện-trạng Giáo-hội Công-giáo Việt-Nam của chúng ta.

Trước hết bản tin của giáo-phận Kon-tum được mở đầu rằng “*Trải qua bao năm tháng đợi chờ, lần đầu tiên tại Giáo phận Kon-tum, một Giáo xứ được chính quyền cấp 5.000m2 đất và cấp giấy phép xây dựng Nhà thờ. Tất cả là nhờ vào sự tác động của Hiệp sĩ Đại Thánh giá Gioan Baotixita Lê Đức Thịnh*” ...cùng với chi-tiết về giáo-xứ Đăk Jâk thật đơn-giản và gọn-gàng là...” *Giáo xứ Đăk Jâk thuộc xã Đăk Môn, huyện Đăk Glei, tỉnh Kon-tum. Là một Giáo xứ của Giáo phận Kon-tum tọa lạc dọc theo quốc lộ 14, gần khu chiến trường Đăk Tô, Charlie mà tất cả những ai sống trong thời chiến tranh đều biết đến qua bài hát: “Người ở lại Charlie”. Một Giáo xứ với 5.200 giáo dân, trong đó hết 5 ngàn là tín hữu dân tộc, nhưng ngôi Nhà thờ chỉ có thể chứa được vài trăm người. Chính vì thế mà việc có một ngôi*

nhà thờ làm nơi thờ phượng Thiên Chúa cho tương xứng là vấn đề cấp bách mà Giáo xứ và Giáo phận đều ưu tư...”

Thế đấy, bây giờ là thời buổi nào đây, của chân-lý hay của mưu-thần chước quỷ, mà người ta có thể ung-dung, thần-nhiên, can-đảm đạp lên sự thật kiêu long xà hỗn tạp. Thậm chí còn khinh thường dư-luận cũng như công-luận để vừa bôi vừa xoa hết những gì đã xảy ra cũng chỉ trong khoảng trước đây hơn một năm. Thời-điểm mà khi đức giám-mục Hoàng Đức Oanh còn đang trong sù-vụ cài-quản Giáo-phận Kon-tum.

Để độc-giả giáo-dân khắp nơi và hy-vọng cả giáo-dân trong nước, trong đó có cả những giáo-dân đã từng là nạn-nhân của vụ việc “giáo-xứ Đăk Jâk” so-sánh và suy nghĩ; suy nghĩ bằng đức tin trong sáng trước hai hiện-tượng về cùng một sự việc.

Và đây là các thông-tin thời-sự lúc đó với nội-tình như sau:

Theo giám-mục giáo-phận Kon-tum Hoàng Đức Oanh cho biết trong cuộc phỏng-vấn trang mạng VNRS ngày 17-01-2015 thì giáo-xứ Đăk Jâk thuộc giáo-hạt Đăk Mót, giữa khu vực ba xã Đăk Môn, Đăk Ang và Đăk Long, huyện Đăk Glei, giáo-phận Kon-tum. Giáo-xứ được thành lập từ 1957, đã có nhà thờ và đông đảo giáo dân. Năm 1972, do chiến-tranh, nhà thờ bị phá hủy và dân chúng tản-mác đi khắp nơi. Sau năm

1975, họ quay trở về và hiện nay đã có gần sáu ngàn giáo-dân gồm người Xê-đăng, người Deh và các sắc-tộc khác.

Năm 2011, Toà-giám-mục gửi linh-mục Đaminh Trần Văn Vũ đến quản-nhiệm, xin phép xây dựng nhà thờ để phục-hồi giáo-xứ, nhưng không được. Do nhu-cầu sinh-hoạt tâm-linh, nên từ tháng 4.2013 bà con giáo-dân đã tạm dựng một nhà nguyện bằng vách nửa lợp tôn. Chính-quyền địa phương nhiều lần đến đòi dỡ nhà thờ tạm-thời này. Giáo-dân cương-quyết chỉ dỡ sau khi có phép cho xây dựng một nhà thờ mới để thay thế.

- Ngày 22-08-2014, chủ-tịch và bí-thư huyện Đăk Glei đến Toà-giám-mục trao đổi về vấn đề này và đi đến một kết luận trong văn-thư gửi Ủy-ban nhân-dân Tỉnh và Huyện cùng ngày để chấp-nhận giải-pháp do bí-thư Huyện đề nghị và có sự đồng tình của chủ-tịch và cả phái-đoàn.

Bước thứ nhất, giám mục giáo-phận chính-thức lập lại với nhà cầm quyền một đơn xin chính-thức công-nhận lại giáo-xứ Đăk Jâk và cho xây dựng nhà thờ. Bước thứ hai, trong khi chờ cứu xét thì Ủy-ban nhân-dân huyện sẽ cho dựng nên một cái nhà thờ tạm và sẽ gỡ ngôi nhà thờ tạm hiện nay.

- Ngày 07-01-2015, một cuộc họp giữa giám-mục Micae Hoàng Đức Oanh với Sở Nội-vụ tỉnh Kon-tum để giải quyết vấn đề này. Kết-luận cuối cùng của Sở Nội-vụ tỉnh Kon-tum đưa ra là từ ngày 07-01-2015 đến 17-01-2015 sẽ tổ -chức dỡ nhà thờ Đăk Jâk. Đồng thời tỉnh sẽ trục xuất linh-mục Trần Văn Vũ ra khỏi huyện Đăk Glei.

Việc chưa đi đến đâu thì vào

sáng ngày 13-01-2015 có năm công-an đến đòi dỡ nhà thờ và đuổi cha xứ đi. Mặc dù chưa xảy ra chuyện gì, nhưng khi nghe tin chính-quyền đưa công-an đến, bà con giáo dân nơi đây đã lập tức kéo đến rất đông để cầu nguyện. Một số em học sinh cũng đã bỏ học về để giữ nơi thờ-phượng mà họ đã bỏ công sức ra để dựng lên.

tạm....

Trên đây là phần ghi nhận từ quá-khứ cách đây chừng một năm rưỡi. Và những gian-nan, những thử-thách của đức cha Hoàng Đức Oanh phải đương-đầu thì bây giờ biến thành niềm hân-hoan của cả giáo-phận vì sự xuất-hiện của một người được mệnh-danh là hiệp sĩ đại thánh giá.

Đã Jâk vào thời-điểm đầu năm 2015

Giám-mục Micae Hoàng Đức Oanh cho phóng-viên VNRs biết vào ngày 16-01-2015, thiếu tướng Lê Duy Hải là giám-đốc Công-an Kon-tum, có gọi hỏi thăm tình-hình. Cả hai cùng xác-định rằng chuyện Đăk Jâk là chuyện nhỏ, có thể từ-từ giải-quyết với nhau trong ôn-hòa và tỏ vẻ rất tiếc là mấy anh em công-an trên Huyện, Xã đã đến giáo-xứ, làm cho giáo dân hiểu lầm là gỡ nhà thờ

Không hiểu ông hiệp-sĩ này mang cây thánh-giá vĩ-đại cỡ nào để thành danh xưng “đại thánh-giá”; để được ca-tụng là **người Công giáo tiêu biểu đã làm men, làm muối giữa đời. Những việc làm đó đã góp phần đưa chính sách tôn giáo, đại đoàn kết dân tộc của Đảng, Nhà nước vào cuộc sống...**

Hãy đọc tiếp những lời ca-tụng và ban khen dành cho ông “chevalier de la table ronde” này:

- là cầu nối, sự hòa giải giữa chính quyền và giáo hội trong giải quyết các vụ việc liên quan đến tôn

giáo và thay đổi nhận thức trong quan hệ đạo - đời.

- là người dám đấu tranh chống mọi biểu hiện, hành vi lợi dụng tôn giáo để gây chia rẽ Giáo hội Công giáo và Nhà nước, chia rẽ đoàn kết dân tộc, đoàn kết tôn giáo của một số phần tử cực đoan. Chính những việc làm này góp phần tạo sự đồng thuận trong quan hệ giữa chính quyền và Giáo hội Công giáo các cấp. Việc làm của anh đã tạo sự cảm kích trước những vị Giám mục Việt Nam; tạo được sự đồng thuận của Hội đồng Giám mục Việt Nam khi Giám mục giáo phận Xuân Lộc thỉnh nguyện lên Giáo hoàng phong tước hiệu Hiệp sĩ Đại Thánh giá cho anh.

- vận động hơn 600 triệu đồng ủng hộ đồng bào các dân tộc tại tỉnh Sơn La dời nhà để xây dựng Nhà máy Thủy điện Sơn La. Trong các lĩnh vực này, ông vừa là người khởi xướng, vừa là người đề xuất phương án, vừa là người trực tiếp thực hiện.

- là hình ảnh người Công giáo Việt Nam “Sống phúc âm giữa lòng dân tộc”.

- đã lấy mục tiêu chung là lợi ích của tín đồ Công giáo cũng là của công dân Việt Nam, lấy đoàn kết tôn giáo, đoàn kết dân tộc chung tay xây dựng quê hương, phát triển đất nước là điểm kết nối trong đối thoại, gặp gỡ giữa các cấp chính quyền và chức sắc, tín đồ Công giáo.

- thành quả của những cố gắng đó là trên khắp mọi miền đất nước, đời sống tôn giáo ngày một tốt đẹp, nhu cầu của tín đồ về cơ sở thờ tự, về sinh hoạt tôn giáo được chính quyền các cấp quan tâm hơn; giáo hội thành lập thêm nhiều giáo xứ, giáo họ, các cơ

sở đào tạo; đồng bào Công giáo chủ động hơn hoạt động tôn giáo đúng pháp luật. Đồng thời Giáo hội ngày càng nâng cao trách nhiệm với cộng đồng không chỉ ở các hoạt động từ thiện xã hội mà còn trong các hành động vì chủ quyền đất nước.

- hình ảnh của người Công giáo tiêu biểu đã làm men, làm muối giữa đời. Những việc làm đó đã góp phần đưa chính sách tôn giáo, đại đoàn kết dân tộc của Đảng, Nhà nước vào cuộc sống...

Vân vân và vân vân...

Kèm theo bản tin và bài và bài viết tán-tụng là vài ba hình ảnh và nổi bật nhất là một tấm hình chụp chủ-tịch Ủy ban Trung-ương Mặt-trận Tổ-quốc Việt- Nam Nguyễn Thiện Nhân thăm và chúc mừng giáng-sinh gia đình Hiệp sĩ Đại Thánh giá. Một tấm hình khác phía dưới có ghi chú rõ-ràng các nhân-sự gồm Hiệp sĩ đại thánh giá, tân Giám-mục Giáo-phận Kon-tum, Ủy-viên Trung-ương Đảng, Bí-thư Tỉnh-ủy, Chủ-tịch Ủy-ban Nhân-dân tỉnh, Chủ tịch Ủy-ban Mặt-trận Tổ-quốc tỉnh; Đại-tá Phó Giám đốc Công-an tỉnh, Bí-thư Huyện ủy Đăk Glei, Phó Chủ-tịch huyện Ngọc-hồi... Sau lời ghi chú này là lập-trường quan-điểm đã cùng chung một tấm hình – ước mong về sau sẽ cùng chung một tấm lòng. Mong thay ...mong thay

Đúng là thứ dữ thiệt và đúng là “đại...”

Với bấy nhiêu sự trích-dẫn ở trên, chắc không ai còn phải hoài-nghi về cây “đại thánh giá” này đã có một quá-trình được vun trồng ra sao và công-tác làm “muối men” là gì.

Sau khi bản tin và bài viết được đăng trên trang của Giáo-phận Kon-tum và được nhiều người chuyển tải

đi thì đó đây lại cũng đã có xôn-xao nhiều nguồn dư-luận.

Người ta đặt vấn-đề rằng trước khi được các đảng bậc ưu-ái lập hồ-sơ xin phong-tặng thì “tiền” đại hiệp-sĩ đã có rất nhiều hành-trạng tốt đạo đẹp đời... góp phần tạo sự đồng thuận trong quan hệ giữa chính quyền và Giáo hội Công giáo các cấp...rồi được phong tặng tước-hiệu vào cuối năm 2007, nhưng suốt thời gian từ khi xảy ra vụ tượng Đức Mẹ bị đập phá ở Đồng-đỉnh đến vụ việc Toà Khâm-sứ, rồi Thái-hà và kéo theo một chuỗi dài ở Đồng Chiêm, Loan-ly, Cầu Rằm...cho đến Kon-tum, Mỹ-yên và dòng Mến Thánh-giá Thủ-thiên hiện nay đã không thấy một sự “góp phần” nào. Song đồng-thời lại có nhiều tiếng nặng tiếng nhẹ bảo rằng phần góp vào việc thay đổi ở tổng toà Hà-nội, việc đức ông Đinh Đức Đạo về làm phó Xuân-lộc, việc Núi Cúi và nhiều việc “bên kia dãy Pyrénées” lại không nhỏ.

Nhân vì sự ấy, bây giờ là lúc người Công-giáo Việt-Nam nên từ bỏ hay xét lại thói quen chạy theo “màu đạo” nhiều hơn sống lẽ đạo. Thích nô-nức lao vào bất cứ sinh-hoạt nào có hình-thức rộn-ràng, tấp-nập và đặt nặng “việc đạo” vào những vẻ bề ngoài nặng chát “việc đời”. Nhất là khi có thêm chức-sắc và phẩm-phục chen vào thì niềm tin chỉ còn là sự cúi đầu vâng theo tối mặt mà không được cân đo nặng nhẹ rõ hơn là có Chúa ở cùng hay không. Chẳng hạn, chính người viết đã được nghe trực tiếp một linh-mục xứ dạy các cháu nhỏ đang chuẩn-bị lãnh-nhận Bí-tích Thêm-sức rằng anh chị các con năm ngoái chỉ được đức cha phụ-tá về ban phép Thêm-sức cho, còn lần này các con có diễm-phúc được Chúa thương nhiều khi chính đức Tổng-

giám-mục sẽ về.

Chính vì vậy mà lòng đạo dễ bị lạm-dụng bằng danh nghĩa này, mục-đích nọ do những người trong bản-phận chần đăt lại thiếu trách-nhiệm về ba thẩm-quyền thánh-hoá, quản-trị và giáo-huấn mà chạy theo xu-hướng tục-hoá bằng quyền-lực, bằng danh-vị để nhiều khi bị ngay những thứ này mua đứt phần thiêng-liêng.■

Cười Tí Cho Vui

HỌA SĨ TRẢ ON

Một nữ họa sĩ được bác sĩ chữa cho khỏi mù mắt. Cô tạ ơn bác sĩ bằng cách vẽ một bức tranh có con mắt rất lớn và đẹp. Dính thân cô treo trên tường của phòng mạch. Ngày nào bác sĩ và các bệnh nhân của ông cũng phải ngắm bức tranh và ai cũng khen là đẹp.

Một hôm, một nữ bệnh nhân nói với bác sĩ

- Cũng may bác sĩ chuyên khoa về mắt. Nếu bác sĩ chuyên khoa về phụ sản thì không biết chúng ta phải ngắm cái gì trên bức tranh?

BÊ TỬ LẠNH ĐẸ HƠN

Vợ hỏi chồng

- Có phải dạo này em mập ra không?

- Đâu có. Em vẫn như cũ mà

- Vậy anh bé em đến tủ lạnh kiểm cái gì ăn chơi đi

- Thôi, để anh bé cái tủ lạnh ra đây cho em

Trong hai ngày 18 và 19/6/2016, Câu lạc bộ Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận đã tổ chức khóa học Học thuyết Xã hội Công giáo tại Đan viện Châu Sơn, Nho Quan, Ninh Bình.

Lớp học quy tụ 50 học viên đến từ khắp ba Miền đất nước: Nghệ An, Thái Bình, Hà Nội và Sài Gòn.

Khóa học đã để lại nhiều cảm xúc cho các học viên, gợi lên trong lòng mọi người nhiều trăn trở về hiện tình đất nước quê hương.

Những cái chết đã hiển hiện

Các thành viên lớp Học thuyết Xã hội Công giáo cùng với Đức Tổng Giám mục Giuse Ngô Quang Kiệt, tại Đan viện Châu Sơn, Ninh Bình, ngày 19/6/2016.

Suốt khóa học, nhiều vấn đề của đất nước đã được các giảng viên đặt ra cho các học viên suy nghĩ, từ cái chết, biến chết đến cái chết của lương tâm con người. Đây là nguyên nhân? Đây là giải pháp?

Cần phải khẳng định dứt khoát, câu chuyện cái chết tại Vũng Áng suốt 80 ngày qua không còn là một tai nạn, nhưng là một “thảm họa”.

Cần nhiều những lớp

Học thuyết Xã hội Công giáo

Thảm họa này – như Đức Tổng Giám mục Giuse Ngô Quang Kiệt chia sẻ với các học viên, chỉ là phần ngọn. Theo ngài, có ít nhất bốn cái chết đã hiển hiện trong xã hội Việt Nam hiện nay. Đó là cái chết của lương tâm, cái chết của luân lý, cái chết của lý trí và cái chết của chính trị.

Những cái chết này, đặc biệt “cái chết về chính trị”, là đầu mối mọi nguyên nhân gây nên những bất ổn xã hội Việt Nam hiện nay và tiếp tục đẩy đất nước tới nguy cơ diệt vong.

từ tay các đảng phái khác, chính quyền cộng sản với ý thức hệ vô thần, coi cá nhân chỉ đơn giản là một yếu tố, một phần tử trong cấu trúc xã hội, đến nỗi điều thiện hảo của mỗi người hoàn toàn tùy thuộc vào hoạt động của bộ máy kinh tế và xã hội. Con người chỉ còn là một tổng hợp những tương quan xã hội. Từ đó, “con người bị tước mất những gì có thể gọi là “của mình”, mất khả năng

mu sinh nhờ sáng kiến của mình, đi đến chỗ lệ thuộc vào bộ máy xã hội và vào những người kiểm soát bộ máy đó, điều này khiến cho con người gặp rất nhiều khó khăn trong việc nhận thức phẩm giá của mình và cản trở việc tiến tới sự thiết lập một cộng đồng nhân loại đích thực” (Giáo hoàng Gioan Phaolo II, Thông điệp Bách Chu Niên, ngày 1/5/1991, số 13).

Suốt hơn 70 năm qua, chính quyền cộng sản, với chủ trương đấu tranh giai cấp, khinh miệt nhân vị, xây dựng xã hội dựa trên nguyên tắc “sức mạnh hơn lẽ phải và quyền lợi”, khiến xã hội ngày càng rối loạn, tạo ra một “thảm họa xã hội” với những khủng hoảng rộng khắp các lãnh vực, từ đời sống chính trị, kinh tế, văn hóa, giáo dục, cho tới đời sống luân lý, đời sống tâm linh.

Theo nhiều nhà nghiên cứu xã hội, những hiện tượng xã hội như đạo đức xuống cấp, tham nhũng như bầy sâu, chạy chức chạy quyền, “con ông cháu cha”, vô cảm, gian dối, trí thức hèn... đều là hệ quả của một thể chế chính trị “lấy đảng làm gốc”, coi khinh nhân vị, biến con người thành phương tiện phục vụ chế độ.

Vì thế, nếu phải chỉ ra nguyên nhân của mọi thảm họa xã hội, thì không gì khác hơn chính là ý thức hệ vô thần và con khủng hoảng lớn nhất hiện nay chính là “khủng hoảng về ý thức hệ”.

Cần nhiều những lớp Học thuyết Công giáo

Trong bối cảnh khủng hoảng ý thức hệ ngày càng trầm trọng, trong khi các phong trào đấu tranh dân chủ đang loay hoay tìm kiếm một hướng đi phù hợp, có sức lan tỏa và có sức thu hút đông đảo người dân, thì việc đi tìm một nền tảng tư tưởng giúp xây dựng xã hội là điều cần thiết.

Trong bối cảnh hiện nay, khi chưa có bất cứ một nền tảng nào làm bệ đỡ cho các phong trào dân thân xã hội, những ai đã từng tiếp xúc, đọc và nghiên cứu Học thuyết Xã hội Công giáo, thì đều thấy rằng “*Họ có thể tìm thấy trong Học thuyết Xã hội của Giáo hội những nguyên tắc để suy tư, những tiêu chuẩn để phán đoán và những chỉ dẫn để hành động... nhờ đó, mọi người sẽ được soi sáng để có thể giải thích các thực trạng xã hội hiện nay và tìm ra những hướng hành động phù hợp*” (Tóm lược Học thuyết Xã hội, số 7).

Có thể nói, toàn bộ Học thuyết Xã hội của Giáo hội được xây dựng dựa trên bốn nguyên tắc cơ bản: *nhân vị, công ích, liên đới, bổ trợ* và bốn giá trị nằm sẵn trong phẩm giá con người: *sự thật, công lý, tự do và tình yêu*. Bốn nguyên tắc và bốn giá trị phổ quát này là những cột trụ để xây dựng tòa nhà xã hội xứng hợp với nhân phẩm và bảo vệ các quyền của con người, trong đó, “*Nhân vị chính là và phải là nguyên lý, chủ thể và cứu cánh của mọi định chế xã hội*” (GS 25).

Sở dĩ, các phong trào dân thân xã hội hiện nay manh mún, thiếu chiều sâu và mãi chỉ là phong trào, một phần do bởi các nhóm hay các phong trào đã không có những nguyên tắc để tạo sự đồng thuận và

để hướng dẫn hành động sao cho phù hợp với hoàn cảnh của thời đại.

Cách riêng đối với các tín hữu Chúa Kitô, việc học hỏi Học thuyết Xã hội của Giáo hội là một môn học cần thiết, vì “*Học thuyết Xã hội Công giáo là một thành phần thiết yếu của toàn bộ giáo lý mà Giáo hội luôn rao giảng về đời sống con người*” (Đức Giáo hoàng Gioan 23, Thông điệp Mẹ và Thầy, ngày 15/5/1961, số 222). Nhờ việc học hỏi này mà họ có thể “*phân tích hoàn cảnh cách khách quan, làm sáng tỏ các hoàn cảnh ấy dựa vào các lời bất di bất dịch của Tin mừng, hay rút ra từ đó những nguyên tắc để suy tư, những tiêu chuẩn để phán đoán và những đường hướng để hành động sao cho phù hợp*” (HTXHC, số 11) với Tin mừng.

Thánh Giáo hoàng Gioan 23, trong Thông điệp Mẹ và Thầy đã viết: “*Cha ước mong Học thuyết Xã hội này được toàn thể giáo dân học hiểu ngày một sâu rộng hơn. Cha lại yêu cầu các trường Công giáo trong mọi cấp bậc, và nhất là các chủng viện hãy biên ghi Học thuyết Xã hội Công giáo trong chương trình học tập bắt buộc của họ. Cha cũng ước mong được thấy Học thuyết Xã hội Công giáo, nhập vào chương trình giáo lý của các giáo khu, và các hội đoàn tông đồ giáo dân rồi nhờ phương tiện tối tân như: nhật báo, nguyệt san, sách vở thường thức hay nghiên cứu khoa học, đài phát thanh*

và vô tuyến truyền hình.” (số 223)

Thấy rõ được tầm quan trọng của Học thuyết Xã hội Công giáo, nhất là trong năm Giáo hội Việt Nam Tân Phúc âm hóa đời sống xã hội, năm 2016, các Đức Giám mục thuộc Hội đồng Giám mục Việt Nam, trong

Một giờ học Học thuyết Xã hội CG tại Đan viện Châu sơn

Thư chung gửi cộng đồng Dân Chúa đã nhấn nhủ: “*Để xây dựng nền văn minh tình thương và văn hóa sự sống, người Công giáo có tầm bằng chỉ đường cụ thể là **Giáo huấn xã hội của Giáo Hội***. Đây là tài liệu đúc kết và hệ thống hóa những chỉ dẫn của Giáo Hội, nhằm đem tinh thần Phúc Âm thâm nhập các lãnh vực của đời sống xã hội. Chúng ta không thể Phúc-Âm-hóa đời sống xã hội mà lại không biết gì về Giáo huấn xã hội của Giáo Hội. Vì thế, anh em linh mục đang phục vụ tại các giáo xứ hãy tạo điều kiện cho mọi thành phần Dân Chúa được tiếp cận, học hỏi, thảo luận và giúp nhau sống những giáo huấn này” (số 4).

(xem tiếp trang 107)

Khát tiền, Hanoi sẽ moi túi dân

■ Trần Nguyễn Thảo

Thảm họa cá chết Miền Trung và ngập mặn Đồng Bằng Cửu Long, sẽ làm cho ngân sách Hanoi lâm vào thiếu hụt. Để lèo dân chúng, Hanoi tiếp tục “vẽ ra” hình ảnh một “Việt Nam sẽ như thiên thai”. Nhưng trên thực tế, hiệp định TPP và lệnh dỡ bỏ cấm vận bán vũ khí sát thương vẫn còn nằm trong hình thức văn bản. Ngay cả việc Hanoi mong mỏi Hoa Thịnh Đốn nhìn nhận Việt Nam là nền kinh tế thị trường còn chưa xảy ra; thì mong gì hiệu ứng kinh tế do Hiệp Định Đối Tác Xuyên Thái Bình Dương (TPP) mang lại vào thời điểm này. Muốn có thêm tiền để chi tiêu vung vít, trả lương, trả nợ, Hanoi phải chạy ngược xuôi. Huy động vàng và ngoại tệ, một việc tương tự như “đánh tư sản mại bản” từng được cộng đảng áp dụng tại Miền Nam sau tháng 04-1975 cũng đang được Hanoi chuẩn bị. Giới tài chính còn lo Hanoi vỡ nợ đến nơi khi mà quỹ bảo hiểm xã hội cạn tiền thì sẽ có thêm hàng triệu người lâm nguy, xã hội lúc đó đầy biến động. Số phận của cộng đảng khó thoát hiểm do tiền vào thì ít, chi ra lại nhiều. Ngân hàng mục rữa, bê ra từng mảng, vì giấu giếm chia nhau ăn bản . . . Dân chúng đều biết rõ, bất phục, giận dữ ngày một dâng cao. Hậu quả khó lường!

Vỡ nợ

Chuyên gia kinh tế Phạm Chi Lan nói: “*Tổng số cán bộ, công nhân viên*

hưởng lương từ ngân sách nhà nước (NSNN) có tới 11 triệu người. Không ngân sách nào nuôi nổi bộ máy ăn lương lớn như vậy. Nước Mỹ có diện tích lớn xấp xỉ 30 lần nước ta, dân số gần gấp 4 lần, nhưng đội ngũ công chức của họ chỉ có 2,1 triệu. Nhìn sang Trung cộng thì chúng ta thấy đội ngũ công chức của họ cũng chỉ chiếm 2,8% dân số.”

Ngoài phần trả lương cho các loại cán bộ, công nhân viên 11 triệu người, Hanoi còn dùng NSNN trả cho văn phòng chính của 6 tổ chức chính trị ngoại vi, một khoản tiền lên đến 1.615, 710 tỷ đồng, gồm : Ủy ban Trung ương Mặt Trận Tổ Quốc; Trung ương Đoàn Thanh Niên cộng sản; Trung ương Hội Liên Hiệp Phụ Nữ; Hội Nông dân; Hội Cựu Chiến Binh; Tổng Liên Đoàn Lao Động; và Liên Minh Hợp Tác Xã (Website [Bộ Tài chính](#))

Hàng năm trung bình chi thường

xuyên của Hanoi ở mức 68-69% GDP, có lúc lên đến 72% GDP. Năm nay là 65%. Khoảng gần 30% dùng để trả nợ. Đầu tư cho phát triển năm nay chỉ vào khoảng 10%.

Quỹ Bảo Hiểm Xã Hội (BHXH) là nguồn sống chính của trên 2 triệu người

nghỉ hưu. Nhưng mỗi lo được các chuyên viên từng cảnh báo là Quỹ BHXH có thể vỡ nợ sớm hơn so với dự báo. Lý do là có nhiều doanh nghiệp hoạt động ẻo uột dẫn đến việc không thể đóng tiếp tiền cho Quỹ BHXH; Hanoi chi tiêu vung vít quá, khiến NSNN bội chi hàng năm trung bình 6% GDP. Nợ xấu thuộc hệ thống ngân vẫn được giữ kín, nhưng giới chuyên gia tài chính ước lượng ít nhất là 100 tỷ Mỹ Kim. Như vậy, cả bên NSNN và khối Tín Dụng đào đầu ra tiền để hoàn lại tiền vay từ Quỹ BHXH. Khi đó trên 2 triệu người nghỉ hưu không có tiền, thì chẳng cần thế lực thù địch nào xúi bẩy cũng đương nhiên có nhiều cuộc biểu tình diễn ra không ai ngăn cản nổi.

Theo tài liệu từ Quốc Hội VC, Quỹ BHXH đã cho NSNN vay và mua trái phiếu Chính phủ đến 73,41%; các ngân hàng thương mại quốc doanh vay chiếm 24,72%.

Các năm 2016, 2017 và 2018 Hanoi bắt buộc phải trả tới 75% nợ trong nước theo hợp đồng vay mượn. Muốn giải quyết các khoản nợ này cách tốt nhất là đảo nợ. Phương cách Hanoi đang dự tính là huy động 500 tấn vàng (khoảng 19,5 tỷ Mỹ Kim) trong dân, như trình bày. Sang năm 2017, Hanoi không còn đủ điều kiện để vay tín dụng ODA với lãi suất ưu đãi, nếu có được, thì với lãi suất rất cao. Hanoi từng đảo nợ các năm 2014 là 70 nghìn tỷ VNĐ; năm 2015 đến 125 nghìn tỷ VNĐ; năm 2016 là 95 nghìn tỷ VNĐ.

Móc túi

Tháng trước, mục này từng báo động, cộng đảng manh nha huy động vàng và ngoại tệ của dân. Khoảng giữa tháng 05, Hanoi cho tung ra đợt thăm dò “huy động ngoại tệ và vàng tích trữ của người dân” trên hầu hết phương tiện truyền thông của đảng.

Nay Hanoi quyết tâm thực hiện việc này. Trang điện tử của Thủ Tướng chính phủ, hôm 02-06-2016 ghi rằng “Huy động nguồn lực nhân dân cả trong và ngoài nước là giải pháp mà Thủ tướng yêu cầu bởi đây là nguồn lực rất lớn, chỉ tính kiều hối, mỗi năm có trên 10 tỷ Mỹ Kim. Thủ tướng giao Bộ Kế hoạch và Đầu tư chủ trì, phối hợp với Ngân hàng

Nhà nước, Bộ Tài chính và các bộ, ngành liên quan đề xuất phương án huy động nguồn lực trong dân để đầu tư phát triển kinh tế-xã hội”.

Trước đó vài ngày, vào ngày 30 tháng 5, ông Nguyễn Xuân Phúc, Thủ Tướng đã lập một tổ công tác đặc biệt để đảo khoét mọi nguồn vốn trong nước, đặt Phó Thủ Tướng Vương Đình Huệ phụ trách. Trong tuyên bố thành lập tổ công tác này, ông Nguyễn Xuân Phúc nhấn mạnh: “Chính phủ cũng sẽ thực hiện mọi biện pháp huy động nguồn lực kể cả huy động ngoại tệ trong dân để có thêm nguồn lực phục vụ phát triển kinh tế.” (Đất Việt, 31-05-2016)

Việc thắt chặt kiểm soát ngoại tệ và vàng sẽ khiến những thứ dự trữ này của dân trở nên khó khăn khi mang ra dùng. Chỉ còn cách bán cho nhà nước hoặc cho nhà nước vay, người có vàng sẽ cầm tờ giấy chứng nhận, một kiểu cưỡng bức mua công trái. Thậm chí sẽ có thể cộng đảng ép dân chúng đổi vàng và ngoại tệ lấy chứng khoán những công ty, như kiểu cổ phần hóa các tập đoàn quốc doanh đang thua lỗ, sang tay cho công chúng.

Đối với đảng viên cấp thừa hành hay loại người có làm ăn cùng băng với cộng đảng, có thể dùng vàng hay ngoại tệ mua cổ phần của các công ty quốc doanh là sân sau hay chân rết của đảng – còn kiếm ăn được. Như thế vừa lấy được tiền, vừa đáp ứng nhu cầu giải tư công ty quốc doanh. Đây là cách mà chính phủ gọi là huy động nguồn vốn một cách êm ái cho con cháu, anh em của họ.

Người dân không vai vế gì nếu tiếp tục giữ vàng sẽ bị lệnh vô hiệu hóa, không dùng đổi chác, bán buôn gì được sau này nữa, như kiểu đồng tiền cũ, không được chế độ nhìn nhận. Tuy nhiên, ai gan lỳ, không chịu đưa vàng hay Mỹ Kim ra theo lệnh của đảng, sau này vẫn dùng được. Vì vàng và Mỹ Kim vẫn giá trị bên ngoài Việt Nam; hoàn toàn khác với tiền đồng.

Nếu vợ vét chưa đủ, Hanoi sẽ tăng giá nhu yếu phẩm, thuế, phí đường, tiền học, viện phí, các mặt hàng độc quyền như điện, nước, xăng... sẽ chịu quyết định tăng dần để cộng đảng thu tiền vô qua dịch vụ hàng ngày.

Xin xỏ

Thống kê chính thức của Hanoi nói, năm 2015, thu nhập bình quân đầu người Việt Nam đạt tới 2.109 Mỹ Kim/ năm. Mức thu nhập này cao gấp đôi so với người dân ở các nước nghèo khó, theo xếp hạng của Ngân Hàng Thế Giới. Căn cứ vào mức thu nhập khoe khoang, cùng với hệ thống ngân hàng mục rữa, Hanoi không đủ điều kiện để được vay vốn ưu đãi ODA, IDA. Bước vào 5 năm của nhiệm kỳ đến 2020, cộng đảng nhìn quanh thấy túi gần cạn kiệt, vội đưa người đi hàng vạn dặm để van vái, nhờ nước có thể giá tài chánh đứng “bầu chủ” trên giấy vay nợ

Như vậy, thu nhập trung bình 2.109 Mỹ Kim đầu người hàng năm do cộng đảng đưa ra là con số lừa gạt người dân. Quan sát đa số giới lao động, bán rong tại các vùng ngoại ô thành phố và tới 5,6 triệu người không có hộ khẩu [1]. . . họ chỉ kiếm trung bình 2 đến 4 Mỹ kim mỗi ngày. Đó là chưa tính đến viễn ảnh rất đen tối của khoảng 25 triệu người nằm trong vùng Đồng Bằng Sông Cửu Long ngập mặn, 4 tỉnh cá chết Miền

Trung, Tây Nguyên và Nam Trung Bộ bị hạn hán, có cả triệu người đang bị đói. Hàng chục năm nay, Hanoi nhận viện trợ các loại, cùng với tiền thu về qua xuất cảng và kiều hối rất nhiều. Vậy mà nay nước vẫn nợ, dân vẫn đói, đến đói báo động, sẽ có ngày “đứt dây”.

Trong nước thì ông Thủ Tướng cố võ doanh nghiệp làm ra nhiều hàng hóa “ma ze in Việt Nam”^[2] bán ra nước ngoài lấy ngoại tệ. Nhưng ông Thủ Tướng, từng làm Phó Thủ Tướng tới 5 năm, lại khai là cử nhân kinh tế, thì không thể vờ như không biết sự thật rất phũ phàng : hàng nội địa chịu lãi xuất tín dụng cao, cộng với các khoản “bôi trơn” có thời lên đến trên 20%; bị doanh nghiệp quốc doanh chèn ép phải phá sản hàng loạt, nên rất khó cạnh tranh. Ngoài ra, kể từ 31-12-2015, do hiệu lực từ Cộng Đồng Kinh Tế AEC, Hanoi ký kết trước đó, hàng hóa toàn khối được tràn vào Việt Nam, khiến sản phẩm trong nước tìm chỗ đứng trong mắt người tiêu thụ khá vất vả.

Hai chuyến công du nước ngoài đầu tiên trong cương vị cầm đầu nội các, ông Nguyễn Xuân Phúc thăm Nga và Nhật vào giữa tháng 5. Cả hai chuyến đi đều xin xỏ được rất ít, truyền thông đảng chỉ loan tin cho phải “phép”, không

thể “đánh bóng” như thường lệ.

Chuyến đi Nga chắc là “ra ngõ gặp gái” nên chả bàn chuyện nhờ vả gì được như trước 1989, lúc Mạc Tư Khoa còn đến 70% ảnh hưởng ở Việt Nam. Đỉnh điểm của chuyến đi là muốn xác định rằng, hai nước Việt - Nga thúc đẩy hợp tác từ trước đó để liên tục củng cố chế độ độc tài. Hai ông Thủ Tướng bắt tay thăm thiết bày tỏ tình nghĩa độc đảng và duyệt hàng quân danh dự, trống kèn inh ỏi. Sau đó phân ngôi chủ, khách nhìn nhau “cười ruồi” thông cảm thôi. Vì Mạc Tư Khoa cũng đang “đói”, Hanoi dù xin xỏ cách mấy cũng đành chịu, chả còn gì để cho.

Còn chuyến sang Nhật gặp gỡ các lãnh tụ thuộc khối G7 mở rộng, ông Phúc xum xoe, nhe răng “cười tươi như điểm” với mọi lãnh tụ, chả biết có ai hứa hẹn gì không, nhưng báo chí đảng không nói đến.

Riêng với nước chủ nhà, Nhật Bản, Thủ tướng Shinzo Abe, cùng người đồng nhiệm, ông Nguyễn Xuân Phúc, chứng kiến các phần vụ liên quan hai nước trao đổi 5 văn kiện ký kết, trong đó có 4 văn kiện về vay vốn ODA với tổng số tiền là 166 tỷ yên (tương đương 1,5 tỷ USD).

Về phía Việt Nam, ông Nguyễn Xuân Phúc vác “mặt mo” mở miệng van vái, xin Nhật Bản nói giúp để Việt Nam tiếp cận nguồn vốn ưu đãi của các tổ chức tài chính quốc tế, trong đó có nguồn vốn IDA ưu đãi của Ngân hàng thế giới (WB) sau năm 2017.”

Sáu tổ chức xã hội dân sự độc lập ở VN, bao gồm Hội Nhà báo độc lập,

Hội Cựu tù nhân lương tâm, Hội Anh em dân chủ, Tăng đoàn Giáo hội Phật giáo Việt Nam thống nhất, Giáo hội Phật giáo Hòa Hảo thuần túy và Giáo hội Liên Hữu Lutheran Việt Nam-Hoa Kỳ, vào hôm 20 tháng 6 công bố một bản khuyến nghị, gửi đến các chính phủ và những tổ chức tín dụng

quốc tế kêu gọi cản gán nhân quyền vào các khoản vay của Việt Nam. Bản nhận định nhấn mạnh, đã đến lúc các tổ chức tín dụng quốc tế, đặc biệt là các chủ nợ lớn nhất của VN cần phải có một thái độ dứt khoát đối với Hanoi. Vì những đồng Mỹ Kim từ tín dụng quốc tế cho chính phủ VN vay, không phải dành cho toàn bộ cơ sở hạ tầng hay là phát triển đầu tư mà trong đó một phần chi cho các lực lượng an ninh đi đàn áp dân chúng.

Thông điệp Obama

Đang hình thành tại Việt Nam, những dấu hiệu âm ý của một cơn bão dữ sẽ bùng lên sau 41 năm cả nước phải chịu đựng dưới sự đè nén của chế độ tàn ngược, phi nhân tính. Chỉ nói riêng về mặt kinh tế, Dân Tộc Việt đang muốn vùng lên, thoát khỏi bãi rác đầy rẫy những loại hàng phế thải, đầy chất độc hại trong thực phẩm; các mặt hàng tiêu dùng; mọi

(xem tiếp trang 52)

Hồng Mai

RESTAURANT

Lừng Danh Nhất Hoa Kỳ

Bún Vịt
Sáo Măng

Bún Riêu
Cua Tươi

Bún Mắm
Thịt Heo Quay

Tel: (714) 839-3368

9741 Bolsa Ave., Suite 114

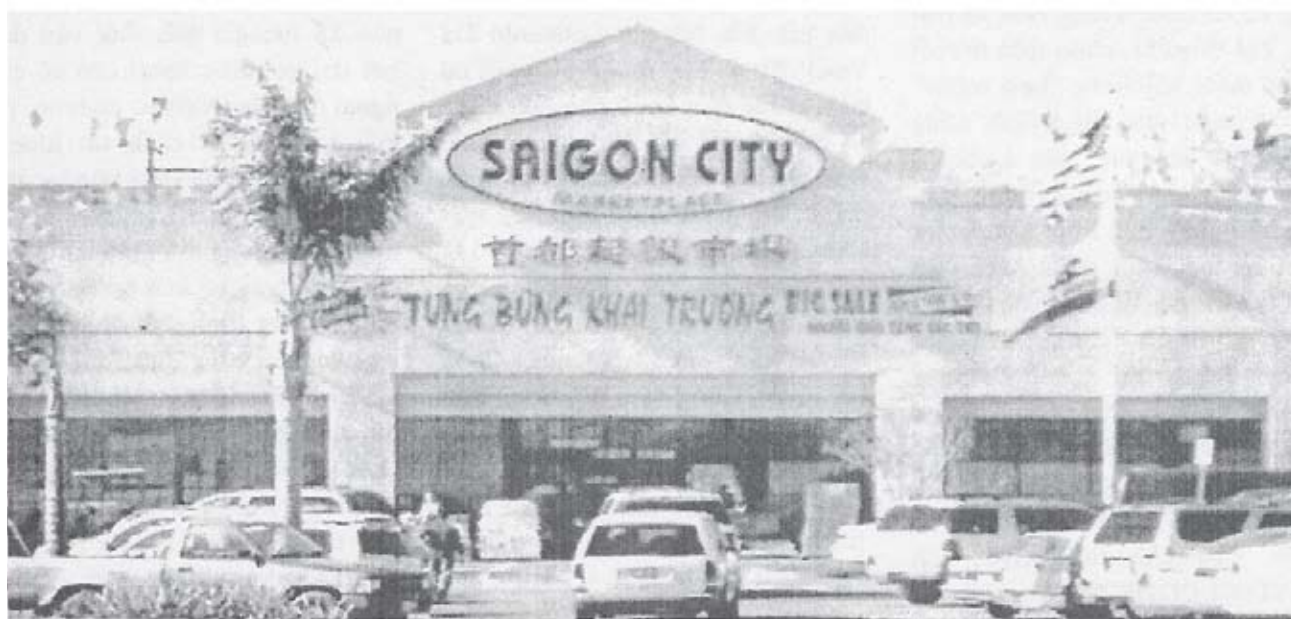
Westminster, CA 92683

(Catinat Plaza)

1-888-HONGMAI (466-4624)

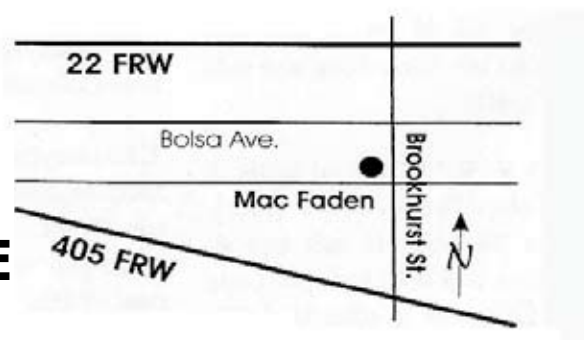
15471 BROOKHURST ST. WESTMINSTER, CA 92683
Tel. (714) 531-9800 Fax: (714) 531-9700

THỰC PHẨM TƯƠI, NGON
BẢO ĐẢM CHẤT LƯỢNG
PHỤC VỤ AN CẦN

THUẬN ĐƯỜNG ĐI
NHIỀU CHỖ ĐẬU XE

BAN GIÁM ĐỐC SAIGON CITY MARKETPLACE KÍNH MỜI

Dùng dằng nửa ở nửa đi

Vương Quốc Anh chia tay Liên Hiệp Âu Châu?

■ Phạm Hồng Lam

Khi đọc giả cầm số báo này trên tay thì người dân Vương Quốc Anh đã có quyết định cho tương lai mình rồi. Họ đã bỏ phiếu ngày 23 tháng 6 năm 2016 về việc ra đi hay ở lại trong Liên Hiệp Âu Châu (EU = Europäische Union). Do áp lực của nhóm chống EU trong Đảng cầm quyền, cách đây hai năm thủ tướng Cameron đã hứa sẽ cho trưng cầu dân ý về điểm này. Dù kết quả ra đi hay ở lại, bài sau đây của kí giả **Matthias Schulz** giúp chúng ta hiểu được động cơ chọn lựa trong cuộc biểu quyết này. Schulz so sánh quan điểm giữa người Anh và người Đức; quan điểm của người Đức ở đây có thể nói cũng là quan điểm chung của nhiều nước Âu châu. Nếu Anh ở lại, thì dự án thống nhất Âu châu, vốn đã khó khăn vì thời gian qua EU gặp nhiều khủng hoảng, sẽ tiếp tục gặp khó khăn hơn, vì nước Anh luôn đưa ra hết đòi hỏi này đến miễn trừ khác cho riêng nước mình. Nếu từ giã, thì một cơn địa chấn sẽ xảy tới cho EU mà hậu quả về mọi mặt vẫn chưa lường được. Riêng đối với VQ Anh, bang Scotland có thể một lần nữa lại đòi rút ra khỏi Vương Quốc. Matthias Schulz là trưởng ban bình luận về các vấn đề đối ngoại của “Financial Times” ở London. Từ 2001 tới 2006 ông là thông tin viên của báo này tại Brussel. **Die Zeit** số 22, 19.05.2016.

Mỗi lần nói chuyện với các người bạn Đức về việc ra đi hay ở lại EU của Vương Quốc Anh tôi đều cảm thấy họ có một sự khó hiểu và thất vọng nào đó. Các bạn tôi không thể nào hiểu được, tại sao Anh lại có thể rời EU dễ dàng. Những người dễ tính thì bảo, đó là vì tính lập dị hay vì tâm lí sống ở đảo của người Anh. Những ai khó tính hơn thì cho rằng, đó là vì Vương Quốc này còn nặng lòng với thời vàng son đế quốc của họ, mà có thể cũng vì tính bài ngoại hay thiếu thực tế của dân này.

Dĩ nhiên tất cả những cái đó cũng tác động cách nào đó trên quyết định ra đi hay ở lại của Anh. Nhưng muốn hiểu rõ chiều sâu của vấn đề, theo tôi, phải nhớ điểm này: Vương Quốc Anh và Đức có một cái nhìn về Dự Án Âu Châu (EU) rất khác nhau. Nguyên nhân nằm nơi lịch sử hậu chiến của hai nước.

Sau thảm hoạ Thế Chiến Hai, người Đức coi Âu châu là một sự cần thiết về mặt đạo đức và chính trị. Giới ưu tú ở Đức tin rằng, EU trên căn bản là một dự án chính trị. Trái lại người Anh gia nhập EU không phải vì tình cảm, mà vì thực dụng và nhất là vì những lí do kinh tế. Trước đây, trong thập niên 1970' họ bước vào tập hợp kinh tế lỏng lẻo Cộng Đồng Kinh Tế Âu Châu (EWG); nay thì họ dị ứng trước hình ảnh một EU (hội nhập và thống nhất). Chính đây là tâm điểm của cuộc bàn cãi ở lại hay ra đi hiện nay. Nói cách khác, câu hỏi đặt ra là dân Anh có chấp nhận việc EWG trở thành một EU tân tiến không?

Người Anh có thái độ hoàn toàn khác với người Đức về Thế Chiến Hai. Họ bước ra từ cuộc chiến với những cảm giác tích cực về đất nước và về các định chế chính trị của mình. Đây là điểm tựa tinh thần cho họ trong những năm sau chiến tranh, nhờ đó họ đã có thể vượt qua nỗi đau tan vỡ đế quốc của họ.

Một trong những nhận định sai mà người ngoại quốc thường có về Vương Quốc Anh là người Anh cho đến nay vẫn tiếc nuối thời vàng son đế quốc của mình. Kinh nghiệm thời học sinh của tôi ở London trong thập niên 1970' minh chứng hoàn toàn ngược lại. Học sinh thời đó lớn lên với phim ảnh và hoạt hoạ nói về Thế Chiến Hai, trong đó có sự tâng bốc đôi chút về Vương Quốc Anh. Nhưng đề tài Đế Quốc – chuyện chẳng tốt đẹp gì về mặt đạo đức – rất ít được thảo luận trong trường.

Kí ức tập thể của người Anh về Thế Chiến Hai đưa tới hai hệ quả vẫn ảnh hưởng cho tới nay. Hệ quả đầu tiên và rõ nhất là người Anh vẫn luôn mang một niềm hãnh diện nào đó, vì họ nghĩ rằng, mình không giống như các dân tộc Âu châu khác. Nhưng quan trọng hơn, họ chưa bao giờ quan tâm nhiều về một dự án chính trị của Âu châu (nghĩa là một Âu châu thống nhất về chính trị). Họ bước ra khỏi chiến tranh với một niềm tin mạnh hơn, chứ không yếu đi, về quốc gia dân tộc và về những định chế chính trị của họ.

Vì thế những kẻ ngờ vực đồng Euro ở Anh coi việc

gia tăng cơ chế và quyền hạn của EU chẳng phải là điều lí tưởng, mà trái lại đó là mối đe dọa cho sự toàn vẹn của các định chế nước mình. Những lời bình phẩm khó hiểu của Boris Johnson, cựu đô trưởng London, so sánh nỗ lực thống nhất chính trị của Âu châu với cao vọng trước đây của Hitler và Napoleon phải được hiểu trong bối cảnh này. Johnson là một chính trị gia khôn khéo, ông dư hiểu hiệu quả gay cấn của lối so sánh đó. Nhưng nhiều người Anh cũng nhận định như ông, coi EU là một định chế hoàn toàn phản dân chủ.

Tôi hiểu thái độ đó của họ, vì tôi cũng tin như vậy trong một thời gian dài. Từ 2001 tới 2006 tôi làm thông tin viên ở Brussel. Khi mới bắt đầu công tác, tôi là người mang tình cảm và đầu óc bài Euro. Đối với tôi, không những đồng Euro là một dự án có vấn đề, mà chuyện hội nhập EU cũng đáng ngại không kém. Khi già từ Brussel, đầu óc nghi ngờ vẫn còn, nếu không nói là tăng thêm. Nhưng tình cảm chống EU thì không còn nữa. Tôi đã nhận ra EU – cho dù vẫn còn nhiều vấn đề của nó – là một dự án cao cả và cần thiết. Một liên hiệp 28 quốc gia tự trói mình vào trong những giá trị dân chủ và trong sự đối thoại hoà bình xem ra vẫn luôn là con đường tốt nhất, để gìn giữ hoà bình và tự do trên lục địa này.

Cùng với thời gian, niềm tin của người Anh vào sự vượt trội của các định chế của họ đã bị đặt vấn đề, đặc biệt do phong trào đòi độc lập của bang Schottland; người dân bang này không coi “nền dân chủ Westminster” là thể chế đáng theo.

Dù vậy tôi vẫn tin rằng, trực giác đa số cử tri nước Anh vẫn nghiêng về một nền tự quản với một quốc hội riêng trực tiếp trách nhiệm trước cử tri họ, hơn là phải đối diện với những định chế khả nghi của EU. Dân Vương Quốc Anh ít nghĩ như dân Đức: ngày nay chủ quyền quốc gia đã lỗi thời, nên trao nền dân chủ lại cho một quốc hội chung ở cấp Âu châu.

Giờ đây có lẽ Bạn sẽ hỏi: Nếu người Anh ngờ vực dự án thống nhất Âu châu như thế, thì tại sao họ vào EU? Câu trả lời nằm nơi nền kinh tế yếu kém của Vương Quốc Anh sau Thế Chiến Hai. Trong thập niên 1960⁺ và 1970⁺ người Anh bị lệ thuộc Pháp và Đức về mặt kinh tế. Năm 1975, trước cơ nguy bị phá sản, Anh gia nhập EWG qua một cuộc trưng cầu dân ý. Một năm sau, Tổ Chức Tiền Tệ Quốc Tế (IMF) phải cho Anh vay khẩn cấp để cứu vãn nền kinh tế. Lúc đó, Anh gia nhập với hi vọng có được một giải đáp

thực dụng cho mình, vì xem EWG là mô hình xem ra đem lại thành công và tân tiến.

Khủng hoảng trong các nước dùng tiền Euro và lượng thất nghiệp cao trong các nước phía nam đã làm giảm uy tín của Dự Án Âu Châu. Ở Vương Quốc Anh giờ đây người ta thường nghe rằng, EU là một vùng tai ương kinh tế (may mắn trừ Đức). Trong khi đó dân Anh cho rằng nền kinh tế của họ rất khả quan. Như vậy, tiếp tục ở lại trong EU là tự mình “buộc xích vào một xác chết”, đó là luận điệu của những kẻ ngờ vực Euro. Luận điệu này rõ ràng đã quá đánh bóng sức mạnh kinh tế Anh và quá bôi đen tình hình kinh tế của EU. Dù vậy, khủng hoảng của đồng Euro là hậu trường của hai chiến tuyến đấu tranh trong cuộc trưng cầu dân ý sắp tới đây, và những khó khăn hiện tại của EU cũng chẳng có lợi gì cho phía muốn ở lại.

Thêm một yếu tố nữa làm cho tình hình càng khó khăn: có nhiều người dân đông âu nhập cư nước Anh, sau khi nhiều nước đông âu được nhận vào EU. Sau 1990 người Anh vận động để các nước này được gia nhập EU, nhưng họ đã không ngờ được việc hơn một triệu dân từ các nước đó, đặc biệt dân Ba-lan, đã tới nước họ. Đa phần dân Ba-lan và dân các nước khác đã hội nhập rất tốt vào xã hội địa phương. Nhưng lượng dân nhập cư đông đã tạo ra những chống đối, cũng như nguyên tắc tự do đi lại trong luật pháp của EU đã trói tay chính phủ Anh, không cho phép họ đưa ra những biện pháp cản ngăn. Đối với những kẻ nghi ngờ Euro, thì đây là một chứng cứ thực tế về việc “mất chủ quyền”.

Cuộc thăm dò dân ý diễn ra trong khung cảnh bị áp lực bởi các vấn nạn nhập cư, chủ quyền quốc gia và chính sách kinh tế đó. Cả những biến chuyển chính trị mới đây cũng ảnh hưởng nhiều trên quyết định lựa chọn của người dân. Đa số dân Anh không yêu gì EU, nhưng họ cũng chẳng bận tâm gì nhiều vì EU. Trong những năm qua, trên bảng danh sách đề tài quan tâm trong những cuộc thăm dò, EU luôn là đề tài nằm dưới rất nhiều đề tài khác. Nhưng có một nhóm nhỏ quyết liệt chống EU, mà tiếc thay nhóm đó lại quá mạnh trong Đảng Bảo Thủ của David Cameron. Thế giới quan của nhóm này bị ảnh hưởng bởi những cuộc tranh luận về Hiệp Ước Maastricht đầu thập niên 1990⁺, và những lập luận của thời đó (chấp nhận Maastricht) đã góp phần khá lớn vào việc quật ngã người hùng của họ là thủ tướng Margaret Thatcher.

Hơn ai hết, nhà báo Boris Johnson thời đó là người thổi bùng lên tinh thần bài EU trong Đảng Tory. Ông nổi tiếng là nhờ những bài báo chống EU của mình viết từ

Brüssel. Hiện ông đang hô hào dân tẩy chay EU, một phần là do thái độ bài EU của ông và một phần là vì ông muốn trở thành thủ tướng, nếu Cameron thất bại trong cuộc trưng cầu này.

Sự kết hợp giữa những trào lưu lịch sử lâu dài với những mảnh khoé chính trị đoàn kị có thể đẩy bật Vương Quốc Anh ra khỏi EU. Những cuộc thăm dò ý kiến gần đây cho thấy một tình trạng bất phân thắng bại; nhiều khi phe chống EU có số phiếu nhiều hơn chút đỉnh.

Dù thông cảm cho một số lí do của phe *leave*, tôi sẽ bỏ phiếu ở lại EU. Những điều khoản đặc biệt, mà Vương Quốc Anh có được từ sự tranh đấu trong nhiều năm nay – như không gia nhập vùng Euro và vùng hiệp ước Schengen (mở biên giới quốc gia. Người dịch), không “kết hợp cộng tác chặt chẽ thêm” – sẽ giúp chúng tôi không phải gia nhập vào cái “Liên Hiệp chính trị” đáng sợ. Thêm nữa tôi sợ rằng, người Anh đã không hiểu rằng, sự thành công kinh

tế của họ từ thập niên 1970⁴ tới nay có thể là nhờ một phần không nhỏ của Âu châu.

Có thể có hại lớn cho EU, nếu Anh bỏ cuộc. Nhưng cái hại này rất cuộc cũng chẳng có lợi cho Anh. Về mặt tri thức có một sự khác biệt lớn giữa việc không vào Euro và việc ra khỏi EU. Đúng là Anh không nên gia nhập khối tiền tệ chung, nhưng nó cần một thị trường chung. Tôi nghĩ, chúng tôi phải bằng mọi cách làm sao để làm việc chung với hàng xóm, có nghĩa là cần ở lại trong EU.

Trong những thời điểm đặc biệt bất ổn này của Âu châu còn có thêm một lí do để ở lại: Tôi tin EU là một định chế bảo vệ các giá trị tự do và hỗ trợ cho việc hợp tác quốc tế. Ở khía cạnh này, thái độ của tôi đối với Âu châu ít mang tính cách (dân) anh và ít thực dụng hơn, song nói được là nặng... tính cách đức hơn.■

Augsburg, 17.06.2016

KHÁT TIỀN...

(tiếp theo trang 47)

loại máy móc, dụng cụ công nghệ và kỹ thuật sản xuất lỗi thời; các đặc khu kinh tế của Tàu Cộng được Hanoi cho nhập vào Việt Nam, như những pháo đài “nằm vùng” – một thứ con ngựa thành Troia sẵn sàng nổi dậy từ bên trong, khi thời điểm đến. ^[1]

Mỗi ngày, giới trẻ qua cách mạng tin học, hiểu biết và bớt sợ hãi tăng nhanh theo tỷ lệ thuận; dễ dàng nhận ra sự lừa dối của hệ thống cầm quyền. Giới trẻ Việt Nam trong ngoài nước đang nổi trọn nhịp cầu hiệp nhất với niềm hy-vọng dâng cao, nhận lấy trách nhiệm của mình như thông điệp của Tổng Thống Hoa Kỳ, Obama trực tiếp để lại cho giới trẻ, trong dịp ông thăm Việt Nam, cuối tháng 05-2016: “*Vận mệnh nằm trong tay các bạn. Đây là thời điểm của các bạn. Và trong khi các bạn theo đuổi tương lai mà các bạn muốn, tôi muốn các bạn biết rằng nước Mỹ sẽ ở ngay bên cạnh các bạn, như một đối tác, và*

một người bạn. Nhiều năm sau này, khi càng có nhiều người Việt và người Mỹ cùng nhau học tập, sáng tạo và kinh doanh chung, cùng nhau bảo vệ an ninh, phát huy quyền con người và chung sức bảo vệ hành tinh của chúng ta, tôi mong các bạn nhớ về khoảnh khắc này khi tôi chia sẻ tầm nhìn của tôi với các bạn. Hay là nói một cách khác, với những câu Kiều mà các bạn quá thân thuộc: Rằng trăm năm cũng từ đây. Của tin gọi một chút này làm ghi.” ^[4] ■

TNT, June 21-2016

^[1] Ngân hàng Thế giới (WB) và Viện Hàn Lâm Khoa học Xã Hội Việt Nam vừa công bố bản khảo sát về hệ thống đăng ký hộ khẩu ở Việt Nam. Báo cáo này thu thập kết quả từ cuộc khảo sát đăng ký hộ gia đình năm 2015, theo đó có đến 5,6 triệu người không được đối xử bình đẳng – bị coi như công dân hạng hai, chỉ vì họ không có hộ khẩu. (Đầu Tư chứng khoán, 16-06-2016)

^[4] Phát biểu tại hội nghị “Doanh nghiệp Việt Nam - Động lực phát triển kinh tế của đất nước” hôm 29/4/2016 ở Sài Gòn, ông

Phúc tỏ ra nghiêm nghị và nói một cách hùng hồn: “*Đặc biệt, tạo điều kiện cho doanh nghiệp phát triển và hội nhập để không những phát triển kinh tế trong nước mà còn có nhiều doanh nghiệp xuất khẩu ở nước ngoài, mang thương hiệu mà ta hay gọi là “Ma dzê in Việt Nam”* (phiên âm nguyên giọng).

^[3] Con ngựa thành Troia là con ngựa gỗ mà quân Hy Lạp đã sử dụng để chiến thắng quân Troia trong cuộc chiến thành Troia. Sau 10 năm chiến đấu ở thành Troia, quân Hy Lạp không thể chiến thắng quân Troia bằng sức mạnh quân đội nên đã buộc phải làm theo kế của Odyssey là dỡ tàu ra và lấy gỗ để làm thành một con ngựa, sau đó giả vờ rút khỏi và chỉ để lại một người. Người này có nhiệm vụ đánh lừa quân Troia, khiến họ tưởng rằng ngựa gỗ là món quà của quân Hy Lạp đem dâng cho bức tượng Athena đã bị phá hủy. Thực chất trong con ngựa chứa đầy lính. Khi quân Troia no say sau bữa tiệc chiến thắng, quân Hy Lạp trong bụng ngựa đã xông ra đánh và mở cổng thành cho quân bên ngoài vào. Nhờ có ngựa gỗ mà quân Hy Lạp đã chiến thắng và hoàn toàn đánh bại quân địch.

^[4] Bản dịch của Thục Quyên (Đức Quốc)

Số Tay Thường Dân Tưởng Năng Tiến

DÉP & GIẦY SAU NHỮNG CƠN MƯA

Đừng “siết” nữa, dân khổ lắm rồi!

Ký giả Phạm Hồ – báo Người Lao Động

Theo thứ tự (a/b/c/d) xin được phép mượn lời của một nhà văn để nói về dép trước:

“Một lần tôi quay cảnh ông thăm đồng bào nông dân ở Hải Dương, mùa hè năm 1957. Sáng sớm hôm ấy trời mưa to, trên đường còn lại những vũng nước lớn. Đến một đoạn đường lầy lội ông tụt dép, cúi xuống xách lên. Trong ông ngấm của máy quay phim tôi nhìn rõ hai bên vế cỏ không bị ngập. Tôi chợt hiểu: ông không đi men vệ đường bởi vì ông muốn chung đôi dép.

Vì lòng kính trọng đối với ông, không muốn rời đây người xem sẽ nhận ra trên màn ảnh lớn diễn xuất lộ liễu, tôi tắt máy. Nghe tiếng cái Eymo 35 đang kêu xè xè đột ngột im tiếng, ông ngẩng lên nhìn tôi, nhưng ngay đó ông hiểu ra.” (Vũ Thư Hiên. *Đêm Giữa Ban Ngày*. California: Văn Nghệ, 1997).

Nhờ “lòng kính trọng” của tác giả đoạn văn thượng dẫn nên màn diễn “chung dép” của ông Hồ Chí Minh đã không gây ra điều tiếng gì đáng

tiếc. Thiệt là quý hoá và may mắn.

Tuy nhiên, không phải ai cũng có sự may mắn tương tự. Mới đây, một ông quan cách mạng (khác) chỉ vì sợ ướt giày mà bị “ném đá” toi bời hoa lá – theo như tin loan của Tuổi Trẻ Online:

Từ chiều 25-5, trên mạng xã hội lan truyền tám ảnh một người đàn ông vừa rời khỏi chiếc xe con biển xanh được một anh bảo vệ công đưa lên bậc tam cấp của hội trường.

Theo tìm hiểu của chúng tôi, tám ảnh được chụp trước bậc tam cấp của hội trường 1 Học viện chính trị quốc gia Hồ Chí Minh (cổng 135 Nguyễn Phong Sắc – Hà Nội), sáng 25-5, nơi chuẩn bị tổ chức Hội nghị học tập, quán triệt Nghị quyết Đại hội lần thứ XII Đảng, dành cho trên 850 lãnh đạo các cơ quan báo chí, xuất bản của 25 tỉnh, thành phố phía Bắc.

Úy Trời, Đất, Quỷ, Thần ơi, báo Tuổi Trẻ có “sắp chữ lộn” không ta? Không lẽ chỉ nội trong “25 tỉnh, thành phố phía Bắc” mà có tới “trên 850 lãnh đạo các cơ quan báo chí” lặn sao? Lãnh đạo ở đâu ra mà nhiều dữ vậy cả? Đã thế, ông nào cũng dùng “xe con

bảng xanh” và tài xế riêng nữa chứ!

Hèn gì mà công luận cứ hậm hực hoài về chuyện thuế/phí ở Việt Nam:

- Trung ương, tỉnh, huyện, xã: Cả 4 cấp thu thuế phí DN
- Thuế nặng hàng loạt nông dân bỏ ruộng hoang
- Mua 100.000 tiền xăng đóng 54.700 đồng thuế phí
- Đường chưa xong đã thu phí
- Đùng đây nông dân vào đường cùng
- Hầm chưa xong đã thu phí
- Một quả trứng năm lần đóng phí
- Ra ngõ gặp trạm thu phí

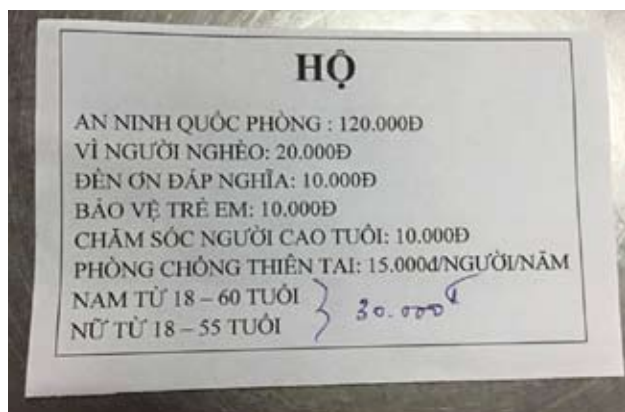
Nói nào ngay thì khỏi cần ra ngõ, ngồi nhà vẫn bị “thu phí” như thường – theo lời than phiền của công dân mạng Nguyễn Đức Quyền:

Anh bạn quen mới cho hay ảnh nhận được cái tờ thu tiền của khu phố

mà không có một hay hóa đơn gì hết. Tụi nó lại kiếm tiền ăn tết đây. Bà con nhớ không đóng cái mà mẹ gì hết nha nếu gặp cái tờ giấy lộn này, dù đích thân ông tổ trưởng xuống vòi hay đưa CAKV xuống kiểm cũng phải đòi cho ra cái hóa đơn một đồ của phường hay đại loại tờ giấy có giá trị chút nha. Tiên sư cuối năm lắm cô hồn.

Thảo nào mà Việt Nam được báo Dân Trí vinh danh là “đất nước cao nhất khu vực ... về thuế khóa.” Tuy “thuế chồng lên thuế” và “cao gấp 3

Ảnh: **E.B**

so với các nước khác trong khu vực” nhưng Việt Nam lại là nơi duy nhất mà người có thể bắt cá (ngay trước cửa nhà) sau những cơn mưa, hay phải uống “nước sạch có giun ngoe nguậy” xả từ vòi.

Như vậy là cơ sở hạ tầng ở Việt Nam có vấn đề mà nguyên do, theo Thanh Niên Online (đọc được vào hôm 21 tháng 3 năm 2016) chỉ vì “tổng thu ngân sách không đủ chi tiêu và trả nợ.”

Ô, thì ra thế.

Và nếu thế thì chỉ cần rà soát và khắc phục ở khâu thu/chi cho nó quân bằng là mọi việc sẽ đâu ra đó thôi. Về “thu” thì đã ... “tận thu” rồi, không còn gì cần phải bàn thêm nữa. Vấn đề

chỉ còn ở khoản “chi” thôi. Tôi e là đất nước đã “tiêu” hơi quá nhiều cho những chuyện hoàn toàn không cần thiết nên dân chúng mới bắt được cá ngay trước nhà, và uống nước có giun đang ngoe nguậy.

Để chấm dứt tình trạng này tôi xin có một “đề xuất” nhỏ bằng cách tiếp tục câu chuyện còn đang bỏ dở, chuyện “850 lãnh đạo các cơ quan báo chí, xuất bản của 25 tỉnh, thành phố phía Bắc... học tập, quán triệt Nghị quyết Đại hội lần thứ XII Đảng.”

Vụ này có thể thực hiện online, chứ cần gì phải bắt tài xế đưa đến Học Viện Chính Trị Quốc Gia Hồ Chí Minh làm chi – hả Trời? Vừa tốn sãng, vừa tốn công, và còn phiền những đồng chí bảo vệ phải cõng từng ông vô phòng họp nữa. Cứ gửi cho tất cả một cái email, đính kèm Nghị

Quyết của Đảng, cùng với lời phụ chú “phải quán triệt cấp kỳ” là xong ngay. Trước giờ, có ông/bà “lãnh đạo các cơ quan báo chí” nào dám nói “không” hay nói khác ý Đảng đâu – đúng không?

Mô hình “quán triệt online” có thể áp dụng cho rất nhiều mô thức sinh hoạt chính trị khác, kể cả những kỳ họp quốc hội. Đảng lãnh đạo hết trơn, hết trội cả ba ngành (lập pháp - hành pháp - tư pháp) Quốc Hội Việt Nam chỉ còn mỗi việc là “đồng thuận” mọi đường lối, chính sách, và chủ trương (lớn) thôi thì bày chuyện họp hành làm chi, cho má nó khi, và thêm tốn kém.

Hãy nghe lại câu nói để đời của đại biểu Dương Trung Quốc về chuyện khai thác bauxite Tây Nguyên: “*Nhưng Bộ Chính trị đã quyết rồi thì*

Ảnh: **Dân Trí**

bây giờ ta chỉ bàn làm sao cho tốt, cho an toàn thôi.” Thế là tất cả các bạn đồng viên đều im phăng phắc. “Làm sao cho tốt, cho an toàn” là việc của những chuyên viên khai thác hầm mỏ và môi trường, chứ mắc mớ gì tới quốc hội – cha nội?

Mới đây, mới tháng trước, tôi nhận được youtube trên qua email của một anh bạn, cùng lời bình và lời nhắn: “Quá tuyệt vời ... xem nhanh kéo bị kéo xuống!” Vô coi thì thấy Đại Biểu Quốc Hội tỉnh Quảng Nam – sau nhiều năm “cố gắng ép suy nghĩ của mình” – trước khi chấm dứt nhiệm kỳ (và vì tuổi tác “sẽ không có cơ hội làm đại biểu nữa”) mới dám “lên tiếng” về hai vấn đề khiến ông “bức xúc” từ lâu: Chủ quyền quốc gia bị xâm phạm và nạn tham nhũng tràn lan!

Trời, đất, tưởng gì? Nguyên một nhiệm kỳ dân biểu kéo dài năm năm mà ông Lai chỉ phát biểu có ba phút thôi, về những điều mà ... bà nội trợ Việt Nam nào cũng biết hết trơn. Tuy thế, cả nước vẫn vỗ tay tán thưởng và suýt xoa không ngớt là “quá tuyệt vời” rồi!

(xem tiếp trang)

Nhìn lại cuộc di cư 1954

Vinh Biệt Hải Phòng

Khi cuộc Di Cư 1954 diễn ra, tôi vừa lên 10 tuổi, đang sống với gia đình ở Hải Phòng, cái thành phố hải cảng đã trở thành chặng cuối cùng đối với hàng trăm ngàn người Việt miền Bắc muốn di cư vào Nam thay vì ở lại sống dưới sự cai trị hà khắc phi nhân bản của Việt Minh, tên gọi của những người cộng sản hồi ấy.

Cũng cái thành phố hải cảng này đã là nơi Bác sĩ Trung úy Hải quân Mỹ, Thomas A. Dooley, và vài quân nhân Mỹ đã làm việc trong suốt 11 tháng, từ giữa tháng 8 năm 1954 tới giữa tháng 5 năm 1955, để giúp dân tị nạn ổn định sức khỏe trước khi gửi họ lên tàu Mỹ di cư vào Nam. Kết quả của thời gian hoạt động này đã được Bác sĩ Dooley ghi lại trong cuốn hồi ký “Deliver Us From Evil” (“Xin cứu chúng tôi khỏi mọi sự dữ”, trích từ một câu trong Kinh Lạy Cha của tín đồ Thiên Chúa giáo) xuất bản vào năm 1956. (*) Cuốn sách, mô tả, với sự quan tâm chân thực, xót xa của một vị lương y mới ra trường, những giao tiếp của ông với dân di cư từ các vùng quê đổ về, phần lớn là những giáo dân thuộc đạo Thiên Chúa, đói rách và bệnh hoạn, và nghe kể về những cảnh huống tàn bạo ngoài sức tưởng tượng mà những người dân quê phải gánh chịu do những người cộng sản cuồng tín gây ra.

Cha mẹ tôi không có ý định di cư vào Nam. Cha mẹ tôi nguyên là con nhà nông thuộc giới điền chủ. Ông bà cùng sinh ra vào khoảng năm 1910, và lớn lên ở làng Trinh Xá, huyện Thanh Oai, tỉnh Hà Đông. Cha tôi

62 NĂM HIỆP ĐỊNH GENÈVE

20-7-1954

chia đôi đất nước

là con trai duy nhất trong một gia đình gồm năm chị em. Ông học lực chỉ xong được bằng tiểu học, và với tí vốn liếng học thức đó, ông được bầu làm lý trưởng, hay xã trưởng, thời vua chúa xưa là hương mục, có trách nhiệm trông coi tài sản công và tư của làng. Hồi còn nhỏ tôi nghe mẹ tôi kể chuyện là, vì ông có máu mê cờ bạc, nên có cái triện để đóng dấu trên những giấy tờ sang nhượng ruộng đất bà nội tôi nắm giữ luôn, còn cẩn thận cuốn trong ruột tượng quần quanh bụng suốt ngày đêm cho chắc ăn, để ông không tự do bán ruộng đất của gia đình. Do đấy, mỗi lần có ai tới xin ông lý trưởng đóng nhận một sang nhượng bất động sản nào đó, ông lại phải nói với mẹ cho mượn cái triện. Có lẽ cái say mê nhất của ông là xe hơi và máy móc mà những lần ra tỉnh chơi ông đã thấy, và có đề ý theo dõi việc làm ăn của một ông chủ của tôi, chủ một hãng xe đồ ở Hà Nội.

Tôi không nhớ ông bà quyết định dọn ra tỉnh vào năm nào, vì chỉ có ở tỉnh ông mới được thoả mãn lòng say mê máy móc xe hơi, song căn cứ vào năm và nơi sinh, là tỉnh Sơn Tây, của các anh chị kể tôi, thì có lẽ vào khoảng năm 1940 hay trước đó đôi năm. Tóm lại trong đám anh chị em 11 đứa tụi tôi thì ba người đầu sinh ở quê, năm người, trong đó có tôi là thứ bảy, ra đời ở Sơn Tây, và ba đứa em cuối cùng sinh ở Hải Phòng. Thoạt đầu cha tôi làm công cho người ta

Dần dà ông tậu được một cái xe chở hành khách, dấy anh Cả và vài người cháu trai đồng lứa học lái, sửa xe và đi theo làm lơ xe. Có lần, mẹ tôi kể, chiếc xe đồ của ông bị quân đội Pháp trưng dụng đi sang tận bên Miên, Lào mà mẹ tôi không được tin tức gì tới hai tuần, cuối cùng ông về kể chuyện bà mới hay. Ông làm ăn vất vả nuôi một bầy con lúc nhúc. Cũng nhờ sự chịu khó cần cù của ông mà hồi xảy ra nạn đói năm 1945 giết chết cả triệu người miền Bắc, gia đình tôi lớn bé không có ai bị thiếu ăn cả.

Trí nhớ của tôi bắt đầu ghi nhận được là lúc gia đình tôi đã dọn xuống Hải Phòng, có lẽ vào cuối thập niên 1940. Nhỏ nên không biết gì về tình hình chiến sự sôi động hồi ấy, nhưng tôi nhớ có lần anh lơ xe hút hải chạy về giữa ban ngày, nói không ra hơi, báo với cha tôi, vồn vện, “Ông ơi, xe bị mìn lật rồi!” Cha tôi lặng người chết đứng, mẹ tôi ngưng mọi việc đang làm thất thần nhìn cha tôi, trong khi lũ nhỏ chúng tôi biết đã tới lúc đi chỗ khác chơi.

Cha tôi, như nhiều người Việt khác, là người có khả năng sinh tồn mạnh mẽ, sẵn sàng vượt qua mọi trở ngại và bất hạnh của đời sống để lo cho gia đình. Vào các năm trước cái gọi là Chiến thắng Điện Biên Phủ, rồi tiếp theo là việc ký kết Hiệp định Genève vào mùa hè năm 1954 giữa Pháp, chính phủ Bắc Việt của Hồ Chí Minh, Lào, Trung Cộng, Liên Xô

**VĂN PHÒNG
CHO VAY TIỀN
VÀ MUA BÁN
BẤT ĐỘNG SẢN**

10246 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636-9880

TRẦN QUANG VINH
RES: (714) 530-8703

- Purchase & Refinance
- 15 năm & 30 năm
- First T.D. & Second T.D.
- Fixed, Adjustable, GPM, Buy Down Rate
- Residential, Commercial, Apartment & Land Loan
- Có chương trình cho thân chủ bị trở ngại về Credit

TRẦN QUANG HÙNG
(714) 636-9880

Bác Sĩ Nha Khoa **NGUYỄN MẠNH HÙNG, DDS**

- Cựu Giảng Viên Đại Học Nha Khoa, University of Southern California.
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa USC.
- Giải Thưởng Nha Khoa USC, International Program Award.
- Trám răng, lấy gân máu.
- Răng giả đủ loại.
- Điều trị bệnh nướu răng.
- Nhổ răng, giải phẫu nha khoa.
- Nha khoa trẻ em.
- Nha khoa phòng ngừa.
- Nha khoa thẩm mỹ:
 - Tẩy răng và Cosmetic Bond.
 - Tái tạo toàn hàm.

- Hội Viên Omicron Kappa Zeta Chapter (Hội các Nha Sĩ ưu tú Hoa Kỳ)
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn
- Cựu nội trú khu Giải Phẫu Hàm Mặt, Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Với sự cộng tác của:

**Bác Sĩ Nha Khoa
NGHIÊM THỊ ĐẠT, D.D.S.**

- » Tốt nghiệp Đại Học Nha Khoa USC.
- » Hội viên Omicron Kappa Upsilon.
- » Tốt nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Edinger	Brookhurst
Margo	
Mc Fadden	

Xin gọi lấy hẹn: **10AM - 7PM**
Monday through Saturday
714-839-3891

NHẬN MEDICAL & BẢO HIỂM

15671 Brookhurst St., Westminster, CA 92683

PARACEL Seafood

Nhà Hàng Tiệc Cưới HOÀNG SA

- Mở cửa phục vụ khách hàng từ 11am đến 10pm, 7 ngày mỗi tuần
- Có LUNCH SPECIAL từ 11am đến 3pm

- ❖ Nơi lý tưởng để tổ chức cưới hỏi với trên 500 chỗ ngồi.
- ❖ Nhà hàng Paracel đã được báo chí và giới sành điệu bầu là nhà hàng đẹp và sang trọng nhất quận Cam
- ❖ Có giá đặc biệt cho các hội đoàn, học sinh, sinh viên, Đại Nhạc Hội, Cải Lương và các Quân Binh chủng.
- ❖ Bếp chánh từng nổi tiếng tại Hồng Kông đảm trách
- ❖ Parking trên 500 xe, an toàn và rộng rãi.

ĐẢM TRÁCH TIỆC CƯỚI TẠI CÁC KHÁCH SẠN TRONG QUẬN CAM

15583-15589 Brookhurst St., Westminster, CA, 92683

Tel (714) 775-3077 Cell: 714-697-8614

và Anh (Hoa Kỳ từ chối không ký, còn chính phủ Nam Việt Nam không nằm trong những phe ký nên không chấp nhận Hiệp định đình chiến này) được ký kết, cha tôi đã làm chủ một hãng xe chở hành khách gồm cả xe đò và xe nhỏ, hình như hiệu Citroen, không rõ tại sao gọi là xe lô-ca-xông, tôi đoán từ chữ “location”, ngược xuôi các tuyến đường Hà Nội – Hải Dương – Kiến An – Hải Phòng và Hải Phòng – Đồ Sơn, tôi nhớ đại khái thế. Hãng xe của cha tôi tên là Đông Bình, nên người ta hay gọi cha mẹ tôi là Ông Bà Đông Bình, chúng tôi là con Ông Bà Đông Bình. Tôi không bao giờ có dịp hỏi tại sao ông chọn tên đó, nhưng nghĩ có lẽ đó là do khao khát được nhìn thấy hoà bình trên giải đất dọc theo bờ biển Thái Bình Dương lâu nay chiến tranh triền miên này. Hai người anh họ con mấy bà bác ruột của tôi cũng mỗi người được cha tôi nâng đỡ tậu được một hay hai xe chở hành khách, tự đặt tên là Bắc Bình và Nam Bình. Tôi không rõ vì sao cha tôi không nghĩ tới việc mua bất động sản, mà suốt thời gian sống ở Hải Phòng ông thuê nhà chứ không mua. Tôi còn nhớ ngôi nhà chúng tôi ở trước khi di cư vào Nam là ở số 3 Ngõ Nghĩa Lợi, một đầu ngõ gặp đường Cát Dài, và đầu bên kia đưng một đường rầy xe lửa nằm bên cạnh một hồ sen mà hình ảnh vẫn còn in trong trí nhớ tôi, mà loài sen là hoa tôi rất thích. Không mua nhà đất có lẽ vì cha tôi thấy không cần thiết vì ông chắc chắn sẽ thừa hưởng nhiều ruộng đất để lại của bà Nội tôi khi bà qua đời.

Vào những ngày trước khi kết thúc cuộc chiến mà sách vở gọi là Cuộc Chiến tranh Đông Dương lần thứ nhất (1946-1954) và nhiều người trong chúng ta cho là không cần thiết vì sau Đệ nhị Thế chiến đa số các nước thuộc địa đều lần lượt trước sau

lấy lại được độc lập mà không cần đổ máu, tin dữ từ nhà quê ra: Bà Nội tôi bị chết sau khi bị trúng một mảnh mìn chôn vào đầu trong khi đang trốn dưới một cái phên gỗ vào một đêm nọ. Bà tôi chết khi được 84 tuổi, tuy già nua nhưng cụ còn khá minh mẫn. Mỗi lần nhớ đến Bà Nội thì tôi không thể không nhớ tới một lần về quê ăn Tết, tôi ở miết bên nhà ông cậu ruột vì ở đó có các người em họ cỡ tuổi tôi hay lớn hơn. Đến giờ đi ngủ, bà tôi lụm cụm tay xách cây đèn dầu tay chống gậy sang đón về nhưng tôi không chịu về. Tôi sợ những nét già nua nhăn nheo của bà một phần, nhưng sợ nhất là cái quan tài bằng gỗ sơn đỏ bà sắm sẵn để trong cái gian đầu nhà chuyên để chứa thóc gạo và các đồ linh kính khác.

Hiệp định Genève được ký kết vào ngày 20 tháng 7 năm 1954, chia cắt Việt Nam làm hai, miền Bắc do Việt Minh cai trị, miền Nam sau đó trở thành một quốc gia mới. Người dân hai miền có 300 ngày để chọn nơi mình muốn sinh sống. Quê tôi là một trong những vùng được Việt Minh tiếp thu sớm nhất vào cuối năm 1954. Cha tôi quyết định gửi vợ chồng anh Cả và đưa con gái đầu lòng mới được mấy tháng về nhà quê sống. Cùng đi với anh chị Cả là anh Sáu, tôi và thằng em Chín. Như nhiều chủ gia đình Việt xưa, cha tôi ít khi giải thích lý do ông có một quyết định nào đó, hoặc có thì ông cũng chỉ bàn với anh Cả, vì khi viết bài này tôi hỏi Chị Năm, người chị kế tôi, chị cũng nói không rõ tại sao cha tôi quyết định gửi một số con về quê ngay sau khi đình chiến. Tôi suy đoán là thứ nhất, anh Cả hồi ấy bị động viên, đã mặc đồ lính (tôi còn nhớ, mặc dù hồi ấy chỉ mới 9, 10 tuổi, đã trở mắt trước vẻ đẹp trai khác thường của ông anh trong bộ quân phục màu rêu khít khao với thân hình

và cái nón chào mào cùng màu), có lẽ là bỏ ngũ về quê sống, có thể là do ý muốn của cha mẹ tôi vì lo cho cậu con cả. Ngoài ra, có thể cha tôi, cũng như đa số người Việt ở thành thị hồi ấy chưa biết gì về hậu quả của các cuộc cải cách ruộng đất đẫm máu đã và đang diễn ra ở các làng quê nhưng chưa về tới làng tôi, nên ông gửi một số con về quê để tiện thể trông nom ruộng đất chăng.

Chúng tôi về quê sống được vài tháng vào cuối hè và đầu thu, thì một bữa chị Năm, hồi ấy mới 14 tuổi song tính nhanh nhẹn nên được cha tôi tin cậy giao phó việc đi đi về về đem tiền bạc và thông tin, được cha tôi gửi về báo thu xếp về Hải Phòng để đi Nam. Để tránh nghi ngờ là có ý định đi Nam và có thể bị bao vây giữ lại, khi ra tới Hànội, lúc ấy cũng đã được tiếp thu, chúng tôi phải giả bộ như sẽ sinh sống ở đó, bằng cách thuê một căn phòng nguyên là lớp học ở trong một nữ tu viện và trường học mà hầu hết nhân sự đã di cư, nằm trên đường Hai Bà Trưng, để ở ít tuần. Anh Sáu và thằng Chín thì đã theo chị Năm về Hải Phòng trước, còn tôi ở lại với gia đình anh chị Cả để giúp trông con cho chị. Để cho màn trình diễn có vẻ thực hơn, tôi còn được ghi danh đi học lớp ba hay tư ở một trường công tại đây. Tất nhiên vì là con nít nên tôi không được cho biết các mưu tính đó của các người lớn.

Khi chúng tôi chuẩn bị đi Hải Phòng thì tôi được người lớn dặn dò là nếu có ai hỏi đi Hải Phòng làm gì thì nói là đi thăm người nhà sắp đi Nam để khuyên họ ở lại, đừng đi Nam nữa vì nước nhà đã độc lập tự do. Ngoài ra, riêng tôi còn được giao thêm một việc nữa, đó là khi các cán bộ Việt Minh sắp khám đến chị Cả đang bế cháu bé thì tôi phải

tim cách... cấu vào đùi con bé thật mạnh để nó phải khóc ré lên và chị Cả sẽ đưa nó cho tôi bảo bé ra ngoài. Thế nhưng chính việc đó lại làm cho người nữ cán bộ khám chị Cả càng sinh nghi, tóm tôi lại và lột lấy hai chiếc giấy trên chân con cháu, lôi ra và tịch thu hai cọc giấy bạc tiền Đông Dương còn mới tinh. Tuy thế, chúng tôi sau đó cũng được phép lên xe đi Hải Phòng, chỉ có mớ tiền ở lại. Của đi thay người, chị tôi ứa nước mắt suýt xoa tiếc của song tự an ủi. Lúc ấy chúng tôi hoàn toàn không biết tới những cảnh tìm đường vượt thoát vô cùng thương tâm của bao nhiêu ngàn con người muốn tìm đường tới Hải Phòng, một thành phố đang hấp hối song vẫn còn là nơi còn cho họ cái hy vọng tới được Đường tới Tự Do – Passage to Freedom – như tên Chiến dịch Đường Tới Tự Do do Hải Quân Hoa Kỳ đảm trách, bên cạnh Pháp và Anh lo phần chuyên chở người vào Nam bằng máy bay.

Nếu trong cuộc Di cư 1975 và sau đó, câu hỏi của hầu hết người Việt ở Miền Nam, trong một cái xã hội vô vọng mà “đến cả cái cột đèn nếu biết đi thì cũng tìm cách đi”, là làm sao để đi; thì ở thời điểm 1954 tình thế phức tạp hơn, và câu hỏi lớn nhất của họ là nên đi hay ở. Trước hết, một trong những điều khoản của Hiệp định Genève là hai năm nữa, vào năm 1956, sẽ có một cuộc tổng tuyển cử để thống nhất đất nước và người dân hai miền Nam Bắc tự định đoạt lấy thể chế chính trị thích hợp. Đây chính là điều đã, theo tôi, khiến nhiều người dân miền Bắc quyết định ở lại để chờ cái ngày không bao giờ đến đó, một phần cũng vì quá mệt mỏi với chiến tranh và muốn thấy hoà bình bằng mọi giá, và cũng vì tiếc của, bên cạnh ảnh hưởng bởi một chiến dịch tuyên truyền ráo riết của Việt Minh.

Tuyên truyền và cả dọa nạt, nhất là đối với dân quê, rằng tàu “há mồm” của Mỹ sẽ đưa họ ra biển rồi mở cái công mồm đó và trút họ xuống biển, hoặc thủy thủ Mỹ sẽ nướng con nít ăn thịt nếu đến với họ, vv. Và thứ hai là đạo ấy chỉ có một số ít nghe biết, chúng nhân thì lại càng ít hơn, được những cuộc tàn sát giết hại và đầy đọa những người không cùng chính kiến của người cộng sản.

Cha tôi, tôi nghĩ, thuộc loại người đã quá mệt mỏi với chiến tranh, muốn tin vào cái viễn ảnh tổng tuyển cử năm 1956, và nhất là tiếc của, của do ông đã tốn bao mồ hôi nước mắt tạo dựng nên và đất đai mà ông tưởng là sẽ được thừa hưởng của bà tôi. Tuy vậy, ông cũng còn bán tín bán nghi, chưa quyết sẽ có di cư hay không. Và có lẽ để cho dễ dàng quyết định vào phút chót, cha tôi bảo anh Cả đem gia đình anh và một số các em vào Nam, trong đó có chị Ba, chị Năm, anh Sáu và tôi.

Nghe biết sẽ phải đi Nam với chúng tôi, chị Ba khóc lóc thú nhận đang yêu anh Tuấn và muốn được cha tôi chấp thuận cho lấy anh, mà gia đình anh Tuấn thì đã nhất định ở lại. Chị Ba là người đẹp nhất trong đám sáu chị em gái chúng tôi, và khá tân tiến: chị là người đầu tiên trong gia đình tôi đi uốn tóc, và chị còn học chơi đàn guitar nữa. Tôi hay ngồi xem chị gảy đàn và hát bài “Dư âm”, có lẽ là bài chị chọn để học đánh đàn, nên tôi rất nhớ bài đó vì nghe tới nghe lui. Cha tôi tất nhiên là rất tức giận vì bị đẩy vào một trường hợp khó xử: trước khi chấp thuận cho chị Ba lấy anh Tuấn, ông lại còn phải xin từ hôn với gia đình anh Nhân, là người đã làm đám hỏi với chị Ba, chỉ chờ ngày cưới. Việc chị Ba từ hôn vậy mà cũng thành một tin trên một tờ báo địa phương, tôi còn nhớ đã đọc được.

Dù vậy, chị Ba cuối cùng cũng được toại nguyện: lấy chồng trong một đám cưới chạy tang rất đơn sơ, vì bên gia đình chồng đang có tang. Nghe nói chị bị mẹ chồng đối xử không tốt. Nhiều năm tháng sau đó, tôi được đọc mấy cái bưu thiếp chị gửi vào xin một chiếc xe đạp. Tôi không nhớ lời yêu cầu của chị có được đáp ứng. Chị đã qua đời vì bệnh tiểu đường cách đây gần hai thập niên.

Khác với đa số người di cư 1954 đáp tàu Mỹ, chúng tôi được đi tản bằng máy bay do Pháp cung cấp. Đó là vào một ngày tháng 3 năm 1955, và đây là lần đầu tiên tôi được đi máy bay, nên bụng dạ làm reo, ói lên ói xuống, ngồi trên xe GMC chờ từ phi trường Tân Sơn Nhất đến nhà ông chú ở đường Phan Đình Phùng để tá túc tạm, tôi vẫn còn ói. Chúng tôi vừa mới ổn định chỗ ở ở một căn nhà gỗ, không có cầu tiêu riêng, thuê được ở bên Khánh Hội chưa được bao lâu thì có thư của cha tôi nói ông đã quyết định ở lại, bảo mấy anh em ở trong Nam tự lo liệu lấy. Tôi khóc xung cả mắt, nghĩ từ đây sẽ không còn gặp lại cha mẹ và các em, nhất là Tám, cô em thua tôi hai tuổi song hai đứa rất gần nhau từ hồi nhỏ. Chị Năm mới 15 tuổi, phải khai gian lên hai tuổi để xin đi làm sau khi học lấy được cái bằng đánh máy, rồi sau đó vừa đi làm vừa đi học thêm tiếng Anh. Anh Cả thì mượn xe taxi chở khách, trong khi chị Cả đi buôn quần áo từ trong Chợ Lớn rồi thuê sạp ở chợ bán lại. Anh Sáu và tôi còn nhỏ, 12 và 10 tuổi, nên được đi học.

Tôi làm quen với đời sống của vùng đất mới có tên là Sài Gòn, thấy cái gì cũng lạ. Một vài chi tiết mà tôi thấy ngộ nghĩnh, nói lên đặc tính dễ dãi và sỏi lỏi của người Miền Nam: Đi mua đồ giá năm cắc, tức 50 xu, đưa tờ

giấy một đồng, người bán hàng thân nhiên xé tờ giấy bạc làm đôi cái rẹt, đưa trả lại mình một nửa. Tôi thích lối làm bánh mì của miền Nam, đây tính sáng tạo: ngoài thịt nguội hay ba tê còn có đồ chua, ngò và dưa leo, mà ở bên Mỹ bây giờ chúng ta gọi là Vietnamese sandwich.

Nhưng cái tôi thích nhất của Miền Nam là vô số truyện bằng tranh, một loại sách không thấy ở miền Bắc, và những nhà cho thuê truyện, thay thế cho những thư viện công cộng không hiện hữu ở Sài Gòn nói riêng và Việt Nam nói chung. Miền Nam, từ đây, mở ra không biết bao nhiêu là cơ hội, so với Miền Bắc sau ngày bức màn tre buông xuống. Kể từ ngày bắt đầu cầm bút sáng tác, đặc biệt sau khi đọc cuốn sách “Trăm Hoa Đưa Nở Trên Đất Bắc” của Hoàng Văn Chí, tôi thường cố thử hình dung mình sẽ ra thế nào nếu lớn lên ở Miền Bắc. Có lẽ, giống như một nhà phê bình Miền Bắc nói vài năm trở lại đây, rằng nếu họ được sống ở Miền Nam thì họ cũng sáng tác nên những tác phẩm đầu thua của văn nghệ sĩ của Miền Nam, và ngược lại.

Thế rồi dùng một cái, lại có thư của cha tôi nói quyết định đi Nam. Lúc bấy giờ đã gần tới ngày Việt Minh tiếp thu Hải Phòng. Nhà của cha mẹ tôi cũng là nơi các người thân trong họ từ làng quê, mượn lý do “đi Hải Phòng khuyên người thân ở lại vì nước nhà đã độc lập tự do” để xin giấy thông hành di chuyển, tới ở tạm trong khi chờ ngày lên tàu đi Nam. Cha mẹ tôi chắc đã nghe không thiếu các thảm cảnh cải cách ruộng đất và địa chủ bị đấu tố và xử tử ở các vùng quê, bên cạnh các chuyện cấm đạo, giáo dân bị buộc đi học tập chính trị vào đúng lúc có Thánh Lễ, các giáo sĩ bị tra tấn, hành hung. Một trong

những chuyện kinh hoàng nhất là việc một ông linh mục bị Việt Minh đóng bẫy cây đinh xung quanh đầu giả làm mào gai, được vài giáo dân chở tới trại tạm trú ở Hải Phòng dưới sự điều động của Bác sĩ Dooley để nhờ ông cứu chữa.

Thấy không thể ở lại được nữa, cha mẹ tôi bán tổng bán tháo tài sản để đi Nam, bằng lòng nhận vàng thay vì tiền mặt, hồi ấy là tiền Đông Dương có in hình ông Bảo Đại. Những gì không bán được hay muốn giữ lại thì giao cho chị Tý, đã ở với gia đình tôi được vài năm để nuôi em gái út của tôi, đi theo tàu Mỹ chở vào Nam, cùng với anh Tư và Út, cận ngày Hải Phòng đóng cửa. Tóm lại, gia đình tôi tổng cộng gần hai chục người thì chia nhau đi Nam thành bốn đợt, kể cả đợt chị Hai theo chồng lúc ấy có quốc tịch Pháp di cư vào Đà Nẵng trước mọi người trong gia đình.

Khi cha mẹ tôi đem vàng đi bán, định để mua một căn nhà để gia đình an cư và lo chuyện xây dựng lại cuộc đời thì khám phá ra là toàn vàng giả. Tôi có thể hình dung ra nỗi đau đớn của ông bà khi ở tuổi ngoài 40, chợt thấy hai bàn tay trắng, với một lũ con mà phần lớn còn nhỏ, tại một vùng đất lạ hoắc.

Dù vậy, tôi không hề nghe ông bà than phiền hay nuối tiếc đã bỏ mọi thứ để đem anh chị em tôi đi Nam. Tôi sẽ mãi mãi ghi ơn ông bà đã chọn lựa Miền Nam làm nơi cho anh chị em tôi lớn lên, trong một không khí tự do dù là tương đối. Chỉ tiếc là 20 năm sau, chúng tôi lại phải đối đầu với thêm một lần bỏ cửa bỏ nhà ra đi tới những nơi còn xa hơn từ Bắc vào Nam, tuốt tận bên kia đại dương nghìn trùng. Và không đứa nào trong vài anh chị em chúng tôi đi thoát được khỏi Việt Nam vào những ngày cuối cùng của

tháng 4 năm 1975 đã đem theo được cha mẹ già. Cha tôi không muốn đi, nói đã lớn tuổi, rằng ông không dính dáng gì tới chính quyền Cộng Hoà hay Mỹ, nên chẳng lo, và có lẽ cũng không muốn nhờ vả con cái. Mẹ tôi thì rất muốn đi khỏi Việt Nam, nhưng thấy cha tôi không muốn đi nên cũng lặng lẽ gạt nước mắt nhìn chúng tôi lần lượt biến mất khỏi cuộc đời bà.

Mẹ tôi mất khoảng một năm sau ngày Sài Gòn thất thủ, có lẽ vì bị tim. Cha tôi nể lời con cái bằng lòng đi Mỹ đoàn tụ vào đầu năm 1983, nhưng cũng chỉ sống được tám tháng thì qua đời, vì bệnh một phần, song có lẽ vì cảm thấy quá cô quạnh. ❏

■ *Trùng Dương*

(*) *Thomas A. Dooley, M.D., Deliver Us From Evil – The Story of Viet Nam’s Flight to Freedom, New York: Farrar, Straus and Cudahy, 1956, có thể tải xuống toàn bộ cuốn sách tại <https://archive.org/details/deliverusfromevi006715mbp>. Cuốn sách đã được chính phủ Mỹ hồi ấy dùng vào chiến dịch tuyên truyền chống Cộng của thập niên 1950 và 1960. Cũng do đây mà có nhiều người Mỹ, kể cả giới học giả, thuộc phong trào chống cuộc chiến tại Việt Nam vào thập niên 1960, đã kết luận, hoặc để biện minh cho khuynh hướng chính trị hay hành động chống đối nào đó của mình, rằng ông Dooley đã thiên lệch vì làm việc cho cơ quan tình báo Mỹ CIA đạo ấy. Có lời phê bình còn độc địa hơn cho rằng những chuyện trong sách hoàn toàn bịa đặt cho chủ đích tuyên truyền của chính quyền Mỹ. ❏*

Hình ảnh: (xem tiếp đầu trang bên)

Người di cư đang được giúp lên chiếc máy bay của Không Quân Pháp

để đi vào Nam

▲Trên, các thủy thủ trên chiếc tàu Hoa Kỳ USS Bayfield cầm biểu ngữ chào mừng đoàn người di cư. Giữa, hàng ngàn

người được tàu đổ bộ của Pháp đón vớt từ các nơi dọc theo bờ biển Bắc Việt Nam đang chờ lên tàu Mỹ USS Montague để di cư vào Nam. ●

Số Tay Thường Dân

(tiếp theo trang 45)

Mà nghĩ cho cùng thì cũng “tuyệt” thiệt, nếu so với hàng chục ngàn ông bà dân biểu từ khóa này đến khóa khác chưa bao giờ dám mở miệng lần nào, về bất cứ chuyện gì. Với cái thứ quốc hội cầm của VN thì cứ ngồi nhà bấm nút *online* cũng vậy thôi. Đã là nghị gặt thì ngũ (gặt) ở đâu không được, cần chi phải đến nghị trường ngồi gáy, mấy cha?

Và khi không còn cần đến nghị trường thì cũng khỏi phải bận tâm về ngân sách để xây cất và bảo trì toà nhà quốc hội nữa. Đứng là ... lưỡng tiện, và đỡ được cả đống tiền chứ không phải chuyện chơi.

Bữa rồi, ngồi nhậu với Trương Duy Nhất. Rượu vào (lời ra) tôi hăm hồ

trình bày “đề xuất” (online) của mình. Nghe xong, ông nhà báo mặt buồn rười rượi rồi nhỏ giọng tâm sự:

Trong thành phần Chính phủ, tôi cũng có quen vài người. Hôm nọ ngồi tiếp chuyện một vị, ông bắt chợt hỏi:

– Nghe nói chú có nhiều bài viết hay lắm, tìm thế nào để đọc được?

Tôi thật thà:

– Ôi, anh nhiều việc thế chắc nói dài dòng không nhớ nổi đâu. Tốt nhất cứ vào gút- gồ gõ chữ Trương Duy Nhất là ra hết !

Vậy mà ông trọn tròn mắt:

– Gút- gồ là cái chi rứa ?

Rứa là “bótay.com.” Rứa là nhân dân Việt Nam sẽ vẫn tiếp tục bắt cá trước nhà, và nhân viên bảo vệ sẽ vẫn tiếp tục phải công lãnh đạo vào phòng họp (cho khỏi ướt giày) sau những cơn mưa. Mưa ơi, sao thâm vậy?☐

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM

Chủ nhật, ngày 29.05.2016

Kính thưa Đức TGM Chủ tịch HĐGMVN, quý Đức Hồng Y và Giám Mục trong HĐGMVN

Ngày 30 tháng 4 năm 2016, nhân danh Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, Đức TGM Chủ Tịch đã ra Thông Báo nói lên quan điểm của HĐGMVN về biến cố thảm họa môi sinh dọc theo bờ biển các tỉnh miền Trung.

Là những tín hữu dân thân trong các hoạt động trần thế, chúng con có mấy nhận định về biến cố nhiễm độc môi sinh và về bản Thông Báo.

Việc ô nhiễm vùng biển miền Trung đã trực tiếp ảnh hưởng tới cuộc sống của hàng triệu người dân, đặc biệt các lớp dân nghèo sống bằng nghề đánh cá, biển chế hải sản và dịch vụ du lịch... Người dân các tỉnh miền Trung đang lâm vào cảnh khốn cùng, cả về vật chất lẫn tinh thần. Họ đòi hỏi chính quyền phải mau chóng xác định nguyên nhân và kịp thời có những biện pháp hữu hiệu, hầu hạn chế tối đa sự tác hại tức thời và trong tương lai xa. Đã không đáp ứng nguyện vọng chính đáng đó, chính quyền lại còn ra tay sử dụng bạo lực để trấn áp những đòi hỏi minh bạch hóa của họ, ra sức bung bít và đánh tráo sự kiện bằng cách đưa ra đủ thứ giả thuyết mơ hồ về nguyên nhân.

Thông báo do Đức TGM Chủ Tịch kí là tiếng nói chính thức của

toàn thể các giám mục Việt Nam, với tư cách là những Thầy Dạy trong Giáo Hội, nhằm đưa ra quan điểm của mình trước một sự kiện nghiêm trọng đang gây hoang mang và hoảng loạn nơi người dân. Nhưng bản Thông Báo đã làm nhiều người thất vọng. Thay vì nói lên sự đồng cảm của các đấng bậc làm thầy đối với con cái đang gặp nạn và yêu cầu nhà nước sớm tìm ra nguyên nhân, để kịp thời giải quyết thảm trạng và chặn đứng tác hại lâu dài, thì nó lại biến thành lời của tuyên giáo, mặc nhiên đóng ấn những tín hữu của mình là thành phần có khuynh hướng bạo động.

Gia trọng hơn, Thông Báo đã dùng một trích dẫn không hợp thời hợp cảnh từ thông điệp *Laudato Si*, để trốn tránh trách nhiệm của mình: “Về những vấn nạn cụ thể, trên nguyên tắc, Giáo Hội không có lý do để đề nghị một giải đáp dứt khoát...” Để hiểu đúng mạch văn, cần đọc câu trước đó (60) của Thông Điệp: “Có nhiều quan điểm khác nhau khi phân tích hiện trạng (ô nhiễm môi sinh) và nhiều hướng suy nghĩ khác nhau trên đường tìm giải pháp thực thi.” Như vậy, *Laudato Si* muốn nói: Giáo Hội không có trách nhiệm đưa ra một giải thích rốt ráo về nguyên nhân gây ô nhiễm phá hại địa cầu và không có trách nhiệm đề ra một lời giải chung quyết để giải quyết vấn

đề. Tìm hiểu nguyên nhân là nhiệm vụ của các nhà khoa học và lựa chọn giải pháp thực thi là nhiệm vụ của các nhà lãnh đạo quốc gia. Hai nhiệm vụ này Giáo Hội không thể làm thay. Nhưng, vì hai công tác này luôn ảnh hưởng trực tiếp tới nhân sinh, nên Giáo Hội có bổn phận phải đưa ra những quan điểm và đường hướng dựa trên niềm tin tôn giáo của mình, để nhắc nhở và khuyến cáo các nhà khoa học và lãnh đạo trong khi hành động. Cụ thể, thông điệp *Laudato Si* đã dành cả chương 4, để đề nghị với thế giới những điều cần phải làm và phải tuân giữ trong nỗ lực làm sạch lại căn nhà địa cầu.

Câu trích dẫn trên một mặt muốn nói, Giáo Hội không có trách nhiệm truy tìm nguyên do cá chết. Thật ra, các nhà khoa học chân chính trong nước dư khả năng tìm ra nguyên nhân. Vấn đề ở đây là vì nhà cầm quyền cấm họ làm, muốn bung bít sự việc vì một lý do nào đó.

Mặt khác, nó cũng cho biết rằng, HĐGMVN “không có lý do” để nói gì trước sự tàn phá môi trường sống ghê gớm và trước hoàn cảnh thảm thương vô vọng của hàng triệu người dân Việt Nam. HĐGMVN chỉ biết “lo lắng”, “cũng ước muốn chia sẻ với bà con...” và yêu cầu tín đồ không được “quá khích, ảnh hưởng tới sản xuất, giao thông, vi phạm pháp luật.”

Một nội dung lạ lẫm và vô cảm trước nỗi đau của đồng loại như thế không xứng với cái Tâm và cái Tầm của Giáo Hội công giáo Việt Nam. Như thế, thì phải hiểu thế nào đây về biến cố nhập thể và nhập thể của Ngôi Hai Thiên Chúa? Phải hiểu thế nào đây về huấn giáo của công đồng:

(xem tiếp trang 70)

1. SỐNG THƯƠNG XÓT

Đức Thánh Cha Phanxicô đã đưa ra nhiều tông huấn để giúp Kitô hữu sống Năm Thánh Lòng Thương Xót 2016, cả về phần hồn lẫn phần xác. Nhưng thông điệp chính vẫn thật đơn giản và rõ ràng: *Thương Xót như Cha trên trời*. Sáu chữ đơn sơ, chứa đựng một tín điều cao trọng.

Sống thương xót là một ơn gọi đặc biệt. Trong Lịch Sử Sáng Tạo (The History of the Kingdom of God), Thiên Chúa đã dựng nên con người giống hình ảnh của Ngài, và trong tất cả các tạo vật, con người là quà tặng cao quý nhất cho nhau. Sau khi chào đời, chúng ta được nhận Bí Tích Rửa Tội để chính thức gia nhập Giáo Hội Công Giáo, và trở nên con cái Chúa. Sống theo tinh thần thương xót, là trở về với cội nguồn của chúng ta, trở về với Ánh Sáng mà Chúa đã thắp lên trong tâm hồn mỗi người chúng ta trong ngày rửa tội.

“Sống thương xót” như một cứu cánh khiến tôi nghĩ đến những cứu cánh khác trong đời sống Kitô giáo. Sống yêu thương. Sống tha thứ. Sống tận hiến. Những sắc màu khác nhau, cùng thể hiện một niềm tin. Năm Thánh Lòng Thương Xót không chỉ là dịp Giáo Hội đem kho báu ra phân phát cho con cái, mà còn là dịp để con cái làm lợi với những nén bạc được trao, để được thông phần vào Công trình Cứu Chuộc của Chúa. “Thương Xót như Cha trên trời.” Huy hiệu này nghe tưởng như đơn giản, nhưng thật ra, sống theo tinh thần thương xót thật không dễ chút nào! Tôi thâm trách Đức Thánh Cha Phanxicô đã đưa ra một lời mời gọi hết sức khó khăn và đầy quyến rũ như thế này.

hoa trái mùa

Bài & hình: *Trang Đài Glassey-Trần Nguyễn*

Bây giờ, người ta hay bàn về các ích lợi của ‘mono-tasking’ - làm một việc cho xong, rồi làm việc khác. Trước đây, khả năng làm nhiều việc một lúc, ‘multi-tasking,’ được cho là mang đến nhiều kết quả nhất. Mono-tasking, nhất là trong thời đại thông tin đa chiều khiến con người dễ dàng bị phân tâm này, lại trở nên cứu cánh giúp người ta tránh bị chia trí và chú tâm vào hoàn tất một công việc trong thời gian ngắn nhất với hiệu quả cao nhất. Hơn nữa, khi làm nhiều việc một lúc, thì khi trở lại một công việc đang dang dở, người ta mất nhiều thời gian để nhớ lại mình đang làm tới đâu và cần phải tiếp tục làm gì, vì mạch suy nghĩ về công việc đó đã bị gián đoạn.

Nghĩ đến đời sống đạo, tôi thấy sống theo tinh thần Thương Xót thì đã đủ... khó rồi. Chắc không dám nghĩ đến chuyện multi-tasking. Nhưng thật ra, nếu chỉ sống thương xót cách trọn vẹn, thì ta đã thực thi được tín điều căn bản nhất của đạo Công Giáo: Đức Yêu Thương. Vì lòng thương xót đến từ một tình yêu vô điều kiện, vô bờ bến. “Trên hết mọi sự, anh em hãy có đức yêu thương. Đó là dây ràng buộc mọi điều toàn thiện” (Cl 3, 17). Cho nên dù chỉ ‘mono-tasking,’ chuyên chăm một đời sống đầy thương xót, thì đã chu toàn trách nhiệm của một người Kitô hữu. Khi chúng ta sống sao cho giống như Chúa Cha đầy lòng

thương xót, thì đã đạt đến cùng đích của người lữ hành trên đường về Nhà Cha.

2. YÊU TA, YÊU NGƯỜI

Đức Thánh Cha Phanxicô dùng Năm Thánh Lòng Thương Xót như một phương cách để đưa Giáo Hội trở về với những giá trị truyền thống. Tôi lần theo quá khứ về những lời kinh xưa còn âm vang trong ký ức tuổi thơ ở một xứ đạo lẻ loi tại Thị xã (nay là Thành phố) Gò Công, miền Tây Nam nước Việt. Như “Kinh Mười Điều Răn,” với câu kết:

“Mười điều răn này tóm về hai điều mà chớ: Trước kính mến một Đức Chúa Trời trên hết mọi sự, sau lại yêu người như mình ta vậy. Amen.”

“Yêu người như mình ta vậy.” Cũng chỉ sáu chữ đơn sơ, dễ hiểu, dễ nhớ, nhưng không dễ làm chút nào. Trước hết, yêu như yêu mình ta là yêu như thế nào?

Khi còn ở tuổi đôi mươi, tôi thức mắc, 24 tiếng đồng hồ mỗi ngày của tôi sẽ được ‘chia’ ra làm sao, để yêu Chúa, yêu người. Tôi rất thích đời sống hằng ngày ở các đan viện: 8 tiếng học và cầu nguyện, 8 tiếng lao động, 8 tiếng nghỉ ngơi. Một mô hình lý tưởng. Nhưng khi còn độc thân, tôi tưởng như thời gian và năng lực làm việc của mình là vô tận. Người ta gọi

Di's PRINTING

An Express & Discount
Printing Company

Nhận mọi dịch vụ ấn loát từ đơn giản 1 màu đến nhiều màu

ĐẶC BIỆT: In sách các loại với số lượng nhỏ, có máy
Digital Color, khách hàng không phải chờ đợi lâu.

VIỆC LÀM CẨN THẬN - GIÁ CẢ PHẢI CHĂNG

10104 Westminster Ave. Garden Grove, Ca 92843

Tel: 714.636.7932

Email: Diusaprinting100@gmail.com

Tổ Hợp Luật Sư

MICHAEL FRANCIS SMITH & Associates

Với sự cộng tác của LS GEORGE HENDERSON

và nhiều Luật Sư có kinh nghiệm trong những ngành chuyên môn

27 NĂM KINH NGHIỆM VỀ TAI NẠN XE CỘ VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

GARDEN GROVE Office: 14192 Brookhurst St., Garden Grove, CA 92843

(trong khu Mái Ngói Xanh, trên lầu Thanh Thanh Food To Go, góc Brookhurst & Reading, giữa Westminster & Hazard)

SANTA ANA Office: 1665 E. 4th St., Ste 101, Santa Ana, CA 92701

CHUYÊN VỀ TAI NẠN XE CỘ, SỞ LÀM VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

**TAI NẠN: xe cộ, sở làm, nhà hàng,
siêu thị, bất cẩn y tế...**

Xin liên lạc **DŨNG PHẠM**

Tốt nghiệp đại học tiểu bang California

Điện thoại: **714-636-1228**

Sau giờ làm việc xin gọi: **714-906-6440**

Luật sư có mặt tại văn phòng mỗi ngày để quý vị có thể
tham khảo trực tiếp. Chính Luật Sư Mỹ thương thảo với
hãng bảo hiểm và tranh cãi tại tòa.
Quý vị không phải trả lệ phí nếu không được bồi thường.

PHÒNG NHÃN KHOA

CRYSTAL VISION OPTOMETRY

Bác Sĩ **NGUYỄN ANH LINH, O.D.**

CHUYÊN MÔN:

- ✓ Khám mắt kỹ lưỡng và chẩn bệnh chính xác
- ✓ Cung cấp gọng kính thời trang: Nhật, Ý, Pháp, Úc...
- ✓ Có đủ loại contact lenses.
- ✓ Cắt kính tại chỗ (tròng mỏng và nhẹ, 2 tròng không lẫn)

TEL: (714) 531-9900

FAX: (714) 531-0236

GIỜ LÀM VIỆC:

Thứ Hai tới Thứ Sáu: 10AM - 6PM

Thứ Bảy: 10AM - 4 PM

**16125 Harbor Blvd.
Fountain Valley, Ca 92708**
(Trong khu chợ Smart &
Final và Dairy Queen,
chỗ đậu xe thoải mái)

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, VISA, MASTER CARD

Nữ Bác Sĩ **PHAN MỸ DUNG** Bác Sĩ **LÊ PHAN STEPHANIE**

DIPLOMATE AMERICAN BOARD OF FAMILY PRACTICE

1693 Flanigan Dr., #100 San Jose, CA 95121

Tel: 408.274.3881

Y KHOA GIA ĐÌNH:

- Bệnh người lớn
- Bệnh trẻ em, chích ngừa
- Bệnh phụ nữ, sửa chữa mình,
- Khám định kỳ hàng năm, thử nghiệm PAP
- Thử máu, nước tiểu

*Nhận làm Bác Sĩ gia đình và nhận theo dõi em bé từ lúc mới sanh.

*Nhận Medical, Medicare, các loại bảo hiểm PPO, EPO, Valley Health Plan, HMO, Cover California

BÁC SĨ DUNG CÓ KHÁM SỨC KHỎE ĐỂ LÀM THẺ XANH VÀ QUỐC TỊCH.

GIỜ LÀM VIỆC:
Thứ Hai, Ba, Năm, Sáu:
9AM-6PM
Thứ Tư, Thứ Bảy:
9AM - 1PM

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, TRẢ GÓP

V-MEX DENTAL

Bác Sĩ Nha Khoa

PHAN MỸ CHÂU

**Tốt nghiệp Bác Sĩ Nha Khoa tại University of Southern California*

2820 Alum Rock Ave #30

San Jose, CA 95127

(Giữa Taco Bell và phố 54)

Tel. (408)937-5058

4600 Alum Rock Ave #6

San Jose, CA 95127

Tel. (408)258-1901

‘hào khí tuổi trẻ’ có lẽ là vì vậy. Tôi xin Chúa đồng hành với tôi trong giờ học và giờ làm. Và thời gian còn lại, tôi cũng dâng hết cho Chúa, vì... lẽ yêu Chúa quá rồi. Biết làm sao hơn?

Khi có gia đình, tôi bắt đầu thấy thời gian của mình eo hẹp đi. Ngày dính vào đêm. Ngày này đan vào ngày khác. Tháng tan vào năm. Tôi ngoi ngóp tìm thời gian để kịp chu toàn những trách nhiệm mới, và yêu Chúa qua những trách nhiệm này. Nhưng tiếng gọi phục vụ tha nhân vẫn âm ỉ trong lòng. Tôi vẫn bị giằng co: tôi có đang “yêu người như mình ta vậy” không? ‘Yêu người’ bây giờ là yêu chồng yêu con, vì thời gian mỗi ngày 24 tiếng như cái áo bông nhiên trở nên quá chật, không đủ cho tôi khoác lên trách nhiệm gia đình mỗi ngày, lấy đâu ‘mặc’ vào những công việc thiện nguyện mà tôi tham gia khi chưa lập gia đình.

3. HOA TRÁI MÙA

Cuối đông, cây anh đào trút lá. Thân cây trơ trụi, chịu lạnh, đón lấy tiết xuân, rồi một ngày nắng lên, bùng nở hoa. Rực rỡ, nồng nàn, kiêu diễm. Hoa anh đào (redbud) của Oklahoma nở đến cả hai tuần mới tàn. Rồi hoa đơm trái, cây bắt đầu nhú lộc, và khoác áo diệp lục. Mùa hoa, rồi tới mùa lá. Mùa lá cả năm. Rồi tới mùa lá rụng. Và chu kỳ lại tiếp tục, như những vòng xoay mặt trời.

Một buổi sáng giữa tháng Năm. Tôi ra vườn, và thấy thấp thoáng trong rừng lá xanh một ánh hồng. Tôi đến bên cây, khom xuống để nhìn từ dưới lên tầng lá xum xuê. Một cánh hoa anh đào mong manh vừa nở, e ấp trên thân cây, một mình tự toại. Tưởng hè sắp sang, mà anh đào vẫn nở. Một cánh hoa trái mùa. Một ngạc

nhiên dị dàng. Như tôi cố khóa cửa lòng mình, mà Tình yêu từ đáy lòng cứ mãnh liệt chảy ra, xô bật cửa lòng. Tình quê hương. Tình người. Tình Giêsu.

Những năm gần đây, tôi muốn đóng cửa, dựng cô đơn, để trồng rừng bằng chữ làm quà hôn phối tặng riêng cho Chúa. Nhưng vừa chọn chỗ để trồng, thì có người gõ cửa nhờ giúp trồng hoa. Tôi mở cửa, tôi giúp. Giúp xong, đóng cửa, định nghỉ ngơi. Tôi lại cấp nón ra đi, vội vã ghi xuống những điều cần làm cho cánh rừng của mình trước khi đóng cổng lại. Mà có khi đi cả mấy tháng, mấy năm chưa được về. Cánh rừng chữ cho hôn phu của tôi vẫn chưa mọc. Chúa muốn tôi tặng quà riêng cho Ngài, hay muốn tôi đi giúp đời? Chúa cười mỉm chỉ không nói. Tôi không thềm hỏi nữa. Thôi thì

đăng nào thì cũng là vì yêu cả. Miễn làm việc gì cũng với tình yêu lớn như Mẹ Têrêsa là được. Không có rừng cho riêng Chúa, thì Chúa ráng chịu!

Nhưng giữa những tân toan hằng ngày, tôi tự hỏi: tôi có thiếu lòng thương xót với tôi hay không? Thương mình thì phải làm gì? Tôi vẫn không biết. Tôi chỉ biết rằng, nếu yêu tha nhân là đỉnh điểm của Đức Tin Công Giáo, thì việc phục vụ tha nhân là cốt lõi của việc thể hiện tình yêu của tôi dành cho Chúa. Thánh Phaolô đã viết, “Đức Tin không có việc làm là Đức Tin chết.” Một tình yêu không được thể hiện qua hành động là một tình yêu chưa nảy mầm. Nhưng làm sao tôi có thể đền đáp cho căn Tình Trời khi tôi chỉ có 24 tiếng mỗi ngày để thể hiện tình yêu của tôi dành cho Nguồn Yêu Vô Tận?

Không thể nào đền đáp cho căn được. Tôi chỉ có thể là cánh hoa trái mùa, đem sắc Xuân về gõ cửa Hạ xanh. Là Tình Yêu mãnh liệt gõ những cửa tim lạnh lùng của trần gian. ▣

ĐẸP THAY NHỮNG BƯỚC CHÂN

■ *Trần Hữu Khắc*

Đẹp thay những bước chân in trên những núi đồi!
Đẹp thay những bước chân trên khắp nẻo đường
thiên lý!
Đẹp thay những bước chân đi vào giữa lòng thế giới!
Ôi đẹp thay! Đẹp thay! Và đẹp thay!

Hành trang lên đường không bị, không gậy
Không bánh, không tiền, không cả hai áo (Lc 9, 3)
Bước thấp, bước cao lặn lội ngược xuôi,
Qua ghềnh, qua thác vượt suối băng ngàn.

Có xá gì gai góc với phong sương
Rừng sâu với đèo heo hút gió.
Có quần chi sa mặc nóng cháy
Tiết đông với băng giá tuyết sa.

Như nhà Ân Sỹ
Giã từ tất cả
Bạn bè quen thuộc
Vinh hoa lạc thú
Không chút vấn vương.

Đi theo Tiếng Gọi xa xăm
Tiếng Gọi của công bằng, của bác ái.
Tiếng Gọi của góa phụ, của bé thơ.
Tiếng Gọi của oan khiên, của đọa đầy.

Nỉ non như tiếng khóc đêm thâu.
Tha thiết như tiếng chim gọi đàn.
Hùng mạnh như tiếng hịch xuất chinh.
Thôi thúc như Tiếng Gọi Non Sông

Còn Tiếng Gọi nào cao đẹp hơn
Bằng Tiếng Gọi của Trời Xanh.

“Samuel, Samuel, giữa đêm khuya”, (1 Sãm,
10)
“Ta đặt ngai làm tuần canh trên nhà Israel”.
(Ez 3, 17)

“Ta chọn ngai làm tiên tri cho các dân tộc”.
(Yr 1, 4)

“Hãy dọn đường cho Chúa,
lấp đầy trùng sâu, hạ thấp gò ghề,
cong queo uốn cho ngay thẳng...” (LC 3, 45)

“Hãy theo Ta! Hãy theo Ta! (Mt 9, 9)
“Hãy ra khơi thả lưới”. (L 5, 4”

Một khi đã lựa chọn,
Vui, cái vui của bầy chiên.
Buồn, cái buồn của chúng sinh.
Sống, sống cho tha nhân.
Chết, chết cho thế tục.

Chân trời không phải lâu son gác tía.
Bầu bạn không nơi quân vương quyền quý.
Đến là đến với những người nghèo khó.
Đến là đến với những kẻ đơn côi lạc long.

Để xoa dịu thương đau, để thức tỉnh u mê.
Để san bằng bất công, để ban phát ân tình.
Để mang ơn cứu độ, để loan báo Tin Mừng.

Ôi đẹp thay! Đẹp thay trên các núi đồi.
Gót chân người Sứ Giả, kẻ loan báo Bình an.
(Is 52, 7) ■

Giải Đáp Giáo Lý

■ Lm. FX Ngô Tôn Huấn

TẠI SAO CÓ NHỮNG SỰ DỮ NHƯ ĐỘNG ĐẤT, THIÊN TAI, BÃO LỤT, BỆNH TẬT, NGHÈO ĐÓI, BẤT CÔNG XÃ HỘI, KHỦNG BỐ, CHIẾN TRANH?

Hỏi: Xin cha giải thích lại vì sao có sự khốn khó xảy ra cho con người ở khắp nơi từ xưa đến nay và tại sao những kẻ bất lương, làm sự dữ mà không bị trừng phạt ?

Trả lời:

Một thực tế không ai có thể chối cãi được đó là những sự khốn khó như thiên tai, bão lụt, động đất, bệnh tật, nghèo đói, bất công xã hội, chiến tranh.., tất cả đều gây đau khổ cho con người ở khắp mọi nơi, và mọi thời đại.

Tại sao có những sự dữ trên, thì tôi đã có dịp giải thích một lần là sự dữ, nói chung, là một bí nhiệm (mystery) mà không ai có thể giải thích thỏa đáng lý do được. Những sự dữ đó vẫn thường xảy ra cho con người ở khắp mọi nơi từ xưa đến nay, và người ta không có cách nào để ngăn ngừa, và tránh thiệt hại về nhân mạng và tài sản mỗi khi có thiên tai như bão lụt, động đất, bệnh tật, nhất là khủng bố và chiến tranh xảy ra.

Thánh Augustinô (454-430) cũng đã suy nghĩ nhiều về sự kiện này, nhưng cuối cùng ngài cũng phải thú nhận như sau: **“Tôi cố tìm xem do đâu mà có sự dữ, sự ác. Và tôi đã không tìm được câu giải đáp.”** (Confessions 7: 7,11)

Thánh Phaolô cũng nhìn nhận như sau: **“Thật vậy, bí nhiệm của sự gian ác đang hoành hành.”** (2 Tx 2: 7)

Đúng thế, sự dữ, sự ác, nghèo đói, bệnh tật và thiên tai như bão lụt, động đất, sóng thần (Tsunami) vẫn tiếp

tục gây đau khổ cho con người ở khắp mọi nơi. Một thực tế trái ngược và khó hiểu nữa là những kẻ gian ác, giết người, cờ bạc, sống vô luân, vô đạo vẫn cứ nhởn nhơ sung túc, trong khi biết bao người lành, người lương thiện lại gặp những đau khổ, như nghèo đói, bệnh tật, tai nạn xe cộ, thiên tai v.v. Cụ thể tháng 8 năm 2008, một xe buýt chở mấy

chục người Công giáo ở Houston, Texas đi dự Đại Hội Thánh Mẫu ở Dòng Đồng Công (Carthage, Missouri) đã gặp tai nạn kinh hoàng khiến hàng chục người chết và bị thương nặng!

Tại sao họ đi làm việc đạo đức mà lại gặp tai nạn khủng khiếp như vậy, trong khi các xe buýt khác hàng ngày chở người đi đánh bạc ở Las Vegas, Lake Charles... hoặc phi cơ chở người đi du hí tội lỗi ở Cancun (Mexico) và Jamaica...thì lại chưa lần nào gặp tai nạn tương tự?

Lại nữa, phụ nữ sinh con thì dễ mắc bệnh ung thư ngực hay tử cung, nhưng các nữ tu sống độc thân thì có người cũng mắc chứng nan y này! Người uống rượu và hút thuốc nhiều thì dễ bị ung thư phổi hay bệnh bao tử, nhưng nhiều linh mục, tu sĩ không hút thuốc, không nghiện rượu vậy mà có người cũng bị ung thư phổi, bệnh bao tử!

Thật là điều quá khó hiểu xét theo lý trí và khôn ngoan của con người.

Xưa kia, người Do Thái thường cho rằng những đau khổ như bệnh tật, nghèo đói, đui, mù, què còm điếc v.v là hậu quả của tội con người đã phạm. Ví thế, khi thấy một anh mù từ khi mới sinh, các môn đệ Chúa Giêsu đã hỏi Chúa xem có phải vì tội của anh này hay tội của cha mẹ anh, Chúa đã trả lời như sau: **“Không phải anh ta, cũng không phải cha mẹ anh ta đã phạm tội. Nhưng chuyện đó xảy ra để các việc của Thiên Chúa được tỏ hiện nơi anh.”** (Ga 9: 3)

Việc của Thiên Chúa được tỏ hiện là Chúa đã cho anh mù được trông thấy để anh vui sướng đi ca tụng Chúa đã chữa cho anh khỏi mù lòa về thể lý, đồng thời cũng giúp mở mắt thiêng liêng cho anh được biết Chúa là Đấng Thiên Sai (Messiah) khi anh trả lời Chúa Giêsu: **“Thưa Ngài, tôi tin”** (Ga 9 :38).

Như thế, đủ cho ta thấy rằng không thể cắt nghĩa những tai họa xảy ra ở khắp nơi như động đất, bão lụt, sóng thần...v.v theo nhãn quan con người được. Nói rõ hơn, không thể suy đoán là Thiên Chúa đã phạt dân này, nước kia vì tội họ đã phạm mất lòng Chúa nên phải chịu những tai họa đó.

Cụ thể, cách nay 16 năm một cơn sóng thần đột nhiên xảy ra ở các bờ biển chạy dài từ Thái Lan đến Nam Dương quần đảo khiến cho hàng trăm ngàn người bị nước cuốn đi cùng với nhà cửa, tài sản vào lòng biển cả. Lại nữa trong tháng 3 năm 2011, một trận động đất dữ dội cũng gây ra sóng thần ở Nhật Bản khiến hàng chục ngàn người bị giết hay mất tích cùng với nhà cửa, tài sản của họ.

Mới đây nhất là trận “**siêu bão Haiyan**” đánh vào Phi Luật Tân năm 2013 khiến hàng chục ngàn người phải thiệt mạng và hàng triệu người khác bị lâm vào cảnh màn trời chiếu đất vì nhà cửa của họ đã bị bão cuốn đi hay phá đổ.

Trước những thảm họa nói trên, có người đã vội kết luận là vì Nhật Bản gây nhiều tội ác với các dân Trung Hoa, Triều Tiên và cả Việt Nam trong thời kỳ đệ nhị thế chiến trước đây, nên bây giờ phải trả nợ máu! Cũng chung một lập luận như vậy, nên Vương quốc Ả Rập Saudite cách nay 16 năm đã từ chối không trợ giúp nạn nhân các nước Thái Lan, Nam Dương, Ấn Độ bị sóng thần gây nhiều thiệt hại về nhân mạng và tài sản, chỉ vì cho rằng các vùng bãi biển bị sóng thần cuốn đi là những nơi ăn chơi tội lỗi của dân địa phương và những du khách khắp nơi trên thế giới tìm đến để mua vui bất chính nên đáng bị phạt!

Chúng ta phải nghĩ thế nào về những lập luận đó ?

Để trả lời cho câu hỏi này, ta cần đọc lại một trình thuật trong Tin Mừng Thánh Luca nói về mấy người Ga-li-lê-a bị Tổng trấn Phila-Tô giết chết rồi lấy máu hòa lẫn với máu tế vật, và mười tám người khác bị tháp Si-lô-a đổ xuống đè chết. Trước những thảm họa này, có mấy người biệt phái đã đến hỏi Chúa Giêsu xem có phải vì tội của họ mà những nạn nhân trên phải đền phạt cách nhân tiền hay không. Chúa đã trả lời như sau: **“Tôi nói cho các ông biết, không phải thế đâu; nhưng nếu các ông không chịu sám hối thì các ông cũng sẽ chết y như vậy.”** (Lc 13:5)

Câu trả lời trên của Chúa dạy chúng ta 2 điều quan

trọng như sau:

1- Trước hết, không thể vội kết luận rằng những người gặp tai họa như động đất, bão lụt, sóng thần v.v. đều là những người tội lỗi hơn người khác và đáng bị Thiên Chúa phạt cách nhân tiền.

Cứ nhìn vào thực trạng thế giới ngày nay cũng đủ cho thấy là suy nghĩ như trên không đúng

Đây là thực tế: có biết bao nhà độc tài, chế độ cai trị hà khắc, làm khổ người dân chẳng may rơi vào ách thống trị độc ác của họ. Lại nữa, cũng đầy rẫy ở khắp nơi những kẻ đang làm những việc vô đạo như giết người, cướp của, cờ bạc, buôn bán phụ nữ và trẻ em cho bọn vô lương tâm đang làm giàu với kỹ nghệ mại dâm và ấu dâm (child prostitution) vô cùng khốn nạn và tội lỗi. Dầu vậy, bọn người này và những nhà độc tài cùng với chế độ ác nghiệt của họ vẫn tồn tại đã bao nhiêu năm qua, và những kẻ làm điều gian ác, tội lỗi đó vẫn sống phây phây không biết đến bao giờ mới bị trừng phạt và lật đổ ???

Tại sao Chúa chưa phạt nhân tiền những kẻ gian ác này để giải phóng cho bao triệu dân lành vô tội phải chịu ách thống khổ triền miên như vậy? Tại sao những kẻ làm những việc vô luân vô đạo vẫn sống phây phây và sung túc để thách đố những người lương thiện lại gặp gian nan, nghèo đói, bệnh tật đau khổ?

2- Dầu vậy, tội lỗi cũng có thể gây nên tai họa tức khắc như lời Chúa nói trên đây: **“nếu không sám hối thì sẽ chết”**. Như thế có nghĩa là dù Chúa biết và chê ghét tội lỗi của con người, nhưng còn khoan dung chờ kẻ gian ác, kẻ có tội, sám hối, cải tà qui chánh để khỏi phải chết không những về thể xác mà còn cả về mặt thiêng liêng, tức là phải vĩnh viễn xa lìa Thiên Chúa là Nguồn an vui, hạnh phúc bất diệt.

Tin Mừng Thánh Gioan cũng kể lại một bệnh nhân kia đã được Chúa Giêsu chữa cho lành khỏi. Nhưng sau đó, khi Chúa gặp lại người này trong Đền Thờ, Chúa đã nói với anh ta như sau: **“Này, anh đã được khỏi bệnh. Nhưng đừng phạm tội nữa kẻo lại phải khốn khổ hơn trước.”** (Ga 5: 14). Như thế có nghĩa là tội lỗi có thể tức khắc gây ra hậu quả tai hại cho con người căn cứ theo lời Chúa nói trên đây.

Kinh nghiệm thực tế cũng chứng minh điều này: kẻ lưu manh đột nhập vào tư gia để ăn cắp có thể bị chủ nhà bắn chết tại chỗ (ở Mỹ, đa số người dân có súng đạn trong nhà để tự vệ). Gian dâm cũng có thể đưa đến án mạng cho

dâm phu hay dâm phụ và tan vỡ hạnh phúc gia đình vì ghen. Say mê tốc độ để lái xe quá nhanh có thể gây tai nạn tử vong cho chính mình và cho người khác. Đó là một vài thí dụ điển hình để minh chứng là tội lỗi có thể gây hậu quả tai hại tức khắc cho những ai liêu minh làm những việc sai trái, tội lỗi.

Tuy nhiên, thường tình chúng ta thấy những kẻ làm điều gian ác độc dữ vẫn sống nhớn nhơ ở khắp mọi nơi như thách đố những người lành, người lương thiện đang bị nghèo đói, bệnh tật, bất công xã hội, tai nạn xe cộ v. v.

Nhưng, có lẽ lý do vững chắc để giải thích vì sao những kẻ gian ác chưa bị trừng phạt nhãn tiền là vì Thiên Chúa còn khoan dung cho chúng cơ hội để ăn năn hối cải trước khi Người bắt buộc phải đánh phạt họ như Chúa đã phán qua miệng ngôn sứ Ê-dê-ki-en như sau

“Ta chẳng vui gì khi kẻ gian ác phải chết, nhưng vui khi thấy nó thay đổi đường lối để được sống, Hãy trở lại, hãy từ bỏ đường lối xấu xa của các người mà trở lại.” (Ed 33: 11)

Như thế, cho thấy rõ Thiên Chúa quả thực là người Cha nhân lành, đầy lòng thương xót và mong muốn cho kẻ tội lỗi thống hối ăn năn để được tha thứ như Người đã nói thêm như sau:

“Hoặc giả Ta nói với kẻ gian ác “chắc chắn ngươi phải chết. Nhưng nếu nó từ bỏ tội lỗi mà trở lại, và thực hành điều công minh chính trực.... thì chắc chắn nó sẽ được sống và không phải chết.” (Ed 33: 14)

Nói khác đi, Thiên Chúa muốn kẻ có tội nhận biết tội mình đã phạm và còn tin tưởng nơi lòng thương xót vô biên của Người để xin tha thứ thì chắc chắn sẽ được thứ tha, trừ tội phạm đến Chúa Thánh Thần, tức tội chối

bỏ Thiên Chúa hoàn toàn, thì sẽ không được tha thứ mà thôi. (x. Mc 3: 28-29; Lc 12:10)

Tóm lại, không thể căn cứ vào tai họa của người khác mà kết luận họ là những kẻ tội lỗi đáng phải phạt. Cũng không thể nghĩ rằng những kẻ đang làm điều gian ác mà chưa bị phạt vì tội của họ không đáng phải phạt. Họ chưa bị phạt vì Thiên Chúa còn khoan dung chờ đợi họ sám hối để xin Người tha thứ và được sống.

Mặt khác, khi thấy những tai họa lớn lao như bão lụt, hỏa hoạn, động đất, sóng thần, bất ngờ xảy ra ở đâu và cho ai, thì đó cũng là dịp thức tỉnh mọi người chúng ta về sự cần thiết phải chuẩn bị tâm hồn sẵn sàng vì **“chính giờ phút anh em không ngờ thì Con Người sẽ đến.”** (Lc 12: 40)

Sau hết, khi thấy người khác bị tai họa, không may thì đó cũng là dịp thích hợp cho ta thực hành đức bác ái Công giáo để tỏ tình thương, thông cảm với các nạn nhân, và rộng tay cứu giúp những anh chị em chẳng may gặp hoạn nạn như chiến tranh, bão lụt, hỏa hoạn, động đất và sóng thần ... không phân biệt màu da, tiếng nói và tôn giáo. Chính Chúa Giêsu đang hiện diện nơi những nạn nhân đau khổ đó và Người mong đợi chúng ta mở lòng nhân ái cứu giúp họ để sau này xứng đáng được nghe lời Chúa phán như sau: **“Nào những kẻ Cha ta chúc phúc, hãy đến thừa hưởng Vương Quốc đã dọn sẵn cho các ngươi ngay từ thu tạo thiên lập địa, vì xưa Ta đói các ngươi đã cho ăn; Ta khát các ngươi đã cho uống. Ta đau yếu các ngươi đã thăm nom....”** (Mt 25: 34-35)

Ước mong những giải đáp trên đây phần nào thỏa mãn câu hỏi được đặt ra. ☐

T HƯ GỎI HĐGM...

(tiếp theo trang 62)

“Vui mừng và hy vọng, ưu sầu và lo lắng của con người ngày nay, nhất là của người nghèo và những ai đau khổ, cũng là vui mừng và hy vọng, ưu sầu và lo lắng của các môn đệ Chúa Kitô, và không có gì thực sự là của con người mà lại không gieo âm hưởng trong lòng họ..” (1, Gaudium Spes)

Với lá thư này, chúng con muốn được quý Giám Mục trong HĐGMVN cho chúng con biết: Lối hiểu của chúng con về bản Thông Báo của Hội Đồng như trên có bất cập không? Và đặc biệt yêu cầu quý Đức Cha trong Ban Thường Vụ HĐGMVN cho chúng con hay, do đâu quý Đức Cha đã chọn một một quan điểm giảng dạy như thế?

Chúng con mong nhận được hồi

âm sớm và cầu chúc quý Đức Cha sáng suốt và can đảm.☐

■ **Phạm Hồng-Lam**

(Điều Hợp)

Nơi nhận:

- Đức TGM Chủ Tịch và toàn thể các Giám Mục trong HĐGMVN

Tin Mừng Giữa Dòng Đời

■ *Trần Việt Cường*

LTS.- Mục “Tin Mừng Giữa Dòng Đời” được mở ra trên Diễn Đàn Giáo Dân kể từ số 79 phát hành tháng 6 năm 2008. Những bài đăng trong mục này được ghi lại từ những lời chia sẻ tóm kết mang tính bộc phát của BS Trần Việt Cường sau những buổi hội nhóm hàng tuần của liên nhóm Gioan Tiê Hô thuộc PT Cursillo Giáo phận Orange. Những bài Tin Mừng chia sẻ trong phiên họp không theo Lịch Phụng Vụ và cũng không phải là những bài được lựa chọn, nhưng tuần tự nối tiếp cả bốn Phúc Âm Thư. Vì là nguyệt san, nên mỗi kỳ báo ĐGD chỉ có thể giới thiệu với độc giả một hoặc hai bài chia sẻ trong tháng mà thôi. Trong tương lai, nếu có điều kiện, loạt bài chia sẻ này sẽ được ấn hành thành sách.

Theo lời minh định của tác giả mục này thì đây chỉ là những cảm nghiệm cá nhân và không phải là những bài giải thích Phúc Âm theo tiêu chuẩn thần học.

CHÚA ĐI TRÊN MẶT BIỂN

Gioan 6: 14-21.

Thầy phép lạ Chúa Giêsu đã làm, người ta đều nói rằng: “Thật ông này là Đấng tiên tri phải đến trong thế gian”. Vì Chúa Giêsu biết rằng người ta sẽ đến bắt Người để tôn làm vua, nên Người lại trốn lên núi một mình.

Chiều đến, các môn đệ Chúa Giêsu xuống bờ biển. Rồi lên thuyền, sang bên kia, trở về hướng Capharnaum. Trời đã tối, mà Chúa Giêsu vẫn chưa đến với các ông. Bỗng cuồng phong thổi lên, biển động mạnh. Khi chèo đi được chừng hai mươi lăm, hay ba mươi dặm, thì các ông thấy Chúa Giêsu đi trên mặt biển, tiến lại gần thuyền, các ông hoảng sợ. Nhưng Người nói với các ông: “Chính Thầy đây, đừng sợ”. Các ông định rước Người lên thuyền, nhưng ngay lúc ấy, thuyền đã đến nơi các ông định tới.

Tin Mừng hôm nay thuật lại một biến cố trong cuộc hành trình theo Chúa của các môn đệ: các ông một mình trong đêm tối trên con thuyền nhỏ đang chới với giữa cuồng phong trên mặt biển và lúc đó Chúa lại không có mặt trên thuyền.

Biến cố này xảy ra ngay sau khi Chúa làm phép lạ vĩ đại nuôi khoảng mười ngàn người chỉ với năm chiếc bánh và hai con cá do một cậu bé dâng tặng. Thánh Gioan không nói rõ tại sao Chúa không có mặt trên thuyền. Có lẽ lúc đó Chúa còn ở trên núi một mình để lắng đọng, cầu nguyện và tâm sự với Chúa Cha. Chúa bỏ đi một mình, xa rời đám đông dân chúng vì họ muốn tôn Ngài làm vua, làm lãnh

tự cho một thế lực trần gian. Dân chúng nhìn thấy nơi Ngài một quyền năng và sức mạnh siêu phàm: Những lời giảng thuyết và nhân cách tuyệt vời thu hút đám đông, những phép lạ và quyền năng chữa mọi bệnh tật, xua trừ ma quỷ và nhất là phép lạ nhân thừa bánh mà họ vừa chứng kiến.

Dân chúng muốn tôn Ngài làm vua vì họ chưa hiểu được bài giảng trên núi về tám mối phúc thật. Phúc thật thuộc về những ai muốn được khó nghèo, những ai hiền lành nhân từ, những ai thương xót tha nhân, xây dựng hòa bình. Phúc thật cho những ai chịu thua thiệt, bị bách hại chứ không dành cho những ai mang mộng ước thống trị tha nhân. Dân chúng

ngày xưa đã vậy thì cũng đành vì họ chưa nhận được rõ ràng sứ điệp Tin Mừng. Nhưng còn chúng ta hôm nay, với chiều dài lịch sử hơn hai ngàn năm cứu độ có còn mang tâm trạng như dân chúng ngày xưa? Chúng ta muốn dùng quyền năng, vị trí và lợi thế của mình để phục vụ hay để thống trị tha nhân? Tâm tình của ta có phần nào giống như tâm tình của Chúa Giêsu chưa? Chúa chưa một lần dùng quyền năng của Ngài để phục vụ chính mình, ngay cả những khi cần thiết như khi Ngài bị đói, khát vì cũng mang thân phận con người như ta. Và vì yêu thương ta, Ngài đành để những đinh nhọn bạo tàn treo thân trên thập giá chứ không chịu cứu mình. Những người biệt phái đã chế nhạo Ngài: nó

cứu được người khác mà không cứu được chính mình! Họ đâu hiểu được là họ đã nói lên lời tuyên dương tuyệt vời về tình yêu: tình yêu lo cứu người chứ không tự cứu mình.

Chúa Giêsu còn ở trên núi, đắm chìm trong tâm tình cầu nguyện với Chúa Cha, các môn đệ vì một lý do nào đó đã không chờ đợi Ngài, xuống thuyền đi về Capharnaum. Hình ảnh các môn đệ Chúa trên con thuyền trong đêm tối, mong đi tới một bến bờ nào đó mà họ đã hoạch định, một phần nào phản chiếu cuộc hành trình trong cuộc đời của mỗi người trong chúng ta. Chúng ta có lẽ cũng đã từng hoạch định cho đời mình một hướng đi nào đó. Khi còn trẻ, tâm hồn còn đầy lý tưởng và cao vọng, đi vào đời đầy hứng khởi như con thuyền vùn vút ra khơi trong một sớm mai hồng với cánh buồm căng gió. Nhưng rồi sẽ có lúc cuồng phong ập tới, con thuyền đời ta cũng giống như con thuyền của các môn đệ trong tường thuật của Tin Mừng, chơi vui trong giông bão. Có lúc thuyền hồn ta lạc hướng, cô đơn trong đêm tối; hay có lúc bao hiểm nguy trong ngoài vây bọc tứ bề như muốn nhận chìm ta dưới bao làn sóng dữ. Những lúc đó, ta cũng giống như các môn đệ ngày xưa bị ngập tràn vì bao nỗi xao xuyến, sợ hãi, âu lo. Giữa lúc sóng gió như vậy, thánh Gioan nói rõ Chúa Giêsu không có mặt trên thuyền.

Sự vắng mặt hay dường như vắng mặt của Thiên Chúa giữa những nguy nan, sóng gió của con thuyền đời ta vẫn là một vấn nạn, một câu hỏi đầy khó khăn, nhức nhối trong cuộc hành trình của niềm tin. Câu hỏi đó là Thiên Chúa ở đâu mà cuộc đời sao quá nhiều nỗi đau thương. Chúa ở đâu mà qua bao nhiêu năm tháng nài xin, những nguyện cầu dường như rất chính đáng

của ta vẫn không được nhận lời. Đây là câu hỏi thật khó có câu trả lời, một câu hỏi đầy bí nhiệm về sự can thiệp của Thiên Chúa trong cuộc sống của ta, về sự quan phòng của Ngài trong trần thế. Mâu nhiệm về Chúa quan phòng là một đòi hỏi cam go của niềm tin và đã làm cho nhiều người mất đức tin vì thấy Thiên Chúa dường như chẳng lưu tâm tới những thống khổ của đời người. Như một triết gia đã than phiền: có ích gì khi ngược mắt nhìn trời, nơi Thiên Chúa vẫn ngàn đời im lặng! Nhiều người đã bỏ Chúa không tin nữa vì Chúa đã vắng mặt trên con thuyền của cuộc đời họ. Cũng như ngày xưa, nhiều môn đệ đã bỏ đi khi Chúa nói về mâu nhiệm Thánh Thể. Khi đó Chúa đã hỏi nhóm mười hai tông đồ còn lại là họ có muốn bỏ đi không. Chúa Giêsu hôm nay cũng đặt chúng ta đối diện với với niềm tin của mỗi người. Ta đã thật sự tin vào Ngài đến mức độ nào. Ta có tin nơi Ngài cả trong những lúc Ngài như vắng mặt, ta có tiếp tục tin nơi Ngài bằng một niềm tin trong đêm tối, giữa những khó khăn và sóng gió của cuộc đời? Niềm tin không đời đời trong đêm tối của giác quan và của linh hồn chính là một tác động tình yêu tuyệt vời dâng lên Thiên Chúa. Tin tưởng và cậy trông ngay khi không thấy lý do để tin cậy. Lúc đó ba nhân đức đối thần Tin, Cậy và Mến đã trở nên một. Cha Carlo Carretto, Dòng Tiểu Đệ miền sa mạc Sahara viết trong cuốn sách “The God Who Comes” là: Thiên Chúa đã đến với con người bằng sự điên dại của thập giá, con người phải đến với Thiên Chúa qua sự điên dại của lòng tin.

Chúa Giêsu không có mặt trên thuyền giữa lúc phong ba nhưng đã không vắng mặt trong cuộc đời các môn đệ. Chúa đã đến với các ông giữa lúc các ông không ngờ và bằng

cách thức mà các ông không thể tưởng tượng. Đường lối của Thiên Chúa cho tới ngày hôm nay vẫn kỳ diệu và huyền nhiệm như vậy. Con người không thể hiểu được nhưng Thiên Chúa vẫn là Chúa của lịch sử và Ngài hằng luôn gìn giữ vận mạng con người. Vì không có Thiên Chúa nâng đỡ cũng chẳng có gì hiện hữu được. Chúa đi trên mặt biển giữa con giông tố để đến với các môn đệ nhưng các ông hoảng sợ không nhận ra Ngài. Thánh Mát-thêu còn nói rõ hơn là các ông tưởng Ngài là ma (Mt14:26). Chúa đi trên biển vì Ngài là chủ của biển khơi và của mọi phong ba, dù là phong ba trên biển sóng hay phong ba trong cuộc đời. Chúa đến với các môn đệ giữa lúc các ông đang gặp nguy nan vì Ngài là thầy và là bạn của các ông và Ngài luôn thương yêu các ông. Mặc dầu lúc đó các ông không hề hay biết về tình thương yêu sẵn sóc đó và cũng chẳng nhận ra sự hiện diện của Ngài. Thậm chí các ông còn tưởng Ngài là ma và sợ hãi kêu la. Tình trạng đó vẫn còn xảy ra giống như vậy trong cuộc đời ta hôm nay. Chúa đang đồng hành yêu thương gìn giữ ta trong cuộc đời mà ta đâu có hay. Vì ta còn đang quá lo lắng đối phó với những vấn đề ta cho là tai họa; mà thường thì với sự lắng đọng của thời gian, ta mới thấy những vấn đề làm ta lo lắng kia thật sự tầm thường và nhỏ bé. Có khi ta còn sợ hãi tưởng Chúa là ma như các môn đệ ngày xưa khi Chúa đến để thanh tẩy, thánh hóa hay làm tâm hồn ta thêm phong phú qua những thử thách, nghịch cảnh hay qua những người ta gặp trên đường đời. Những kinh nghiệm này không nhiều thì ít, có lẽ ai trong chúng ta cũng đã từng trải qua.

Cần phải lắng đọng tâm hồn và

(xem tiếp trang 85)

A DONG SUPERMARKET

Tọa lạc trong Asian Village - Làng Việt Nam, đối diện
Thương xá Phước Lộc Thọ với bãi đậu xe đã được tân trang
nên không còn bị kẹt xe như thời gian trước đây.

A Dong Supermarket với 5 cái nhất:

- 👉 **Giá hạ nhất,**
- 👉 **Hàng tươi ngon nhất,**
- 👉 **Tiếp đãi ân cần nhất,**
- 👉 **Sạch Sẻ vệ sinh nhất,**
- 👉 **Chắc chắn quý khách sẽ hài lòng nhất.**

Siêu Thị Á Đông với những phiên chợ đêm:
Mở cửa hàng ngày đến 11 giờ khuya để phục vụ
quý khách bận rộn trong giờ làm việc ban ngày.

9221 Bolsa Ave., Westminster, CA 92683
714-999-5566 • fax: 714-657-7457 • E-mail: adsupermarket@yahoo.com

RUPERT NEUDECK

Ông là Ai?

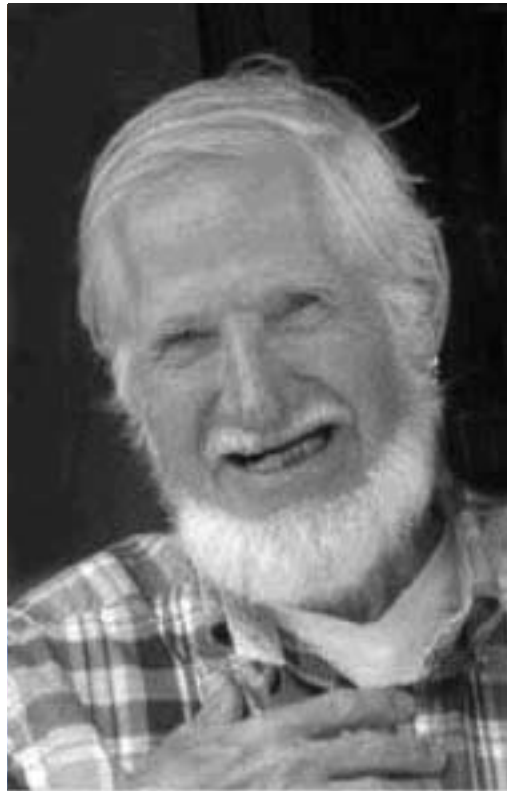
Ngày 31/5 vừa qua tại bệnh viện Köln ở nước Đức đã có một trái tim nhỏ ngừng đập ở tuổi 77. Một người ra đi ở tuổi gọi là thất thập cổ lai hy, điều đó có gì để gây xôn xao vì trên hành tinh này mỗi ngày có hơn 150,000 người từ trần với nhiều nguyên nhân.

Nhưng đây là một tin gây rúng động cho nhiều cộng đồng, đặc biệt là người VN di tản hiện đang sống tại Đức vì người đó là Tiến sỹ Rupert Neudeck, một nhà thần học thiên chúa giáo, một nhà báo, nhà hoạt động xã hội. Rupert Neudeck - Ông là ai? Thú thật trước đây Anh Tri tôi cũng chưa biết đến tính danh của ông, nhưng tình cờ nhận một email của một cộng đồng người Việt ở Đức đang kêu gọi nhau đến dự lễ cầu nguyện ông vào ngày 14/6/2016 tôi mới mò mò tìm hiểu tại sao một người Đức qua đời mà cộng đồng người Việt lại xôn xao báo tin và kêu gọi nhau đến nơi sẽ an táng ông để dự lễ tưởng niệm vậy.

Càng tìm hiểu về ông tôi lại càng say mê và ngưỡng mộ về những gì ông đã làm cho đồng bào của tôi trong thập niên 1970s khi hàng ngày ở miền Nam có hàng trăm người vượt biển đi tìm cuộc sống tốt đẹp hơn cho họ.

Thời đó do phương tiện truyền thông bị hạn chế, cũng như tin tức về người vượt biên rất nhạy cảm theo quan điểm của nhà cầm quyền, nói chung chưa có face book, Twitter...

như thời bây giờ nên những vụ đắm tàu, cướp biển tấn công, hãm hiếp người di tản, một số nước châu Á cho tàu quân đội ra xua đuổi tàu chở thuyền nhân khi vào lãnh hải của họ... ít người biết đến. Nhưng lúc đó ở các nước phương Tây tin tức này là thời

Dr. Rupert Neudeck
14 May 1939 – 31 May 2016

sự, nó cũng như cảnh ta đang xem trên tivi mới đây về những người dân Somali, Lybia vượt biên chết hàng loạt trên biển. Tình cảnh thế lương cùng đường bị xua đuổi như tội đồ đã đánh động trái tim của tiến

sỹ Rupert Neudert. Nó thúc đẩy ông dẫn thân hành động bằng cách kêu gọi chính quyền Đức, cộng đồng xã hội, tôn giáo, các băng hữu hãy cứu giúp những thuyền nhân VN đang bị nạn như thuyền hết xăng dầu, lương thực, chết máy, bị cướp bóc ... đang lênh đênh trên biển. Khi bị nhà cầm quyền từ chối, ông không nản lòng mà đã cầm cố ngôi nhà của mình, kêu gọi bạn bè thân nhân góp tiền của để đóng thuyền ra khơi cứu người VN. Câu chuyện về người có trái tim nhân ái này được ông Franz Alt, sau này là giám đốc đài truyền hình Baden kể lại vô cùng ấn tượng đối với tôi: “Ông ấy gõ cửa xin tôi phát lời kêu gọi cộng đồng, tôi bảo không thể làm thế được vì một ý kiến cá nhân. Ông ấy kêu gào:” Chẳng lẽ chúng ta cứ nhìn thảm cảnh như vậy mỗi ngày sao?”, tôi trả lời:” Tôi có thể làm được gì?” – ông ấy trả lời: “ Tôi có thể cầm cố ngôi nhà đang ở để khởi sự cho chuyến đi biển” . Tôi đành nhượng bộ trước quyết tâm của con người này và cho ông ấy 2 phút để phát sóng.

Đúng vậy, sau lời kêu gọi trên đài, chỉ 3 ngày sau cả nước Đức đã hưởng ứng với số tiền đóng góp lên đến 1.3 triệu mác (tiền Đức thời bấy giờ)- để thuê chiếc tàu CAP ANAMUR đầu tiên ra khơi vào ngày 9/8/1979 với sứ mệnh cao cả là cứu vớt người VN gặp nguy khốn trên biển Đông.

Tiếp theo đó là thêm 2 chiếc Cap Anamur được hạ thủy nhờ vào sự ủng hộ của những người có lòng từ tâm.

Trong thời gian 7 năm hoạt động (1979-1986) tổ chức Cap Anamur đã cứu vớt được 11.300 người vượt biển trên 223 chiếc ghe / thuyền và hầu hết được định cư tại

nước Đức. Để làm được việc này chính ông, cùng với nhà văn Heinrich Boll, đoạt giải Nobel năm 1972, cùng thân hữu đã thuyết phục thành công chính quyền Đức cho thuyền nhân VN được nhập cư vào nước này.

Được biết ngoài việc cứu giúp cho người Việt, tổ chức do ông sáng lập đã có hoạt động giúp đỡ nạn nhân chiến cuộc tại Somali, châu Phi, Afganistan, Pakistan. Để tỏ lòng trân trọng công lao to lớn của ông nhà cầm quyền Đức đã tặng ông huân chương Chevalier cao quý nhưng 2 lần ông từ chối.

Chính ông đã đánh động lương tâm của nhiều người, trong đó có người Mỹ và người VN tại Mỹ. Năm 1979, chính tổng thống Mỹ Jimmy Carter đã ra lệnh cho 5 tuần dương hạm đi cứu vớt những thuyền nhân và cho họ được nhập cư vào Mỹ.

Hãy tưởng tượng từ 11.300 người

từ năm 1979 đến nay gần 40 năm số lượng này tăng lên bao nhiêu, nếu tính luôn việc họ bảo lãnh cho người thân từ VN sang thì có hàng chục ngàn số phận đã đổi thay từ nhân duyên này.

Ngày 14/6 sẽ diễn ra lễ tưởng niệm một con người vĩ đại, nói như lời của ông thị trưởng nơi thành phố ông qua đời : “ ông Rupert Neudeck làm được việc cao cả của con người là cứu mạng người khác, nước Đức tự hào về ông”.

Sẽ có nhiều người Việt Nam và con cái họ chịu ơn cứu tử của ông từ khắp nơi trên nước Đức đến dự lễ tưởng niệm, sẽ có nhiều lời tri ân, cảm phục tấm lòng nhân ái của ông. Riêng tôi, dù may mắn không là thuyền nhân trên các chuyến tàu thập tử nhất sinh đó, tôi vẫn ngưỡng mộ ông như một nhân cách cao quý, một trái tim vĩ đại - ông sẽ sống mãi trong

lòng của những người tử tế biết trân quý tình cảm, có lòng nhớ ơn. Tôi cũng muốn chia sẻ thêm tin về thời niên thiếu của ông: Lúc còn bé, thời đệ nhị thế chiến ông và gia đình đã nhờ một chuyến tàu tỵ nạn và chuyến tàu xấu số đó trúng thủy lôi của hồng quân Liên xô chìm ngoài biển mang theo trên 9000 người. Có lẽ biển cô này đã gây ấn tượng quá lớn với một cậu bé để khi trưởng thành nó thôi thúc ông làm một nghĩa cử gì đó cho những nạn nhân trên biển cả chẳng?

Vĩnh biệt tiến sỹ Rupert Neudeck-ông ra đi về nơi thanh thản sau khi làm được việc lẽ ra của thượng đế làm là đem sự sống lần thứ hai cho hàng chục ngàn người, và nhờ đó ông trở thành bất tử. ■

■ Anh Trí

7/6/2016

Chùm thơ Thiên

■ Trang đầu Glassey-Trần Nguyễn

thiên trang

lòng anh, zendo
tình anh, vũ trụ
hơi anh, tọa cụ
đời anh, chuông đồng

yêu em, anh thờ
thương em, anh trầm
cột sống thật thẳng
gội đời em trong

khoảng giao

trong tiếng mõ
thiền kinh
nghe điệu đàn vọng cổ
trong bước chân
tịnh cô
nghe chúng sinh
trần trở

trong ngoài

chén có đắng
ta đứng ngoài vẫn đắng
cốc có cay
lòng mình lặng, nào cay

mưa

em là Quan Âm
trái tim nhân hậu
anh là vũ lộ
mát bóng từ bi

NHỚ VỀ VỊ ÂN NHÂN

Đời sống chúng ta cần và có nhiều vị ân nhân. Cần có họ. Vì đời sống khác gì một mạng lưới liên đới tương quan với nhau. Có thể đời sống mới đứng vững và vươn lên được. Không ai là một hòn đảo.

Tiến sĩ Rupert Neudeck là một trong những vị ân nhân vĩ đại hơn của 11.000 người Việt Nam vượt biển tỵ nạn cộng sản vào những năm 1979-1982 của thế kỷ trước.

Ông là người cổ động kêu gọi cùng sáng lập ra Hội „*Một con tàu cho Việt Nam*“. Từ đó Hội đã thuê bao con tàu Cap Anamur đi cứu vớt những người vượt biển tỵ nạn trên những con thuyền nhỏ bé mong manh luôn bị đe dọa bởi sóng gió bão táp và nhất là bị hải tặc cướp bóc hãm hại ngoài khơi biển Đông Việt Nam.

Là một Ký Giả lão thành chuyên nghiệp, cũng là một nhà ngôn ngữ học và thần học, đã có lần Ông vừa trong ý nghĩa suy tư vừa ngụ ý chơi chữ cắt nghĩa về tên con tàu Anamur dí dỏm: Tên Cap Anamur có nghĩa gì? Tôi cũng không rõ. Nhưng trong tiếng latin có chữ gần đồng âm với „Amur“ chữ „*amor, amoris*“ có nghĩa là tình yêu. Và trong tiếng Pháp cũng có chữ đồng âm với „Amur“ chữ „*amour*“ cũng có ý nghĩa tình yêu.

Như thế tên con tàu Cap Anamur tuy là tên người ta đặt trong giấy khai sinh cho nó nhưng lại ẩn chứa sứ mạng tình yêu, như nó đang làm sứ vụ đi cứu giúp vớt người trên biển cả...

Thật là một cách cắt nghĩa ẩn dụ không chỉ dí dỏm nhưng trải rộng tới chiều sâu sắc ngôn ngữ học, cùng chan đầy ý nghĩa đạo đức xã hội và mục đích bác ái của việc làm cho con người, vì con người.

Ông Neudeck vị ân nhân vĩ đại của chúng ta hôm nay, ngày 31.05.2016, đã ra đi thành người thiên cổ. Nhưng sứ mạng tình yêu thể hiện qua con tàu Cap Anamur - con tàu tình thương yêu - không biến mất, không thành chuyện thần thoại cổ tích.

Trái lại Ông Rupert Neudeck và con tàu „Cap anamur - tình thương yêu“ vẫn hằng sống động trong ký ức và lòng tưởng nhớ biết ơn sâu đậm của chúng ta.

G.B. Phùng Khải Tuấn
Chủ tịch Liên Đoàn Công Giáo Việt Nam tại Đức.

„Leben und Wohltat hast du an mir getan,
und deine Obhut hat meinen Odem bewahrt“
Hiob 10,12

Dr. Rupert Neudeck

geboren am 14.05.1939 / gestorben am 31.05.2016

**Mit großer Betroffenheit und Trauer haben wir vom Tod
von Herrn Dr. Neudeck erfahren.**

**Als Gründer und langjähriger Sprecher der Cap Anamur hat ER
mehr als 11.000 vietnamesische Flüchtlinge das Leben gerettet.**

**Wir werden IHN immer als unser Retter und Schutzengel in
Erinnerung behalten.**

**In tiefer Dankbarkeit verabschieden wir uns von Herrn Dr.
Neudeck**

**Wir möchten Frau Neudeck und die gesamte Familie hiermit
unser allerherzlichstes Beileid ausdrücken.**

Vereinigung vietnamesischer Katholiken in Deutschland (VVKD)

MÁY BAY CASA 212 TÌM KIẾM CỨU NẠN

Chiến Đấu Cơ SU-30MK2 Đã Vỡ Nát

Làm Chết 9 Người

▲ Máy bay CASA 212 hiện đại của Cảnh Sát Biển, bay thấp sát mặt biển, tại sao bị thời tiết rơi xuống biển mà tan nát đúm đum như thế này?

Máy bay hiện đại nhất CASA 212-400 số 8983 của Cảnh Sát Biển CsVN đi tìm chiến đấu cơ Su-30MK2 đã hạ cao độ xuống gần mặt biển nhưng bị nổ tung làm mất tích 9 người tổ lái ▶

Túi cấp cứu còn nguyên, không ai dùng, cho thấy máy bay bị nạn bất ngờ. ▼

VietPress USA (16/6/2016):

C chính quyền CsVN hôm Thứ Năm 16/6/2016 lại gặp thêm đại nạn khi một chiếc máy bay tuần tra của Cảnh Sát Biển loại hiện đại nhất CASA 212-400 mang số 8983 đã tiếp theo bị “sự cố kỹ thuật”* rơi trên Biển Đông gần vịnh Bắc Bộ làm chết 9 người trong phi hành đoàn.

Chiếc CASA 212-400 mang số hiệu 8983 này của Cảnh Sát Biển do Bộ Quốc phòng CsVN quản lý và điều động; nhận nhiệm vụ đi tìm kiếm cứu nạn cho chiếc *Chiến đấu cơ Su-30MK2 bị nổ trên không trung vào ngày Thứ Ba 14/6/2016* nhưng Hà Nội cho rằng bị “sự cố kỹ thuật” mất tích khi đang thực hiện chuyến bay huấn luyện

Trên chiếc chiến đấu cơ Su-30MK2 có 2 phi công lúc mất tích là Thượng tá Trần Quang Khải (43 tuổi) Phó trung đoàn trưởng, Tham mưu trưởng Trung đoàn 923 và Thiếu tá Nguyễn Hữu Cường (39 tuổi) Phó phi đội trưởng Phi đội bay Su-30. Cả hai phi công đã nhảy dù ra khỏi máy bay lúc máy bay bị nổ. Phi công phụ Nguyễn Hữu Cường được vớt và còn

(*) **ghi chú:** Bản tin tổng hợp có những từ dùng trong nước.

Một bánh và càng chiếc CASA 212
văng ra

sống. Xác phi công chánh Trần Quang Khải đã được tìm thấy và đưa vào đất liền an táng.

Hà Nội quả quyết rằng chiến đấu cơ Su-30MK2 mất tích cách bờ 26 hải lý (tương đương 48Km) gần khu vực Đảo Mắt; nhưng bản tin của VietPress USA tường thuật theo tin của Tổ chức R.H. Hoa Kỳ đã ghi rõ rằng “*Khi phi cơ này bay ra Biển Đông cách bờ khoảng hơn 32 Hải lý (khoảng 60Km) ra khỏi phạm vi của “Đảo Mắt” thì bị hỏa tiễn của tàu ngầm Trung Quốc bắn hạ lúc 7:29am giờ Việt Nam (tức 0029GMT)*”.

Nay Thiếu tá Phi công Nguyễn Hữu Cường của chiến đấu cơ Su-30MK2 đã được tàu cá vớt vào lúc 5:00am sáng Thứ Tư 15/6/2016 ở ngoài vùng của Đảo Mắt, cách bờ biển Nghệ An 60Km. Điều này đã xác nhận tọa độ mà VietPress USA đưa ra theo bản tin Tổ chức R.H. **Hoa Kỳ cho biết chiếc Su-30MK2 bị Trung Quốc bắn hạ cách bờ biển Nghệ An là 60Km.**

Bản tin của VietnamNet (<http://vietnamnet.vn/vn/thoi-su/quan-su/310284/da-tim-thay-1-phi-cong-tiem-kich-su-30mk2.html>) ghi rằng: “*Tàu cứu thiếu tá Cường là của ông Phạm Văn Lệ, trú tại xã Thạch Bằng (huyện Lộc Hà, tỉnh Hà Tĩnh). Vị trí*

phát hiện Thiếu tá Cường ở tọa độ 19 độ 14 phút vĩ Bắc và 106 độ 28 phút kinh Đông. Cách đảo Mắt khoảng 70 km về phía Đông Bắc, cách bờ TX Hoàng Mai (Nghệ An) trên

60km” và tiếp rằng “Lúc 5h sáng nay, tàu cá của ngư dân Phạm Văn Lệ (quê tỉnh Hà Tĩnh) tìm thấy Thiếu tá Nguyễn Hữu Cường ở khu vực giáp ranh Nghệ An - Thanh Hóa”.

Trước đó, Phòng viên VietnamNet đã phỏng vấn Thiếu tá Phi công Nguyễn Hữu Cường khi ông vừa được vớt lên tàu cá của Ngư dân Phạm Văn Lệ và được Thiếu tá Phi công Nguyễn Hữu Cường xác nhận “*Lúc máy bay đang cách mục tiêu 15km, bỗng nghe một tiếng nổ từ trong buồng lái..”* Như vậy xác nhận điều VietPress USA tường thuật chiến đấu cơ Su-30MK2 bay có nhiệm vụ đến mục tiêu chứ không phải bay huấn luyện.. Và khi bay cách Mục tiêu 15 Km thì bị bắn nên buồng lái bị nổ bắt ngờ.. Sau đây là bản tin của VietNamNet (trích từ: <https://www.facebook.com/jimmy.vu.14?fref=ts>)

“*PV VietNamNet đã liên lạc với chủ tàu Phạm Văn Lệ, người đã cứu Thiếu tá phi công Nguyễn Hữu Cường.*

“*Tàu tôi cứu được phi công lúc 4 giờ sáng, bây giờ đang ở Nghệ An chờ tàu cứu hộ. Anh Cường mạnh khỏe”, anh Lệ nói ngắn gọn.*

Tiếp đó, chúng tôi đã nói máy được với Thiếu tá Cường, lúc này đang ở cạnh anh Lệ chờ tàu ra cứu hộ.

“*Lúc máy bay đang cách mục tiêu 15km, bỗng nghe một tiếng nổ từ trong buồng lái. Hai anh em bung dù bay cách nhau khoảng 3km. Lúc rơi xuống biển cách nhau khoảng 6km. Tôi rơi ở gần bờ hơn”, phi công Cường kể lại.*”

Vụ “*Sự cố Kỹ thuật”* đối với Chiếc Máy Bay Thám thính CASA 212-400 số hiệu 8983 của Cảnh Sát Biển CsVN:

Báo chí nhà nước CsVN ghi rằng:

“*Tin từ Văn phòng Ủy ban Quốc gia Tìm kiếm cứu nạn lúc 19h5 phút cho biết: Máy bay Casa-212 (số hiệu 8983) bị mất liên lạc: Lúc 12h30 ngày 16/6/2016, tại tọa độ 19o25’40”N-107o19’54”E (cách Nam Tây Nam đảo Bạch Long Vĩ/Hải Phòng khoảng 44 hải lý), máy bay Casa-212 số hiệu 8983 thuộc Lữ đoàn 918/Quân chủng Phòng không - Không quân trong khi bay tìm kiếm cứu nạn phi công máy bay SU30-MK2 bị mất liên lạc.*

“*Ngay sau khi sự cố xảy ra, Bộ Quốc phòng đã có Điện số 132/TK chỉ đạo: Bộ Tư lệnh Quân khu 3, Quân chủng Hải quân, các BTL: Biên phòng, Cảnh sát biển tập trung tìm mọi biện pháp triển khai các tàu có tốc độ cao đến khu vực xác định máy bay mất liên lạc; đồng thời thông báo cho các tàu, thuyền, ngư dân đang hoạt động trên khu vực vịnh Bắc Bộ, tham gia tìm kiếm cứu nạn.*

Video Clip cho thấy phần chính của Máy bay Thám thính CASA 212 đã bị nát dùm, các túi cứu nạn chưa kịp mở ra chứng tỏ là Máy bay bị nổ bất ngờ và không ai kịp mở túi cứu nạn theo nguyên tắc. Máy bay CASA 212 là loại bay chậm và bay sát mặt nước biển, có thể hạ cánh trên Biển nhờ có phao bên dưới. Nếu chiếc CASA 212 số hiệu 8983 bị trục trặc kỹ thuật thì

MILE SQUARE DENTISTRY

15972 EUCLID ST. STE. F, FOUNTAIN VALLEY, CA 92708
(714) 839-7660

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10am - 7pm
Thứ Bảy: 10am - 4pm

Bác Sĩ Nha Khoa

CHRISTOPHER KHIEM NGUYEN, D.D.S.

Nha Khoa Tổng Quát và đặc biệt về thẩm mỹ (Porcelain Veneers, Bonding, Bleaching)

JENNI HA NGUYEN, D.D.S.

- Chữa trị các bệnh về răng và nướu
- Làm răng giả các loại
- Nha Khoa phòng ngừa cho người lớn và trẻ em
- Tiểu giải phẫu
- Sản Sóc trẻ em để ngừa sâu răng và mọc răng lệch lạc
- Chữa trị theo kỹ thuật tân tiến hiện đại và phương pháp sát trùng tối đa để tránh bệnh truyền nhiễm

**TẬN TÂM - CHU ĐÁO - NHẸ NHÀNG
MÁY MÓC VÀ DỤNG CỤ TỐI TÂN**

**NHẬN MEDICAL VÀ BẢO HIỂM
GIÁ ĐẶC BIỆT CHO QUÝ VỊ
KHÔNG CÓ BẢO HIỂM**

I can list your house with many ways to expose on the broad market or buy a house anywhere you want to live.

TOM CAO

Realtor / Broker Associate
BRE#: 01125637

My career started since 1991

Direct: (714) 675-1379

Office: (714) 894-3477

Fax: (714) 894-3478

Email: tcaomls@gmail.com

9039 Bolsa Ave., #313

Westminster, CA 92683

Ana Pharmacy

Liên Khổng
Pharmacist

10191 Westminster Ave.
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 10:00AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 10:00AM - 4:00PM

(714) 530-3784

Manna Pharmacy

Susie Ngọc Phan
Pharmacist

10402 Westminster Ave. Suite C
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9:30AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 9:30AM - 4:00PM

(714) 530-4133

- ❖ Nhận Medical và các loại bảo hiểm
- ❖ Tận tình hướng dẫn cách dùng thuốc chu đáo

- ❖ Giao thuốc tận nhà bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giải đáp mọi thắc mắc liên quan đến thuốc

Bác Sĩ **DƯƠNG KHỔNG TƯỚC, M.D.**

Board Certified In Family Medicine

CHUYÊN KHOA

Toàn Khoa, Gia Đình, Bệnh Người

ĐIỀU TRỊ: Huyết áp, tiểu đường, cao mỡ, nhức mỏi, đau lưng, nhức đầu, mất ngủ, phong thấp, nhiễm trùng đường tiểu, ho kinh niên, suyễn khó thở, dị ứng, bệnh ngoài da, sùng phổi, bệnh tuyến giáp trạng, viêm ruột, bệnh tim, tiêu chảy

NHẬN

Medicare, Medical,
MSI, CalOptima và
các loại bảo hiểm
HMO, PPO

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 9AM - 2PM
Đóng cửa ngày Thứ Ba

(714) 899-2600

- ❖ Có xe đưa rước bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giúp làm đơn Medicare Part D
- ❖ Nhận làm bác sĩ gia đình, y khoa phòng ngừa
- ❖ Chích ngừa nhập học, du lịch

9009 McFadden Avenue, Westminster, CA 92683

(góc Magnolia & McFadden)

Các chuyên viên bên trong máy bay CASA 212

nó có thể đáp xuống nhẹ nhàng trên mặt biển.. Nếu nó bị hư máy bất ngờ mà rơi xuống biển thì cũng sẽ còn nguyên chiếc chứ không phải bị dẹp dùm như hình đính kèm.

Tổ chức R.H. Hoa Kỳ cho hay rằng, trước khi đưa máy bay CASA 212 đi tìm kiếm, Hà Nội đã xin phép Trung Quốc cho huy động máy bay và tàu thuyền tìm kiếm sát lằn ranh Vịnh Bắc Bộ trước đây là của Việt Nam, sau đó công nạp bàn giao cho Trung Quốc cùng lúc với Bán Đốc và Ải Nam Quan!

Tin nói rằng Bắc Kinh cũng như Bộ Quốc phòng Trung Quốc không chính thức đồng ý; nhưng một đại diện của chính quyền Trung Quốc thuộc Đảo Hải Nam đã đồng ý qua điện thoại. Nhưng ngược lại thì phía CsVN cho hay Thứ trưởng Quốc phòng Nguyễn Chí Vịnh đã làm việc với quan chức cao cấp Trung Quốc để xin phép và xin hỗ trợ tìm kiếm.

Ông Vũ Việt Hùng, Giám đốc Trung tâm Tìm kiếm Cứu nạn Hàng hải khu vực 1 tại Hải Phòng cho báo chí trong nước hay rằng “Trung tâm đã điều 3 tàu cứu nạn SAR đến khu vực máy bay mất tích. Sức gió hiện nay tại

khu vực tìm kiếm là cấp 4.” Gió cấp 4 tức là biển bình yên.

Máy bay CASA-212 xuất phát từ sân bay quân sự Gia Lâm (Hà Nội) lúc 9g30. Trên máy bay có 9 người, bao gồm 3 thành viên tổ lái do Đại tá Lê Kiêm Toàn, lữ đoàn trưởng lữ đoàn không quân 918, lái chính. *Đến 12:30pm ngày 16/6/2016 giờ Việt Nam thì hoàn toàn mất tín hiệu của máy bay CASA 212 số hiệu 8983.*

Ông Lê Văn Thành - bí thư kiêm chủ tịch UBND TP Hải Phòng cho báo Tuổi Trẻ biết “*chiều 16-6, huyện đảo Bạch Long Vĩ điều tàu tìm kiếm số 1 ra khu vực cách bờ khoảng 32 hải lý để tìm kiếm máy bay CASA. Hải Phòng đã thành lập nhanh một ủy ban tìm kiếm cứu nạn do phó chủ tịch UBND TP chỉ đạo.*

Ông Đào Quang Thức, chính ủy Bộ chỉ huy Bộ đội biên phòng Hải Phòng, cũng thông tin đã điều hai tàu tuần tra phối hợp với các lực lượng

khác ra khu vực đảo Bạch Long Vĩ để tìm kiếm chiếc máy bay mất tích. Đồng thời toàn bộ tàu cá trên đảo Bạch Long Vĩ cũng được thông tin về sự cố của máy bay CASA để tích cực tham gia tìm kiếm”.

Tại huyện đảo Bạch Long Vĩ, ông Đào Trọng Tuệ - phó chủ tịch UBND huyện - cho hay huyện đã huy động ba tàu gồm tàu cá và tàu của biên phòng ra hai vị trí nghi máy bay CASA-212 mất liên lạc và nơi phát hiện có chiếc dù rơi xuống biển.

Ông Nguyễn Xuân Sang - cục trưởng Cục Hàng hải Việt Nam - cũng thông tin tất cả các lực lượng tìm kiếm cứu nạn của Cục Hàng hải Việt Nam đang trong tình trạng sẵn sàng, khi có yêu cầu sẽ tham gia ngay việc *tìm kiếm máy bay CASA rơi trên vùng biển Bạch Long Vĩ.*

Bạch Long Vĩ gần lằn ranh Vịnh Bắc Bộ do Trung Quốc làm chủ là nơi cách rất xa địa điểm mất liên lạc của chiến đấu cơ Su-30MK2 gần Đảo Mắt vùng Biển Đông từ Nghệ An ra.

Trong tinh thần ca ngợi tình đồng chí anh em “*núi liền núi, sông liền sông, 4 tốt và 16 chữ vàng*” nên phía

CASA 212 bay thấp trên mặt biển với tốc độ 360Km/giờ nên dù có rơi cũng không nát vụn được ▼

Việt Nam cho biết “*thượng tướng Nguyễn Chí Vịnh, Ủy viên Thường vụ Quân ủy T.U - Thứ trưởng Bộ Quốc phòng đã gặp Đại sứ Trung Quốc Hồng Tiểu Dũng, đề nghị phía Trung Quốc phối hợp, tạo điều kiện cho các tàu, máy bay và lực lượng của Việt Nam triển khai hoạt động tìm kiếm cứu nạn ở phía Đông đường phân định Vịnh Bắc Bộ; đồng thời đề nghị lập tức cung cấp thông tin nếu phát hiện ra vật thể nghi là của máy bay hoặc của các phi công, thành viên phi hành đoàn bị trôi dạt sang phía đông đường phân định*”.

Báo Tuổi Trẻ loan tin “*Máy bay Casa bị mất tín hiệu trưa 16-6 khi bay qua khu vực Bạch Long Vĩ đã nhìn thấy vật thể giống thuyền phao mà*

các phi công Su30-MK2 được trang bị khi gặp sự cố bay trên biển. Ngay sau đó, máy bay CASA xin hạ thấp độ cao để quan sát thì bị mất tín hiệu”.

Tin Việt Nam loan “*Máy bay CASA 212 chìm ở độ sâu khoảng 58 m, gần đảo Bạch Long Vĩ. Các lực lượng quân đội đã lên phương án trực vớt máy bay CASA 212 khi nó được xác định chìm ở vùng biển gần đảo Bạch Long Vĩ ở độ sâu 58 m*”.

Tin tức CsVN đưa ra rất trái ngược nhau. Máy bay CASA 212 là loại hiện đại và bay chậm, có thể đáp trên mặt biển. Khi Máy Bay CASA 212 xin hạ độ cao để bay xuống thấp rồi chợt nhiên trong phút chốc thời tiết tốt lại thay đổi bất ngờ làm máy bay rơi..

Như vậy nếu máy bay rơi ở độ cao sát mặt biển thì tại sao các mảnh vỡ đẹp đùm, càn và bánh gãy văng ra và các nhân viên tổ lái không còn kịp sờ tay vào túi cấp cứu?

Hiện nay trên thế giới có nhiều quốc gia sử dụng máy bay CASA 212-400 của Airbus như Việt Nam, Indonesia, Thụy Điển, ; nhưng loại máy bay thám thính và săn Tàu ngầm hiện đại nhất thế giới là P-3C Orion của Hoa Kỳ mà CsVN đã cử phái đoàn đi qua để mua 5 chiếc nhưng Hoa Kỳ chưa bán vì đòi hỏi CsVN phải chứng minh cải thiện nhân quyền mặc dù đã được TT Barack Obama giữ bỏ lệnh cấm vận bán vũ khí sát thương.■

■ *Hạnh Dương* tổng hợp.

Thu thẻ nhà báo để khoả lấp trách nhiệm trong vụ máy bay rơi

■ *CTV Danlambao -*

Bộ trưởng Bộ Thông tin và Truyền thông Trương Minh Tuấn vừa có quyết định tịch thu thẻ nhà báo của ông Mai Phan Lợi, phó Tổng Thư ký báo Pháp Luật TpHCM, admin điều hành Diễn đàn Nhà báo Trẻ. Ông Mai Phan Lợi bị tước thẻ nhà báo một ngày trước khi lễ kỷ niệm ngày Báo chí Cách mạng Việt Nam diễn ra.

Nguyên nhân dẫn tới việc bị thu thẻ là do ông Lợi đã mở một cuộc thăm dò nhỏ về nguyên nhân máy bay cứu hộ CASA8983 bị rơi trên đường tìm kiếm hai phi công trên máy bay Su30 bị mất tích trong khi đang bay huấn luyện trên biển.

Hàng loạt nhà báo và báo Petrotimes đã có bài công kích nhà

báo Mai Phan Lợi trước khi động thái thu thẻ của Bộ Truyền thông diễn ra.

Ông Mai Phan Lợi viết:

“*Vì sao CASA tan xác?*

Thật đau xót đến giờ này vẫn chưa tìm được 9 cabin trên máy bay CASA, nhưng có thắc mắc thật khó lý giải thuyết phục là tại sao máy bay tan xác?

Theo bạn?

- *Máy bay bị tác động bên ngoài nên vỡ*

- *Máy bay rơi từ cao xuống biển nên vỡ vụn*

- *Không biết lý do*

- *Bị bắn*

Nhà báo Phan Mai Lợi

- *Bị giông lốc làm rơi xuống biển và vỡ khi đập vào mặt nước*

- *Không loại trừ bị bắn vỡ*

- *Máy bay chất lượng kém do tham nhũng trong ngành quốc phòng luôn bị đóng dấu mật*

- *Máy bay tự nổ nên vỡ. ■*

Tỉnh Thừa Thiên Huế

Việc cáo Đạn viện Thiên An “lấn chiếm đất đai”

Một cán bộ trèo lên tượng Chúa chịu nạn đã bị nhân viên công quyền tháo dỡ và đập phá từ đầu tháng 3-2016

Khoảng gần 200 cán bộ đem xe xúc xông vào nội vi Đạn viện Thiên An và ngang nhiên cấm cản quý Đạn sĩ xây dựng đường xá trong khuôn viên nội vi vào chiều ngày 20.06.2016.

Gần một tuần nay, quý Đạn sĩ Đạn viện làm đường bê tông dài khoảng 700 mét, trục đường chính đi vào khu vực vườn cam, vườn rau để thuận tiện cho việc trồng trọt, chăn nuôi của Đạn viện.

Nhà cầm quyền tỉnh Thừa Thiên Huế cho rằng, Đạn viện Thiên An “lấn chiếm đất trái phép” của nhà nước khi xây dựng đường xá trong khuôn viên nội vi của Đạn viện Thiên An.

Cùng ngày, nhà chức trách lập biên bản với nội dung “*vi phạm hành chính về lĩnh vực đất đai*” do Đạn viện Thiên An đã “*đổ vật liệu, cát, đá lấn chiếm đất rừng đặc dụng...*”.

Quý Đạn sĩ đã ký nội dung biên bản với nội dung phản ánh: “Đạn

viện Thiên An, chúng tôi đổ đất, sạn [đá] để làm đoạn đường ra nhà vườn rau, phục vụ nhu cầu sản xuất, chúng tôi không hề lấn chiếm đất đai”.

Bên phía Đạn viện Thiên An quả quyết có đầy đủ bằng chứng chứng minh khu đất – mà nhà cầm quyền cho rằng Đạn viện “lấn chiếm trái phép” – thuộc quyền quản lý và sở hữu của Đạn viện Thiên An từ những năm 1940. Sau đó bị nhà cầm quyền tiếp quản từ năm 1975 cho đến nay.

Nhà cầm quyền đã đưa xe xúc xông vào nội vi để xúc cát, đá và các cột trụ bê tông trộn lẫn chung với nhau với mục đích để quý thầy khó có thể sử dụng các vật liệu này trong việc đổ bê tông.

Không những vậy, họ tiếp tục cho xe xúc xúc các cây xi xung quanh khu vực sân bóng của Đạn viện mà quý thầy đã trồng để tạo bóng mát.

Cũng cùng ngày, có một cán bộ đã trèo lên tượng Chúa Giêsu chịu nạn – mà nhà cầm quyền đã tháo, dỡ

và đập phá vào đầu tháng 03.2016- bị té bật ngửa ra đằng sau. Nhà chức trách đã vác cây thánh giá này đem vào vườn chè cách vị trí khoảng 50m. Một lát sau, quý thầy đã đưa tượng thánh giá về vị trí cũ.

Được biết, quý Đạn sĩ tự làm đường bê tông liên tục suốt mấy ngày qua, từ buổi chiều cho đến 11 giờ đêm, bởi thời tiết mùa hè ở Huế vào buổi sáng và trưa rất gay gắt và oi bức.

Như GNSP chúng tôi đã loan tin, vào ngày 10.06.2016, nhà cầm quyền đã gửi thông báo số 61/TB-STNMT đến Đạn viện Thiên An với nội dung sẽ tiến hành “*khôi phục, tăng dày và cấm mọc ranh giới Đạn viện Thiên An*” với lý do “*nhiều vị trí mốc đến nay đã bị hư hỏng*” theo thời gian. Quyết định này do Tổng Thanh tra Nhà nước phê duyệt tại số 577/QĐ-XKT vào năm 2002.

Tuy nhiên, vào thời điểm năm 2002, nhà cầm quyền tỉnh Thừa Thiên Huế đã đóng cột mốc ranh giới nhưng Đạn viện không hợp tác và không ký vào biên bản đóng cột mốc đó. Quý Đạn sĩ khẳng định: “*Các cột mốc đó Đạn viện đã nhổ bỏ vì đó là một việc trái luật, bởi đất Đạn viện không tranh chấp với ai, không xâm phạm đất của cá nhân nào và không ai kiện cáo với Đạn viện. Vì thế, đơn phương lên cắm mốc trên đất Đạn viện là vi phạm pháp luật.*”

Hành vi “cắm mốc” này của nhà cầm quyền với âm mưu phân định rạch ròi ranh giới với phần đất đã “chiếm” của Đạn viện Thiên An và phần đất “còn lại” của Đạn viện Thiên An sau khi chiếm. Chắc chắn, phần đất “còn lại” của Đạn viện Thiên An cũng sẽ tiếp tục bị “cưỡng chiếm” trong tương lai như nhiều cơ sở tôn giáo khác trải dài từ Bắc vào

◀ Hơn 200 người bao gồm cán bộ cấp tỉnh, thị xã Hương Thủy, xã Thủy Bằng, công an, phụ nữ, công nhân, Lâm trường Tiên Phong, dân phòng, hội nông dân, thanh niên, cơ giới xâm nhập trái phép nội vi Đan viện Thiên An ngăn cản quý thầy xây dựng đường xá trong khuôn viên nội vi vào chiều ngày 20.06.2016.

Nhà cầm quyền đã đưa xe xúc xồng vào nội vi để xúc cát, đá và các cột trụ bê tông trộn lẫn chung với nhau với mục đích để quý thầy khó có thể sử dụng các vật liệu này trong việc đổ bê tông. ▼

Nam sau năm 1975 cho đến nay. ◻

20.06.2016

■ *Huyện Trang, QNSĐ*

Tin Mừng Giữa Dòng Đời

(tiếp theo trang 72)

chú tâm đến Chúa, đặt Ngài là trung tâm điểm của cuộc đời, của nỗi vui mừng và niềm hy vọng của ta. Tìm đến với Chúa qua suy niệm, nguyện cầu để có thể nhận ra bước chân đầy tình yêu thương của Ngài. Không những trên bình diện cá nhân mà thời mà còn qua những dấu chỉ thời đại trên những bình diện xã hội, luân lý, quê hương... Có những biến cố làm ta sợ hãi, thất vọng hay lo âu, buồn bực vì hình như sự ác đang hoành hành, thắng thế. Ta thấy những quyền lực ma mị như đang vây phủ địa cầu. Nhưng Chúa vẫn đi trên mặt biển, thắng vượt mọi phong ba. Ngài vẫn định hướng cho lịch sử và là Chúa của lịch sử. Và những ai thành tâm tin tưởng, yêu mến và tôn thờ Thiên Chúa cũng có thể đứng vững giữa phong ba và tìm được bình an và hy vọng ngay giữa bao thử thách của cuộc đời.

Ngay cả trong lúc con người càng

xa lìa Thiên Chúa, ta vẫn có thể nhìn thấy những dấu chỉ của vui mừng và hy vọng. Như tình trạng Giáo Hội đang bị sa sút tại Âu Châu, số người bỏ lễ gia tăng, nhà thờ vắng vẻ. Nhưng vẫn có những tâm hồn mang niềm tin sâu xa trưởng thành. Họ tin yêu Chúa thật sự vì Chúa chứ không phải vì phong trào của xã hội như có lẽ của nhiều trường hợp khi Giáo Hội phồn thịnh bên ngoài của thời Trung Cổ. Chúa luôn hiện diện bên ta bằng một tình yêu không đời chuyển mà chỉ vì xao lãng mà ta không nhận ra Ngài đó thôi.

Những sóng gió và thử thách của cuộc sống cá nhân hay trong xã hội, Giáo Hội hay trên thế giới có thể làm ta sợ hãi lo âu, tưởng là ma quỷ lộng hành như các môn đệ trên thuyền ngày xưa. Nhưng Chúa Giêsu nói với các môn đệ: “Chính Thầy đây, đừng sợ”. Chúa vẫn ở bên ta từ lâu rồi mà ta không hay biết. Lời nói và thanh âm của Chúa đã đem lại tràn trong đầy tâm hồn các môn đệ, lúc đó đang lo

sợ cuồng cuồng, một nỗi bình an và vui mừng vô biên. Các môn đệ reo vui và định đón Chúa lên thuyền nhưng ngay lúc đó thuyền đã đến nơi các ông mong đợi.

Không có Chúa trên thuyền, những cố gắng của các môn đệ để chèo chống cũng vô hiệu quả. Đối với cuộc đời ta cũng vậy, không có Chúa tất cả chỉ là cuồng phong; cuồng phong trên đường đời và cuồng phong trong lòng người. Có Chúa hiện diện các môn đệ mới tìm được bình an và đến nơi mà các ông mong đợi. Khi có Chúa và tình yêu của Ngài hiện diện trong cuộc đời ta thì mọi sự trở nên dịu dàng, an lạc. Vắng Chúa Giêsu, chỉ còn lại phong ba trong cuộc sống. Chính sự hiện diện hay vắng mặt của Chúa Giêsu trong tâm hồn mới là yếu tố quan trọng nhất quyết định hạnh phúc hay khổ sầu, an bình hay giông bão trong cuộc đời ta. ◻

NGƯỜI NGOÀI ĐẢNG

trúng cử Quốc hội ít dần

Từ 43 người ngoài Đảng trúng cử vào Quốc hội khóa 12 sau hai nhiệm kỳ con số này chỉ còn 21 người.

Nếu như Quốc hội khóa 12 có 43 người ngoài Đảng, Quốc hội khóa 13 có 42 người, thì Quốc hội khóa 14 này chỉ có 21 người (tỷ lệ gần 4%).

Số ủy viên Trung ương Đảng trúng cử khoảng trên 80 người, trong đó có đủ 19 ủy viên Bộ Chính trị. Các lãnh đạo Tổng Bí thư, Chủ tịch nước, Thủ tướng, Chủ tịch Quốc hội lần lượt trúng cử với tỷ lệ phiếu cao ở Hà Nội, TP HCM, Hải Phòng và Cần Thơ.

Trong 3 cuộc bầu cử gần đây, tính từ Quốc hội khóa 12, tổng số cử tri đi bỏ phiếu luôn đạt trên 99%.

Nếu Quốc hội khóa 13 bầu đủ 500 đại biểu thì cuộc bầu cử lần này chỉ bầu được 496 đại biểu. Các tỉnh Đồng Nai, Sóc Trăng, Lâm Đồng, Sơn La mỗi nơi bầu thiếu một đại biểu. Kết quả này ít nhiều ảnh hưởng đến tính đại diện của Quốc hội ở những tỉnh bầu thiếu nói riêng và cả nước nói chung.

Nhiều cử tri có xu hướng dồn

phiếu cho ứng cử viên trẻ (dưới 40 tuổi). Có 71 người trẻ tuổi trúng cử, cao hơn 21 người so với dự kiến và tăng 1,9% so với khóa 13 (62 người).

Cần lưu ý là những người của đảng tranh với nhau. Người ngoài đảng càng ngày càng ít và đều phải được Mặt Trận Tổ Quốc, tổ chức ngoại vi của đảng, cho phép mới được ứng cử. Kết luận: Quốc hội này là quốc hội của đảng cộng sản VN, không phải của nhân dân VN.

Có 17 thành viên Chính phủ trúng cử, trong đó có Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc và 3 Phó thủ tướng Trương Hòa Bình, Vương Đình Huệ, Phạm Bình Minh. 2 Phó thủ tướng không ứng cử là Vũ Đức Đam và Trịnh Đình Dũng.

13 thành viên Chính phủ khác trúng cử là Bộ trưởng Quốc phòng Ngô Xuân Lịch; Bộ trưởng Công an Tô Lâm; Bộ trưởng Công thương Trần Tuấn Anh; Bộ trưởng, Chủ nhiệm Ủy ban dân tộc Đỗ Văn Chiến; Bộ trưởng Lao động Thương binh và Xã hội Đào Ngọc Dung; Bộ trưởng Bộ Kế hoạch và Đầu tư Nguyễn Chí

Dũng; Bộ trưởng Tài chính Đinh Tiến Dũng; Bộ trưởng Tài nguyên và Môi trường Trần Hồng Hà; Bộ trưởng Tư pháp Lê Thành Long; Bộ trưởng Giao thông Vận tải Trương Quang Nghĩa; Bộ trưởng Giáo dục và Đào tạo Phùng Xuân Nhạ; Bộ trưởng Nội vụ Lê Vĩnh Tân; Bộ trưởng Văn hóa, Thể thao và Du lịch Nguyễn Ngọc Thiện.

Quốc hội khóa 14 có 317 đại biểu tham gia lần đầu (tỷ lệ 63,9%). Đây có thể xem là một trong những thách thức của Quốc hội khóa mới, khi tỷ lệ tái cử chiếm khoảng 36%. Như vậy, đa số đại biểu sẽ lần đầu làm quen với sinh hoạt nghị trường vào cuối tháng 7 tới đây.

Kết quả bầu cử ghi nhận trường hợp ông Nghiêm Vũ Khải, từng là phó chủ nhiệm Ủy ban khoa học, công nghệ và môi trường của Quốc hội khóa 12, sau đó được bổ nhiệm làm Thứ trưởng Khoa học và Công nghệ (không tham gia Quốc hội khóa 13), sau khi nghỉ hưu ứng cử thành công vào Quốc hội khóa 14 với tư cách Phó chủ tịch Liên hiệp các Hội Khoa học và Kỹ thuật Việt Nam.

Có 15 người do Trung ương giới thiệu nhưng không trúng cử, chủ yếu rơi vào các ứng viên được dự kiến làm chuyên trách ở các cơ quan Quốc hội và ứng viên thuộc Mặt trận Tổ quốc, các tổ chức thành viên. Điều này làm cho các cơ cấu, thành phần, một số ngành nghề chưa bảo đảm được như dự kiến (ví dụ Hội người cao tuổi, Liên hiệp các hội văn học nghệ thuật...).

Cuộc bầu cử lần này có 870 người ứng cử để bầu 500 đại biểu (tỷ lệ lựa chọn để bầu là 1/1,74).■

■ Võ Văn Thành

**Tích cực tham dự
chiến dịch mỗi Độc Giả
giới thiệu thêm
Độc Giả mới.**

Buổi nói chuyện của Tổng thống Mỹ Barack Obama do Đại sứ quán Mỹ tại Việt Nam và Liên hiệp các tổ chức hữu nghị Việt Nam (VUFO) thực hiện ngày 24/5.

2.000 người nghe là các là trí thức, doanh nhân, sinh viên Việt Nam, đại diện các bộ Khoa học Công nghệ, Tài nguyên Môi trường, đại sứ Việt Nam tại Mỹ Phạm Quang Vinh, đại diện Ngân hàng Thế giới...

12h10, ông Obama xuất hiện trên bục. "Xin chào. Xin chào Việt Nam", Tổng thống Mỹ nói bằng tiếng Việt. Gửi lời cảm ơn đất nước, con người đã nhiệt liệt chào đón mình, ông cho biết: "Sự thân thiện của người Việt Nam đã chạm đến trái tim của tôi".

Toàn văn bài phát biểu của Tổng thống Mỹ Obama

Xin cảm ơn Chính phủ và nhân dân Việt Nam đã dành cho chúng tôi sự chào đón nồng nhiệt trong chuyến thăm này. Xin cảm ơn các bạn có mặt ở đây ngày hôm nay, những người Việt Nam đến từ khắp đất nước, trong đó có những người trẻ đại diện cho sự năng động, tài năng của người dân Việt Nam.

Trong chuyến thăm này, sự thân thiện của các bạn đã chạm tới trái tim của chúng tôi. Nhiều người vẫy tay chào tôi bên đường, làm tôi cảm thấy được tình hữu nghị giữa các dân tộc.

Hôm qua tôi đến thăm phố cổ Hà Nội và được ăn bún chả rất ngon, uống bia Hà Nội. Đường phố thật đông đúc, tôi chưa bao giờ thấy nhiều xe máy như vậy trong đời. Tôi chưa thử qua đường, nhưng sau này có dịp trở lại Việt Nam, các bạn sẽ chỉ cho tôi cách qua đường như thế

Bài diễn văn của FTObama **trước sinh viên và trí thức VN.**

Tổng thống Mỹ Obama nói "Xin chào" bằng tiếng Việt. Ảnh: Giang Huy.

nào.

Tôi không phải Tổng thống Mỹ đầu tiên đến Việt Nam trong những năm gần đây, nhưng tôi là người đầu tiên - cũng như các bạn - trưởng thành sau cuộc chiến tranh Việt Nam.

Khi lực lượng quân sự Mỹ rời Việt Nam, lúc đó tôi 13 tuổi. Lần đầu tiên tôi tiếp xúc với người Việt Nam là ở Hawaii, nơi có một cộng đồng người Việt tự hào. Nhiều người trẻ Việt Nam, cũng như hai con gái tôi, khi sinh ra chỉ biết đến tình hòa bình và bình thường hóa quan hệ Việt Nam - Hoa Kỳ.

Đất nước các bạn có nhiều người trẻ hơn tôi. Khi đến đây tôi ý thức về quá khứ, ý thức về một lịch sử khó khăn, nhưng chúng ta hướng về

tương lai. Sự thịnh vượng, an ninh và ổn định là những điều chúng ta hướng tới.

Tôi trân trọng quá khứ lịch sử rất huy hoàng của Việt Nam. Hàng nghìn năm, Việt Nam đã trồng cây ở những mảnh đất này. Lịch sử được viết lên những chiếc trống đồng Đông Sơn. Hà Nội đã đứng vững trên dòng sông Hồng hơn một nghìn năm. Thế giới đều biết đến lụa và những bức tranh của Việt Nam và Văn Miếu là bằng chứng kiến thức của Việt Nam.

Tuy nhiên cũng có nhiều thế kỷ, vận mệnh của các bạn lại bị quyết định bởi người khác, đất nước thân yêu của các bạn có lúc không trong tay các bạn. Nhưng cũng như những cây tre, tinh thần bất khuất của người

**3111 NW Bucklin Hill Road
Silverdale, WA 98383**

**Business Hours:
Mon-Sat: 11 AM - 9 PM
Sunday: 12 PM - 8 PM**

360-662-1205

Vietnamese Noodle Soup - Phở

Pho is a fragrant beef noodle soup unique to Vietnam. The dish consists of rice noodles and a variety of meats mixed in a steamy beef broth or chicken broth seasoned with cinnamon, anise star, cloves and ginger. Chopped green onions and fresh coriander finish each serving. Pho is served with a side plate of garnishes at the table so diners can season the soup to taste. Lime, crunchy bean sprouts, Vietnamese basil, Asian mint and slices of jalapeno pepper enhance the dish's fresh flavor and add texture to this aromatic broth.

\$8.95 - One size only

P1 Steak Phở - Phở Tái
Beef noodle soup topped with rare beef eye of round	P5 Meatball Phở - Phở Bò Viên
Beef noodle soup topped with beef meatballs
P2 Brisket Phở - Phở Chín
Beef noodle soup topped with well done brisket	P6 Chicken Phở - Phở Gà
Chicken noodle soup with shredded chicken breast
P3 Steak, Brisket Phở - Phở Tái Chín
Beef noodle soup topped with rare beef eye of round and well done brisket	P7 Tofu Phở
Chicken broth noodle soup topped with tofu and vegetables
P4 Combination Phở - Phở Tái, Nam, Gầu, Gan, Sách
Beef noodle soup topped with rare beef eye of round, fatty flank, flank, tendon and tripe	P8 Phở without Meat \$5.95

Vermicelli Bowl - Bún

All rice noodle dishes are served in a bowl with fresh head lettuce, cilantro, bean sprouts, shredded carrots, chopped peanuts and Vietnamese sauce.

V1 Bún Chả Giò
Vietnamese eggroll with vermicelli noodle	\$7.95
V2 Bún Tofu
Grilled tofu and vegetables	\$7.95
V3 Bún Special - Bún Đặc Biệt
Grilled prawns, beef or chicken with eggroll	\$10.95

Side Orders

Meatball & Broth	\$5.00
Noodle or Broth	Small \$2.50
Extra Lime (3 pcs)	\$0.75
Extra Vegetables	\$1.50
Small Dish of Jalapenos	\$0.75

Beverages

Soft Drinks	
Nước Ngọt	\$1.75
Soybean Milk (cold)	
Sữa Đậu Nành	\$2.50
Vietnamese Style Drip Coffee with Condensed Milk (Hot or Iced)	
Café Sữa	\$3.25
Vietnamese Style Drip Coffee: Black (Hot or Iced)	
Café Đen	\$3.25

Appetizer - Khai Vị

Fresh springroll served with noodles, lettuce, and choice of meat or tofu

A1 Vietnamese eggroll - Chả Giò
3 rolls	\$5.25	one	\$1.85
A2 Shrimp springroll - Gỏi Cuốn Tôm
2 rolls	\$5.25	one	\$2.75
A3 Chicken springroll - Gỏi Cuốn Gà
2 rolls	\$5.25	one	\$2.75
A4 Tofu springroll - Gỏi Cuốn Chay
2 rolls	\$5.25	one	\$2.75

Teriyaki Entrees

Served with steamed rice and stir-fried vegetables (substitute brown rice for \$0.75 or fried rice for \$1.50 extra)

Chicken Teriyaki	\$7.50
Pork Teriyaki	\$7.50
Beef Teriyaki	\$8.95
Tofu Teriyaki	\$6.95
Chicken & Pork	\$8.50
Chicken & Beef	\$8.75
Pork & Beef	\$8.95
Tofu with Pork, Chicken or Beef	\$7.95
Chung's Special with Pork, Chicken & Beef	\$10.95
Half order of Chicken, Pork, Beef or Tofu	\$5.25
-
Stir-Fried Hong Kong Noodles & Veggies	\$6.95
Stir-Fried Hong Kong Noodles with Chicken, Pork or Tofu	\$8.50
Stir-Fried Hong Kong Noodles with Beef	\$9.95
Stir-Fried Hong Kong Noodles with Shrimp	\$10.95
Chicken Fried Rice	\$7.50
Shrimp Fried Rice	\$9.50
Pork Fried Rice	\$7.50
Beef Fried Rice	\$8.95
Veggie Fried Rice	\$6.95

Side Orders

Steamed Rice	
Small	\$2.50
Large	\$5.00
Veggies	
Small	\$2.50
Large	\$5.00
Fried Rice	
Small	\$3.75
Brown Rice	
Small	\$2.50
Large	\$5.00

Orange County Commercial Printing

Web * Offset Printing

Orange County Commercial Printing (OCC Printing) is a minority-owned business located in Westminster, CA. We are a full service printing, design and archiving facility with a strong regional presence in the area. We specialize in producing a variety of weekly and monthly publications, business and college brochures, newspapers, yearbooks, hard and soft cover books and magazines. We work with several fully integrated printers, utilizing both coldset (newspaper) web and heatset web press lines for magazine printing, a complete design department for publications and web. Since 1985, OCC Printing has been an industry leader in personal customer service, high-quality printing, critical turnaround time and delivery.

- Newspapers and Magazines: Our Publishing Division produces an entire range of services needed by universities, colleges and private publishers. All our quotes include on-site delivery and 24-hour on-call consulting.
- Brochures: One of the most powerful marketing tools available to your business. Makes essential collateral for any business and give prospects information about your company and answer customer questions.
- Booklets: The perfect solution when you need a manual, an event program, or a directory. When paired with our Mailing Services, your printed booklets make a high impact direct mail piece.
- Catalogs & Schedule Programs: When you need to give out manuals, event programs, or product catalogs. When you need to give your customers or students a great deal of information that includes full color design and images, catalog or schedules printing is the ideal time-tested solution.
- Business Cards / Post Cards: Full color (both sides), an excellent way to make an impact on your customers and stand out from the crowd. With twice the printed area, you can take your business card message to an entirely new level. Use the front of your cards to include standard contact information and the back for detailed product information or sales promotions. We make business card printing easy and affordable all without sacrificing quality.

Problem Solvers • 100% Customer Committed
Professional • Relentless • Innovative

We are very proud of the caliber of our work and it would be our pleasure to serve you. Our integrity and dependability makes us number one.

14901 Chestnut Street, Westminster CA 92683

Tel: 714-892-1777 • Fax 714-892-3444

occprinting.com

Printing

Graphic
Design

Archiving

Consulting

Workshops

Direct
Mailing

Việt Nam như Lý Thường Kiệt đã ghi lại: Sông núi nước Nam vua Nam ở/ Rành rành đã định tại sách trời.

Hôm nay chúng ta cũng nhớ tới lịch sử giữa người Việt và người Mỹ mà chúng ta có thể bỏ quên. 200 năm trước, khi một trong những bậc tiền bối của người Mỹ Thomas Jefferson đi tìm lúa gạo và ông đã đến Việt Nam, tìm thấy giống gạo trắng, ngon, năng suất rất cao. Tiếp đó, những con thuyền đã đến Việt Nam buôn bán.

Trong thế chiến II, người Mỹ đã tới hỗ trợ cuộc kháng chiến của Việt Nam. Khi những phi công Mỹ bị bắn hạ, người Việt Nam đã giúp đỡ họ. Vào ngày tuyên bố độc lập của Việt Nam, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã trích tuyên ngôn độc lập của Mỹ, nói rằng mọi người sinh ra bình đẳng, tạo hóa cho họ các quyền không thể xâm phạm trong đó có quyền sống, quyền tự do, quyền mưu cầu hạnh phúc.

Vào một thời điểm khác, lý tưởng chung và lịch sử chống thực dân có thể đã đưa chúng ta xích lại gần nhau, thế nhưng Chiến tranh lạnh và nỗi lo sợ với chủ nghĩa cộng sản đã đẩy chúng ta tới một cuộc chiến. Chúng ta đã nhận thức được sự thật đau đớn rằng: chiến tranh dù cho thế nào đi nữa đều mang lại sự đau đớn và bi kịch cho người dân của chúng ta.

Trong các nghĩa trang liệt sĩ, trên bàn thờ của các gia đình Việt Nam chứa đựng đầy những nỗi đau. Có khoảng 3 triệu người Việt Nam, dân thường và binh sĩ ở cả hai phía, đã mất đi. Trên bức tường tưởng niệm ở đất nước chúng tôi, người ta có thể chạm vào tên của 58.315 binh sĩ vĩnh viễn không trở về. Hôm nay chúng ta cùng với nhau, người Việt và người Mỹ, cùng nhận thức nỗi đau và mất

mát mà chiến tranh đem đến.

Chúng ta đã hàn gắn với nhau: tìm kiếm người mất tích, đưa họ về nước, gỡ bỏ những bãi mìn còn chưa nổ. Trẻ con không thể nào bị mất chân bởi những bãi mìn này. Trẻ em khuyết tật và chất độc màu da cam sẽ được chúng tôi hỗ trợ nhiều hơn. Chúng tôi tự hào vì những công việc chúng ta đã phối hợp với nhau tại Đà Nẵng và chúng tôi sẽ tiếp tục hỗ trợ ở sân bay Biên Hòa.

Xin hãy không quên rằng quá trình hòa giải của hai nước chúng ta được dẫn dắt bởi các cựu chiến binh từng đối đầu. Thượng nghị sĩ John McCain, người từng bị giam giữ nhiều năm trong chiến tranh, đã đến gặp Đại tướng Võ Nguyên Giáp

on ngoại trưởng. Chính bởi những người cựu chiến binh đã cho chúng ta thấy con đường đi, bởi những người lính có đủ dũng khí để mưu cầu hòa bình, chúng ta giờ đây trở nên gần gũi nhau hơn bao giờ hết.

Thương mại tự do ngày càng tăng lên, các sinh viên, học giả nghiên cứu với nhau nhiều hơn. Chúng tôi đã đón nhiều sinh viên Việt Nam hơn bất kỳ nước nào khác ở Đông Nam Á. Rất nhiều khách du lịch đã đến thăm Việt Nam, 36 phố phường cổ Hà Nội, các cửa hàng ở Hội An, cố đô Huế. Là những người Việt và người Mỹ, chúng ta cách nào đó có liên quan nhau, như câu hát của Văn Cao “Từ nay người biết quê người. Từ nay người biết thương người”.

Cử tọa chăm chú nghe ông Obama phát biểu. Ảnh: Giang Huy.

và ông nói rằng “hai nước chúng ta không nên là kẻ thù, nên làm bạn”.

Nhiều người Mỹ, Việt đã nỗ lực hàn gắn những vết thương và cũng đã đem lại những lợi ích cho hai nước, như trung úy Hải quân giờ là ngoại trưởng John Kerry. Xin cảm

Với vai trò là tổng thống, tôi muốn tiếp tục những sự tiến bộ này của quan hệ hai nước và với quan hệ đối tác toàn diện của chúng ta ngày càng gần gũi hơn, chúng ta đang ngày càng hợp tác.

Mục tiêu của tôi trong chuyến

thăm này là chúng ta xây dựng nền tảng ngày càng vững chắc hơn cho quan hệ hai nước trong nhiều thập kỷ tới.. Chúng ta đã mất rất nhiều năm để nỗ lực hàn gắn quan hệ. Chúng tôi muốn nói một điều mà chúng tôi không thể tưởng tượng được trước đây: ngày hôm nay, hai nước đã trở thành bạn bè, đối tác của nhau.

Tôi tin tưởng rằng những bài học trong chiến tranh sẽ là những bài học cho cả thế giới. Có những cuộc xung đột tưởng như không thể kết thúc, không giải quyết được thì giờ đây quan hệ của chúng ta đã cho thấy có thể tạo ra sự thay đổi để có tương lai tốt đẹp hơn. Hòa bình bao giờ cũng tốt đẹp hơn chiến tranh. Với sự tiến bộ, những giá trị tốt đẹp của con người cần được thúc đẩy chứ không phải là chiến tranh hay xung đột. Đây là điều mà hai nước đã chỉ ra cho thế giới thấy.

Quan hệ đối tác giữa Mỹ với Việt Nam dựa trên những điều căn bản: Việt Nam là một nước có chủ quyền độc lập và không có quốc gia nào khác có thể áp đặt lên ý chí của người dân Việt Nam. Độc lập, chủ quyền ấy do người dân Việt Nam quyết định. Mỹ rất quan tâm đến sự thành công của đất nước Việt Nam.

Chúng tôi muốn ưu tiên cho mối quan hệ đối tác toàn diện với Việt Nam. Tôi không còn nhiều thời gian nữa trong nhiệm kỳ của mình nhưng tôi mong muốn mình có thể đóng góp nhiều hơn cho quan hệ hai nước.

Chúng ta cần hợp tác nhiều hơn để tạo ra và đem lại những cơ hội thịnh vượng thực sự cho người dân hai nước. Tôi hiểu những giá trị mới của nền kinh tế toàn cầu trong thế kỷ 21. Nền kinh tế sẽ phát triển, đặc biệt ở các nước có pháp quyền và có hành lang pháp lý đúng đắn.

Nền kinh tế tri thức sẽ đổ vào các quốc gia ưu tiên cho giáo dục.

Do vậy, bên cạnh phát triển kinh tế cần đầu tư vào nguồn lực con người. Đó là những kỹ năng đào tạo và đầu tư vào những con người có tài năng, thay vì khai thác tài nguyên thiên nhiên. Đây là những thế mạnh mà Mỹ có thể hợp tác với Việt Nam.

Ngày hôm qua như tôi đã thông báo, đội hòa bình (Peace Corps) sẽ đến Việt Nam. Thế hệ trước của người Mỹ đến đây để chiến đấu, nhưng thế hệ sau của người Mỹ đã đến đây đóng góp cho sự phát triển của Việt Nam và làm sâu sắc hơn tình hữu nghị hai nước. Các công ty hàng đầu, đại học danh tiếng Mỹ đã đến Việt Nam để hợp tác, đào tạo về khoa học công nghệ, toán học, y tế... vì khi chúng tôi muốn chào đón nhiều công dân, thanh niên Việt Nam sang Mỹ thì chúng tôi cũng muốn thế hệ trẻ Việt Nam được hưởng những giá trị giáo dục tốt hơn.

Do vậy, tôi rất vui mừng thông báo với các bạn, mùa thu năm nay đại học Fullbright sẽ đi vào hoạt động tại TPHCM. Đại học này phi lợi nhuận, chất lượng cao sẽ cung cấp nhiều học bổng cho sinh viên Việt Nam và đóng góp cho hợp tác giáo dục giữa hai nước. Các sinh viên, học giả, nhà nghiên cứu hai nước sẽ tập trung vào các lĩnh vực như chính sách công, quản trị doanh nghiệp, hợp tác trong các lĩnh vực máy tính, từ thơ của Nguyễn Du, triết học của Phan Chu Trinh tới lĩnh vực toán của GS Ngô Bảo Châu...

Chúng tôi mong muốn sẽ kết nối những doanh nghiệp trẻ Việt - Mỹ. Nếu có thể tiếp cận với công nghệ, kỹ năng mà người Việt cần thì sẽ không có gì là trở ngại với các bạn.

Chúng tôi mong muốn khuyến khích cả phụ nữ Việt Nam, những người có tài năng để đảm bảo về bình đẳng giới ở Việt Nam. Từ thời đại Hai Bà Trưng đến nay, người phụ nữ Việt Nam luôn mạnh mẽ, tự cường và giúp cho đất nước Việt Nam tiến lên phía trước. Khi chúng ta có một gia đình tốt, sự đóng góp của người phụ nữ, phụ nữ được đi học và có vị trí xứng đáng ở trường học, chính phủ, trong giới lãnh đạo thì chúng ta sẽ có cuộc sống tốt đẹp hơn. Điều này luôn đúng kể cả ở Mỹ cũng như Việt Nam.

Với tư cách là Tổng thống Mỹ, tôi ủng hộ mạnh mẽ TPP, bởi vì điều đó sẽ giúp các bạn dễ dàng trao đổi thương mại với chúng tôi. Điều này sẽ giúp cho Việt Nam không phải phụ thuộc thương mại với quốc gia nào duy nhất.

TPP cũng sẽ giúp thúc đẩy hợp tác vùng, giúp các bạn giải quyết các vấn đề bình đẳng kinh tế, thúc đẩy nhân quyền, giúp cho người lao động có điều kiện lao động an toàn hơn. Có thể người lao động tổ chức nghiệp đoàn, thúc đẩy bảo vệ môi trường. Đây là tương lai, hy vọng mà TPP mang lại cho chúng ta. Tất cả các quốc gia thành viên phải cam kết thực hiện các mục tiêu mà TPP đặt ra.

Tất cả chúng ta phải nỗ lực đảm bảo an ninh chung, hợp tác với nhau trong chương trình đào tạo an ninh chung. Trong chuyến thăm này của tôi hai bên đã nhất trí xây dựng niềm tin, tiếp tục công tác đào tạo, cung cấp thiết bị cho cảnh sát biển, năng lực bảo vệ hàng hải cũng như cứu trợ nhân đạo trong thiên tai.

Hôm qua, tôi đã tuyên bố Mỹ sẽ dỡ bỏ lệnh hoàn toàn cấm bán vũ khí sát thương cho Việt Nam,

đảm bảo Việt Nam có thể có vũ khí cần thiết để đảm bảo an ninh. Chúng tôi mong muốn thể hiện rõ Hoa Kỳ bình thường hóa toàn bộ quan hệ với Việt Nam.

Thế kỷ 20 đã dạy cho tất cả chúng ta, không chỉ Việt Nam một trật tự quốc tế và an ninh chung phụ thuộc lẫn nhau. Chúng ta xây dựng thông lệ chung tất cả quốc gia đều là quốc gia có chủ quyền, dù lớn hay nhỏ phải được tôn trọng toàn vẹn lãnh thổ. Các nước lớn không được bắt nạt các nước nhỏ hơn, việc giải quyết các tranh chấp cần tiến hành hòa bình. Các thể chế như ASEAN và cấp cao Đông Á cần được củng cố. Đó là điều mà chúng tôi tin tưởng và ủng hộ.

Các biện pháp hòa bình và liên kết vùng như ASEAN cần được tiếp tục củng cố như niềm tin của tôi, niềm tin của Hoa Kỳ. Đây là điều chúng tôi tuyên bố khi đến thăm Lào đầu năm nay.

Ở Biển Đông, chúng tôi không phải là một bên tranh chấp, nhưng chúng tôi khẳng định và đề cao quyền tự do hàng hải và hàng không; tự do thương mại không bị ngăn trở; giải quyết các tranh chấp thông qua pháp lý và luật pháp quốc tế. Nước Mỹ sẽ đưa tàu và máy bay di chuyển ở bất kỳ nơi nào mà luật pháp quốc tế cho phép, và ủng hộ quyền của các nước khác hành động như vậy.

Một trong các điểm trong quan hệ đối tác của chúng ta là **giải quyết sự khác biệt về nhân quyền**. Tôi nói điều này bởi không có quốc gia nào hoàn hảo. Sau hai thế kỷ lập nước, chúng tôi vẫn đang phải cố gắng đạt được những ý tưởng chúng tôi đã đề ra khi chúng tôi lập quốc, như kinh tế ngày càng gia tăng, định chế tư pháp, hình sự. Tất nhiên chúng tôi

vẫn nhận được sự phê bình. Ngày nào chúng tôi cũng nhận được phê bình, tôi và Chính phủ, nhưng những lời chỉ trích, tranh luận cởi mở giúp chúng ta nhìn nhận sự chưa hoàn hảo.

Việc mọi người có quyền đưa ra lời phê phán thì chính là điều giúp xã hội tiến bộ hơn. Hoa Kỳ không muốn áp đặt cho Việt Nam, chúng tôi tin rằng giá trị Hoa Kỳ mà chúng tôi nói là giá trị tổng quát được nêu trong Hiến pháp Việt Nam như người dân có quyền tự do ngôn luận, lập hội. Đây là những điều đã được nêu trong hiến pháp Việt Nam.

Tôi xin chia sẻ một số điểm theo quan điểm của mình, chúng ta tiếp cận Internet vì thúc đẩy sáng tạo mà nền kinh tế cần có để phát triển, như facebook. Các công ty lớn đã có ý tưởng đưa ra và chia sẻ.

Người Việt Nam quyết định tương lai của người Việt. Tôi xin chia sẻ một số điểm của bản thân Trong đất nước tự do, người dân sẽ lựa chọn lãnh đạo tốt nhất cho họ, mọi người có quyền bày tỏ sự nhân ái và chúng ta cần tăng cường hơn nữa tiếp cận hỗ trợ cho người nghèo để đời sống của họ được cải thiện. Các quyền bình đẳng người dân Việt Nam sẽ mang đến nền tảng cho sự thịnh vượng và lợi ích cho tất cả người dân Việt Nam. Suốt 8 năm qua tôi suy nghĩ nhiều về việc cải tiến hệ thống chính quyền Mỹ.

Về **thách thức toàn cầu**, Việt Nam cần bảo vệ các nơi như Vịnh Hạ Long, Sơn Động vì tương lai con cháu chúng ta. Nước biển tăng sẽ làm ảnh hưởng đến các vùng ven biển và Việt Nam cần thực hiện cam kết chống lại ảnh hưởng của biến đổi khí hậu, chống lại ảnh hưởng vùng ngập mặn như đồng bằng sông Cửu Long

- nơi cung cấp thực phẩm lớn cho thế giới. Chúng ta cũng phải giúp đỡ cho các nước để xây dựng năng lực về nhiều vấn đề như cải thiện y tế. Mỹ vui mừng khi đã giúp đỡ Việt Nam tham gia hơn nữa nhiệm vụ gìn giữ hòa bình của Liên hợp quốc.

Đặc biệt hai nước trước đây tham gia trận chiến, nhưng giờ cùng hợp tác bảo vệ hòa bình. Việt Nam và Mỹ cần nỗ lực hơn nữa trong việc tăng cường đối thoại hai bên. Nhìn vào lịch sử, thách thức mà chúng ta vượt qua, tôi lạc quan vào tương lai của quan hệ hai nước chúng ta. Niềm tin tôi là nhờ nền tảng dựa trên tình hữu nghị. Như Trịnh Công Sơn viết, “nổi vòng tay lớn” là mở tấm lòng của mình ra để thấu suốt trái tim mình.

Tương lai nằm trong tay các bạn. Mỹ luôn là đối tác và người bạn của các bạn.

Mai này, khi người Mỹ Việt Nam học cùng nhau, cùng phối hợp sáng tạo với nhau, các bạn hãy nhớ khoảnh khắc tôi đứng ở đây trước các bạn, như Nguyễn Du đã nói: “Rằng trăm năm cũng từ đây. Của tin gọi một chút này làm ghi”. ■

**Tích cực
tham dự
chiến dịch
mỗi Độc Giả
giới thiệu
thêm Độc
Giả mới.**

Hai tuần sau chuyến thăm của Tổng thống Hoa Kỳ Barack Obama tới Việt Nam, vào ngày 8 tháng 6 vừa qua, tại Trung Tâm Chiến lược và Nghiên cứu Quốc tế ở Washington DC, Đại sứ Hoa Kỳ tại Việt Nam, ông Ted Osius đã có một buổi nói chuyện ngắn tóm tắt lại những gì đã đạt được trong chuyến thăm. Ông cho biết hai phía đã thống nhất được với nhau trong hầu hết mọi vấn đề trừ vấn đề nhân quyền.

Ngay trong phần mở đầu bài phát biểu của mình tại Trung Tâm Chiến lược và Nghiên cứu Quốc tế vào chiều ngày 8 tháng 6 vừa qua ở Washington DC, Đại sứ Hoa Kỳ Ted Osius đã ca ngợi những gì mà Việt Nam và Hoa Kỳ đã đạt được trong chuyến thăm của Tổng thống Mỹ Barack Obama tới Việt Nam vào cuối tháng 5 vừa qua, làm sâu và rộng thêm quan hệ hợp tác giữa hai nước kể từ khi hai bên nâng tầm quan hệ lên đối tác toàn diện vào năm 2013:

Đại sứ Hoa Kỳ:

Nhân quyền vẫn chia rẽ quan hệ Mỹ-Việt

■ *Việt Hà*, Phóng viên RFA

“Về phía Hoa Kỳ đây (tuyên bố chung) là một catalogue tốt cho thấy những gì mà chúng ta đã có thể đạt được trong mối quan hệ hai nước thời gian qua kể từ khi quan hệ đối tác toàn diện giữa hai phía được thiết lập. Nó cho thấy quan hệ đã nhanh chóng mở rộng hơn và sâu thêm.”

Tôi rất vui với kết quả đạt được... Nhưng một vấn đề vẫn chia rẽ hai phía là vấn đề nhân quyền... hai bên thống nhất trên hầu hết mọi vấn đề nhưng không cùng thống nhất về vấn đề nhân quyền.

-Đại sứ Ted Osius

Đại sứ Ted Osius nói đến một loạt các hợp tác của hai phía bao gồm: Hiệp định đối tác xuyên Thái Bình Dương (TPP), các hợp đồng

thương mại trị giá đến 16 tỷ đô la được ký kết trong chuyến thăm vừa rồi, hoạt động của đội thanh niên tình nguyện hòa bình Mỹ tại Việt Nam thời gian tới, Việt Nam gia hạn visa đối với công dân Mỹ, Hoa Kỳ dỡ bỏ lệnh cấm bán vũ khí sát thương cho Việt Nam, giúp làm sạch chat độc da cam, và cải cách luật pháp.

Đại sứ Hoa Kỳ cho biết phía Mỹ đã chuẩn bị cho khả năng hai bên sẽ không đạt được một tuyên bố chung hai nước vì những bất đồng còn tồn tại giữa hai phía. Tuy nhiên hai bên cuối cùng đã đạt được tuyên bố chung và Hoa Kỳ đã có được những gì mà mình trông đợi. Ông cho rằng phía Việt Nam đã rất sẵn sàng hợp tác:

“Phía Việt Nam đã sẵn sàng, sẵn sàng hợp tác với chúng ta trên khắp mọi lĩnh vực khác nhau. Họ đã muốn Tổng thống tới thăm và muốn đảm bảo là chuyến thăm thành công và họ đã đưa ra những quyết định khó khăn để đạt được những thỏa thuận trong đó có những thỏa thuận mang tính thách thức đối với phía Việt Nam.”

Khác biệt về nhân quyền

Mặc dù ca ngợi những kết quả đạt được sau chuyến thăm, Đại sứ Hoa Kỳ tại Việt Nam cũng nhìn nhận hai phía vẫn còn những khác biệt trong vấn đề nhân quyền:

“Tôi nghĩ chúng tôi đã đạt được những gì chúng tôi cần đạt được từ tuyên bố chung giữa hai nước.”

Đại sứ Hoa Kỳ tại Việt Nam, ông Ted Osius phát biểu tại Trung Tâm Chiến lược và Nghiên cứu Quốc tế CSIS ở Washington DC hôm 8/6/2016.

CSIS PHOTO

Tôi rất vui với kết quả đạt được... Nhưng một vấn đề vẫn chia rẽ hai phía là vấn đề nhân quyền... hai bên thống nhất trên hầu hết mọi vấn đề nhưng không cùng thống nhất về vấn đề nhân quyền. Vẫn còn nhiều việc phải làm nhưng xu hướng là tốt khi nói đến tự do tôn giáo, đối xử với người tàn tật, người thuộc cộng đồng LGBT. Tôi nghĩ xu hướng này sẽ tiếp tục theo hướng tích cực.”

Ông cũng nói đến cuộc gặp của Tổng thống Obama với một số nhà hoạt động xã hội tại Việt Nam. Ông cho rằng thật đáng tiếc là một số nhà hoạt động xã hội đã bị chính quyền ngăn cản không cho gặp Tổng thống Obama. Tuy nhiên, theo ông, những người đã gặp được Tổng thống cũng đã đưa ra một loạt những kiến nghị để phía Mỹ xem xét. Đại sứ Hoa Kỳ không nói cụ thể những đề nghị này là gì.

Liên quan đến những lo ngại về việc Hoa Kỳ dỡ bỏ lệnh cấm bán vũ khí sát thương cho Việt Nam sẽ khiến Hoa Kỳ mất đi một đòn bẩy để mặc cả vấn đề nhân quyền với Việt Nam, Đại sứ Ted Osius nhận xét:

“Theo tôi chúng ta vẫn có cùng những đòn bẩy mà chúng ta đã có trước chuyến thăm, thậm chí là còn nhiều hơn khi chúng ta nói chuyện, hợp tác với Việt Nam hơn là không có quan hệ gì. Điều này không có nghĩa là chúng ta có thể khiến họ đưa quyết định theo ý của chúng ta nhưng điều này có nghĩa là ở những vấn đề hai bên còn bất đồng như nhân quyền thì hai bên có những đối thoại tôn trọng lẫn nhau và đôi khi hai phía có thể đi đến đồng ý với nhau.”

Tranh luận về trường đại học Fulbright ở Việt Nam là tốt

Về vấn đề tranh luận xung quanh vai trò của Thượng nghị sĩ Bob Kerrey, chủ tịch hội đồng tín thác đại học Fulbright tại Việt Nam, Đại sứ Hoa Kỳ cho rằng đây là một cuộc tranh luận bổ ích. Dựa vào kinh nghiệm của mình ở Việt Nam, Đại sứ Hoa Kỳ cho rằng người Việt Nam rất rộng lượng và có thể tha thứ.

Trường đại học Fulbright Việt Nam là một trường độc lập, hội đồng tín thác không do chính phủ Mỹ hay Việt Nam chỉ định. Đó là điều tốt. Quan điểm thứ hai theo tôi là tranh luận đang diễn ra là một tranh luận tốt.

-Đại sứ Ted Osius

“Trường đại học Fulbright Việt Nam là một trường độc lập, hội đồng tín thác không do chính phủ Mỹ hay Việt Nam chỉ định. Đó là điều tốt. Quan điểm thứ hai theo tôi là tranh luận đang diễn ra là một tranh luận tốt. Lý do chúng tôi muốn có trường đại học Fulbright Việt Nam để chúng ta có những tranh luận lành mạnh như vậy về quá khứ và tương lai mà Việt Nam muốn. Tôi nhìn nhận tranh luận này theo khía cạnh tích cực... Tôi đã làm việc với chính phủ và người dân Việt Nam hơn 20 năm qua và không ở đâu mà người dân luôn hướng tới tương lai và sẵn sàng tha thứ như ở Việt Nam.”

Thời gian qua, dư luận Việt Nam có nhiều tranh cãi xung quanh vai trò của ông Bob Kerrey, người từng tham gia vụ thảm sát Thạnh Phong thời chiến tranh Việt Nam. Ông Bob Kerrey đã lên tiếng xin lỗi người Việt Nam về những gì ông đã làm trong thời gian chiến tranh. Tuy nhiên, có những dư luận tại Việt

Nam lại cho rằng ông không nên giữ vị trí được bổ nhiệm của trường đại học Fulbright ở Việt Nam. Một số ý kiến khác tỏ ra đồng tình với việc bổ nhiệm ông Bob Kerrey vì cho rằng ông đã xin lỗi và đã đến lúc người Việt Nam nên tha thứ, cho ông cơ hội giúp đỡ Việt Nam.

Biểu tình ôn hòa về môi trường là tốt

Liên quan đến tình trạng ô nhiễm môi trường ở vùng biển miền Trung Việt Nam thời gian qua, đại sứ Ted Osius cho biết, ngay sau khi có thông tin về ô nhiễm khiến cá chết hàng loạt dọc bờ biển miền trung, phía đại sứ quán Mỹ đã có đề nghị sẵn sàng giúp đỡ tìm nguyên nhân với chính phủ Việt Nam. Tuy nhiên phía Việt Nam đã không nhận lời đề nghị trợ giúp này. Mặc dù vậy, sau đó đã có một số nhà khoa học Mỹ hợp tác với các nhà khoa học Việt Nam nghiên cứu tìm hiểu nguyên nhân cá chết. Đại sứ Hoa Kỳ cho biết hợp tác này không đến từ lời đề nghị trước đó của phía Mỹ.

Đại sứ Hoa Kỳ cũng khẳng định những cuộc biểu tình tuần hành ôn hòa vì môi trường diễn ra vừa qua tại các thành phố ở Việt Nam là tốt:

“Về những cuộc biểu tình, theo tôi biểu tình ôn hòa là điều tốt. Chúng tôi không tham gia vào vấn đề này vì đây là vấn đề nội bộ của Việt Nam. Chúng tôi có thể khuyến khích chính phủ nên đối xử với các cuộc biểu tình theo một cách nào đó nhưng quyết định cuối cùng là ở chính phủ và người dân Việt Nam.”

Hợp tác an ninh biển và vai trò của Mỹ ở vịnh Cam Ranh

Một vấn đề quan trọng khác cũng được đề cập trong buổi nói

(xem tiếp trang 100)

Giám Mục

thứ hai

■ Trà Lữ

Sống ở Canada trên 40 năm, chúng tôi vẫn tin rằng đây là miền đất thiên thai, miền đất thiên đàng. Rất nhiều sách vở, báo chí, thống kê đã chứng minh điều này, và cuộc sống thường nhật của chúng tôi cũng đã chứng nghiệm như vậy.

Tuần qua các cơ quan truyền thông quốc tế đã phổ biến kết quả một cuộc nghiên cứu rất hay của US News & World Report. Rằng họ phỏng vấn 16.200 người tại 60 quốc gia trên thế giới, lần này họ chỉ phỏng vấn giới trẻ, tuổi từ 18 tới 35. Họ phỏng vấn về nhiều đề tài, nhưng câu hỏi đúc kết là xét về tổng thể thì nước nào tốt nhất thế giới. Giới trẻ đại diện toàn cầu đã trả lời : Canada. Canada rồi mới đến Đức, Anh, Nhật và Mỹ. Các cụ thấy chưa, Canada vẫn luôn luôn đứng đầu danh sách. Chính vì thế mà các ông cộng sản gộc ở Tàu và ở Việt Nam hiện đang cho vợ con ôm của chạy sang đây và đang hối hả mua nhà. Thị trường địa ốc ở Vancouver và Toronto đang bốc khói ngùn ngụt, nhà bán chạy đến độ nhiều khách mua nhà, rồi mua luôn cả đồ đạc bàn ghế chén đĩa.

Xin được viết tiếp về cuộc phỏng vấn thế giới trẻ trên đây. Xét về tổng thể thì Canada là nhất, nhưng nếu xét về mặt tình yêu, nơi nào là lý tưởng nhất cho giới trẻ hẹn hò yêu đương.

Các cụ có biết đáp số là gì không cơ ? Thưa mặt này thì Canada không đứng nhất mà là Brazil, ta quen gọi là Ba Tây. Brazil là nước tốt nhất cho các cuộc hẹn hò. Điều này làm tôi rất mực ngạc nhiên vì xưa nay tôi chưa từng nghe tới. Tôi cứ nghĩ là Paris Pháp quốc chứ. Tôi bèn mở máy. Và, các cụ ơi, cái máy vi tính của tôi là nơi tôi cất giữ các tài liệu đã cho tôi câu trả lời cũng về ‘hẹn hò’ ở Brazil, nhưng không phải hẹn hò trai gái mà là hẹn hò của các chính khách.

Bây giờ là đầu hè, ngày còn rộng tháng còn dài, mời các cụ theo tôi lang bang nơi miền đất rộng lớn đứng hàng thứ 5 trên thế giới với 200 triệu dân nha. Trong kho hồ sơ về Brazil, tôi thấy chữ BRICS nổi bật. Các cụ đã nhớ ra chữ này chưa? Rằng xưa nay Nga và Tàu vốn hàng ghen tị với Mỹ. Nga và Tàu thấy Mỹ làm bá chủ thế giới với liên minh G-7, liên minh G-20, và đồng đô la của Mỹ bá chủ ngân hàng toàn cầu thì ghét Mỹ lắm.. Và hai ông đã ra tay: Năm 2008 Tàu Cộng lập nên một liên minh mới về kinh tế tài chánh chống lại Hoa Kỳ, chống lại đồng đô la Mỹ. Tàu Cộng kéo thêm Brazil, Nga, Ấn Độ và South Africa. Liên Minh mang tên BRICS. BRICS là chữ đầu của 5 quốc gia chủ chốt Brazil, Russia, India, China, South Africa. Đơn vị tiền tệ chính của Liên

Minh là đồng tiền của Tàu, đồng Nguyên tức Nhân Dân Tệ. Ông Tàu và ông Nga sung sướng hí hửng ra mặt. Phen này liên minh chúng ta sẽ cho Mỹ biết tay, sẽ giết chết đồng đô la Mỹ. Bà tổng thống Brazil là Dilma Rousseff được Tàu Cộng phong làm chủ tịch BRICS. Bà được chủ tịch lúc đó là Hồ Cẩm Đào xung tụng là người bạn vĩ đại của nhân dân Tàu. Bà Dilma vênh mặt lên . Bà ta kiêu ngạo đến nỗi năm 2014 Tổng thống Obama ngỏ ý mời Bà lên thăm Hoa Kỳ, bà đã làm lơ, không thèm lên. Bà kéo Peru, Bolivia theo bà cùng tôn thờ Các Mác và Xã Hội Chủ Nghĩa. Nhưng, ôi chữ nhưng bom nổ, bà đâu có ngờ, các ngân hàng lớn nhỏ ở Brazil đã không chấp nhận đồng Nguyên của Tàu thay thế đồng đô la của Mỹ. Tàu và Nga, và chính quyền của Bà Dilma đâu có ngờ năm 2015 và 2016 kinh tế Brazil sụp đổ hoàn toàn. Chế độ XHCN của Dilma hoàn toàn thất bại. Nga đang cứu Nga không nổi làm sao cứu Dilma, Tàu Cộng đang mắc kẹt trong nước và Biển Đông cũng ngoảnh mặt làm ngơ. Thế là giấc mơ làm chủ Nam Mỹ của Nga của Tàu bỗng thành mây khói. Chủ nghĩa Cộng sản chỉ có thể trụ ở Cuba mà thôi.

Các cụ thấy chưa, Brazil đâu có phải là nơi hẹn hò tốt cho Xã Hội Chủ Nghĩa. Có lẽ Brazil chỉ là nơi hẹn hò

yêu đương của lớp trẻ mà thôi. Việc này tôi chưa tin, tôi sẽ tìm thêm tài liệu rồi trình các cụ sau nha.

Làng tôi nghe tôi nói về BRICS của Brazil, về cái mộng bá chủ của Tàu Cộng, thì cái máu ghét Tàu nổi lên đùng đùng. Mẹ bố cái thằng Tàu. Như để thêm lửa, Ông ODP liền kể chuyện Võ Sĩ Cung Lê . Anh Cung Lê gốc thuyền nhân tỵ nạn đã đại diện Hoa Kỳ đánh bại anh võ sĩ Tàu. Các cụ có xem cái clip nổi tiếng này chứ. Cứ mở Google rồi đánh chữ Cung Lê là thấy liền. Trận đấu này nổi tiếng vì là trận mang danh quốc gia : USA - CHINA. Anh võ sĩ Tàu tên là Na Sun, cao hơn Cung Lê gần một cái đầu. Anh gốc Mông Cổ. Anh ta bận cái quần đỏ, bước lên võ đài nghênh ngang. Còn Cung Lê đại diện võ sĩ Hoa Kỳ thì bận quần đen có vẽ thêm cờ vàng ba sọc đỏ. Cung Lê năm nay mới 34 tuổi. Trận đấu này ở San Jose. Vì là trận kết hợp các thứ võ, Mixed Martial Arts, đấu đá tự do, xem đã mắt lắm các cụ ạ. Anh Cung Lê của chúng ta đã quật ngã anh Tàu lia chia. Chỉ mới 3 hiệp mà anh Tàu thở rốc rồi đầu hàng. Võ sĩ Tàu đầu hàng võ sĩ Việt nha, thưa các cụ.

Cụ Chánh lên tiếng hỏi các nhà thông thái trong làng rằng Tàu Cộng đang công khai xâm chiếm lãnh thổ VN, sao VC không theo chân Phi Luật Tân kiện Tàu Cộng nơi tòa án quốc tế? Việt Nam có dư tài liệu để chứng minh mà. Ngay như lão đây đọc sách cũ thì cũng đã thấy tiền nhân vẽ bản đồ nước ta mang tên Xích Quỷ rồi Văn Lang, rồi Âu Lạc, biên giới lên tới tận sông Hoàng Hà miền bắc nước Tàu cơ mà.

Ông ODP xin trả lời : Bọn CS Hà Nội biết hết nhưng chúng là dân khôn nạn, vừa hèn vừa tham tiền

vừa tham sống. Tàu Cộng đã răn đe CSVN lâu rồi : Bọn chúng mày mà trung ra các chứng cứ và kiện tao thì chúng mày và phe cánh chúng mày chết ngay...

Qua mạng, tôi được biết Ông Trần Thắng ở Mỹ đã chứng minh bằng 150 bản đồ cơ rằng Hoàng Sa và Trường Sa là của Việt Nam. Ông Thắng tốt nghiệp kỹ sư cơ khí tại University of Connecticut và làm việc cho công ty động cơ Pratt & Whitney từ năm 2000. Ông Thắng cũng là chủ tịch Viện Văn Hóa Giáo Dục VN, IVCE, tại New York. Ông đã sưu tầm được 150 bản đồ cổ của Trung Hoa trong đó không có Hoàng sa, và 3 sách địa dư cổ của Trung Hoa cũng chứng minh chủ quyền của Tàu chỉ tới đảo Hải Nam. Ông Thắng đã gửi toàn bộ tài liệu này về cho chính quyền VN.

Các tài liệu của Ông Trần Thắng là một bằng chứng hùng hồn chứng minh Hoàng sa và Trường sa là của Việt Nam, nhưng Đảng CSVN đã ngậm miệng. Và họ đang tiếp tục ngậm miệng , diễn hình nhất là vụ Formosa và cá chết ở Vũng Áng. Bọn CSVN bảo còn đang tìm thêm chứng cứ. Tìm gì đâu. Bọn chúng không dám mở miệng đó thôi, một phần vì sợ Tàu Cộng, một phần vì nội bộ đang đấu đá nhau về việc chia chác tiền Formosa đã hồi lộ ngày xưa. Bây giờ CSVN mà bắt tội Formosa thì bọn Tàu sẽ trưng ra chứng cứ đã cho tiền, các lãnh tụ gốc của CSVN đã cầm tiền và chia nhau bỏ túi. Bây giờ biết ăn nói làm sao đây, chúng đang tìm lời mà nghĩ chưa ra, các cụ ạ.

Xin bỏ chuyện cá chết, nhưc đầu quá, để nói chuyện vui về Cụ Obama.

Hiện nay quốc nội cũng như hải

ngoại vẫn còn nói tới 3 ngày thăm viếng VN của tổng thống Hoa Kỳ Obama hồi tháng Năm . Ôi chuyến thăm lịch sử. Xưa nay chưa có cuộc thăm viếng nào tốt đẹp như vậy. Nó khác xa cuộc thăm viếng của Vua Tập Cận Bình trong tháng trước. Vua Tàu đến được Hà Nội chào đón đúng nghi lễ quân vương, có 21 phát súng thần công, có thảm đỏ, có duyệt binh, có cờ quạt biểu ngữ, nhưng dân chúng đón chào thì hững hờ và không có bao nhiêu, hầu như toàn con cháu các cán bộ. Hình như lại có một đám dân hỗn láo dám biểu tình chống Tàu, dám trưng ảnh vua Tàu bị gạch mặt. Trong khi đó, Vua Obama đến, dân chúng đứng đầy đường chào mừng. Ông đọc diễn văn ở Hà Nội, một diễn văn lịch sử, bài dài 41 phút, trước 2000 người, đa phần là giới trẻ. Ông đã làm rung động lòng người. Ông đã nói với giới trẻ rằng đây chính là thời gian làm lịch sử của các bạn, cụ Nguyễn Du của các bạn đã nói thế.

Rồi Ông Obama đi ăn bún chả Hà Nội, ông không bận mũ áo quân vương mà mặc một áo sơ mi trắng, còn xắn tay lên nữa. Ông đã ăn 2 phần bún chả, ăn một cách ngon lành, không phải ông đóng kịch mà ông ăn thiệt tình. Lại còn tu bia, ly chén không dùng. Lại còn ngồi cái ghế nhựa không có tựa lưng. Ôi, hình ảnh ông Obama ăn bún chả đẹp quá. Dân Việt Nam yêu ông quá. Bạn bè tôi bây giờ đi ăn bún chả thì không kêu 'bún chả Hà Nội' mà kêu '*Bún Chả Obama*'. Ông Obama ơi, chúng tôi ở tận Canada mà còn mê ông hết sức vậy đó, ông có biết không?

Theo báo chí thì ông Obama đến VN mang toàn quà chứ không đòi VN một thứ gì. Ông tháo bỏ cấm vận bán vũ khí sát thương nhưng khi

ông loan báo món quà này thì ông nói nhỏ tiếng vì cho rằng đây là việc nhỏ. Điều mà ông nói to và được vỗ tay lớn tiếng đó là Hoa Kỳ sẽ mở Trường Đại Học Fulbright mang kiến thức và văn hóa Bắc Mỹ đến cho VN, và Đạo binh xanh Peace Corp sẽ dạy tiếng Anh cùng với các dịch vụ từ thiện.

Thế giới truyền thông đã phổ biến rộng rãi các hình ảnh về sinh hoạt của Ông Obama trong 3 ngày thăm viếng lịch sử này. Toàn tiếng vỗ tay, toàn tiếng cười, toàn biểu ngữ hoan hô Obama không à.

Phe các bà trong làng tôi cũng ca ngợi ông Obama hết lời. Ca ngợi xong thì các bà quay vào ông ODP trưởng lão của các nhà quân tử thông thái chúng tôi mà xin thêm ý kiến. Ông ODP trả lời ngay :

- Tôi có một cái nhìn hơi khác các bà, ý kiến tôi như sau : Ông

Obama đã đóng một vở kịch thật toàn hảo của một chính khách. Bài bản được Nhà Trắng soạn thảo rất tinh vi. Ta không hề thấy một sơ hở nào. Ông Obama như đã bỏ bùa cho mọi người. Tôi thấy cốt lõi vở kịch đó như thế này : Bây giờ Biển Đông hết sức căng thẳng. Hoa Kỳ đã chuyển trục. Xưa thì Hoa Kỳ cần xăng dầu nên chú tâm đặc biệt đến các nước Trung Đông. Nay thì Hoa Kỳ không còn lo về xăng dầu nên đã chuyển tâm sang Thái Bình Dương. Đối với Hoa Kỳ, Biển Đông bây giờ là một huyết mạch quan trọng, một lộ trình kinh tế có giá hơn 5.000 tỷ Mỹ kim hằng năm. Nhất định Hoa Kỳ không thể để Trung Cộng chiếm cứ và làm chủ miền này. Hoa Kỳ và Trung Cộng đang đối đầu nhau, chiến tranh có thể bùng nổ bất cứ lúc nào. Nếu cuộc chiến bùng nổ thì địa thế của VN đóng một vai trò chính

yếu. Vịnh Cam Ranh sẽ là một quân cảng vô cùng quan trọng vừa cho hải quân vừa cho không quân. Các căn cứ ở Nhật, ở Phi Luật Tân không thể so sánh được với Cam Ranh. Cho nên bằng mọi giá Hoa Kỳ phải sử dụng Cam Ranh. Hoa Kỳ chắc đã đi đàm với VN xong rồi, đã được thỏa thuận ngầm là Hoa Kỳ sẽ dùng Cam Ranh khi có biến. Điều này tối mật nên Hoa Kỳ giấu đi, đã tung hỏa mù, làm mờ nhạt Cam Ranh. Ông Obama đến thăm VN có nói gì tới Cam Ranh đâu, toàn nói chuyện văn chương chữ nghĩa, chuyện hòa bình. Ông đã đóng kịch khéo quá và giỏi quá.

Nói đến đây Ông ODP tỏ dấu mệt, ông xin ngưng. Dân làng còn

đang mê bài diễn văn không cho ông ngưng, xin ông nói tiếp. Diễn giả đã vâng lời. Ông nhấp một ngụm trà rồi nói tiếp:

-Trên đây là chuyện toàn vùng, Mỹ và Trung Cộng sẽ đánh nhau ở

Biển Đông. Riêng Việt Nam thì có thể theo kịch bản khác : Trung Cộng sẽ gây hấn ở Biển Đông và quân đội VN sẽ đánh trả, thế là cuộc chiến Tàu Cộng-Việt Cộng bùng nổ. Quân Trung Cộng sẽ ào vào Việt nam, chúng sẽ từ phía bắc kéo xuống, và quân mai phục trong các đặc khu kinh tế sẽ ào ra, hải quân và không quân từ biển phía đông đánh vào, quân VN làm sao mà địch nổi. Rồi tướng Phùng Quang Thanh kêu gọi quân đội VN đầu hàng để tránh đổ máu. Thế là Trung Cộng sẽ chiếm trọn VN. Kịch bản này đã được soạn thảo sẵn trong hội nghị Thành Đô 1990 mà CSVN đã ký tuân hành. Thế là Việt nam trở thành một khu vực tự trị của Tàu như Tây tạng hiện nay.

Nhiều người đang ao ước cuộc

chiến giữa Hoa Kỳ và Trung Cộng xảy ra trước, như vậy là tốt cho VN. Vì nếu Hoa Kỳ và Tàu Cộng đánh nhau thì thế nào Trung Cộng cũng thua và sẽ sụp đổ, có như thế thì VN mới thoát kịch bản thành khu tự trị của Tàu.

Bài diễn văn của ông ODP về Ông Obama, về Biển Đông, về Trung Cộng hấp dẫn và gay cấn quá, làm cả làng vừa nghe vừa nín thở. Đang lúc gay cấn như thế này thì Cụ B.95 từ dưới bếp lác chuông báo cáo : Mọi người hãy chuẩn bị ăn tiệc mừng Lễ Các Ngươi Cha.

À, tôi quên chưa khoe các cụ : đây là bữa tiệc truyền thống hàng năm của làng tôi. Tháng Năm thì có lễ Hiền Mẫu, phe các ông đãi phe các bà, còn tháng Sáu thì có lễ Hiền Phụ, phe các bà đãi phe các ông. Tháng trước các nhà trượng phu quân tử chúng tôi đã đãi các bà món bún thịt nướng. Tháng này các bà đãi chúng tôi món bún riêu. Món này gốc nó là Bắc Kỳ, bà cụ B.95 là chủ bếp cho biết món bún riêu hôm nay đã được biến hóa. Phe liền ông chúng tôi rất hồi hộp khi nghe nói tới món Bún Riêu biến thể.

Khi mọi người đã an vị, đĩa và thìa đã sẵn trên bàn, rau thơm kinh giới tía tô đã có sẵn trên đĩa, Chị Ba Biên Hòa phụ tá của chủ bếp mới bung thức ăn ra. Háo hức quá. Mỗi người một tô lớn như tô phở, khói nghi ngút. Nhưng ai cũng ngạc nhiên vì tô bún mà như tô phở, nghĩa là trên cùng là một lớp thịt bò tái. Chị Ba giải thích : Món bún riêu Bắc Kỳ nấu với cua và cà chua, gia vị chính là mắm tôm. Thịt cua và gạch cua quyện vào nhau nổi lên trên mặt, bún ở phía dưới. Xưa nay chúng ta đã ăn như thế. Vừa đây Cụ thấy như vậy là đơn sơ quá, nên Cụ đã có

sáng kiến mới : thêm thịt bò tái vào cho nó đậm đà. Các miếng thịt bò lúc đầu màu đỏ, nay nước riêu cua nóng sôi đỏ lên trên, lớp thịt bò đã tái đi. Mời các cụ xơi. Miếng bò tái ăn với riêu cua kèm với lá kinh giới tía tô, kèm với bún nóng, miếng ăn này ngon thật các cụ ạ. Nhai xong miếng tái với riêu rồi húp một thìa bún nóng, tôi thấy quả là tuyệt vời, cái ngon mới lạ. Cả làng vừa ăn vừa hít hà. Ừ đúng, ngon quá sức. Các cụ nhớ ăn thử món bún riêu bò tái này nha. Việc này dễ mà. Cụ đi ăn nhà hàng, nơi nào bán bún riêu thường cũng bán phở. Cụ kêu một tô bún riêu và kêu thêm mấy miếng tái bò nữa nha.

Loáng một cái là dân làng tôi đã ăn xong tô thứ nhất. Ăn xong ai cũng thấy còn thòm thèm, bèn bung tô vào bếp xin tô thứ hai. Cụ B.95 thấy dân làng ăn hết cả nồi bún thì sung sướng lắm.

Đang lúc mọi người vui vẻ sung sướng với món ăn mới như vậy thì Anh H.O. lên tiếng. Anh đòi các bà kể chuyện cười, vì đây là truyền thống, phe nào đãi ăn thì phe đó phải giúp vui . Chị Ba Biên Hòa giơ tay xin kể ngay. Rằng tháng trước, anh John chồng tôi kể chuyện đi mua ngựa, các cụ còn nhớ không. Vì chuyện hay quá, thấy các bà vỗ tay dữ quá làm anh ấy cảm động quên mất phần đuôi. Theo tôi thì phần đuôi này mới hay, mới nói lên được cái hay thần sầu của tiếng Việt. Các bạn còn nhớ chuyện đi mua ngựa không ? Tôi xin tóm tắt và kể hết phần đuôi nha :

- Rằng có ông bố kia chỉ có một con trai nên ông ta cưng thằng bé này vô cùng. Nó muốn cái gì là ông ta mua cho nó ngay cái đó. Bữa đó thằng bé đòi cỡi ngựa. Ông bèn dắt con đi mua ngựa. Ông chọn ngựa

rất cẩn thận, con nào ông cũng xoa cũng nắn kỹ lưỡng. Thằng bé thấy vậy bèn hỏi bố tại sao. Ông bố trả lời là phải xoa phải nắn như thế thì mình mới mua được con ngựa tốt. Thằng bé nghe xong liền nói ngay : Nếu nói như bố thì con thấy ông phát thư sắp mua mẹ rồi đó. Lần trước anh John mới kể đến đây mà cả làng đã bò ra cười làm anh quên kể phần kết. Phần kết như vậy :

...Nghe con nói xong thì ông bố hỏi lại thằng bé : Thế mẹ con bị xoa bị bóp như vậy, mẹ con phản ứng ra sao ? Thằng bé trả lời : Con thấy mẹ la anh ấy, mẹ vừa nhéo má anh ấy vừa chửi : *Đồ quỷ, trông cái mặt thấy ghét!*

Làng tôi nghe xong ai cũng bò lăn ra cười và nói : Ồ, cái đuôi này hay quá. Tiếng Việt Nam thật là tuyệt vời chứ. Trẻ con thì ngây thơ như thiên thần, chỉ hiểu được nghĩa đen, chứ đâu có biết cái nghĩa oái ăm như người lớn, nói A mà hiểu là B.

Để cho dân làng cười hả hê rồi bà cụ B.95 theo thói quen đòi phe các ông nói chuyện thời sự. Anh John xin tình nguyện bắt đầu.

Tin nóng nhất là Giáo Hội Công Giáo Canada vừa có thêm một tân Giám Mục gốc VN. Ngài tên là Giuse Nguyễn Thế Phương, 59 tuổi, hiện đang phục vụ tại giáo phận Vancouver, miền tây Canada. Đức tân giám mục là một thuyền nhân tỵ nạn, gốc Ban Mê Thuột, ngài vượt biên lần thứ 3 mới thoát. Ngài ở trại tỵ nạn Phi Luật Tân và được một nhà thờ Canada bảo trợ. Cộng đồng Công Giáo VN ở Canada có khoảng 80 ngàn giáo dân mà cho tới nay đã phát xuất được 2 giám mục. Không phải các ngài là giám mục của giáo dân VN mà là giám mục của giáo dân Canada. Thế mới quỷ chứ. Vị giám

mục thứ nhất là Đức Cha Vincent Nguyễn Mạnh Hiếu hiện đang phục vụ tổng giáo phận Toronto. Ngài cũng mới ngoài 50 tuổi. Theo tôi biết thì ở hải ngoại mới có 4 giám mục gốc VN : Đức Cha Lương bên Mỹ, Đức Cha Long bên Úc, Đức Cha Hiếu và Đức Cha Phương bên Canada. Các cụ đã phục cộng đoàn CGVN ở Canada chưa, 80 ngàn giáo dân mà phát sinh ra 2 giám mục!

Chuyện cuối cùng là chuyện 60 Năm Âm Nhạc Bạch Yến. Các cụ nhớ Bạch Yến chứ. Bạch Yến đã nổi tiếng ngay từ thập niên 1960. Không những ở Saigon mà còn ở ngoại quốc, nàng xuất hiện trên các đài truyền thanh và truyền hình nổi tiếng của thế giới như CBS, ABC, NBC... Nàng đóng phim với Bob Hope và John Wayne ở Hollywood. Từ ngày chấp cánh với nhạc sĩ Trần Quang Hải, nàng còn hát cổ nhạc VN với chồng nữa. Các cụ biết Tiến Sĩ Trần Quang Hải là con của nhạc sư Trần Văn Khê chứ. Đôi song ca này vừa cho dân Toronto một đêm nhạc tuyệt vời, đêm Bạch Yến kỷ niệm 60 năm ca hát. Chị Bạch Yến và Anh Hải ơi, Anh Chị là niềm hãnh diện của chúng tôi và của quê hương Việt Nam.

À, còn tin phe các nhà quân tử chúng tôi vừa giám sát vừa bình luận các trận đá banh Giải Vô Địch Túc Cầu Âu Châu ở Pháp nữa, Euro 2016, gay gân lắm, nhưng hết giấy mất rồi. Xin hẹn các cụ lần sau nha.■

LTS : Bạn đọc đã có bộ ‘ CHUYỆN CƯỜI TRÀ LỮ TOÀN TẬP’ chưa? Hay lắm, bộ này gồm 4 cuốn, hơn 1.800 chuyện. Tiếng cười là thuốc trường sinh, một tiếng cười bằng 10 thang thuốc bổ. Mời bạn mua cho mình và làm quà tặng thân nhân. Giá 85 mỹ kim. Xin liên lạc trực tiếp với tác giả :

petertru@gmail.com

Gia Chánh

Bà Hương Bình.

Cách đo lường:

1C = 8 oz = 1 bát(chén cơm) = 1 tách trà.

1 tsp = 1 muỗng cà phê.

1Tsp = 3 tsp = 3 muỗng cà phê.

Cà chua nhồi thịt

Nguyên liệu:

500grs thịt vai heo xay.

5 trái cà chua cỡ trung bình.

1 củ hành tím, 2 cọng hành lá cắt nhỏ.

¼ tsp muối.

¼ tsp tiêu xay.

1tsp nước mắm.

Nước sốt cho vào sau: 2 tsp cà chua hộp, ½ củ hành tây thái vuông nhỏ, 2 nhánh tỏi đập dập, ½ cup nước, 1tsp nước mắm, một chút tiêu, ½ tsp đường.

Cách làm:

Cắt cà chua làm hai theo chiều ngang. Lấy muỗng nạo hạt trong cà chua ra.

Ướp thịt với muối, tiêu, nước mắm, hành. Chia thịt ra làm 10phần, nhồi vào cà chua. Để tắt cả vào khay loại để trong lò nướng.

Vặn lò nóng 425độ. Khi lò đã nóng, cho khay cà chua nhồi thịt vào. Sau 15 phút thấy trên mặt thịt nhồi cà chua xém vàng là được.

Lấy nồi nhỏ, cho 1tbsp dầu ăn vào, khi dầu nóng cho hành, tỏi vào đảo đều, cho nước lạnh, cà chua hộp, đường, đảo tiếp cho đều. Khi sôi lại là chín.

Xếp cà chua nhồi thịt ra đĩa xâu, rưới nước sốt cà chua lên, rắc một chút tiêu, để vài lá ngò lên trên cho đẹp. Món này dễ làm và dùng cũng ngon. Trẻ em hầu như đều thích.

Xin chúc Quý Vỵ mùa Hè thật vui, mạnh, hạnh phúc bên gia đình.

ĐẠI SỨ HOA KỲ...

(tiếp theo trang 94)

chuyện ngắn của đại sứ Hoa Kỳ là vấn đề hợp tác trong an ninh biển, mua vũ khí và vai trò của Mỹ ở vịnh Cam Ranh. Theo đại sứ Osius, Hoa Kỳ và Việt Nam rất gần nhau trong quan điểm liên quan đến việc giải quyết hòa bình tranh chấp tại biển Đông. Theo ông, những động thái gây hấn gần đây của Trung Quốc ở biển Đông đang khiến Việt Nam xích lại gần hơn với Hoa Kỳ.

Nói về khả năng Việt Nam sẽ mua vũ khí từ Mỹ sau khi lệnh cấm bán vũ khí sát thương được dỡ bỏ, đại sứ Osius cho biết:

“Tôi có thể tưởng tượng là những vũ khí mà Việt Nam tìm kiếm

từ phía Mỹ là những thứ giúp Việt Nam trong an ninh biển. Chúng tôi đã nhận được một vài thư yêu cầu từ quân đội Việt Nam và có thể sẽ có thêm những thư yêu cầu khác nữa nhưng sẽ không có dồn dập tức khắc. Họ sẽ không mua ồ ạt ngay lập tức mà quá trình này sẽ từ từ và được cân nhắc...”

Đại sứ Hoa Kỳ cũng cho biết Hoa Kỳ tôn trọng chính sách ba không của Việt Nam liên quan đến vấn đề vịnh Cam Ranh. Chính sách ba không đó là không đe dọa, xâm phạm chủ quyền của bất cứ nước nào, không liên minh và không cho bất cứ nước nào sử dụng lãnh thổ Việt Nam để đe dọa, chống lại nước thứ ba. Vì vậy, theo đại sứ Osius, thời gian tới Hoa Kỳ sẽ có thể xem xét sử dụng

dịch vụ sửa chữa bảo hành của vịnh Cam Ranh như một số nước khác đã làm, nhưng sẽ không có chuyện Hoa Kỳ đóng quân tại Vịnh này.■

**Tích cực
tham dự
chiến dịch
mỗi Độc
Giả
giới thiệu
thêm Độc
Giả mới.**

Workers' Compensation Attorneys Law Offices of KEITH NGUYEN

14172 Brookhurst St., Garden Grove, CA, 92843
Tel: 800-638-1311 Local: 714-638-6111

(Trên lầu trong khu Nhà Mái Ngói Xanh, góc Brookhurst St. và 15th St.)
Mở cửa từ Thứ Hai đến Thứ Sáu: 8:30AM - 5:00PM
Ngoài giờ làm việc, xin gọi 800-638-1311

Luật Sư NGUYỄN KHIẾT

**Certified Specialist in Workers' Compensation Law
State Bar of California - Board of Legal Specialization**

HOÀN TOÀN CHUYÊN VỀ

Workers Compensation và Social Security Disability

ĐẶC BIỆT CÁC TRƯỜNG HỢP KHÓ

**Thương tích nghiêm trọng - Tử vong - Bệnh tâm thần do việc làm
Nội thương - Nhiễm độc hóa chất - Thương tích / Bệnh tích lũy sau một thời gian**

NHẬN CÁC TRƯỜNG HỢP BỊ BẢO HIỂM TỬ CHỐI

**PHỤC VỤ CÁC VÙNG ORANGE COUNTY, LOS ANGELES,
RIVERSIDE, SAN BERNADINO, SAN DIEGO**

Nhiễm trùng đường tiểu rất hay xảy ra cho người phụ nữ. Có người bị bệnh trở đi trở lại nhiều lần. Hôm nay ta thử tìm hiểu một cách tổng quát tại sao hay bị nhiễm trùng đường tiểu, cách chữa trị và làm thế nào để tránh được bệnh này.

Khi người phụ nữ đi khám bệnh thường niên, họ thường được nhắc nhở nên chùi hậu môn từ đằng trước ra đằng sau để tránh bị bệnh đường tiểu vì các lý do sau đây:

- Vi trùng thường gây bệnh nhiễm trùng đường tiểu ở người phụ nữ là vi trùng *E. Coli*. Vi trùng này nằm trong ruột già.

- Ống dẫn nước tiểu từ bọng đái ra ngoài ngắn và lại nằm rất gần hậu môn.

- Khi đi đại tiện, vi trùng *E. Coli* sẽ theo phân ra ngoài. Sau khi đại tiện xong, nếu chùi hậu môn từ sau ra trước, có thể giúp vi trùng tới lỗ tiểu và theo đường tiểu tới bọng đái và gây bệnh.

Triệu chứng

Khi bị nhiễm trùng đường tiểu, người bệnh sẽ cảm thấy các triệu chứng sau:

- Khi đi tiểu sẽ có cảm giác nóng như bị bỏng.
- Hay mắc tiểu mặc dù khi đi tiểu có khi chỉ vài giọt.

TRANG Y HỌC

Bệnh nhiễm trùng đường tiểu

■ *Bác sĩ Vũ Thế Truyền*

- Cảm thấy đau hay tăng tăng ở vùng bụng dưới hay sau lưng.

- Nước tiểu trở nên đục hay đôi khi có máu đậm hay có máu.

- Người bệnh sẽ cảm thấy mệt mỏi, rã rọi.

- Trong trường hợp nhiễm trùng lan tới thận, người bệnh có thể bị nóng sốt hay run rẩy.

Chữa trị

Khi cảm thấy những triệu chứng trên, ta nên đi thăm bác sĩ ngay. Sau khi khám bệnh, bác sĩ sẽ cho thử nước tiểu để tìm nguyên do gây bệnh. Sau đó người bệnh sẽ được chữa trị với một thuốc trụ sinh. Người bệnh phải uống thuốc đúng như lời chỉ dẫn của bác sĩ. Đừng bao giờ uống vài viên rồi ngưng vì kam2 như thế vi trùng gây bệnh chỉ mới yếu nhưng chưa bị giết chết. Vi trùng này có thể quen thuốc và dần dần vi trùng này sẽ trở nên những “super bugs” rất khó chữa trị.

Có nhiều người đã dùng nước cranberry để chữa bệnh nhiễm trùng đường tiểu, nhưng các thử nghiệm và các khảo cứu đã cho thấy khả năng chữa bệnh của nước cranberry không đáng kể.

Phòng ngừa

Để đề phòng bệnh nhiễm trùng đường tiểu, ta có làm những việc sau:

- Mỗi khi mắc tiểu, ta nên tìm chỗ giải quyết ngay. Ta cũng không nên vội vã và nên chờ cho nước tiểu ra hết.

- Chùi hậu môn từ đằng trước ra đằng sau, nhất là phái nữ.

- Uống nhiều nước.

- Sau cùng khi đi tắm, ta nên tắm hoa sen hay vì ngâm mình trong bồn nước.■

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

Thư mời

"Ngày Cầu nguyện cho Quê Hương Việt Nam"

Tại Đan viện St.Ottilien vào lúc 15 giờ 30,
thứ bảy ngày 16 tháng 07 năm 2016.

Kính gửi: Quý Linh Mục,
Quý Tu sĩ Nam Nữ,

- Quý vị Đại Diện tinh thần các
Tôn Giáo,

- Quý vị Đại Diện các Cộng
Đồng, Cộng Đoàn Việt Nam,

- Quý vị Đồng Hương yêu chuộng
Công Lý – Hoà bình,

- Quý Bậc Trưởng Thượng, Quý
cơ quan Truyền Thông,

- Quý Ông Bà, Anh Chị và các
Bạn Trẻ thân mến!

Kính thưa Quý vị,

Trong những ngày tháng qua,
thảm họa ô nhiễm môi trường biển
tại Việt nam kinh hoàng chưa từng
thấy, hàng trăm tấn cá chết trôi dạt
vào bờ biển Miền Trung trắng xoá, từ
Vũng áng, Hà tĩnh rồi lan dần xuống
Thừa thiên, Huế.

Nhiều người dân trong nước cho
rằng, khu công nghiệp Formosa đã
xả nước thải có chứa độc tố kim loại
nặng theo đường ống chạy thẳng ra
vùng biển ở Vũng áng, Hà tĩnh là
nguyên nhân của thảm họa trên. Sự
độc hại nguy hiểm của thảm họa đó
vô cùng quan trọng như vậy, mà mãi
đến nay, nhà cầm quyền csvn vẫn né
tránh việc công bố nguyên nhân và
thủ phạm gây ra thảm họa này.

Như giọt nước làm tràn ly, nhiều
người dân đã xuống đường trong ôn
hoà đòi hỏi: „Cá cần nước sạch! Dân

cần sự minh bạch! “ Nhà cầm quyền
csvn hốt hoảng lo sợ, ra lệnh cho
những tên công an thẳng tay đàn áp,
đám đập vào người biểu tình, bắt kẻ
phụ nữ, trẻ em rất man rợ, trông như
những con thú đang vồ được mồi!

Đã hơn 41 năm dưới sự cai trị
của đảng csvn, người dân trên cả
Quê hương Việt Nam vẫn bị ngột
ngạt, chưa được hít thở bầu khí tự
do. Thực vậy, bao lâu đảng csvn còn
bám víu tồn tại trong sự độc tài đầy
bạo lực, cai trị hung ác, dã man, thì
bấy lâu Đất Nước Việt Nam vẫn bị sa
đọa, băng hoại, phải gánh chịu nhiều
tai ương, đại họa: Ruộng đồng nứt
nẻ, biển đang nhiễm độc, còn rừng
thì khô héo!

Cá không còn nước sạch! Nhà cầm
quyền csvn không bao giờ minh bạch!

Và mãi mãi, người dân không
được tôn trọng! Đó là một thực
tại chua xót, đầy đau thương!
Tóm lại, cho dù những đàn áp dã
man, những bắt công tù đầy của đảng
csvn đang giáng xuống trên người
dân lành, thế nhưng hôm nay, dân
không còn khiếp sợ; trái lại, càng
làm tăng thêm ý chí bất khuất, nghị
lực kiên cường!

Như hiện nay, tù nhân lương
tâm, anh Trần Huỳnh Duy Thức đã
kiên cường thực hiện tuyệt thực vô
thời hạn để đòi hỏi quyền công nhân
và quyền con người, đồng thời phản
đối sự oan trái, tù đầy bất công của
chế độ độc tài csvn.

Ngày nay, người dân Việt đang
sống trên Quê hương đã hiểu và
nhận thức được rằng:

**CHÚNG TÔI PHẢI SỐNG!
CHÚNG TÔI PHẢI THỰC SỰ
LÀM NGƯỜI! Đất nước Việt Nam
là của Người Việt Nam!**

Kính thưa Quý vị,

Chúng ta là người Việt nam,
cùng chung tình nghĩa đồng bào,
cho dù chúng ta đang ở đâu, phương

trời nào, làm sao chúng ta có thể lãng quên được Việt Nam, một Quê Hương dấu yêu bất tận!

Do đó, trong tâm tình này, vào thứ bảy ngày 16 tháng 07 năm 2016 lúc 15 giờ 30 tại Đan viện ST.OTTILIEEN Đức Quốc, được tổ chức một Thánh Lễ đồng tế và kiệu Mẹ Maria, đốt nến cầu nguyện cho Quê hương Việt Nam đang bị ô nhiễm môi trường trầm trọng.

DGH Phanxicô, trong thông điệp “Laudato Si” đã nhắc nhở: “Chúng ta không thể đứng dưng trước bất cứ điều gì của trái đất.”

Chúng tôi chân thành kính mời Quý vị đại diện tinh thần các Tôn Giáo, Quý vị đại diện các Cộng Đồng, Quý cơ quan Truyền Thông, Quý Bậc Trưởng Thượng, quý vị

đồng hương Việt Nam yêu chuộng hòa bình-công lý, quý ông bà và các bạn trẻ không phân biệt tôn giáo, bỏ chút thì giờ quý báu, đến tham dự đồng đạo cầu nguyện cho Quê Hương Việt Nam.

Thành thật cảm ơn nhiều.■

Kính thư

■ *Linh mục Augustinô Phạm Sơn Hà OSB*

St. Ottilien, 01.06.2016

Chương trình

Thứ bảy, 16. 07. 2016,

Tại Đan viện St. Ottilien

15 giờ 30: Thánh lễ đồng tế

17 giờ 00: Hàn huyên; nướng thịt

com chiên.

19 giờ 30: Kiệu Đức Mẹ và đốt nến cầu nguyện cho Quê Hương Việt Nam.

Bí chú: Để việc lo liệu và sắp xếp được chu đáo trong ngày cầu nguyện cho Quê hương VN tại Đan viện St. Ottilien, xin vui lòng liên lạc, ghi danh trước ngày 10.07.2016 theo địa chỉ: Pater Augustinus Son Ha Pham OSB, Erzabtei 01, D -86941, St. Ottilien,

Điện thoại: 0049/(0)8193/71615;
Email: augustinus@ottilien.de

***Nếu có thể được, xin Quý bà, Quý chị mặc áo dài đến tham dự Thánh lễ! Cảm ơn.

Dấu thế nào con cũng trở lại miền trung

■ *Phạm Cao Hoàng*

*dấu thế nào
con cũng trở lại miền trung
nơi mẹ đã ôm con bằng vòng tay bao la của biển
nơi giấc ngủ con được ru bằng tiếng sóng
nơi những ngọn phi lao nô đùa cùng tuổi thơ con
mẹ ơi!
con muốn tìm lại mảnh trăng tròn
treo lơ lửng đêm rằm nơi cửa biển
con muốn nhìn nước của đại dương và bầu trời xanh
biếc
cánh chim hải âu và ngọn hải đăng
con yêu miền trung yêu biển quê mình
yêu những con còng hiền lành
và những ngư dân chất phác
yêu những đôi tình nhân
để lại dấu chân trên cát*

*đêm và những chiếc thuyền câu lấp lóe ngoài khơi
mẹ ơi!
xa quê hương con ngồi ở một góc trời
con nhớ biển và nhớ vòng tay của mẹ
miền trung quê mình năm nào cũng đón những cơn bão dữ
năm nào cũng ngâm mình trong lũ lụt kinh hoàng
và bây giờ biển khóc dân lâm than
nhìn cá chết trắng bờ thương miền trung quá đỗi
biển bình yên cả triệu năm bây giờ là nạn nhân của những
muru đồ đen tối
nạn nhân của bọn người không có trái tim
dấu thế nào
con cũng trở lại miền trung
nơi mẹ đã ôm con bằng vòng tay bao la của biển
mỗi người một tay cùng nhau cứu biển
biển sắp chết rồi không lẽ cứ ngồi yên?*

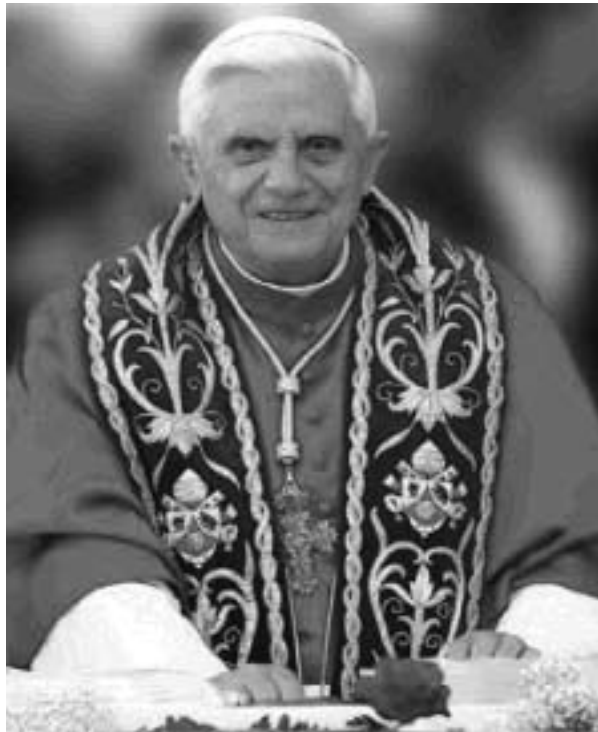
Đức Tin là gì?

Đức Bênêđictô XVI Trả Lời Phỏng Vấn

Vào ngày 16 tháng 3 năm nay (2016) Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI đã trả lời phỏng vấn của thần học gia Jacques Servais về một số vấn đề của đức Tin trong bối cảnh hiện đại. Việc ngài lên tiếng công khai như vậy là điều hiếm xảy ra từ khi ngài từ chức cách đây ba năm. Bài phỏng vấn không hiệu đính đã được đăng bằng tiếng Ý trên tờ *Avvenire*, nhật báo của Hội Đồng Giám Mục Ý. Sau đây là bản dịch tiếng Việt của bài phỏng vấn. Người dịch cố gắng dịch sát nghĩa nhưng chắc chắn không tránh khỏi sai sót, xin độc giả lượng thứ.

Người Dịch: *Linh Mục Phaolô Trần Xuân Tâm*

Thưa Đức Thánh Cha, vấn đề đặt ra năm nay trong bốn ngày học hỏi (8-10/10/2015) được xúc tiến [bởi một số linh mục dòng Tên] tại Nhà Xứ Nhà Thờ Chúa Giêsu (*Rettoria del Gesù*) ở Rôma là vấn đề công chính hóa bởi đức tin. Cuốn sau cùng trong Toàn Tập của ngài (GS IV) chỉ ra khẳng định dứt khoát của ngài: “Đức Tin Kitô giáo không phải là ý tưởng, nhưng là đời sống”. Khi bình giải khẳng định nổi tiếng của Phaolô (Rm 3,28), Đức Thánh Cha đã nói đến một sự siêu việt hai mặt về vấn đề này: “Đức Tin là một ân huệ được thông chuyển cho những ai tin nhờ qua Cộng Đoàn mà Cộng Đoàn về phía nó là hoa quả của ân huệ Thiên Chúa” (“*Glaube ist Gabe durch die Gemeinschaft, die sich selbst gegeben wird*”, GS IV; 512) Ngài có thể giải thích ngài muốn nói gì với khẳng định này, đương nhiên lưu ý đến sự kiện là mục tiêu của ngày hôm nay là làm sáng tỏ

thần học mục vụ và làm sống động kinh nghiệm thiêng liêng của các tín hữu?

Vấn đề được bàn đến là đức Tin là gì và làm sao đi đến chỗ tin. Một mặt, đức Tin là sự tiếp xúc sâu xa, mang tính bản vị, với Thiên Chúa, Đấng đụng chạm đến tôi trong chôn sâu kín nhất của những gì cấu tạo

nên tôi, và đặt tôi trước mặt Thiên Chúa đang sống, một cách tuyệt đối trực tiếp, theo cách mà tôi có thể nói với Ngài, yêu Ngài và bước vào sự thông hiệp với Ngài. Nhưng đồng thời thực tại mang tính bản vị quá lớn lao này có gì đó liên quan không thể tách rời đến cộng đoàn: dự phần vào yếu tính của đức tin là sự kiện tôi được đưa dẫn vào trong cái chúng ta của những con cái Thiên Chúa, vào trong cộng đoàn lữ hành của những anh chị em. Thánh Phaolô dạy chúng ta: đức Tin từ bởi việc lắng nghe (*fides ex auditu*).

Việc lắng nghe đến phiên nó luôn ám chỉ người chung phần. Đức Tin không phải là sản phẩm của suy tư và cũng không phải là sự tìm kiếm đi sâu vào chôn sâu thâm của hiện hữu tôi. Cả hai điều này đều có thể hiện diện, nhưng chúng vẫn còn thiếu nếu không có người được lắng nghe, nhờ qua người đó Thiên Chúa từ bên ngoài hỏi về tôi, bắt đầu từ lịch sử mà chính Ngài tạo dựng. Để tôi có thể tin, tôi cần những nhân chứng đã gặp gỡ Thiên Chúa và làm cho Ngài có thể tiếp cận đối với tôi. Giáo Hội không được tạo ra từ chính mình, Giáo Hội đã được Thiên Chúa tạo dựng và tiếp tục được Ngài hình thành. Điều này được diễn tả trong các bí tích, trước hết là diễn tả của Rửa Tội: tôi gia nhập Giáo Hội không phải với một hành động ở bàn giấy là xong, nhưng nhờ qua bí tích. Và điều này tương đương với nói rằng tôi trở nên được tiếp nhận trong một cộng đoàn không tự mình mà sinh ra và phóng mình vượt quá chính mình.

Tính cách mục vụ nhằm hình

thành kinh nghiệm thiêng liêng của các tín hữu phải phát xuất từ những dữ kiện nền tảng này. Điều cần thiết là tính cách này phải bỏ đi ý tưởng về một Giáo Hội sinh sản ra chính mình và phải nhấn mạnh rằng Giáo Hội trở nên cộng đoàn trong sự thông hiệp của thân thể Đức Kitô. Tính cách này phải đưa dẫn vào sự gặp gỡ với Đức Giêsu Kitô và đem đến sự hiện diện của Ngài trong bí tích.

Khi Đức Thánh Cha là Tổng Trưởng Bộ Giáo Lý Đức Tin, bình giải Tuyên Bố chung của Giáo Hội Công Giáo và Liên Đoàn Luther quốc tế về giáo lý công chính hóa vào ngày 31 tháng 10 năm 1999, ngài đã chỉ ra sự khác biệt về nào trạng liên quan đến Luther và đối với vấn đề ơn cứu rỗi và hạnh phúc giống như ông đã đặt vấn đề này. Kinh nghiệm tôn giáo của Luther bị thống trị bởi nỗi hoảng sợ trước sự thịnh nộ của Thiên Chúa, một tình cảm cách nào đó xa lạ đối với con người hiện đại được đánh dấu đúng hơn bằng sự vắng mặt của Thiên Chúa (ngài chỉ cần đọc lại bài viết của ngài cho điểm báo Communio vào năm 2000). Giáo lý của Phaolô về công chính hóa bởi đức Tin, trong bối cảnh mới này, có thể bắt kịp với kinh nghiệm “tôn giáo” hay tối thiểu kinh nghiệm “căn bản” của những người đương thời chúng ta không?

Trước hết tôi cứ phải nhấn mạnh một lần nữa những gì tôi đã viết trên *Communio* 2000 xét về những vấn đề của công chính hóa. Đối với con người ngày nay, so với thời của Luther và so với viễn tượng cổ điển của đức Tin Kitô giáo, thì sự thể bị đảo ngược theo một nghĩa nào đó, bằng không thì không còn là con người tin mình cần được công chính hóa trước mặt Thiên Chúa, mà

đúng hơn con người nghĩ rằng chính Thiên Chúa là Đấng phải biện minh cho sự công chính của Ngài bởi vì tất cả những cái xấu xa kinh tởm đang có mặt trên thế giới và đứng trước sự khốn khổ của hiện hữu con người, tất cả những cái mà phân tích cho cùng tùy thuộc vào Ngài.

Về vấn đề này tôi nhận thấy nó được biểu hiện nơi sự kiện đó là thần học gia công giáo đang thừa nhận sự đảo lộn như thế, ngay cả một cách trực tiếp và chính thức: Đức Kitô đã không chịu đau khổ cho tội lỗi con người, nhưng đúng hơn là Ngài quả thật đã hủy bỏ lỗi lầm [trách nhiệm luân lý] của Thiên Chúa. Cho dầu vào lúc này phần lớn các Kitô hữu không chia sẻ một sự đảo lộn cực đoan như vậy về đức Tin của chúng ta, thì vẫn có thể nói rằng hết thảy điều này đang làm nổi bật một khuynh hướng căn bản của thời đại chúng ta.

Khi Johann Baptist Metz chủ trương rằng thần học ngày nay phải “nhảy cảm đối với thần lý học” (*theodizeeempfindlich*), thì điều này làm nổi bật cùng một vấn đề cách tích cực. Ngay cả bỏ quên không xét đến một thách đố quá cực đoan đối với cái nhìn giáo hội học về tương quan giữa Thiên Chúa và con người, thì con người ngày nay có cảm tưởng một cách rất chung rằng Thiên Chúa không thể để đa số nhân loại đi đến chỗ hư mất. Theo nghĩa này, mối bận tâm về ơn cứu rỗi điển hình của một thời đang biến mất hầu hết.

Tuy nhiên, theo suy nghĩ của tôi, cảm nhận rằng chúng ta cần ơn sủng và sự tha thứ vẫn tiếp tục hiện hữu một cách khác. Đối với tôi một “dấu chỉ của thời đại” đó là sự kiện ý tưởng về lòng thương xót của Thiên Chúa trở thành trung tâm và chủ đạo hơn bao giờ – bắt đầu từ chị Faustina

mà những thị kiến của chị phản ánh sâu xa một cách khác hình ảnh của Thiên Chúa thích hợp với con người ngày nay và lòng họ khao khát sự thiện của Thiên Chúa. Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã cuu mang sâu xa trong lòng sự thúc đẩy như thế, dầu không phải bao giờ nó cũng nổi lên cách minh nhiên.

Nhưng chắc chắn không phải là sự tình cờ mà cuốn sách sau cùng của ngài đã nói về lòng thương xót của Thiên Chúa khi đã nhìn thấy chính ánh sáng ngay trước khi ngài chết. Bắt đầu từ những kinh nghiệm từ những năm đầu tiên của cuộc đời cho đến những năm cuối cùng, ngài đã chứng nghiệm tất cả sự tàn ác của loài người, ngài khẳng định lòng thương xót là phản ứng chân chính, duy nhất, sau cùng, có hiệu lực chống lại quyền lực của sự dữ.

Chỉ ở đâu có lòng thương xót thì ở đó sự tàn ác mới chấm dứt, sự dữ và bạo lực mới chấm dứt. Đức Thánh Cha Phanxicô được thấy hoàn toàn đồng ý với đường hướng này. Tính cách mục vụ thực tế của ngài được diễn tả ngay trong sự kiện ngài liên tục nói với chúng ta về lòng thương xót của Thiên Chúa. Chính lòng thương xót là cái thúc đẩy chúng ta hướng về Thiên Chúa, trong khi sự công chính làm chúng ta sợ hãi trước mặt Ngài. Theo suy nghĩ của tôi điều này làm nổi bật rằng dưới lớp vỏ bóng của sự an toàn bản thân và sự công chính bản thân, con người ngày nay che giấu một ý thức sâu xa về những vết thương của mình và về sự bất xứng của mình trước mặt Thiên Chúa. Con người trông đợi lòng thương xót.

Chắc chắn không phải là sự tình cờ mà dụ ngôn người Samaritanô tốt lành đặc biệt lôi cuốn đối với những

người thời chúng ta. Không những bởi vì trong dụ ngôn đó yếu tố xã hội của hiện hữu Kitô giáo được nhấn mạnh rất nhiều; cũng không những bởi vì trong dụ ngôn đó, người Samaritanô, một người không sùng đạo đối với những đại diện tôn giáo, quả thật lại xuất hiện như là người hành động một cách thật sự phù hợp với Thiên Chúa, trong khi những đại diện chính thức của tôn giáo quả thật bị biến thành không vương mắc gì đối với Thiên Chúa cả. Rõ ràng con người hiện đại thích vậy. Nhưng đầu vậy đối với tôi điều không kém quan trọng đó là loài người trong chốn sâu kín của họ vẫn chờ đợi người Samaritanô đến giúp đỡ họ, cúi mình trên họ, đổ dầu trên những vết thương của họ, chăm sóc họ và đem họ đến chỗ trọ. Phân tích cho cùng, họ biết họ cần lòng thương xót của Thiên Chúa và cần sự tinh tế của Ngài. Trong sự cứng cõi khắc nghiệt của thế giới kỹ thuật hóa mà ở đó các tình cảm không còn có giá trị gì, thì dầu vậy cái vẫn tăng triển là sự trông đợi một tình yêu cứu rỗi được ban tặng cách nhưng không. Tôi nghĩ rằng trong chủ đề lòng thương xót thiên linh thì cái được diễn tả cách mới mẻ là điều mà sự công chính hóa bởi đức Tin có ý nghĩa. Bắt đầu từ lòng thương xót của Thiên Chúa mà mọi người tìm kiếm, ngay cả ngày nay vẫn có thể giải thích một lần nữa hạt nhân căn bản của giáo lý về công chính hóa và làm cho hạt nhân đó vẫn còn xuất hiện với tất cả sự ăn nhập của nó.

Trong Thao Luyện Thiêng Liêng, Inhaxiô Loyola không dùng các hình ảnh trong Cựu Ước về báo oán, không như Phaolô (như được tỏ ra trong thư thứ hai gửi các tín hữu ở Thessalonica); thao luyện này tối thiểu thúc đẩy ngài chiêm niệm làm

sao loài người “đã xuống hỏa ngục” trước việc Nhập Thể, và thúc đẩy ngài xem xét tấm gương từ “vô số những người khác đã kết liễu trong hỏa ngục vì nhiều tội còn nhẹ hơn cả những gì tôi đã phạm”. Theo tinh thần này mà thánh Phanxicô Xaviê đã sống hoạt động mục vụ của ngài, xác tín rằng ngài phải cố gắng hết sức cứu thật nhiều những “kẻ vô tín” khỏi số phận kinh khủng của sự hư mất đời đời. Có thể nói rằng về điểm này, trong những thập niên mới đây, đã có một thứ “phát triển của tín điều” mà sách Giáo Lý tuyệt đối phải xét đến?

Rõ ràng là về điểm này chúng ta đang đối diện một quá trình biến đổi sâu xa về tín điều. Trong khi các Giáo Phụ và các thần học gia trung cổ vẫn còn có thể nghĩ rằng nhân loại trong căn bản đã trở thành công giáo và ngoại giáo tới lúc đó chỉ hiện hữu bên lề, thì việc khám phá tân thế giới lúc khởi đầu kỷ nguyên hiện đại đã thay đổi những viễn tượng này cách triệt để. Trong hậu bán thế kỷ trước, nhận thức sau được hoàn toàn khẳng định đó là Thiên Chúa không thể để cho tất cả những ai không được rửa tội đi đến chỗ hư mất, và ngay cả một hạnh phúc thuần túy tự nhiên cho những người này vẫn không cho thấy rõ câu trả lời thật sự cho vấn đề hiện hữu con người.

Nếu thật sự là những nhà truyền giáo vĩ đại của thế kỷ XVI vẫn còn xác tín rằng ai không được rửa tội sẽ hư mất đời đời, và điều này giải thích dần dần truyền giáo của các vị, thì trong Giáo Hội Công Giáo sau Công Đồng Vaticano II xác tín như thế đã dứt khoát bị bỏ đi. Từ đó phát xuất ra một khủng hoảng sâu xa và hai mặt. Về một mặt, khủng hoảng này xem ra làm cho dần dần

truyền giáo trong tương lai mất đi mọi động lực. Tại sao phải luôn tìm kiếm thuyết phục người ta chấp nhận đức Tin Kitô giáo khi mà họ có thể được cứu rỗi ngay cả không có đức Tin đó? Nhưng ngay cả đối với các Kitô hữu, đã nổi lên một vấn đề: tính cách ràng buộc của đức Tin và của hình thức sống [đức Tin] đã trở thành không chắc chắn và đáng đặt vấn đề.

Nếu có người có thể được cứu rỗi ngay cả bằng những cách thức khác, thì rốt cuộc lý do tại sao bản thân Kitô hữu bị ràng buộc vào những đòi hỏi của đức Tin Kitô giáo và vào luân lý Kitô giáo cũng không còn là điều hiển nhiên. Nhưng nếu đức Tin và ơn cứu rỗi không còn lệ thuộc vào nhau, thì ngay cả đức Tin trở thành mất động lực. Trong thời gian gần đây đã hình thành những nỗ lực khác nhau nhằm hòa hợp tính tất yếu phổ quát của đức Tin Kitô giáo với khả năng được cứu rỗi mà không có đức Tin đó.

Tôi nhớ đến hai nỗ lực ở đây: trước hết luận đề nổi tiếng về những Kitô hữu vô danh của Karl Rahner. Trong luận đề đó điều được chủ trương đó là hành động nền tảng thiết yếu của hiện hữu Kitô giáo mang tính quyết định đối với ơn cứu rỗi thì trong cấu trúc siêu việt của ý thức chúng ta bao hàm việc mở ra đối với mọi tha nhân, đối với sự hiệp nhất với Thiên Chúa. Đức Tin Kitô giáo đã làm chỗi dậy đối với ý thức cái thuộc cấu trúc trong con người xét như là con người. Vì vậy, khi con người được chấp nhận trong hiện hữu thiết yếu của mình, thì con người hoàn thành cái yếu tính của hiện hữu Kitô giáo ngay cả không biết như vậy về mặt ý niệm.

Kitô hữu vì vậy ăn khớp với

con người, và theo nghĩa này bất kỳ người nào chấp nhận chính bản thân mình thì đều là Kitô hữu cho dầu người đó không biết như vậy. Thật sự là lý thuyết này hấp dẫn, nhưng nó giản lược chính Kitô giáo thành sự trình diễn thuần túy và ý thức về cái mà hiện hữu con người trong chính nó là, và vậy thì (lý thuyết này) xem thường sự biến đổi và canh tân đầy kịch tính thuộc về trung tâm của Kitô giáo.

Giải pháp được thuyết đa nguyên tôn giáo đề nghị còn khó có thể được chấp nhận hơn, theo đó mọi tôn giáo, mỗi cái theo cách thức của nó, đều là những con đường của ơn cứu rỗi, và theo nghĩa này chúng phải được xem là đồng giá trị về hiệu quả của chúng. Sự phê bình tôn giáo thuộc loại được Cựu Ước, Tân Ước, và Giáo Hội sơ khai thực hiện về căn bản thì thiết thực hơn, cụ thể hơn và

chân thật hơn trong truy xét của nó về các tôn giáo khác nhau. Một sự tiếp nhận đơn giản hóa như thế [của thuyết đa nguyên tôn giáo] không tương xứng với tính cách lớn lao của vấn đề.

Sau cùng, chúng ta nhớ đến trên hết Henri de Lubac và với ngài một số thần học gia khác đã có cảm nhận mạnh mẽ về ý niệm thay thế đại diện (sostituzione vicaria). Đối với các vị, sự *hiện hữu cho* (*proesistenza*) của Đức Kitô diễn đạt hình ảnh nền tảng của hiện hữu Kitô giáo và của Giáo Hội xét như là Giáo Hội. Thật sự thì vấn đề không được giải quyết hoàn toàn, nhưng theo suy nghĩ của tôi đây là trực giác căn bản trong thực tại đặng chạm như thế đến hiện hữu của mỗi một Kitô hữu.

Đức Kitô, xét như là Đấng duy nhất, đã hiện hữu và đang hiện hữu *cho tất cả* các Kitô hữu mà theo hình

ảnh vĩ đại của Phaolô cấu thành thân thể của Ngài trong thế giới này và dự phần vào *hiện hữu-cho* như thế. Các Kitô hữu thật sự không hiện hữu cho chính mình, mà đúng hơn, với Đức Kitô, cho những người khác. Điều này không có nghĩa là một loại vé đặc biệt để vào hạnh phúc vĩnh cửu, mà đúng hơn là ơn gọi cấu tạo cái với nhau, cái toàn thể.

Cái mà bản vị con người cần để được cứu rỗi là sự khai mở tận cõi lòng hướng đến Thiên Chúa, là sự trông đợi và gắn bó gần gũi đối với Ngài, và điều này ngược lại cũng có nghĩa là chúng ta cùng với Chúa – Đấng chúng ta đã gặp gỡ, đi đến với những người khác và tìm kiếm làm cho việc Thiên Chúa đến trong Đức Kitô thành hữu hình đối với họ. Rõ ràng là chúng ta phải suy tư về toàn bộ vấn đề.■

♻️ AN NHIỀU NHỮNG LỚP...

(tiếp theo trang 44)

Thay cho lời kết

Giáo hội Công giáo Việt Nam, nếu muốn đóng góp một cách thiết thực cho xã hội, đặc biệt trong hoàn cảnh xã hội Việt Nam hiện nay, thì việc phổ biến việc học hỏi Học thuyết Xã hội của Giáo hội phải được chú tâm một cách đặc biệt, vì “*Chúng ta không thể Phúc Âm Hóa đời sống xã hội mà lại không biết gì về Giáo huấn Xã hội của Giáo hội*” như Thư chung của Hội đồng Giám mục Việt Nam đã nhận định.

Vì thế, cần lắm sự tiếp tay của tất cả mọi người, đặc biệt của các đẳng bậc lãnh đạo Hội thánh.■

23/6/2016

■ *Giowan Nguyễn Ngọc Nam Phong, C.Ss.R*

Cười Tí Cho Vui

KHÓ CHIÊU CÁ HAI

Một chàng trai có bà mẹ rất khó tính. Bạn gái nào anh đưa về giới thiệu với mẹ cũng bị bà chê. Cuối cùng anh kiếm được một cô rất giống mẹ, từ hình dáng đến giọng nói. Bà mẹ trông thấy chịu liền.

Anh lại dẫn cô nàng đến ra mắt bố lúc bố đi làm về. Khi vừa trông thấy cô gái, ông thờ dài và nói nhỏ với con trai

- Con ơi, một người như mẹ con đã quá đủ cho bố rồi. Bây giờ con lại muốn thêm một phiên bản của mẹ con bên cạnh cuộc đời bố nữa sao đây?●

TƯỞNG ĐƯỢC ĐI DU LỊCH

Ở phòng bác sĩ ra, vợ nói với chồng

- Bác sĩ nói em không bị bệnh nặng, chỉ cần đi du lịch nghỉ ngơi vài tuần là khỏe. Vậy anh tính mình sẽ đi đâu?

Ông chồng trả lời mau lẹ

- Đi bác sĩ khác●

Các người nghèo, người bị loại trừ và bệnh tật là thịt xác của Chúa Kitô

Các người nghèo, người bị loại trừ và bệnh tật là thịt xác của Chúa Kitô. Khi giơ tay đưng đến người phong cùi, Chúa Giêsu dạy chúng ta đừng sợ hãi đưng chạm tới người nghèo và người bị loại trừ, bởi vì Ngài ở trong họ. Đưng chạm tới người nghèo có thể thanh tẩy chúng ta khỏi sự giả hình, và khiến cho chúng ta lo lắng cho điều kiện của họ.

ĐTC Phanxicô đã khẳng định như trên với hơn 40.000 tín hữu và du khách hành hương năm châu trong buổi tiếp kiến chung sáng thứ tư hôm qua. Trong số các đoàn hành hương hiện diện cũng có một đoàn hành hương 50 người đến từ Việt Nam, do các cha Dòng Tên hướng dẫn. Cũng có một nhóm 12 người Phi châu tỵ nạn được Caritas Firenze hướng dẫn về hành hương Roma, gặp và chụp hình chung với ĐGH sau buổi tiếp kiến.

Trong bài huấn dụ ĐTC giải thích ý nghĩa lòng thương xót của Chúa Giêsu khi làm phép lạ cho người phong cùi được khỏi bệnh. Ngài nói: “Lậy Chúa, nếu Chúa muốn Chúa có thể thanh tẩy con” (Lc 5,12): đó là lời xin mà chúng ta vừa nghe từ một người phong cùi. Người này không chỉ xin được chữa lành, nhưng được “thanh tẩy”, nghĩa là được chữa lành một cách toàn vẹn, trên thân xác và trong con tim. Thật thế, bệnh phong

cùi đã bị coi như một hình thức chúc dữ của Thiên Chúa, của sự ô uế sâu xa. Người phong cùi phải ở xa tất cả mọi người; họ không thể đến đền thờ và tham dự việc thờ phượng Thiên Chúa. Xa cách Thiên Chúa và xa

anh ta không được làm, điều bị cấm; và khi tìm thấy Chúa anh quỳ gối xuống trước mặt Ngài và cầu xin Ngài: “Lậy Chúa, nếu Chúa muốn, Chúa có thể thanh tẩy con” (c. 12). Tất cả những gì mà người bị coi là ô uế này làm và nói diễn tả đức tin của anh. Anh nhìn nhận quyền năng của Chúa Giêsu: anh chắc chắn rằng Ngài có quyền chữa lành anh, và tất cả tùy thuộc nơi ý muốn của Ngài. Đức tin này là sức mạnh cho phép anh bẻ gãy mọi quy ước và tìm gặp Chúa Giêsu, quỳ gối trước mặt Ngài, gọi Ngài là “Chúa”. ĐTC giải thích thêm cung cách hành xử của người

ĐTC Phanxicô chụp hình với nhóm 12 thanh niên Phi châu tỵ nạn trong buổi tiếp kiến chung sáng thứ tư 22-6-2016 - REUTERS

cách loài người. Họ có cuộc sống buồn thương.

Mặc dù vậy, người phong cùi này không chịu trận đối với bệnh tật cũng như đối với các quy định khiến cho anh ta trở thành một kẻ bị loại trừ. Để đến với Chúa Giêsu anh ta đã không sợ hãi vi phạm luật lệ, đi vào thành phố, là phạm điều

phong cùi như sau:

Lời khẩn nài của người phong cùi cho thấy rằng khi chúng ta đến với Chúa Giêsu, không cần phải làm các diễn văn dài dòng. Chỉ cần ít lời thôi, miễn là chúng được đi kèm bởi sự tin tưởng tràn đầy nơi sự toàn năng và lòng lành của Chúa. Thật thế, tín thác nơi ý muốn của Thiên Chúa có nghĩa là phó mình cho lòng

thương xót vô biên của Ngài. Tôi cũng xin thổ lộ với anh chị em một điều riêng tư. Buổi tối trước khi đi ngủ, tôi đọc lời cầu nguyện ngắn này: “Lạy Chúa, nếu Chúa muốn, Chúa có thể thanh tẩy con”. Và tôi đọc một Kinh Lậy Cha cho mỗi một vết thương của Chúa Giêsu, bởi vì Chúa Giêsu đã thanh tẩy chúng ta với các vết thương của Ngài. Mà nếu tôi làm điều này, thì anh chị em cũng có thể làm ở nhà và nói: “Lạy Chúa, nếu Chúa muốn, Chúa có thể thanh tẩy con” và đọc một Kinh Lậy Cha cho mỗi vết thương. Và Chúa Giêsu luôn luôn lắng nghe chúng ta.

Tiếp tục bài huấn dụ ĐTC nói: Chúa Giêsu bị người phong cùi này đánh động một cách sâu xa. Tin Mừng thánh Marcô nhấn mạnh rằng “Ngài cảm thương anh ta, giơ tay ra đụng tới anh và nói: “Ta muốn, hãy được thanh tẩy” Cử chỉ của Chúa Giêsu đi kèm theo các lời nói của Ngài và khiến cho giáo huấn của Ngài được rõ ràng hơn. Chúa Giêsu giơ tay ra và còn đụng vào người phong cùi nữa, chống lại Lễ Luật Môshê cấm đến gần một người phong cùi (x. Lv 13,45-436). Chống lại mọi điều luật, Chúa Giêsu giơ tay và còn đụng tới anh nữa. Có biết bao lần chúng ta gặp gỡ một người nghèo đến gặp chúng ta! Chúng ta cũng có thể quảng đại, có thể cảm thương, nhưng không đụng tới tay họ. chúng ta cho họ một đồng bạc, nhưng tránh đụng tới tay họ, chúng ta rút đồng bạc ở đó. Và chúng ta quên rằng người đó là thịt xác của Chúa Kitô ! Chúa Giêsu dạy chúng ta đừng sợ hãi đụng tới người nghèo và người bị loại trừ, bởi vì Ngài ở trong họ. Dụng chạm tới người nghèo có thể thanh tẩy chúng ta khỏi sự giả hình và khiến cho chúng ta lo lắng cho điều kiện của họ. Dụng chạm tới

những người bị loại trừ. Hôm nay có các người trẻ này đồng hành với tôi. Có biết bao người nghĩ rằng họ ở lại trong đất nước của họ thì tốt hơn, nhưng tại đó họ đau khổ biết bao! Họ là những người ty nạn của chúng ta, nhưng biết bao người coi họ là những kẻ bị loại trừ. Tôi xin anh chị em, họ là anh em của chúng ta! Kitô hữu không loại trừ ai hết, nhưng cho họ chỗ và để cho tất cả mọi người đến.

Sau khi đã chữa lành người phong cùi, Chúa Giêsu truyền cho anh đừng nói với ai, nhưng Ngài bảo anh: “Hãy đi trình diện tư tế, và dâng lễ vật cho việc thanh tẩy như Môshê dạy để làm chứng cho họ” (c. 14). Việc sắp đặt này của Chúa Giêsu cho thấy ít nhất ba điều. Thứ nhất, ơn thánh hoạt động trong chúng ta không tìm khuynh hướng cảm xúc. ĐTC giải thích:

Bình thường ơn thánh di chuyển một cách kín đáo và không gây ồn ào. Để chữa lành các vết thương của chúng ta và dẫn chúng ta trên con đường của sự thánh thiện, ơn thánh làm việc bằng cách kiên nhẫn nhào nặn con tim chúng ta theo Trái Tim của Chúa, như vậy để nó càng ngày càng có các tư tưởng và tâm tình của Chúa hơn. Thứ hai, khi chính thức làm cho các tư tế kiểm thực việc lành bệnh đã xảy ra, và dâng một hy lễ đền tội, người phong cùi được tái gia nhập cộng đoàn tín hữu và cuộc sống xã hội. Việc tái hội nhập anh thành toàn việc lành bệnh. Như chính anh đã xin, giờ đây anh được thanh tẩy hoàn toàn. Sau cùng, khi trình diện với các tư tế, người phong cùi làm chứng cho Chúa Giêsu và quyền bính cứu thế của Ngài. Sức mạnh của lòng thương xót mà Chúa Giêsu dùng để chữa lành người phong cùi

đã đưa đức tin của người ấy tới chỗ rộng mở cho việc truyền giáo. Anh đã là một người bị loại trừ, giờ đây anh trở thành một người trong chúng ta.

Rồi ĐTC kết thúc bài huấn dụ như sau: Chúng ta hãy nghĩ tới mình, tới các khốn nạn của mình... Mỗi người đều có sự khốn nạn của mình. Chúng ta hãy suy tư với lòng chân thành. Có biết bao lần chúng ta bao che chúng với sự giả hình của các “cung cách hành xử tốt”. Nhưng chính khi đó lại cần ở một mình hơn cả, quỳ gối xuống trước mặt Thiên Chúa và cầu nguyện: “Lạy Chúa, nếu Chúa muốn, Chúa có thể thanh tẩy con”. Và anh chị em hãy làm điều đó, hãy làm điều đó mỗi chiều trước khi đi ngủ. Và bây giờ chúng ta hãy nói lên lời cầu đẹp này: “Lạy Chúa, nếu Chúa muốn, Chúa có thể thanh tẩy con”. Tất cả cùng nhau lặp lại ba lần: “Lạy Chúa, nếu Chúa muốn, Chúa có thể thanh tẩy con”. “Lạy Chúa, nếu Chúa muốn, Chúa có thể thanh tẩy con”. “Lạy Chúa, nếu Chúa muốn, Chúa có thể thanh tẩy con”. Xin cảm ơn anh chị em.

ĐTC đã chào nhiều đoàn hành hương khác nhau đến từ các nước Anh, Thụy Điển, Pháp, Đức, Áo, Tây Ban Nha, Bồ Đào Nha, Canada, Hoa kỳ, Trung quốc, cũng như các đoàn hành hương đến từ các nước châu Mỹ Latinh như Brasil.

Trong số các nhóm hành hương Pháp ĐTC đặc biệt chào phái đoàn đại biểu dân thân trong xã hội dân sự do ĐC Dominique Rey hướng dẫn. Ngài khuyến khích họ hãy dám đụng chạm tới người nghèo đang muốn chúng ta trợ giúp họ. Cử chỉ này giải thoát chúng ta khỏi sự giả hình và tha thứ nhiều tội lỗi cho chúng ta.

Chào các đoàn hành hương nói

tiếng Anh ĐTC cầu mong Năm Thánh Lòng Thương Xót là dịp giúp gia đình họ nhận được nhiều ơn thánh Chúa và giúp canh tân tinh thần.

Chào các đoàn hành hương nói tiếng Đức ĐTC cầu mong tháng 6 kính Thánh Tâm Chúa Giêsu giúp mọi người ý thức được lòng thương xót của Chúa Giêsu đối với nhân loại và thấp lên nơi từng người ngọn lửa đức tin truyền giáo.

Với các nhóm nói tiếng Bồ Đào Nha ngài đặc biệt chào các thành viên cộng đoàn Doce Mãe de Deus, và các thành viên hiệp hội Escuteiros giáo phận Leira. Ngài khích lệ họ dẫn thân phục vụ các lý tưởng cao đẹp bằng cách tận dụng mọi khả năng Chúa ban.

Chào các nhóm Ba Lan ngài nhắn nhủ họ noi gương người phong

cùi kêu lên Chúa để Ngài giải thoát khỏi tội lỗi và các quên sót, đồng thời luôn nhớ rằng Thiên Chúa không bao giờ bỏ rơi chúng ta, trái lại Ngài đến gặp gỡ, chữa lành, xá giải và tha thứ tội lỗi chúng ta.

Trong số nhiều đoàn hành hương Italia ĐTC chào tín hữu các giáo phận Alba, Alghero-Bosa, do các Giám Mục hướng dẫn, các bác sĩ và người thiện nguyện của nhà thương bách khoa Gemelli thành viên tổ chức “Trao ban cuộc sống với con tim”. Ngài cảm ơn họ vì các hoạt động khám tim miễn phí cho người nghèo với phòng khám di động. Ngoài ra ngày thứ năm vừa qua nhà thương cũng đã khánh thành nhà ngủ cho các người vô gia cư, do cộng đồng thánh Egidio điều hành, thành quả của Năm Thánh Lòng Thương Xót.

ĐTC cũng chào các tham dự viên đại hội Giostra del Saracino tỉnh Arezzo, năm nay có đề tài là lòng thương xót. Ngài khích lệ họ dẫn thân gọi lại các biến cố lịch sử và phổ biến sứ điệp hoà bình, đối thoại và đối chiếu các nền văn hóa nhân danh thánh Phanxicô.

Chào các bạn trẻ, ĐTC khích lệ họ tận dụng các tài năng Chúa ban. Ngài xin các anh chị em đau yếu dâng hiến khổ đau cho Chúa Kitô để cộng tác vào việc cứu độ thế giới. và nhắn nhủ các đôi tân hôn ý thức sứ mệnh không thể thay thế được của họ trong bí tích hôn nhân.

Buổi tiếp kiến đã kết thúc với Kinh Lậy Cha và phép lành toà thánh ĐTC ban cho mọi người.■

■ *Linh Tiến Khắt*

PHÂN ƯU

Được tin Nhạc-mẫu Bác-sĩ **Vũ Thế Truyền**

BÀ QUẢ PHỤ VŨ VĂN NGẠC

Nhũ Danh Maria TRẦN THỊ VINH

Đã được Chúa gọi về ngày 9 tháng 6 năm 2016

Hưởng Thọ 83 Tuổi

Thánh Lễ An Táng tại Nhà Thờ Thánh Lê Thị Thành, Louisiana

Thành Kính Phân Ưu cùng anh chị **BS. Vũ Thế Truyền và Tang Quyển**

Nguyện Xin Thiên Chúa đón nhận **Linh Hồn Maria** vào hưởng phúc Trường Sinh

Thành Kính Phân Ưu

Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân

Gia đình Trần Văn Cảo

Gia đình Lê Văn Cương

CÁO PHÓ

Gia đình chúng tôi rất đau buồn kính báo đến Quý Cha, Quý Sơ,
Quý Ông Bà cùng Thân bằng quyến thuộc:
Thân mẫu, Nhạc mẫu, Bà, Bà Cố chúng tôi:

BÀ QUẢ PHỤ VŨ VĂN NGẠC

Nhũ danh Maria Trần Thị Vinh

Sinh ngày 2 tháng 2 năm 1933 tại Vinh, Bắc Việt Nam

Được Chúa gọi về ngày 4 tháng 6 năm 2016 tại Houston, Texas.

Hưởng thọ 83 tuổi

CHƯƠNG TRÌNH TANG LỄ

***Thứ Năm ngày 9 tháng 6 năm 2016 - Thánh Lễ Thọ tang:** Lúc 6 giờ chiều tại Nhà Thờ

Thánh Lê Thị Thành 6851 Le Thi Thanh St Marrero, LA 70072

Sau Thánh Lễ, kính mời Quý vị cùng Cộng đoàn tới cầu nguyện cho Linh hồn MARIA
tại Nhà quản Mothe Funeral Home 2100 Westbank Expwy, Harvey, LA 70058

*** Thứ Sáu ngày 10 tháng 6 năm 2016 - Thánh Lễ Vọng:** Lúc 6 giờ chiều tại Nhà Thờ

Thánh Lê Thị Thành 6851 Le Thi Thanh St Marrero, LA 70072

Sau Thánh Lễ, kính mời Quý vị cùng Cộng đoàn tới tham dự nghi thức Vọng và cầu nguyện cho
Linh hồn MARIA tại Nhà Quản Mothe Funeral Home 2100 Westbank Expwy, Harvey, LA 70058

***Thứ Bảy ngày 11 tháng 6 năm 2016 - Thánh Lễ An Táng:** Lúc 9 giờ sáng tại Nhà Thờ

Thánh Lê Thị Thành 6851 Le Thi Thanh St Marrero, LA 70072

Sau Thánh Lễ, Linh Cửu được di chuyển đến nơi an nghỉ cuối cùng tại
Nghĩa trang RESTLAWN, Avondale, Louisiana

TANG GIA ĐỒNG KHẬP BÁO

- Trưởng nam: Vũ Văn Hạ, vợ Vũ Sương Trúc và con
- Thứ nam: Vũ Văn Ba, vợ Vũ Julie Thiên, các con và các cháu
- Vũ Văn Trúc và vợ Vu Teresita
- Vũ Văn Trúc, vợ Trương Alexandria Giang và các con
- Trưởng Nữ: Vũ Thị Nho, chồng Nguyễn Đình Dũng, các con và các cháu
- Thứ nữ: Vũ Thị Thu, chồng Vũ Thế Truyền, các con và các cháu
- Vũ Thị Phương, chồng Nguyễn Huy Xương và các con
- Vũ Thị Trung, chồng Michael George và các con

**Thế theo ý nguyện của người quá cố, Tang gia xin miễn phúng điếu hay vòng hoa.*

DANH MỤC QUẢNG CÁO

Diễn Đàn Giáo Dân chân thành cảm tạ sự hỗ trợ của Quý Thân Chủ và Quý Độc Giả đã nhiệt thành ủng hộ cho các Thân Chủ Quảng Cáo dưới đây

Á Đông Super Market	73	Luật Sư Nguyễn Khiết - Workers' Comp.....	100
Ana Pharmacy	81	Manna Pharmacy	81
BS Dương Khổng Tước	81	Mile Square Dentistry	80
BS Nguyễn Mạnh Hùng	56	Nha Sĩ Kevin Nam Kiều, Orthodontics.....	Bìa 3
BS Phan Mỹ Dung, Lê Phan Stephanie, Mỹ Châu.....	65	Nha Sĩ Khấu Tuyết Lan	120
Cali Home Finance	56	Nha Sĩ Lê ngọc Bích	Bìa 3
Chùm Kết.....	Bìa 2	Paracel Seafood Restaurant	57
Chung's Teriyaki.....	88	OCC Printing	89
Crystal Vision, phòng nhãn khoa	65	Saigon City Market Place	49
Di's Printing.....	64	Tổ Hợp Luật Sư Michael Francis Smith	64
Golden Heart Medical	Bìa 4	Tom Cao Realtor / Broker Associate	80
Hồng Mai Restaurant.....	48		

QUẢNG CÁO

Quý vị đăng quảng cáo, hi tin, ai tin trên **Diễn Đàn Giáo Dân** sẽ được tôn trọng bởi:

- Hàng ngàn độc giả nhờ báo được phân phối qua các địa điểm quảng cáo.
- Hàng ngàn độc giả qua báo dài hạn gửi đến tận nhà.
- Nguyệt San **Diễn Đàn Giáo Dân** được phân bố trên khắp Hoa Kỳ và thế giới.

PHIẾU ĐỘC GIẢ

Họ Tên : _____ Điện Thoại : _____

Địa Chỉ : _____ Độc Giả Cũ, ID# _____

_____ Độc Giả Mới

_____ Email : _____

Nhận làm : Cố Vấn Chủ Trương Cố Động Viên Báo Trợ Điều hành Đại Diện Vùng

Độc Giả Ấn Nhận : \$60 \$100 \$200 \$.....US

Độc Giả Thường : Hoa Kỳ: 50MK (Canada: 70MK; Âu châu, Á châu, Úc châu: 80MK)

Muốn mua Nguyệt San **Diễn Đàn Giáo Dân** từ số :

Muốn có các số cũ (nếu còn):

Xin gửi mẫu này về Tòa soạn **Diễn Đàn Giáo Dân**: 7864 Westminister Blvd. Westminister, CA 92683 - USA

Hoặc gọi điện thoại: (714) 894-5826 Email: toabaoddgd@yahoo.com

Chi phiếu, lệnh phiếu xin đề **DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN, INC.** và gửi về địa chỉ trên.